6
11-b
17

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
28 C
10

Domus S. Pantaleonis Schol: Piar.

FRANCISCI PHILELPHI EPISTOLæ breuiores, & elegantiores, atq; adoleſcentibus magis conducentes, ex toto originario exẽplari iam denuo tranſſumptæ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE

Cum ſingularum epiſtolarum argumentorum Indice.

ITEM.

Angeli Politiani epiſtolæ quædã familiares, ſuauiores, & breuiores, ad viros illuſtres, in calce adiunctæ ſunt.

Ex ... Fran. de ...

6, 28. C. 10

MATERIARVM:

A Duentū ſuū narrat,& peſtilentiæ vim declarat. Pagina.I.
Agit amico gratias, q ex peſte fugiendū ſuadet. eadem
Conſilium approbat. eadem
Arcas cum libris & veſtibus petit. eadem
Aduentum ſuum narrat,& verſura quid ſit. eadem.
Petit ſibi,rebusq; ſuis conſuli. eadem
Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait,& utilitatis habendā eſſe rationē. eadem
Conqueritur ſibi promiſſa non ſeruari. ij
Hortatur quendam ad ſtudium literarum. Deinde ponit differentiam inter Feciales & Caduceatores. eadem
Conſtans & gratus eſſe vult. eadem
Amicorum paria quattuor. eadem
Dolet ſe non poſſe gratificari. eadem
Receſſurum ſe ſcribit propter peſtilentiam. eadem
Profectionem ſuam prædicit amico. eadem
Q; honorifice ſit acceptus narrat. iij
Corrigit laudationem amici de ſe. eadem
Depoſitum reddi poſtulat. eadem
Cur non ſcripſerit. Item laudat Bononiam. eadem
Factionem naſcentem notificat. eadem
Hortatur amicum,ne laboret de reditu ſuo. iiij
Laudes de ſe minuit. eadem
Libros ab alio repetendos ait. eadem
Commendat quendam amico. eadem
Factionis tumultum narrat. eadem
Conditionem accipit de pacta ſibi pecuniæ. eadem
Mulis ſibi opus eſſe dicit. eadem
Integrum ſibi eſſe negat,ut obſequatur amici conſilijs. eadem
Conditionem ſe non poſſe admittere dicit. v
Excuſat ſe. eadem
Fidem ſibi ſeruandum dicit. eadem
Cauſam cunctationis narrat,& tuti itineris literas optat. eadem
Laudando hortatur amicum ad gloriam. eadem
Vnde,& quo pergat dicit. vi
Amico gratulanti,& operam pollicenti reſpondet. eadem
Pericula ſibi imminentia amico narrat. eadem
Libros quos alteri commendauit,repetit. eadem
Conductum ſe ait in triennium. eadem
Singulariter Aeneam Syluium commendat amico. eadem
Conſuli ſibi,ſuisq; rebus petit. vij
Factionem Florentiorum ſibi moleſtam eſſe dicit. eadem

Commendat amico quendam. eadem
Pollucem repetit. eadem
Admonitus a quibus caueat, ſuo more ſe uti velle reſpondet. eadem
Maturari promiſſa petit. eadem
Inimicum corripit, ꝙ ſibi inſidietur. eadem
Inimicum vilipendendo arguit improbitatis. viij
Hortatur amicum, ut promiſſa opere compleat. eadem
Gratias agit officioſo amico. Item excuſat ſe, ꝙ promiſſum non perfecerit. eadem
Moleſtiam ſui ſtatus narrat. eadem
Cauſam cunctationis oſtendit. eadem
Rationem reddit, cur abierit. eadem
Reſponſurum ſe breui dicit. ix
Certior fieri vult de ſtatu amici. eadem
Librum alterius ſe non poſſe mittere ait. eadem
Increpat quendam, ꝙ ſibi res ſuas non reddat. eadem
Paruifacit inimicum. eadem
Ignoſci ſibi petit, ꝙ votis ſatiſfacere nequeat. eadem
Loqui ſe ait per tabellarium. eadem
Excuſatoria epiſtola. eadem
Conſilium de perfectione aperit. eadem
Moram ſuam excuſat. x
Gratias agit amico pro donis. Item laudat Ariſteum, & rus amici. eadem
Venturum ſe ait. eadem
Succeſſus ſuos narrat, & amicum latenter allicit. eadem
Librum dicit ſe ſub conditione miſſurum. eadem
Arguit quendam, ꝙ librum alteri non reddiderit. eadem
Hortatur amicum. eadem
Cauſam dicit, cur deceſſerit. eadem
Excuſat ſe. xi
Conceſſiſſe ſe ait in alium locum, ubi in magno eſt honore. eadem
Accuſat ſuperbiæ quendam. eadem
Hortatur amicum ad viciſſitudinem literarum. eadem
Amari ſe dicit, & inuicem amare. eadem
Hortatur amicum ad librorum lectionem. eadem
Iudicium Philelphi de Quintiliano. eadem
Hortatur quendam, ut libros reddat. xij
Arguit quendam iniuſticiæ. eadem
Gratulatur cuidam, ꝙ magiſtratum acceperit. eadem
Dicit ſe febre liberatum, & quo pacto. eadem

Negligi ſe queritur ab amico. xiij
Accuſat eos qui cõmodo proprio amicitiã metiuntur. eadem.
Hortatur quendam,ut rus relinquat. xiiij
Abſentem magis ꝙ præſentem laudandum eſſe dicit. Item iocatur de quodam flagitioſo. eadem.
Promittit officiũ ſuum,& libros repetit,& epiſtolas petit. eadem.
Gratias agit,& Moſci vitam ſe tranſlaturum ſpondet. eadem
Excuſat ſe,ꝙ reſponderit ſerius.Itẽ laudanti ſe reſpondet. eadem
Excuſationẽ accipere ſe dicit.Deinde q̃ndã cõmendat amico. eadem
Amici ſtudium in literis adhortatur. xiiij
Amorem in laudando oculis carere dicit. Deinde pro munere gratias agit. eadem
Excuſat ſe. eadem.
Conſilia laudat amicorum. eadem.
Laudat quendam,ꝙ patrem in virtute imitetur. eadem.
Excuſationem admittit. eadem
Veterem amicitiam ſe colere ait. eadem.
Accuſat quendam. xv.
Vxoris mortẽ filio nunciat,cumq́ꝫ domũ reuocat. eadem.
Arguit quendam illiberalitatis. eadem.
Excuſatoria epiſtola. eadem.
Excuſatoriæ literæ. eadem.
Officium filio petit. eadem
Hortatur amicum ad ſcribendum. eadem
Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici,ſed poſthac leuiora ſe malle. xvi
Excuſat ſe cur librum non mittat. eadem
Arguit amicum iniuſticiæ erga ſe. eadem
Officium ſuum narrat. eadem
Laudans quendam cõmendat eum amico. eadem
Commendatiua epiſtola,& laudis plena. eadem
Et ſibi,& amico bene eſſe gaudet. eadem
Monenti ut ſibi caueat,gratias agit. eadem
Accuſat amicũ rariſſimæ ſcriptiõis,& officiũ ſuũ illi ſpondet. xvij
Viciſſitudinem literarum poſtulat. eadem
Breuitatem literarum ſubaccuſat. eadem
Excuſat ſe raræ ſcriptionis. eadem
Librum exſcribendum petit. eadem
Commendatiua epiſtola non vulgaris. eadem
Excuſat ſe raræ ſcriptionis. eadem
Accuſat accuſantem de raritate literarum. eadem
Promiſſa adimpleri petit. xviij

Orationes mittit amico. xviij
Excuſat ſe. eadem
Corripit quendam: eadem
Spem adimit cuidam. eadem
Bene ſperare iubet amicum. eadem
Accuſat quendam torporis,& negligentiæ. eadem
Inuidiam carpit. eadem
Quorumquiſq; quid ſignificet. eadem
Boetij dialecticam exhibi poſtulat. xix
Solicitus eſt de ludimagiſtro. eadem
Iniuriam ſe ferre poſſe oſtendit. eadem
Aduentum ſuum prædicit,& ſaluum conductum petit. eadem
Accuſat ſilentium cuiuſdam,& literas,& noua petit. eadem
Scire deſyderat mentem Principis. eadem
Quendam accipit in amicitiam. eadem
Hortatur amicum,ut exemplo ſuo ſæpius ſcribat. eadem
Inuehit̃ in tabellarios negligentes,& promiſſa impleri petit. eadem
Tabellarij occaſione eadem iterum ſe ſcribere dicit. xx
Mortem Principis narrat. eadem
Romam ſe petiturum dicit. eadem
Libros commodat amico. eadem
Iocatur in medicum. eadem
Lactantium repetit. eadem
Conditionem ſe non poſſe accipere ait. eadem
Neq; conſilij,neq; auxilij locum apud ſe eſſe ait. eadem
Negat ſe plura hoc tempore poſſe ſcribere. eadem
Iliada ſe vendere negat. eadem
Non expedire ait,ut omnia ſcribat. xxi
Corrigit inſimulantem ſe negligentiæ. eadem
Amicitiam laudando,operam petit amici. eadem
Inſeruire ſibi a diſcipulo deſyderat. eadem
Amici promiſſa non reſpondere ſuis ait. eadem
Illiberalitatis accuſat amicum. eadem
Amicũ certiorẽ facit de reb9 ſuis,& de ſtatu ciuitatis,petitq; cõſiliũ. cadẽ
De eadem re. eadem
Tabellarij verbis fidẽ eſſe habendã ait,& amici operã petit. xxij
Pericula ſua narrat,& conſilium petit. eadem
Admonitus gratias agit,& mores ſuos declarat. eadem
Gratias agit Principi ad familiaritatem inuitanti. Item quid differunt Rex & Tyrannus. eadem
Ratione temporis parum eſſe loquendum ait. eadem

Periculoſum tempus eſſe oſtendit. xxij
Accuſatus ſuperbiæ, excuſat ſe. eadem
Arguit quendã non obſeruatæ promiſſionis. xxiij
Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit. eadem
Laudat quendã græcæ literaturæ ſtudioſum. eadem
Comparatio Hieronymi & Auguſtini. eadem
Anguſtiam ſuam oſtendit. eadem
Loqui ſe ait per tabellarium. eadem
Conſilium petit. eadem
Conſuli ſibi petit propter pericula. eadem
Dicit quoſdã amicos, donec utilitas deceſſerit. eadem
Laudat quendã, qꝑ mortali philoſophiæ operã dat. xxiiij
Conſolatur amicum in aduerſa fortuna. eadem
Libros repetit. eadem
Arguendo quendam libros ab eo repetit. eadem
Literas ab amico petit, & libros ſuos repetit. eadem
Iocatur in amicum ruri manentem. eadem
Pecunias ſibi ſolui petit. eadem
Literas repetit. xxv
Sthomachatur cuidam ſibi moleſto. eadem
Traditum ſe queritur obliuioni. eadem
Operam amici importune petit. eadem
Certior fieri petit de proſpero ſtatu amici. eadem
Grata fuiſſe ſcripta amici dicit. eadem
Suadet amico, ut etiã in ſenio non quieſcat a ſtudio. eadem
Amicorũ omnia eſſe cõmunia. Carmina ſua repetit. eadem
Carmina iterum reddi ſibi poſtulat. eadem
Literas amici laudat, eumq; ad virtutẽ hortatur. xxvi
Promiſſa confectum iri petit. eadem
Ad idem. eadem
Officium petit amici. eadem
Petit ut ad ſe amicus veniat. eadem
Anxium ſe ait ſuper valitudine, & abſentia filij. eadem
Silentium diuturnum accuſat. eadem
Silentium carpit. eadem
Literas a diſcipulo petit. eadem
Plantas ſibi mitti petit. xxvij
Librum ſerio petit ſibi reddi. eadem
Conſilium mutatum ab amico miratur. eadem
Hortatur amicum, ut libros tandem reddat. eadem
Pollicita maturari deſyderat. eadem

Expediri petit quod in rem ſuam ſit. xxvij
Librum repetit. eadem
Lr̃as ſe nondū accepiſſe dicit. Deinde ſtatū ſuū ſignificat. eadem
Dicit ſe nihil accepiſſe promiſſi. xxviij
Amari ſe lætatur,& rediturum ſe ſpondet. eadem
Laudat amicum, ꝙ ſe amat. eadem
Accuſat quendam raræ ſcriptionis. eadem
Silentium accuſat,& literas petit. eadem
Salarium duplum petit,ut redeat. eadem
Diligere ſe ait amicū,& ſp dilecturū,etiā ſuū pollicet̃ aduentū. eadem
Peſtilentiam ait incrudeſcere. eadem
Certior fieri petit de cōmiſſis. xxix
Commēdat filium. eadem
Loqui ſe ait per filium,qui literas pertulit. eadem
Nihil quod ſcribat,occurriſſe ait. Item de podagra. eadem
Promittit ſe curaturum omnia. eadem
Nomina librorū priſcorum deſyderat ſibi ſcribi. eadem
Arguit amicum auariuſculum factum. eadem
Commendatio ironica,ac ridicula. eadem
Peſtilentiam ſe timere ait,& conſilium petit. xxx
Peſtilentiam incrudeſcere ait. eadem
Paupertatis incōmoda narrat,& conſuli ſibi petit. eadem
Cur breuis ſit indicat. eadem
Filium ad ſe rediturum ſignificat. eadem
Stomachatur ꝙ literas ad ſe datas non acceperit. eadem
Conqueritur ſe literas non accepiſſe,& venturū ſe ſpondet. eadem
Laudat amicum. Literas petit. xxxi
Conqueritur ſe pecuniam non accepiſſe. eadem
Deſyderium videndi amicum inſinuat. eadem
Venturum ſe dicit,& literas regis expectat. eadem
Excuſat ſe apud amicum,& ei negocium dat. eadem
Silentium latenter accuſat. eadem
Officium petit amici. eadem
Profecturum Cremonam ſe dicit. eadem
Eiectum ſe ab urbe dicit ob peſtem. eadem
Hortatur amicum,ut res aſſeruet,ne furto ſurripiantur. eadem
Eiectionem ſuam narrat. eadem
Amici præſentiam petit. eadem
Amicum ut ſe conueniat orat. eadem
Longum ſilentiū excuſat,& ſtatum ſuū indicat. xxxij
Incommoda ſua narrat amico. eadem

Gratias agit de tritico promiſſo. xxxiij
Officij neglecti ſubaccuſat amicum. eadem
Domum ſibi conduci petit q̃ocyſſime. eadem
Domũ qualẽ conduci velit. Item ne quid ſignificet. eadem
Reuerſurum ſe dicit Papiam. eadem
Certior fieri cupit de rebus ſuis domeſticis. eadem
Moneri quendam petit, ne ſibi moleſtus ſit. xxxiiij
Silentiũ ſuũ excuſat, & ſtatũ ſuũ narrat, atq; propoſitũ. eadem
Reſponſum petit. eadem
Conqueritur ſibi promiſſa non ſeruari. eadem
Excribi Plinium petit. eadem
Accuſat quendam perſidiæ. eadem
Reſpondet lr̃is amici, eũq; laudat beniuolentiæ. xxxv
Gratias agit pro beneficijs. eadem
Commendat quendam apud amicum. eadem
Iniuriam ſibi factam narrat. eadem
Accuſat amicum obliuionis. eadem
Officium laudat amici. eadem
Officium petit amici. eadm
Opem filio petitredituro. eadem
Certior fieri de ſtatu amici petit. xxxvi
Commendat amicum amico. eadem
Commendaticia epiſtola. eadem
Commendari exemplar petit, ut excribatur. eadem
Iuuari ſe petit literis alterius. eadem
Conqueritur de tarditate officij. eadem
Gratias agit ei, qui filium ſuum bene tractauit. eadem
Hortatur amicum, ut non obliuiſcatur cõmiſſorum. eadem
Librum petit, ut ſuum emendet. eadem
Hortatur filium, ut præſuli obſequatur. xxxvij
Hortatur filium de libris inquirendis. eadem
Arguit filium, q̃ iuſſa non perfecerit. eadem
Donat amicum carmine quodam. eadem
Memorẽ ſe dicit amici. Item accuſat amici ſilentiũ. eadem
Quanti liber emi poteſt, dicit. eadem
Gratulaẽ amico dignitatẽ aſſecuto, cui & muneri dat libros. eadem
Officium petit. xxxviij
Reſponſum a filio petit, ut ſua ſcripta mittat amicis legenda. eadem
De literis legendis officium petit amici. eadem
Gratias agit, q̃ amicus ſibi morem geſſit. eadem
Aegreſcit cunctationẽ ſuam, & de ſatyris ſuis ſcribit, & laudat librum

ſatyrarum. xxxviij
Certiorem facit amicum de rebus ſuis. eadem
Succeſſus ſuos narrat,& officiũ petit in familiã ſuam. eadem
Arguit filium fugitiuum,& de ſacerdotio conſilium dat,& inconſtantiæ filium arguit. xxxix.
Ad amicum de negocijs illius accuſat amicos, & iubet amicum bene ſperare. eadem
Accuſat tabellariorum incuriam. eadem
Excuſat ſe, q morem non geſſerit amico. eadem
Mendacij quendam arguit,& librum repetit. eadem
Libros ſibi reſtituendos ſerio curat. xl
Donat amicum libris ſuis. eadem
Gratulatur amico de probo filio. eadem
Cunctationis cauſam narrat. eadem
Libros repetit. eadem
Operam petit amici in rem ſuam. eadem
Gratias agit. xli
Excuſat ſe, q diſtulerit officium ſuum. eadem
Silentij cauſam reddit,& operam ſuam ſpondet. eadem
Obſequium ſuum offert amico. eadem
Literas ſuas conqueritur interceptas. eadem
Locum & tempus præfinit conueniendi amici. eadem
Admonet quendam,ut ſibi inſeruiat. eadem
Gratias agit,& promiſſa petit adimpleri. xlij
Hortatur amicum,ut compleat promiſſa. eadem
Gratificatur amico pro munere. eadem
Operam petit amici. eadem
Gratias agit amicis laudantibus,promittitq; aduentũ ſuũ. eadem
Pecuniam ſibi commodari petit. eadem
Dicit ſe quendã cum ſummo Pontifice in gratiã redegiſſet. eadem
Equuleum laudat. xliij
Reſponſum petit. eadem
Excuſat ſe de ſilentio. eadem
Commendat quendam. eadem
Dicit ſe peragere ſibi mandata,& gratum ſe oſtendit. eadem
Miratur ſibi nihil eſſe reſponſum. eadem
Inſidum quendam eſſe dicit. eadem
Gratum ſe eſſe dicit. eadem
Excuſat ſe præclare, q amicum non ſalutauerit. eadem
Laudat amicum. xliiij
Literas petit de ſtatu amici. eadem

Interrogat de nauigio. eadem
Excuſatoria epiſtola. eadem
Excuſat amicum non reſcribentem, & tamen cum vacablt, ut ſcribat, orat, certiorcꝙ fieri petit de eius ſtatu. eadem
Laceſſentem ſe monet, ut deſinat. eadem
Laborare amicū ex crure dolet, & lr̃as ſuas illi nō redditas. xlv
Cauſam ſilentij reddit. eadem
Literas petit. eadem
Oſtendit ſe rebus ſuis velle proſpicere. eadem
Excuſat occupationes amici. eadem
Pelliri a Principe veſtem ſuam petit. eadem
Debitorem quendam dicit eſſe ſoluendo. eadem
Nec ſimulandum, nec diſſimulandum eſſe. Laudatqꝫ amicum, ꝙ ſe totum patefecit ſibi, & pollicetur officium ſuum. eadem
Amico gratias agit pro beneficijs, & libros illi mittit. xlvi
Petit quippiam a ſummo Pontifice. eadem
Operam petit Cardinalis. eadem
Gratum ſe oſtendit. eadem
Literas mittit filio reddendas. eadem
Hortatur amicum ad viciſſitudinem literarum. eadem
Codicem Alberthi magni petit. eadem
Filij cauſas expediri rogat. xlvij
Reddi petit literas filio, ut properet domum. eadem
Recte ſe conſuluiſſe dicit. eadem
Deſyderat literas amici, & libros illi mittit. eadem
Hortatur filium ad bonas artes. eadem
Gratificatur amico duplici ratione. eadem
Cauſam cur non reſcripſerit, narrat. Deinde laudat amicum de eloquentia. eadem
Negocium nondum perfectum dicit. xlviij
Libros abſolutos eſſe dicit, epiſtolas alijs tradendas mittit, ac de futuri temporis qualitate inquirit. eadem
Opera ſua mittit amico, a quo & lr̃as petit, & fauorē in tabellariū. eadē
Literas ſibi non eſſe redditas dicit. eadem
Oſtendit amico quid ſuperandum, quidve vitantum ſit. eadem
Promittit officium ſuum. eadem
Promittit pluribus verbis officium ſuum. eadem
Gratum ſe eſſe dicit de beneficijs acceptis. xlix
Arguit quendam furti, & librum repetit. eadem
Silentium accuſat. eadem
Dotem filiæ petit ſibi impetrari a Principe. eadem

Pecunia ut ſibi ſoluatur petit. xlix
Promittit obſequium ſuum. eadem
Literas annexas reddi petit amico. eadem
Arguit amicum, ꝙ libros non reddiderit. eadem
Gratulatur amico, qui ex ægritudine conualuit. Hortaturq́ ut curet valitudinem ſuam. l
Cauſam ſilentij reddit, & aliqua ſibi excribi petit. eadem
Accuſat quendã, ꝙ rem interuerterit. Itẽ de Turco meminit. eadem
Commodata repetit. eadem
Doctrinam cum bonitate coniunctam eſſe debere. eadem
Amicum orat, ut filio bene conſulat. eadem
Librarium ad ſe mitti iubet. eadem
Minatur cuidam, niſi libros reddat. eadem
Literas alteri reddendas mittit. li
Filium admonet, ut ſibi caueat. eadem
Reſpondet illi, qui eum laudauerat, & orationes petierat. eadem
Carmina mittit. eadem
Hypocratis libros mittit amico. eadem
Certior fieri cupit. eadem
Arguit vituperantem ſe. eadem
Detractores carpit. eadem
Operam petit amici. lij
Viciſſitudinem excitat literarum. eadem
Literas petit amici, & ſuos illi ſucceſſus indicat. eadem
Orat amicum, ut inquirat de libris. eadem
Gaudet triſtem nuncium in lætiorem commutatum. Item monet, ut quendam hortetur, & excitet. eadem
Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu. Deinde monet inuidentiam eſſe contemnendam. eadem
Curare rem ſuam petit. liij
Filio peregrinari volenti conſilia dat. eadem
Animum ſuum per alium aperit. eadem
Commendaticiæ literæ. eadem
Hortatur quendam, ut libros reddat. eadem
Hortatur amicum, ut meminerit promiſſorum. eadem
Literas petit. eadem
Promiſſa ut re comprobentur orat. eadem
Petit ut aliquid temporis amicitiæ officio det. liiij
Excuſat tarditatem literarum, ꝙ non ſit arbitrij ſui. eadem
Maturari petit operam amici. eadem
Laudat quendam fidei in Principem. eadem

Diligentiſſime quendã amico cõmendat. Item excuſat ſe, ꝙ ad ſummum Pontificem non ſcripſerit.	eadem
Munera optat comitatu venire literarum.	eadem
Docet quibus artibus inſtitui quis debeat futurus medicus.	eadem
Filium amico commendat.	lv
Filium commendari orat.	eadem
Filio ut adſit amicus, optat.	eadem
Literas ad ſe ait non eſſe perlatas.	eadem
Problemata Ariſtotelis tranſlata mitti ſibi petit.	eadem
Gaudet amicum bene habere.	eadem
Literas interceptas conqueritur.	eadem
Adoleſcentem amico commendat.	lvi
Quomodo res ſe habeat, ſcire deſyderat.	eadem
Librũ repetit, & petit amicũ admoneri, ut ꝓmiſſa cõpleat.	eadem
Officium amici petit in præſentia.	eadem
Hortatur amicum, ut quæ promiſerit ſibi perficiat.	eadem
Petit ab amico, ut hortetur filium ad virtutem.	eadem
Facit amico poteſtatem ſui, ne ingratus ſit.	eadem
Auxilium impendi ſibi petit.	lvij
Laudat filij peregrinationem.	eadem
Beniuolũ facit amicũ ad hoſpitalitatẽ ſuis exhibendam.	eadem
Parari poſtulat, quæ ad iter faciundum opus erunt.	eadem
Arguit quendam officij neglecti, aut ſpreti.	eadem
Gratias agit mirifice.	eadem
Reſponſum petit.	lviij
Amicitia quomodo orta ſit inter ſe & aliũ quendã narrat.	eadem
Minatur cuidam, niſi libros reddat.	eadem
Crebriores literas filij petit.	eadem
Arguit filium, ꝙ patrem accuſet.	eadem
Monet filium, ut & ſæpius, & apertius ſcribat.	eadem
Religioſi amico cõmendantur.	eadem
Operam a ſe petitam reijcit in alterum.	lix
Operam amici petit.	eadem
Beneficium beneficio accumulari orat.	eadem
Ad quæſtiones a quodã philoſopho propoſitas rñdet.	eadem

FINIS.

ECA NA MA D. J. MANUEL

FRANCISCVS PHILELPHVS POETA Franciſco Barbaro Oratori S. D.

¶ Aduẽtũ ſuũ narrat, & peſtilentiæ vim declarat.

QVod tibi iucundiſſimũ eſſe puto, nudiuſtertius Venetias ex urbe Conſtãtinopoli adueni. Vnde abeſſe te & doleo, quia ſuauiſſima tua cõſuetudine frui non licet, & gaudeo, ꝙ ſalutis tuæ rationẽ habeas. Nã furor peſtilẽtiæ parcit nemini, nec ullis remedijs aut arceri poteſt, aut reprimi, ne ſi Aeſculapius quidẽ ipſe, huiusve filius Podalyrius, & Machaon, cum Apide una illo, qui primus medicinã dicit̃ inueniſſe, propulſatores, & curatores adſint. Quare cum vita ſis digniſſimus, facile, & æquo aĩo patior abſentiã tuam, dum tñ literis creberrimis p̃ſentis tui deſyderiũ reſartias. Vale. Ex Venetijs. iiij. Idus Octobres. M. cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel. Danieli Veturio. S. D. P.

Agit amico gratias, ꝙ ex peſte fugiendum ſuadet.

AGo tibi gr̃as ĩmortales, ꝙ tanta beniuolẽtia me cõplecteris. Non eñ ſine magna quadã amoris vi me hortaris, ut in tãtis peſtilẽtię ignibus Venetijs eſſe nolim, ſed vel Pat auiũ concedã, vel alio, ubi tutius vitę meæ cõſultũ ſit. Si dixero me oĩno expertẽ metus, plane mentiar. Metuo eñ, ſed non tã mihi, ꝗ̃ cum infanti filio, uxoriq́ꝫ adoleſcẽtulæ, tũ reliquæ etiã familiæ, q minus fortaſſe ſibi caueri norint. Nec ſatis ſcio qd faciã. Nã Patauij q̃ꝫ, & in reliqs ꝓpinquis urbibus, efferatã hanc morbi ĩmanitatẽ audio incrudeſcere. Quare aut nuſq̃ꝫ eſt mouẽdus pes aut fugiendũ lõgius, ubi pacatior ſit aeris clemẽtia. Conſiliũ tñ tuũ non poſſum nõ ꝓbare. Vale. Ex Venetijs, Kal. Nouẽbribus. M. cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel. Victorino Feltrenſi. S.

Conſilium approbat.

EGo te virũ nõ ſolũ mei amãtiſſimũ, ſed & prudẽtẽ, & bonũ ĩapriſdẽ eſſe cognoui. Admonitionẽ tuã nõ poſſũ nõ ꝓbare. Sed q mare ingreſſus ſit, nõ hẽt ventos in manu. Aduerſos cõtrarios etiã flat⁹ tantiſꝑ nitẽdũ eſt, dũ vel fortuna, vel de⁹ aliqs portũ obtulerit, ſi minus optatũ ſaltẽ tutũ. Sententiã meã tenes. Vale. ex Vene. vi. Kal. Decẽ. xxvij

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S. D.

Arcas cum libris & veſtibus petit.

QVoniã natalis Chriſtianus iam propemodum pulſat fores, facies mihi rem gratiſſimã, ſi quas arcas, anteq̃ꝫ ego forem ex Conſtantinopoli ſoluturus, ꝑ illius temporis naues ad te miſi, mihi reddi curaueris. Non eñ ſolũ libris nõnullis mihi opus eſt, qui arcis ſeruant̃, ſed etiã veſtimentis, tũ meis, tum uxoris. Et ut de me ſileam, me quotidie uxor rogat, ne ſe diutius priuem voluptate ſuaꝝ veſtium. Quare niſi ad

proximũ natalem huic more geſſero,ſe ab me deludi exiſtimabit.Nam neq̃ te latere debet ingeniũ muliebre,& ego uxori ea negare nõ auſim, quæ vitæ cultui,decoroq̃ debent,adoleſcentulæ præſertim,mihiq̃ morigeræ.Vale.Ex Venetijs.xvi.Kalen.Ianuarias. M. cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel.Antonio Capanorenſi S.

Aduentum ſuũ narrat,& verſura quid ſit.

QVod meũ in Italiã reditũ iucundiſſime acceperis,eſt mihi exploratiſſimũ.Noui em̃ bonitatẽ tuam & animũ erga me.Q̃ aũt certior fieri vis de rebus meis,exponã breui. Vereor in eam fabellã incidiſſe,quæ de cane dicit,qui umbratilẽ ſecutus imaginẽ, quã ferebat rictu carnẽ reliquit.Erant mihi Conſtãtinopoli læta oĩa, & ſecunda. Dum amicis his obſequor,ductus ingẽti ſpe,captusq̃ promiſſis,incertam fortunã certis ornatiſſimisq̃ cõmodis antepoſui, & ne lõgior ſim, mihi deluſus videor.Quo fit,ut aliunde mihi cõſulendũ ſit. De verſura quod ſcire vis,dupliciter exponi ſolet,cũ aut fœnus fœnore, aut creditor creditore vertit.Et ut apertius loquar,ſi qñ æs alienũ nobis conflatũ fuerit,nec tantũ nobis pecuniaꝵ ſit,ut id diſſoluere liceat, aut ubi tẽpus diſſoluendi aduenerit,fœnus addimus priori fœnori, aut mutamus creditorẽ,ab altero ſcilicet uſurariũ æs accipientes, quod alteri reddamus. Vale.Ex Venetijs.xv.Kalen.Ianuarias. M. cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel.Leonardo Iuſtiniano. S.

Petit ſibi,rebusq̃ ſuis conſuli.

NOlo mea cã quicq̃ patiaris incõmodi.Nã tua mihi vita nõ libris ſolũ,et veſtimẽtis,ſed mea etiã vita charior eſt.Poſteaq̃ id cubiculi ubi mea illa bona cõtinent,ſuſpectũ eſt,ꝑpter eũ qui in eo loco peſtilẽtiali morbo correptus exceſſit e viuis,non ſolũ expectabo,ſed diũ etiã,multũq̃ expectabo,q̃ad aer ad ſalubritatẽ redierit. Sed interea tpis ut mihi,rebusq̃ meis cõſulas,te plurimũ rogo.Nã diutius ita agere nec poſſum,nec volo.Si ꝓmiſſa mihi ſeruant,manendũ eſt, id q̃d eo libentius ſum facturus,quo video me tibi, cũctisq̃ patricijs eſſe chariſſimũ. Verũ diuturnionẽ ſpem precio emendã nequaq̃ cenſeo, in hac p̃ſertim tempoꝵ pernicie. Vale.Ex Vene.xv.Kalen.Ianua. M. cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel.Leonardo Iuſtiniano. S.

Honeſtati ſatiſfeciſſe ſe ait,& utilitatis habendã eſſe rationẽ.

q Vod me hortaris ad patientiã, nõ contẽno. Eſt em̃ ea quædam ſpẽs fortitudinis,qua res arduas,difficiliſq̃ perpetimur honeſtatis, utilitatisve grã. Ego me honeſtati ita videor ſatiſfeciſſe, in tanta piculorũ,ac tã intolerabili magnitudine,ut plus mihi honeſtas iã debeat,q̃ ego honeſtati. Reliqua ratio eſt utilitatis, quã in hanc diẽ ſcio mihi fuiſſe nullã, poſteaq̃ ex Græcia ad vos redij. Nec quæ futura ſit, poſſum augurari. Sum equidẽ apud vos perlibẽter,ſed diu eſſe nõ poſ-

ſum.Itaq; te etiam atq; etiã rogo, ut proſpicias in rebus meis. Val*.Ex Venetijs,ex ædibus noſtris.xiiij.Kalen.Ianuarias. M.cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel.Ioanni Auriſpæ. S.

Conqueritur ſibi promiſſa non ſeruari.

Q Vod mihi gratularis de meo in Italiã reditu, lætor equidẽ meũ tibi ꝓbatũ iri cõſiliũ. Verũ in hãc diẽ fortuna cõſilio non rñdet. Nam quã mihi ſpem apud Venetos ampliſſimã ꝓpoſitã ſum ſecutus,ea me video fruſtratũ iri. Itaq; me facti mei iã pœnitet, & ſi con ſiliũ nequaq; eſt accuſandũ. Hic em̃ diutius mihi cunctandũ non eſt, cui neq; ꝓmiſſa ſeruant̃,& morbus peſtifer,q̃ uniuerſa ciuitas eſt correpta, imminentẽ interminat̃ interitũ. Vale.Ex Venetijs.x.Kalen.Ianuarias.

¶ Franciſcus Philel.Gabrieli Mauro. S.

Hortatur quendam ad ſtudium literarũ, deinde ponit differentiam inter feciales & caduceatores.

L Audo te mihi Gabriel, ꝙ te a lr̃is abdicare nolueris, ut ſolent nõnul li vulgo, ubi ad gerendã remp. ſe cõtulerint. Lege ſemꝑ aliquid aut ſcribe, cum tibi liceat per publica munera. Magno tibi cõmodo (mi- hi crede) literæ ſunt futuræ, ſi his uti pro ingenij tui magnitudine, præ- ſtantiaq; volueris. Nunc ad id quod petis. Vis em̃ ſcire, quid interſit in- ter feciales & caduceatores. Feciales eos fuiſſe conſtat apud priſcos, qui certa iuris ſolẽnitate bellũ hoſtibus indicebant. At caduceatores eſſe pa- cis legatos, dictos a caduceo, quẽ manu geſtabãt, & caduceũ quidẽ ipm Apollinẽ inueniſſe, & eo donaſſe Mercuriũ, a quo ipſe lyra donatus ſit. De qua quidẽ re apud Horatiũ mentio eſt, in eo carmine quod incipit, Mercuri facunde nepos Atlantis. Vbi etiam patet Mercuriũ auctorem extitiſſe non lyræ ſolum, ſed & eloquẽtiæ, & paleſtræ, & præſtigiorũ. Vale. Ex Venetijs. pridie Kalen. Ianuarias. M. cccc. xxvij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſio phõ, ac medico. S.

Conſtans & grauis eſſe vult.

R Ecte mones, & ꝑamice, ut nõ vitæ minus, q̃ Conſtãtiæ habeã ra- tionẽ. Fruſtra em̃ eam eſſe Cõſtantiã, quæ ſit cũ vita pitura ſit. At ego ut tibi vera loquar, & ex animi ſñia, nihil eſt q̃d malim, q̃ me cõſtantiſſimũ, ſimulq; grauiſſimũ & eſſe, & haberi. Multa hoĩm opinio ni, multa famæ cõſentiẽda ſunt. Non em̃ qđ interius ſit, ſed q̃d exterius ſæpe hoĩes iudicãt. Itaq; quãdiu mihi per hãc cæli intẽperiẽ integrũ fue rit, nõ patiar vel ab imperitis accuſari officiũ meũ. At dixeris, ſatis ac ſu perq; tuo es funct⁹ officio, cũ non ꝓmiſſione minus, q̃ ſpe tua fruſtraris. Et id q̃ꝫ tibi aſſentior, verũ nixius urgendũ, quo pudor me⁹ alios in pu dorẽ agat vel inuitos. Itaq; rem mihi pergratã facturus es, ſi quid ex te & meæ, et amicorũ ſimul rei profuturũ excogitaris. Vale. Ex Venetijs. iij. Nonas Ianuarias, Anno a natali Chriſtiano. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Gabrieli Mauro. S.

Amicorum paria quattuor.

QVuod ſcire a me vis quot fuerint amicorũ paria, priſcorũ memoria maxime celebrata, ea reperio quatuor numero extitiſſe. Theſeum & Pirithoũ, Achillem & Patroclũ, Oreſten & Pyladẽ, Phythiã & Damona. Addunt etiã iuniores apud Græcos Epaminundã & Pelopidã. Vale. Ex Venetijs, Idibus Ianuarijs. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Andreæ Iuliano. S.

Dolet ſe non poſſe gratificari.

MAximas tibi grãs habeo mi Andrea, ꝙ oĩbus in rebus mihi gratificaris. Vellem autẽ mihi aliqua te digna offerret occaſio, non habendæ ſolum, ſed etiã referendæ gratiæ. Intelligeres profecto, me unũ oĩm eſſe gratiſſimũ. Itaq; eo mihi moleſtior eſt, eo inimicitior præſentis peſtilentiæ vis, qua uniuerſus populus miſere vexatur, quo futurũ video, mihi locũ ſublatũ iri declarãdi tibi beniuolentiſſimi animi mei. Cogor eñ habere vitæ rationẽ. Quare hic diutius eſſe non poſſum, ea præſertim fruſtratus ſpe, qua ductus ad vos reuerterã. Nec eſt ꝙ quenq; accuſem, ꝑterq; cum ſæuientẽ fortunã ipſam, tum nimiã meam credendi facilitatẽ. Vnum tibi tñ perſuade, me tuũ eſſe, ſemperq; futurũ. Vale. Ex Venetijs. iij. Kalen. Februarias. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S.

Receſſurũ ſe ſcribit propter peſtilentiã.

CVm indies magis, atq; magis Venetijs tp̃s tero, ea ductus ſpe quã mihi tot lr̃æ tuæ, cũ pulcherrimæ Conſtãtinopoli agerẽ tanta cũ charitate, fideq; promiſerãt, ecce nudiuſtertius repẽte febris peſtifera, ſeruã mihi unã adorta eſt, quã hodie interemit. Quo fit, ut hic mihi diuti⁹ cunctãdum nõ ſit. Intra quatriduũ ſum hinc Bononiã verſus abnauigaturus, ubi ſi honeſtã conditionẽ offendero, ulterius ꝓfecturus nõ ſum. ſin minus honeſtã, ad Florẽtinos me recipiã. Tu ſi qd interea tpis me vis facturũ, ſignificato lr̃is, nã poſt quatriduũ fruſtra ad me ſcripſeris. Vale. Ex Venetijs. v. Idus Februarias. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Profectionem iam prædicit amico.

EGo, quod fore nunq; putaui, hoc veſperi nauẽ inſcẽdere inſtitui, Ferrariã verſus nauigaturus, Inde Bononiã petã. ubi ſi honeſta mihi conditio ꝓpoſita fuerit, eam accipiã. Nam ſi ſecus acciderit concedã ad Florentinos, quos audio Græcæ literaturæ, atq; eloquẽtiæ in primis ſtudioſos. Quicquid egero, q̃primũ tibi declarabo lr̃is, quo meos ad me libros aduolaturos cures. His eñ mihi (ut ſcis) admodum opus eſt. Vale. Ex Venetijs, Idibus Februarijs. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S. D. P.

Quã honorifice ſit exceptus narrat.

VEni Bononiã mi Auriſpa, ſecundis (ut aiunt) auibus. Eodem eñi die quo urbẽ ſum ingreſſus (is aũt fuit tertius ex quo a te abij) tantus eſt concurſus ad me ſalutantũ factus, non ſcholaſticorum, & doctorum ſolum, ſed uniuerſæ prope ciuitatis, ut nihil neq; frequentius, neq; honorificentius dici queat. Poſtridie venit ad me, nomie apoſtolici legati Lodouici Alamandi Cardinalis Harelatenſis, Alberthus Florentinus, vetuſta, ac nobili natus Alberthorum familia, quæſtor apoſtolicus, præclarus iureconſultus, & vir omni virtute pditus. Is me ubi perhumane, & per benigne allocutus eſt, hortatur ut ſecũ una ad Cardinalem eam, quippe quẽ diceret eſſe percupidũ videndi me. Huic ego ubi obtẽperaſſem, ad legatũq; veniſſem, eſſemq; breui apud eũ, ſed non incõmoda uſus orõne, tanta me is cũ hilaritate, & cũ tanta verborum honorificẽtia excæpit, ut nihil neq; hilarius, nec honorificẽtius dici poſſet. Deinde pmulta eſt ultro pollicitus, quæ iccirco non refero, ne videar cuiq; ambitioſior. Et ne te diutius morer, ego Bononiæ ſum futurus præfectus, annuo docendæ oratoriæ & moralis philoſophiæ muneri, cũ ſalario aureorum quadringentorum quinquaginta, quorum trecenti ſoluũtur mihi ex ærepublico, centũ vero & quinquagĩta priuatim mihi legatus ipſe daturus eſt, fecitq; iam mihi quinquaginta numerari, addiditq; alia plura dono ad uſum cultũq; domeſticũ. Quare quantũ licet ſperare q; optime nobis hoc initio conſultum intelligo. Vale mi Auriſpa, & me ama. ut facis. Ex Bononia. vij. Kalen. Martias. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Marco Cãnetolo. eqti aurato. ac iurecõſulto. S.

Corrigit laudationem amici de ſe.

QVibus me laudibus heſterno veſperi extuleris apud pſulẽ hunc noſtrũ apoſtolicũ legatũ, pleriq; viri graues, & amici mihi renũciarũt. Ego aũt & ſi miratus certe nõ ſum, q eũ ornaueris qui te & amat, & obſeruat plurimũ, malo tñ de me poſthac partius loquaris, ne te qui grauiſſimus & habearis, & ſis, minus conſideratũ in laudando iudicẽt. Non eñ ipſe de me profiteor, at ne ſentio quidẽ quæ tu tã fidẽter, & tã amplo ore, & affirmes, & pdices, Sed facis tu ſane, p magnitudie, & benignitate animi tui, q eos oĩs tui ſiles eſſe iudicas, qs in amicitiã tuã admiſeris. Itaq; tibi habeo grãs, q me tuũ eſſe dilucide cognoris. Vale. Bononiæ ex ædibus noſtris. xij. Kalen. Apriles. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S.

Depoſitum reddi poſtulat.

IOannes Corbitius mercator Florẽtinus meo noĩe te adibit, ut meos ſibi des ad me libros, una cum rebus omĩbus, quas depoſui apud te. Quod ut facias, te etiam atq; etiã rogo. Nam his diutius carere non poſſum. Vale. Ex Bononia. x. Kalen. Maias. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Capanorenſi. S.
Cur nō ſcripſerit. Item laudat Bononiam.

QVod iā diu meas nullas acceperis lr̃as, aliud certe nihil fuit in cau ſa, q̄ tuū diuturnū ſilentiū. Quo factū eſt, ut putarē te quęrēdę pe cuniæ magis, q̄ colēdæ amicitiæ factū ſtudioſum. Itaq̄ verebar, ſi ad te ſcripſiſſem, ne iportunus magis, q̄ officioſus accederē. Nunc aūt lecta pulcherrima tua ad me ep̄la, intellexi rediſſe iam Muſas cū vetere amico in gratiā. Quare nō poſſum nō gratulari mutuæ nr̄æ beniuolen tiæ, quæ vel abſentis viciſſitudine literaꝝ conat̄ præſentis reddere. Qd' quidē humanitatis, ac benignitatis officiū ne utiq̄ p̄termittamus, æque ſperare de te debeo, ut de meipſo poſſum īmutabiliter, p̄fiteri. Quod au tem laudas meā ambitionē a Veneris, gaudeo conſiliū meū omne lau dari abs te, viro & optīo, & prudenti, mihiq̄ amiciſſimo Nā q̄ ſcire cu pis, q̄ me delectat Bononiēſis māſio, delectat ſane plurimū. Nā & urbs amœna eſt, & pp̄lus p̄humanus, & rerū oīm, quæ vel ad victū, vel ad vitæ cultū attinēt, magna abundātia & laudatiſſimaꝝ oīm artiū ſtudi um vehemēs. Præterea, q̄d me maxīe delectat, oībus ſum gratiſſimus. Faciat deus, ut nobis hoc gaudiū ſit perpetuū. Tu vale, & ſi quid eſt q̄d poſſim tua cauſa, ſcribe. Ex Bononia. iii. Idus Maias. M. cccc. xxviii.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.
Factionem naſcentem notificat.

a Dmonitionē tuam libēter admitto, ac probo. Idem etiā ex aliis audiui. Si res, ut cœpit, proſpere ſucceſſerit, nuſq̄ hinc moue bo pedē. Sin aliter acciderit, pro tēpore nauigabo. Nam neſcio quid monſtri hos inter ſe ciues alere audio. Quod ne q̄d pariat magnæ calamitatis, non poſſum non vereri. Ego aūt in oēm fortunam paratus ſum. Vale. Ex Bononia. vi. Kalen. Iunias. M. cccc. xxviii.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S.
Hortatur amicū, ne laboret de reditu ſuo.

NArrauit mihi Ioānes Corbitius, quāta me beniuolentia comple cteris, & q̄ de nobis non modo amice, ſed etiā honorifice es locu tus. Addiditq̄ te propediem effecturū, ut vel Venetiis, vel Pata uii q̄ honeſtiſſime eſſe poſſim, quare non eſſe opus, ut libros ſibi meos ad me dares, cum apud vos ſim q̄ honorificentiſſime futurus. Beniuo lentia tua mihi certius nihil eſt. Itaq̄ mirandū non eſt, ſi de me ſemp̄ ami ce, atq̄ honorifice & ſentis, & loqueris. Tibiq̄ habeo gratias, q̄ das ope ram & priuatim, & publice, ut omēs intelligant me tibi eſſe chariſſ. mū, de meo autē ad vos reditu nihil eſt hoc tēpore q̄ labores. Ea em̄ mihi apud Bononiēſes conditio eſt, ut hinc honeſte abire non liceat. Noſti tu ſane iampridē meum ingeniū, q̄ pluris facio quod honeſtū eſt, q̄ quod utile. Itaq̄ rogo te q̄ poſſum diligentius, ut & libros, & cæteras res meꝯ

ſis cures ire ad me q̃primum, hoc mihi facere gratius hoc tempore nihil profecto potes. Vale. Ex Bononia. Kalen. Iunijs. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Capanorenſi. S.

Laudes de ſe minuit.

ORationem quā petis, dedi ad te. Miror autē tam repente ea de re apud vos rumores increbruiſſe. Quod aūt lętaris, nomen noſtrū tam late p Italiā in oīm ore v̄ſari, ne me rideas, vereor. Non eīn is ſum, qui meipſius ſim neſcius. Itaq; tibi cauendū eſt, ne aut me, aut te ipm fallas, quoꝝ alterū iniuſticiæ, alterum aſcriberet imprudētiæ. Nec præterea te latet, rumoribus credi non oportere. Ego aūt quantū anniti potero, dabo operā, ne ſecundi iſtiuſmodi rumores falſi oīno extitiſſe videant. Vale. Ex Bononia. Nonis Iulijs. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Victorino Feltrenſi. S.

Libros ab alio repetendos ait.

ARiſtotelis artē ad Theodectē, q̄d antea te monui. Ex Conſtātinopoli dedi ad virū clariſſimū Franciſcū Barbaꝝ, eo cōſilio, ut eam tibi reddendā curaret. Q̄d ab alio factū non eſſe miror. Itaq; velim, ad eū lr̄as des, atq; libros repetas, q̄s ſi minus q̃primū ad te miſerit, tūc ego iuſta utar expoſtulatione. Q̄d de meo ſtatu vis certior fieri, nos hic valemus perbelle. Sūtq; nobis ſecūda oīa, id q̄d indies magis fortunet deus. Vale. Ex Bononia. iij. Kalen. Auguſtas M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Commendat quendam amico.

ANtonius Capanorenſis, qui a Principe Lucenſi orator it ad Venetos eſt mihi ab ipſa adoleſcentia coniūctus tanta familiaritate, ut vix mihi eius conſuetudine ſit dulcius quicq̄. Nam & Patauij ante meā nauigationē in Thraciā fuimus condiſcipuli. Et ea eſt urbanitate, moꝝūq; elegantia, ut vel ipſos lapides excitare queat in amorē ſui. Nam q̄d loquar de præſtāti hominis ingenio, & facundia, q̄d de liberalitate, & animi gratitudine. Dignus eſt profecto quē ames. Quod ſi feceris egregie, me non mediocri abs te beneficio affectū iudicabo. Vale. Ex Bononia. pridie Nonas Auguſtas. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Factionis tumultum narrat.

SVnt hic oīa procellaꝝ, tempeſtatūq; pleniſſima, ob hanc reipublicæ ab eccleſiaſtica ditione defectionem. Deus bene vertat. Bononienſes ipſi de ſe viderint. Ego mihi, atq; rebus meis omino conſulere inſtitui. Non eīn tutū eſt Muſis inter gladios, ſicaſq; verſari. Iā ciuili cruore madent omīa. Nullus hic ocio, nullus paci relictus eſt locus in tātis diſcordiarum, ſeditionumq; fluctibus. Ia florentiam petam, neceſſe eſt. Nec ſum oblitus conſilij tui, ſed neceſſitati parendū eſt. Tu ſi q̄d melius

habes onde. Vale. Ex Bononia. Idibus Septēbribus. M. cccc. xxviiij.

¶ Franciſcus Philel. Pallanti Strozæ, equiti aurato. S.

Conditionem accipit de pacta ſibi pecunia.

QVod ſapientis dicto admonemur, quoniā tempus cognoſcendū eſt, admittere cogimur conditionē quæ offertur, pſertim cū ſub dideris fore. ut in proximū annū plus mihi ſalarij detur. Quare quos trecētos aureos mihi recipis in huncannū nomīe tuę florētiſſimæ reipub. ita mihi datū iri volo, ut ſine quotidianis moleſtijs hi mihi ſuis tēporibus numerent. Exiſtimo tibi cōſuetudinē meā non eſſe ignotā, non modo fœnerari non didici, ſed ne parcus quidē eſſe. Haud em̄ cons ſueui unq̄ ſeruire nūmis, ſed his potius uti pro ſeruis. Verū hæc tu pro tua benignitate q̄ amiciſſime curabis. Ego me interim accingam itineri. Vale. Ex Bononia. xiij. Kalen Octobres. M. cccc. xxviij

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Nicolo. S.

Multis ſibi opus eſſe dicit.

q Vod ad conſtitutū diē Florentiæ me nō videris, aliud nihil fuit in cauſa, q̄ inopia mulionū. Nā ſine mulis. qbus & libri, & re liq̄ ſuppellex, quā abuſq̄ Cōſtantinopoli in Italiā aduexi mecū iſtuc cōuehat, pedē hinc mouere minime decreui. Itaq̄ ſi hoc laboris pro tua humanitate capeſſere, rē mihi facies nō minꝰ gratā, q̄ neceſſariā. Mu lis mihi ſex opus eſt. Quod pciū p cōuectiōe pepegeris, liberrime pręſta bo. Quæ mihi Coſmi Medicis noīe polliceris, & audio libēter, & vt ei me cōmēdes, te rogo. Ambroſiū monachū vt meis verbis ſaluere iube as, a te peto. Vale. Ex Bononia, pridie. Kal. Octobres. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Andreæ Conſtātinopolitano theologo ordinis pdicatorū, ac Rhodiorū archiepiſcopo. S.

Integrū ſibi eſſe negat, ut obſequat amici conſilijs.

LIteras tuas ex urbe Romana cū libenter vidi, tum lectitaui q̄ iucun diſſime. Erāt em̄ non grauiſſimæ ſolū, ſed etiā locupletiſſimæ, teſtis ſingularis tuæ erga me charitatis. Quod aūt me hortaris, iſtuc ut q̄ primū veniā, id mihi hoctpe nequaq̄ eſt integrū. Nam Florentinis ob ſtrictꝰ ſum in annuū docēdi munus. Nec mihi quicq̄ duco honorabili us fide. Quā ſi paterer meo aliq̄ emolumēto īfirmā fieri, rumores q̄s in crebruiſſe clariſſimos de me ſcribis apd' ſummū pōtificē, leuiſſimos red derē, ac mēdacis. Verū cum per ſtudij vacationē dabit, ibo in urbē Ro mam, & q̄d me mones, q̄ diligentiſſime tuebor. Qn̄ aūt hinc mihi mo uendū ſit, nō ſatis ſcio. Dn̄icus em̄ Capranicanus, q electus firmanus, p Martino ſūmo pontifice legatꝰ apl'icus, maximis viribus urbē obſidet, oppugnatq̄ conſtātiſſime, nondū mihi concedere voluit tuti itineris li teras. Quid autē in cauſa ſit, ignoro. Tu interea temporis vale. Et quod ad tēpus ſis in Thraciam, Rhodū ve ſoluturus, me tuis literis certiorem

facito. Ex Bononia. Idibus Decembribus. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Thomæ Sardanenſi. S.

Conditionem ſe non poſſe admittere dicit.

QVam mihi ỽbis reuerēdiſſimi Cardinal' tui, imo nr̃i cōditionē ꝓponis apud nobiliſſimū iſtū munificētiſſimūq́ principē Nicolaū Aeſtenſem, & ſi ꝑutilis eſt, atq; honorifica, eā admittere neq́q̃ poſſum. Sum eñ Florētinis obligatus annuo docēdi munere, & id quidē ornatiſſime. Itaq; īmortalis grãs velim agas noīe meo iſti humaniſſimo patri, cui me diligētiſſime cōmendaris, rē facies amicitia nr̃a admodū dignā. Vale. Ex Bono. xiiij. Kalen. Ianua. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Thomæ Sarzanenſi. S.

Excuſat ſe.

EGo mi Thoma dilectiſſime ſum Florētinæ reipub. iam obſtrictus annuo docendi munere. Itaq; aliam nullā conditionē poſſum amplecti. Quid eñ dedecoroſius, q̃ vel eſſe, vel haberi leuem. Nam fidem minus ſeruare hominis eſt non iniuſti ſolum, ſed impij. At ſcio non modo reuerendiſſimus pater Cardinalis tuus id ab me factum iri nollet, ſed nec etiam tu, qui ſpeculum es, imagoq; & probitatis, & grauitatis. Vale. Ex Bononia, pridie Kaleñ. Ianua. M. cccc. xxviij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Fidem ſibi eſſe ſeruandam dicit.

DAmnas tu Auriſpa conſiliū meum, ꝙ nolim eam conditionē admittere, quā humaniſſimus Cardinalis Bononienſis Nicolaus vir ſanctiſſimus mihi proponit, ſcribiſq; futurū, ut me pœniteat mei inſtituti, ſi maluero Florētinis, q̃ magnanimo iſti principi Nicolao marchioni gratificari, addiſq;, ut mihi ante oculos ponā & Manuelem noſtrū Chryſolorā doctiſſimoꝝ viroꝝ oīm huius tēpeſtatis principē, dū vixit, & alios nōnullos eruditos, ac difertos hoīes, quoꝝ nemo diutius potuit agere Florētiæ, ꝓpter varias q̇rundā inſidias, quoꝝ inuidentia terra cœliq́ vexat̃. At ego tibi paucis rñdeo. Et oīm primū maxīas tibi & ago, & habeo gratias, ꝙ amiciſſime conſulis rebus meis. Sed ꝗd mihi faciundū ſuades. Num ut alicuius utilitatis gratia quod honeſtum eſt, negligam. An es oblitus, nihil apud me minus habere ponderis, q̃ rei pecuniariæ rationē. Fidem dedi reipub. Florētinæ, quā ſincere inuiolate, conſtanterq́ ſeruabo, nec ulla patiar utilitatis ſpecie meæ initia hæc iuuentæ cuiuſq̃ leuitatis nomīe accuſari. Inuidentium autem morſus, animi grauitate, atq; magnitudine, me facile vitaturum ſpero. Quod ſi minus mihi licuerit, operam dabo, ut aliorum id culpa factū iudicetur, non mea. Vale. Ex Bononia. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xxix.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Aretino. S.

Cauſam cunctationis narrat, & tuti itineris literas optat.

NVlla ego in culpa ſum Leonarde Aretine, ꝙ ad cõſtitutũ tps ad vos nõ ierim, ſcis em̃ urbẽ hanc nõ obſideri modo ab eccleſiaſticis viribus, ſed die noctuq; acerrime oppugnari. Hi primo qui reipub. ꝓſunt, mihi abeundi nullã dabant facultatẽ. Qui ubi ab me multis fatigati tum ꝓcibus, tum etiã quãdoq; conuiuijs, expoſtulatiõibusq; eã ceſſere, tũ legatus apl'icus, qui Martini Pontificis maxĩ vicẽ in caſtris gerit, Dñicus Capranicus, tuti itineris lr̃as petenti mihi, nullo pacto in hanc diẽ tribuit. Itaq; haud ſcio qd ipſe ſim facturus. Verſor ꝑfecto in maxĩs animi curis, ne qd conſilij capturus ſim, noui. Niſi fortaſſe mihi iucundũ putes, aſpectũ quotidianũ gladioꝝ, ac ſæuitiæ, cũ alij laqueis gulæ frangunt, alij obtruncant, alij ſcindunt in partes, alij defodiũtur, alij trucidant. Quid pluribus: Omnia humano cruore madẽt. Iure ne, an iniuria, non eſt meũ iudicare. Nã in ciuitate factiõibus, ſeditiõibusq; ardẽti, nihil eſt tã iniuſtũ, tam impiũ: qd minus deĩ & pietati, et iuſticiæ. Hac in re unũ remediũ dari poſſe intelligo, ut publicis veſtræ reipub. literis contẽdatur ab hoc legato apoſtolico, ut me ad vos libere ac tuto ire patiant. Tuum igiẽ fuerit id ꝙ primum curare. Quod ſi feceris, fore certo intelligo, ut propediem iſtic mutuo colloquio, & quotidiana conſuetudine nobis inuicẽ uti liceat. Vale decus literarum, & eloquentiæ, meq;, ut facis, ama. Ex Bononia. Idibus Februarijs. M. cccc. xxix.

¶ Franciſcus Philel. Gabrieli Mauro. S.

Laudando hortaẽ amicum ad gloriam.

Nihil mihi fuit iucũdius tuis lr̃is Gabriel mi chariſſime, q̃bus humanitatẽ tuã, ac morũ ſuauitatẽ, bonitatẽq; ingenij ita repſentas, ut te corã aſpicere, alloqui, & cõplecti videar. Non poſſum mihi nõ lætari, ꝙ ſtudijs olim meis, ac lucubratõibus in te adoleſcente inſtituẽdo, id me videam conſecutũ, ut florẽtiſſimus ſenatus tuus talẽ ſit virũ te habiturus, qui & ampliſſimæ patriæ futurus ſis ornamẽto, & amicis adminiculo, atq; voluptati. Incũbe igiẽ pro viribus, teq; amplificandæ gl'iæ totũ dede. Non multos habiturus eſt nobiliſſimus ſenatus cu⁹ ſimiles tui, Noui acrimoniã ingenij tui, noui magnitudinẽ animi, noui conſiliũ, noui probitatẽ. Nihil habet tua reſpub. te uno cõtinẽtius, nihil moderatius, nihil ad oĩs p̃claras actiones aut ſplendidius, aut ſtrenuũ magis. Sed qd ego fruſtra ſim longior, q ita videar te adhortari, q̃ſi non p te ſatis ſisqui & prouidendo, & cõſultãdo, & agẽdo, nulli rei deeſſe poſſis. De fratris tui Dñici moribus q̃ ſcripſiſti, nõ potui, nõ dolere. Sed tu fer oĩa moderate, ætas em̃ fortaſſis eius animi acerbitatem aliq̃n ad maturitatẽ aget. Qđ ſi ſecus accidat, tu teipſo contẽtus eſto. Ego qd ſcire vis bene valeo cum uniuerſa familia, migraturus breui Florentiã, ubi honorifice & cõmode ſum futurus. Titum Liuiũ meum cõmendo tibi. Vale. Ex Bononia. pridie Kalen. Martias. M. cccc. xxix.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S.

Vnde & quo pergat, dicit.

ERipui me tandē ex Bononienſi naufragio, quo tota urbs perit, pe toq́ Florentiā, quo ſum honorifice, & pulcherrimis quidē pmiis, publice accerſitus. Itaq́ non mireris, ſi in pſentia paucis tecū egi, hæc em̄ ex itinere ſcripſi tibi. Cum Florentiæ mihi per ociū dabit, pluribus tecū agam. Interea tpis rogo te per humanitatē tuā, perq́ meā in te obſeruantiā, ut memineris mei, librorūq́ meorum ꝙ diligentiſſimā curam geras. Vale. Ex Immola. vij. Idus Apriles. M. cccc. xxix.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Luſco Secretario Apſtico. S.

Amico gratulāti, & operā pollicenti reſpondet.

GRatulatio tua Antoni Luſce, nō debet mihi nō pbatiſſima videri, nā & vir es optimus, & mei certe amātiſſimus. Haud em̄ oblitus ſum, & quæ mecū olim Vicentiæ, cū eſſem Cōſtātinopolim nauigaturus, locut⁹es, & quantā mihi beniuolentiā oñdiſti, ac meā rurſus erga te obſeruantiā aīaduerto te memorīt meminiſſe. Itaq́ maximas habeo tibi grās, ꝙ me tanꝗ in principijs animi tui īter honeſtiſſima amicitiæ monumēta ſeruare volueris. Mihi aūt non poſſum nō iure optimo lætari, cū intelligo me nō fruſtra te meis oibus ad probitatē actionibus pinde atq́ calcē propoſuiſſe, ad quā dirigendi ſint oēs non bene loquēdi ſolū, ſed etiā bene viuēdi cogitatus, ac ſtudia nr̄a. Quod aūt me hortaris, ut Romanā curiā petam. cum ea ſit ſola eruditionis, & eloquētiæ domiciliū, ad idq́ omne ſtudiū tuū, atq́ operā polliceris, & conſiliū probo, & adminicula tua oīa libenter amplector. Verꝫ nondū mēſis ptērijt, poſteaꝗ Florentiā veni Quare neceſſe eſt, ut conſtitutū annum tēpus integre abſoluā. Quod ubi fecero, ſi mihi tua opera, & grā honeſtū locū apud Pontificē maximū proponi intellexero, cōfeſtim in urbē aduolabo. Nā hic quantū mihi augurari iam videor, inter ſcyllā, charybdimq́ nauigabo. Quo fit, ut qbus aut rudētibus malū, aut anchoris nauim mūniā, haud facile queā hinc puidere. At ego īgenuū ocium malim, ꝙ periculoſum negociū. Nam hæc urbs nō multo minus, ꝙ Bononia factionibus diſſidet, quin eo periculoſius, quo acutiora vident mihi hoīm ingenia, & ad nocendū procliuiora. Vale. Ex Florētia. xiiij. Kalen. Maias. Anno a natali Chriſtiano. M. cccc. xxix.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Lamolæ. S.

Pericula ſibi īminentia amico narrat.

QVod fieri certior ab me quæris, qd ipſe de me ſtatuerim, hoc eſt māſurus ne ſim Florentiæ in pximū annū, an alio conceſſurus, quid tibi reſpondeam haud ſatis ſcio. Delectat me certe urbs, delectant ciues, delectat etiā cœlū ipſum, qd ad præclara, dexteraq́ ingenia vim plurimā habet. Cæterū terrent me ciuiles diſcordiæ, quas hic non

minoris ꝙ Bononiæ vigere, & indies ĩualeſcere magis aĩaduerto. At in ciuitate ſeditioſa q̃ quies, quæ tranqllitas ulla cuiꝗ̃ eſſe queat. Quin eo mihi magis hic ꝙ Bononiæ ciuiles diſcordiæ metuẽdæ ſunt, ꝙ Bononienſes tui ſibiipſis nocẽt, peregrinis aũt fauẽt oẽs. At Florẽtiæ ſecus oĩa. Accedit ad hãc difficultatẽ, ꝙ mihi paratæ ſunt priuatæ quędã illoꝝ inſidiæ, q virũ hic doctũ neminẽ vellẽt, q̃ ipſi iter luſcos oculatiſſimi viderenẽ. Itaꝗ̃ oĩno hinc mihi alio tandẽ migrandũ eſt, ſi velim & mihi & rebus meis ſalubriter eſſe conſultũ, ſed q̃m tempoꝝ eſt hñda ratio, nunc mihi velificandũ eſt ꝑ ventoꝝ flatib⁹. Quo fit, ut in ꝓximũ quoꝗ̃ annũ hic futurus ſum. Vis aũt peſtilẽtiæ, q̃d noſſe vis, iam ꝑpe oĩs contabuit. Vale. Ex Florentia Kalen. Nouembribus. M. cccc. xxx.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Libros quos alteri commendauit, repetit.

MOuerunt mihi riſum lr̃æ tuæ, q̃bus Macrobiũ, atꝗ̃ Dionẽ, quos cõmodato acceperas, repetenti rñderis, eos me tibi dediſſe dono, quo tpe Conſtãtinopolim ſum ꝓfectus ad regẽ Romanoꝝ Sigiſmundũ. Et ita niteris oratorie mihi ꝓbare tuũ cõmentũ, ut niſi iuuenis admodũ eſſem, me putarẽ oblitũ mei. At vereor, q̃m ſenectutẽ attigeris ne ipſe obliuioſus ſis factus. Nã ſunt q ſenectuti imbecillitatẽ memoriæ aſſcribãt. Ego em̃ memorit memini, cũ eſſem triremẽ prope inſcẽſurus, petijſſe te, ut duos illos codices ad reditũ uſꝗ̃ meũ ex Pannonia, tuæ fidei cõmendarẽ, tutius em̃ eos apud te futuros, ꝙ domi. Cũ vero Conſtãtinopolim reuertiſſem, tu aberas in Italia. Qđ ſi poſteaꝙ in Italiã redij, illos ſerius repeto, nolo ob id putes me eſſe oblitũ mei. Quare te rogo, ut eos iure poſtliminij uti ſinas. Qđ tum feceris, cũ libri ad me reuerterint. Vale. Ex Florentia pridie Idus Septẽbres. M. cccc. xxxi.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Lamolæ. S.

Conductum ſe ait in triennium.

NE aut te, aut alios, q̃s huc diſcẽdi gr̃a vẽturos ſcias, ancipites teneã ad ꝓximũ mẽſem Iuliũ, maxĩo cũ totius huius ciuitatis cõſenſu, ac ſtudio cõductus ſum p̃mio aureorũ trecẽtoꝝ qnq̃genoꝝ in ſingulos annos ꝑ toto triẽnio, cuius q̃dẽ ſtatuti tp̃is initiũ eſt. xv. Kal. Nouẽbres. Qđ tp̃is curriculũ faciat deus optĩus maxĩus, ut cũ mĩma ĩuidorũ in me moleſtia liceat ꝑcurrere. Vale. Ex Flo. kal. Aug. M. cccc. xxxi.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Arcimboldo, Iurecõſulto. S.

Singulariter Aeneam Syluium cõmendat amico.

EX qua die te Bononiæ primũ vidi, cũ legatus præſtantiſſimi Mediolanenſiũ ducis Philippi Mariæ illac iter faceres, tanta me tibi beniuolẽtia deuinxiſti, ut oĩa me tua cauſa facturũ libenter ultroꝗ̃ receperim. & tu item contra mihi omnia tua ſtudia, & officia es pollicitus. Itaꝗ̃ tẽpus obtulit, ut ipſe anteuertã, cum anteuerti libẽtius vellem

quippe qui in honeſta re opera tua, opeq; uti velim. Qui meas tibi lrãs reddidit, iuuenis eſt Senenſis, Aeneas Syluius noĩe, honeſta natus fami lia, mihiq; chariſſimus, non ſolũ ꝙ annos duos meus auditor fuit, ſed etiã qđ ad ingenij acrimoniã, dicẽdiq; leporẽ attinet, morib⁹ eſt & urba nis, & cultis. Cupiditate autem ductus viſendi Mediolani ad vos uenit. Quid multis? hoĩem tibi tãto ſtudio cõmendo, ut maiore nequeã. Quic quid in hũc vel officij, vel opis cõtuleris, in meipm̃ collatũ exiſtimabo. Adhortationẽ autẽ illam tuã neq; ſum oblitus, nec obliuiſcar quidem, quin ac ipſa de re meus Aeneas iſte tecũ verbis meis quædam cõmenta bit. Vale. Ex Florentia, Nonis Nouembribus. M. cccc. xxxi.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Panhormitæ. S.

Conſuli ſibi, ſuiſq; rebus petit.

Go mi Antoni mallẽ iſtic eſſe, ubi quietior mihi (ut exiſtimo)
e vita offerretur, ꝙ Florentiæ. ubi oĩa ſunt tumultuaria, plenaq; inuidiæ. Ad quod animi conſiliũ, cum multi me hortanť, tum Guarinus noſter in primis. Sunt mihi Mediolani amici nonnulli, ſed Guarneri⁹ Caſtellio, & Nicolaus Arcimboldus, & Aloyſius Crottus oĩm primi. Cum iſtis igiť velim de re mea aliquid cõmenteris, & quod ipſi hanc in ſententiã dixerint, ad me & ꝙprimũ, & ꝙdiligẽtiſſime per ferendũ cura. Nam ſi honeſta mihi conditio fuerit oblata, eam non de trectabo. Vale. Ex Florentia. iij. Idus Iulias. M. cccc. xxxij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Factionem Florentinorũ moleſtam ſibi eſſe dicit.

Vo in ſtatu poſitæ ſint res meæ, non eſt difficile iudicatu. Vni
q uerſa hæc ciuitas factionibus tumet. Nec diu abeſſe poteſt. quin pariat maximi quippiam mali. Præterea noſti qui mihi aduerſi ſunt. Vbiq; gentiũ malim eſſe, ꝙ Florentinæ. Vale. Ex Florentia. iij. Idsu Decembres. M. cccc. xxxij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Comendat amico quendam.

NOſti iampridẽ quanta mecũ familiaritate, atq; beniuolẽtia iun ctus eſt Antonius Capanorẽſis. Qui quanq; ſua ꝓbitate, & in nocentia tibi debeat eſſe chariſſimus, tamẽ vt mea etiã cauſa ali quid cumuli accedat ad priſtinã tuã in eũ benignitatẽ, te etiã atq; etiã ro go. Vale. Ex Florentia. iij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xxxij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Pollucem repetit.

Ihi Polluce meo vehementer eſt opus. Itaq; rogo te, ut eum ad
m me ire ꝙprimũ cures. Nam iſtum tibi tantiſper uſui dedi, donec abs te repeterem. Quare fac ne ſecundũ hac de re ad te ſcribam. Vale. Ex Florentia. iij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xxxij.

¶ Franciſcus Philel. Ambroſio monacho. S.

Admonitus a q̄bus caueat, ſuo more uti ſe velle rñdet.

LIteræ mihi tuæ ſemper gratiſſimæ fuerunt, & in præſentia ꝙ antea longe gratiores. Indicant enim dilucide, ab quibus mihi cauẽdum ſit. Verum utar equidem more meo, ut & nemini noceam, & laceſſitus iniuria me virum eſſe meminerim. Vale. Ex ædibus noſtris Florentiæ. xiij. Kalendas Februarias. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Thomæ Sarzanenſi. S.

Maturari promiſſa petit.

PLacuerũt quæ ſcripſiſti mihi ꝟbis reuerẽdiſſimi cõisq; patris Cardinalis. Nec aliud quicꝙ habeo q̃d reſpondeã, ꝙ maturato opus eſſe. Nam hic oĩa ſunt turbulenta, & mihi nequaꝙ tuta. Cauſam tibi iampridem ſignificaui. Cura igitur, ne fruſtra mihi ſcripſiſſe iudiceris. Vale, & me clementiſſimo patri Cardinali & cõmendatũ, & charũ reddito. Ex Florentia. xiiij. Kalen. Apriles. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Carolo Aretino. S.

Inimicum corripit, ꝙ ſibi inſidietur.

SVnt nõnulli qui me monuerũt, ut mihi a te caueã. Moliri eñ te mihi neſcio quas inſidias, ut qui eruditiõe, & probitate nequeas, facinore mihi noceas. Sum equidẽ id miratus, ꝙ neq; deũ metuens, nec hoĩm famã tanto ſceleri te obnoxiũ ſis facturus, ꝑſertim cum nullã habes iuſtã aduerſus nos cauſam. Non eñ mihi vitio dandũ eſt, ſi te doctior exiſtimor, magisq; diſertus, ſed ĩgenio, ignauiæq; tuæ, qui ſi ita lr̃is & bonaꝝ artiũ diſciplinæ operã dares, ut exercẽdo fœnori, & flagitio, eſſes me fortaſſe multo ſuꝑior. Nam ꝙ iactites his Anchoris te munitũ, ut nullos fluctus, nullos turbines ꝑtimeſcas, vidi ego ꝑſæpe tantũ eſſe ventoꝝ impetũ, ut nullæ anchoræ, nullũ robur, nulla alia munimina ſatis ſint, quæ validiſſimas etiã naues tueant̃, quo minus obruantur fluctuũ vorticibus, ac patiant̃ deniq; naufragiũ. Itaq; prudentius feceris, ſi rationi malueris, ꝙ perturbationi parere, quaꝝ altera excutit ex hoĩm mentibus tenebras inſaniæ, perturbatio vero lucẽ ſapientiæ. Tu de me, Carole nihil habes, q̃d iure queas expoſtulare. Nam neq; publice, neq; priuatim nocui tibi unꝙ. Quin ut ſcis, nõnunꝙ es a me pulcherrime laudatus, vel tũ maxime cum a quibuſdã grauibus, integerrimisq; viris eſſem cõmonefactus, te mihi moliri inſidias. Id eñ iccirco ab me factũ eſt, ut aliquãdo te puderet tui, atq; reſipiſceres. Sed quantũ poſſum augurari, tanta eſt vis morbi, quo inuidẽtia te excruciat, ut nullis neq; humanitatis, neq; admonitõis remedijs ad ſanitatẽ redeas. Me tamẽ nullæ tuæ mouebunt iniuriæ, quo minus pergã ſimilis eſſe mei. Vale. Florentiæ, ex ædibus noſtris, Idibus Aprilibus. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Nicolo. S.

VIII.

Inimicũ vilipendendo arguit improbitatis.

Go te Nicolae Nicole, vel ex vſq; Cõſtantinopoli ex Chriſolo-
e ra ſocero meo ſapiẽtiſſimo, clariſſimoq; viro, quo eſſes ingenio
quibus moribus, ad vnguẽ didicerã. Cũq; poſtea ĩ Italiã reuer-
tiſſem, eadẽ, ac etiã plura, tũ ex Guarino Veronẽſi, tũ ex Ioãne Auriſpa,
viris prudẽtiſſimis, & apprime eruditis audierã. Nec deſtiti tñ ea pſtare
oĩa, quibꝰ te mihi ſumma beniuolẽtia deuincirẽ. At nullis meis nec offi-
cijs, nec meritis potui te aliũ reddere, q̃ eſſes & iã factus, & diuturna con
ſuetudine cõfirmatꝰ, quippe q tibi magne laudi ducas, ſi pſtare id queas
vt uiri oẽs docti, & boni tua opa, & induſtria Florentia extrudant. Itaq;
gloriarę & Chriſolorã Florẽtia eſſe a te expulſum, & Guarinũ, & Auri
ſpam ambos turpiter eiectos, reliquũ eſſe Philel phũ vnũ, quẽ aut breui
exulẽ facies, aut male afficies. Quid iſta ſibi tua velit oratio, nõ intelligo.
Nõ eñ eiuſmodi ſunt nerui tui, vt mihi qcq; poſſis incõmodare. Nã qd
ad Florentiã attinet, ego mea ſpõte inuidiæ cedere inſtitui, nõ minis tuis
q nullarũ es viriũ, nulliuſq; auctatis vir, non metu potẽtioris cuiuſpiã,
cuiꝰ opibꝰ, audaciaq; ĩſanis, ſed vt viuã ipe mihi liber cũ muſis. Vides
tu ſane, niſi penitꝰ mẽtis luminibꝰ captus es, q̃ vnꝰ Philelphus vniuerſę
ciuitati charꝰ eſt, & piucũdus Nihil neq; priuatim, nec publice petiĩ a me
fruſtra ſi lapides ipi loqui poſſent, oẽs in meas laudes linguas ſoluerẽt.
Mihi gratificanĩ oẽs, quæcũq; optarim, obſequunĩ omes, inſeruiũt oẽs
Quis vir bonus, & grauis cuiq; aduerſeĩ. bene pmerito, pmereriq; aſſi-
duiſſime ſtudẽti? Velim mihi dicas, qđ eſt erratũ aduerſꝰ te meũ? Nõne
oĩbus in rebus tibi vſq; morẽ geſſi? Quid habes qđ mihi des crimini?
Num ſinis te virũ iã decrepitũ, & rerũ humanarũ callẽtiſſimũ, ſeduci a
verſuta, maleficaq; vulpecula Carolo Aretino? Nõne aĩaduertis aliqñ
deprauatũ perditiſſimi hoĩs, corruptũq; ingeniũ? An pateris eũ vti te,
veluti inſtrumẽto qdã furoris ſui? Reſipiſce, reſipiſce tandẽ. Cõſidera an
nos tuos, Qz diu nobiſcũ futurꝰ es? Q, ſi nullũ putares fore diuini iudi-
cis vel pmiũ, vel ſuppliciũ, hoĩm tñ de tua vita, atq; moribꝰ exiſtimatio
tibi verẽda eſſet. Ego qđ in me erit, vt nunq; pſtiti, ita tibi pſtabo nunq;,
nõ mõ inimicitiarũ, ſed ne minimæ qdẽ vel ſimultatis, vel indignatiõis
materiã. Vale. Florẽtiæ ex ædibus nr̃is, Idibꝰ Aprilibꝰ. M. cccc. xxxiij

¶ Franciſcus Philel. Cincio Romano, apoſtolico Secretario. S.

Hortatur amicum, vt promiſſa opera cõpleat.

Vam mihi ſpem iampridẽ in vrbe Roma corã recepiſti, vt eam
q mihi perducas ad finẽ, te etiam atq; etiã rogo. Nunq;(mihi cre-
de) intermorieĩ apud me officiũ tuũ. Noui bonitatẽ animi tui,
noui integritatẽ, benignitatem præſens expertus es. Scio nõ falles opini
onem de te meam. Reliquũ eſt, vt cœpta perficias. Vale. Ex Florentia pri
die Kalen. Maias. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Ambroſio monacho. S.

Gr̄as agit officioſo amico. Itē excuſat ſe, ꝙ ꝓmiſſum nō ꝑfecit.

DE re mea te multū habuiſſe ſermonē cum viro clariſſimo Coſmo Medice, et eū de me amiciſſime ſentire vehemēter gaudeo, ꝓſertim cum te (ut ſcribis) ſctiſſime receperit, mihi nō modo non eſſe formidandū mali quicꝗ, ſed ne cauendū quidē. Non em̄ poterā non ſubuereri, ne q̄d aduerſus me inſidiarꝫ inſtrueret. Verū miror q̄d Laurētius Coſmi frater, quotiens in me incidit, ſemꝑ obliquat faciē, ſalutatuſq; a me rn̄det oīno nihil. Sed qm̄ Coſmi fide debet mihi certius eſſe nihil, aliorū mores ferā æquo aīo. De Diogenis aūt Laertij verſibus q̄d perurbane expoſtulas, ne mihi ſucceſeas rogo. nā partim occupatiōibus meis, partim animi moleſtia. ob cōtinuas inuidorꝫ in me inſidias, factū eſt, ꝙ verſus illos latinos facere (ut iuſſeras) diſtulerim in hāc diē. Sed gerā profecto morē volūtati tuæ, idq; propediē, Diodorū Siculū ad te dedi. Vale. Florentiæ, Ex ædibus nr̄is. vi. Non. Maias. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Bornio Salæ Iureconſulto. S.

Moleſtiam ſui ſtatus narrat.

ET te, & uniuerſam familiā tuā, imo nr̄am valere ꝓbelle, libēter accipio, atq; deū oro, ut ita ꝗ diutiſſime habeas. De me aūt q̄d ſcire cupis, in freto nauigo Siculo, inter ancipites, æſtuātiſq; ꝓcellas, & turbulētiſſimos fluct⁹. Exiſtimarā Bononiā ſolā ciuilibus factiōibus diſſidere, ſed Florētia lōge magis diſcordijs, ac ſeditōib⁹ feruet. Vtinā huc aut veniſſem nunꝗ. aut abire liceret, ꝓ dignitate, ſed neutrū mihi integrū eſſe video. Nūcius mihi fuit īpedimēto, q̄ minus tibi potuerim oīa explicare. Ignoſce, ac vale. Ex Florē. v. Non. Maias. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Cauſam cunctationis oſtendit.

ACcepiſſe te ſcribis mihi non cōmode eſſe Florentiæ, ita eſt ſane, ut accepiſti. Idq; q̄d recte augurraris, nulla mea culpa. Ad vos aūt redire nondū mihi eſt integrū. Cum licebit, te faciā meis lr̄is certiorem. Nā totū hunc annū (id q̄d permoleſte fero) obſtrictus ſum reipub. Florentinæ. Occupationes meæ faciunt, ut tecū hoc tēpore longior eſſe nequeam. Vale. Ex Florentia v. Nonas Maias. M. cccc. xxxiij.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Aretino. S.

Rationem reddit, cur abierit.

LApus Caſtelliūculus auditor, & familiaris meus, renunciauit mihi tuo noīe abitionē iſtinc meā. & permoleſte tuliſſe te, qm̄ priuatus eſſes iucūdiſſima nr̄a cōſuetudine, & rurſus ꝓbare, q̄a iſtic eſſe non poſſem ſine certiſſimo vitæ periculo, adeo quoſdā aīaduerteras inuidiæ flāmis aduerſus me indies magis magiſq; æſtuare. Vtrūq; certe q̄d mihi ſignificaſti, præ ſe fert perſpicuū argumentū ſingularis tuæ beni

moleſtiæ erga me. At ego ſane mi Leonarde, quanq̃ libenter agebã Florentiæ, cũ ob alias pleraſq; cauſas, tum etiã ꝑpter te eruditiſſimũ, & optimum virũ, tamẽ eo magis æquo aĩo Florentia careo, ꝙ inter iſtos flores multæ viperæ deliteſcunt, & hæ quidẽ venenoſæ, ac peſtiferæ. Nec eñ te latet, quãta moderatiõe animi, quãta etiã patientia ſemꝑ tulerim inimicoꝝ iſidias. Itaq; ne ſemꝑ impẽdenti naufragio ſubiacerẽ, ex iſtis quotidianis, & turbulẽtiſſimis fluctibus in ꝓximã Senæ urbis ſtationẽ hanc me recepi. ubi tamdiu futurus ſum, donec aliquis ſecũdior flatus in tutiorẽ portũ aliquẽ me cõuexerit. Nã ne hic quidẽ ſatis tuto me agere poſſe video, ꝑpter iſtoꝝ propinquitatẽ, quibus vitã meam odio eſſe aĩaduerto. Sed hac de re ſatis. Tu velim me facias certiorem de omni tuo ſtatu. Vale. Ex Sena. iij. Idus Apriles. M. cccc. xxxvi.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Reſponſurum ſe breui dicit.

ET recte quidẽ tu mi Alberthe, & ꝑamice facis, ꝙ de me nunq̃ deſinis aliqd cogitare, & agere, q̃d honorificũ mihi, et fructuoſum ſit. Cõditio quã mihi ꝓponis noĩe tuæ florẽtiſſimæ reip. talis eſt, ut eã nõ modo non improbẽ, ſed & probẽ potius, & laudẽ. Cæteꝝ breui reſpondeo tibi. Vale. Ex Sena, pridie Idus Apriles. M. cccc. xxxvi.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Certior fieri vult de ſtatu amici.

SIlentiũ tuum tam diuturnũ, tanq̃ inuſitatum, ſupitionẽ mihi affert, neſcio quã. Itaq; ſi tibi bene eſt, ut & opto, & volo, ſcribe ad me q̃ primũ, quo tecũ una gaudeam. Sin ſecus eſt id, quod minime oĩm velim, ſcribe etiã mihi, quo tibi conſilio ſaltem prodeſſe poſſim. Vale. Ex Sena, pridie Idus Apriles. M. cccc. xxxvi.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Parnhormitæ. S.

Librum alterius ſe non poſſe mittere ait.

TErentiũ quẽ eſſe apud me voluiſti, illi ad te dedi, cui tu per lr̃as dari iuſſeras. Lucretius, quẽ tantopeflagitas, ſi meus eſſet cõtinuo ad te iret. Sed de re aliena irreq̃ſito dño, nihil mihi agendũ exiſtio. At non req̃ſiui mõ, verumetiã rogaui, atq; oraui dñm eius codicis, ut ſineret me in re ſua liberalẽ eſſe. Saxei eſt capitis, ac plane inexorabil'. Nullo pacto induci põt, ut Neapolin Lucretius nauiget, veritus ne qui ob poculũ amatoriũ furuerit, rurſus Syrenes Parthenopes veneficio interceptus, inſaniat. Vale. Ex Sena. iij. Idus Octobres. M. cccc. xxxvi.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S.

Increpat quendam, ꝙ ſibi res ſuas non reddat.

NEſcio quo tandem iure te adeo offirmaris, ut contra omne vel amicitiæ, vel humanitatis ius meos mihi libros, ac veſtis non reſtituas. Tuæ eñ iuſticiæ fuerat, qui te Iuſtinianũ cognomĩes, ut

quę apud te depoſuerã, tuæq; fidei cõmendarã, mihi, p tua fide, tuaq; innocentia reſtitueres. Quare te & hortor, & moneo, ne me diutius vana ſpe laudas, ne iniuria me afficias, ne me veteris amicitiæ noſtræ obliuiſci cogas. Vale. Ex Sena, Idibus Sextilibus. M. cccc. xxxvij.

¶ Franciſcus Philel. Ambroſio monacho. S.

Paruifacit inimicum.

PAucis rñdebo tuæ, plixiori epl'æ. Ego amicitiã Coſmi medicis nolo, inimicitias contẽno. Nã & infenſi animi ſit'ata beniuolẽtia nihil eſt pniciosius, & ego ita prudẽtiæ armis muniui me, ut nullas inſidias ptimeſcam. Vale Ex Sena. v. Idus Decẽb. M. cccc. xxxvij.

¶ Franciſcus Phild. Senatui, & populo Peruſino. S.

Ignoſci ſibi petit, q; votis ſatiſfacere nequeat.

ET humanitatẽ erga me veſtrã vehemẽter amplector, & liberalitatẽ maximi facio. Doleo autẽ, & permoleſte fero q; his tpibus lr̃æ mihi veſtræ redditæ ſint, qbus iam alijs fidẽ dederam. Hanc vero inuiolatã ut præſtem, & ipſe cogor, & vos identidem velle non dubito. Q; ſi tẽpeſtiue veſtræ ad me literæ aduolaſſent, eſſem pfecto deſyderio veſtro incredibili mea cũ voluptate obſecutus, ornaſſemq; veſtrã iſtam ſplendidiſſimã iuuentutẽ pro virili parte, non modo eloquendi, ſed etiam viuendi laudatiſſimis artibus. Quoniã igitur honeſtatẽ cauſæ intelligitis, ignoſcite mihi, ſi minus hac in re expectatiõi veſtræ reſpõderim. Valete. Ex Sena, Idibus Septembribus. M. cccc. xxxviij.

¶ Franciſcus Phild. Leonardo Aretino. S.

Loqui ſe ait per tabellarium.

q Vicqd Saxolus Pratẽſis auditor nr̃ verbis tibi meis expoſuerit, ſic hẽto ac ſi corã ipſe tecũ loqrer. Nihil eſt em̃ dicturus tibi, q̃d ab me nõ dicẽdũ accepit. Vale. Ex Sena. Kal'. Octob. M. cccc. xxxviij.

¶ Franciſcus Philel. Catoni Sacco, iureconſulto, & oratori. S.

Excuſatoria epiſtola.

REdditæ mihi ſt lr̃æ tuæ Cato mi dilectiſſime, nõ Senæ, ſed Bononiæ, q̃ venerã ad. xvij. Kalen. Februa. Vt maturẽ ad vos aduentũ meũ. nõ eſt in me, ſed in Principe iſto nr̃o, q ſi fecerit, ut id mihi facere liceat p Bononiẽſes, qbus obſtrictus ſum, ad Auguſtũ uſq; cõtinuo te videbo. Vale. Ex Bononia, Idibus Februa. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Tuſcanellæ. S.

Conſilium de profectione aperit.

DE me q̃d flagitas ſcire, ad, pximas ſtudij vacationes q̃s vocãt, Mediolanũ ſum petiturus, eo qdem cõſilio, ut ſi quã mihi nobiliſſimus ille Princeps ſpem lr̃is maximã pollicetur, re ipſa inuenero, apud neminẽ malim, q̃ apud eũ vitã agere Sin ſecus offendero, ad Venetos me recipiã. Nã nihil incertius, q̃ Bononiæ res ſecũdæ. Quãto em̃

fortuna blãdius videt aſpirare, tanto magis aduerſi ventoꝝ flatus me tuendi ſunt. Vale. Ex Bononia, Idibus Aprilibus. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Raphaeli Fuſcherario, S.

Moram ſuam excuſat.

QVod diutius diſtulerim meũ ad vos reditũ, nulli culpę mihi aſcri bitote. Nã ego iampridẽ hinc ſoluiſſem, ſi liber eẽt Padi trãſitus. Sed cũ id ſine lr̃is ducalibus nemini liceat, atq; eas in hanc diẽ exorare nequiuerim, factũ eſt, ut ſerior fiat mea hinc abitio. Quid autẽ ſit in cauſa, nõ intelligo. Quotidie mihi a Principe rñdetur, ꝙ primũ ſe mihi morẽ geſturꝝ. Sed hmõi ꝙ primũ, nondũ uſq; apparuit. Qui apud Principẽ & auctoritate valent, & grã, me monẽt ne ſim ĩportunior, non eñ temere fieri. Itaq; mei ipſius ſum neſcius. Nõ deſiſtã tñ oĩs obtũdere, qui Principi aſſiſtũt, donec liberã abitionẽ impetraro. Interea uero tpis commẽdo tibi familiã meã, ſiqdẽ arbitraris me functuꝝ egregie meo erga te officio. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Iunias. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Grãs agit amico ꝓ donis. Laudat Ariſteũ, & rus amici.

ESt a te ſane prudẽter factũ, ꝙ mihi ex itinere fatigato lac coagulatũ miſeris, egebam eñ iſtiuſmodi refrigerationis gñe. Itaq; non minus te laudandũ exiſtimaui, ꝓinde atq; egregiũ coagulandi artificem quẽdam, ꝙ Ariſteus fuerit a priſcis Arcadibus laudat⁹. Is eñ cum in Arcadia late regnaſſet, quo ſibi maiore beniuolẽtia Arcadas deuinciret, ꝓmulta (ut erat Princeps non ſomnolẽtus, & obtuſus, ſed acri, ſtrenuoq; ingenio) & excogitauit, & adinuenit, quæ ad cõmunẽ hoĩm vel utilitatẽ, vel voluptatẽ accederent. Quare is oĩm primus, cum apũ atq; mellis, tum etiã lactis uſum ad coagula inuenit, & hominibus tradidit, ꝙuis mellis auctorẽ Naſo affirmet Liberꝝ patrẽ extitiſſe. Tuũ rus igitur nõ poſſum nõ amare, cuius cõſuetudine id te video aſſecutũ, ut ad urbanas lauticias uralẽ fœcunditatẽ adiungas. Nã cum lac ſolũ ex oĩbus cibis ad hominis naturã ſit ſatis. tum idẽ coagulatum delectat etiã plurimum. Quod autẽ ſcire vis quid egerim apud excellentiſſimũ Principẽ Philippum Mariã, cum in præſentiã veneris, omnia narrabo tibi. Vale. Ex Mediolano. xvi. Kalen. Iunias. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Antonio Brixiano. S.

Venturum ſe ait.

VEſperi mihi redditæ ſunt literæ tuæ. Itaq; cras ad vos ibo. Nam ante id tẽpus hinc ſoluere non licuit, cum mihi in hanc diem nullus ſit equus. Itaq; ignoſce breui meæ huic moræ. Vale. Ex Ticino quinto Kalendas Decembres. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Honofrio Strozæ. S.

Succeſſus ſuos narrat, & amicum latenter allicit.

QVod fortaſſis apud vos nondũ increbruerit, ego apud hũc præſtantiſſimũ principẽ Philippũ Mariã, ex illis hetruſcis, turbulentiſſimisq; fluctibus, tanq̃ in tranquillũ, atq; ſecurũ reliquæ vitæ portũ me recæpi. Vbi oĩa mihi affatim ſunt oblata, q̃ non ſolũ ad emolumẽta, ſed ad dignitatẽ attinẽt. Vtinã mihi liceret tecũ oĩa libere cõmẽtari, q̃ & ipſe vellem, & tua noſſem intereſſe. Sed tẽporꝝ eſt habenda atq; hoĩm ratio. Nec em̃ me latet ubi locorꝝ es, & q̃ tibi cauendũ ſit. Itaq; feram æquo anĩo deſyderiũ meũ. Cęterꝝ illud unũ non reticebo, principẽ hunc meũ & pr̃i tuo clariſſimo viro, & tibi, & vobis oĩbus optare oĩa pro volũtate vr̃a, atq; nihil magis cupere, q̃ in oĩbus rebꝰ vobis ꝑ egregie ꝓdeſſe. Tũ ſi quid eſt, q̃d a me velis, fac ut ſciã, & factũ puta. Vale. Ex Mediolano, Nonis Decembribus. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Librum ſe dicit ſub conditione miſſurum.

TV ſemper aliquid petis, inſeruis aũt raro, quid homĩs ſis ignoro. Petis a me Diona Pruſænſem, quẽ equidẽ dabo ad te propediem, ea lege, ut eum aliquãdo patiaris ad nos redire. Ibit em̃ codex ille ad te mutuo, non dono. Quãobrem facito, ut ex cõmodo tuo nihil mihi tandem incõmodes. Tuſcanellam noſtrum opto bene valere. Vale. Ex Ticino, Idibus Decembribus. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Petro Ioannero phõ, ac medico. S.

Arguit quendã, q̃ librum alteri non reddiderit.

ROgo te maiorẽ in modũ, ut meũ Vergilĳ codicẽ, ac item cõmentatorẽ Seruiũ cures q̃primũ Bononiã ꝑferri, & Albertho Zancario cõi amico, nomĩe meo reddi. Id q̃d in hanc diẽ non feciſſe te, non poſſum nõ mirari. Nec em̃ debes oblitus eſſe, & quid mihi cũ iſtinc abirem, corã receperis, & quid poſtea ad te ſcripſerim. Fuerit igĩ officĳ tui, ne diutius lr̃is meis ſolliciteris. Idq; ut facias, abs te non peto ſolum, ſed etiã contẽdo. Vale. Ex Ticino. xv. Kalen. Ianua. M. cccc. xxxix.

¶ Frãciſcus Phile. Petro Michaeli, eq̃ri aurato, ac iurecõſulto. S.

Hortatur amicum.

CVm idoneus eẽt oblatus nũcius, cui meas ad te lr̃as darẽ, viſus es admonẽdus, id q̃d fortaſſis haud ignoras, te apud hũc humaniſſimum principẽ noſtrũ valere auctoritate plurimũ. Itaq; tibi opera danda eſt, ut bñ promerearis. Qd ſi feceris, ꝓmagnũ es fructũ conſecuturus. Reliq̃ tu corã ex hoc iſto nũcio cognoſces. Non em̃ oĩa cõmittenda ſunt lr̃is. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Ianua. M. cccc. xxxix.

¶ Franciſcus Philel. Bornio Salæ Iureconſulto. S.

Cauſam dicit cur diſtulerit.

d Eſyderiũ de me tuũ me non iniuria plurimũ delectat, eſt em̃ plenũ amoris ꝓcipui erga me tui. Sed velim ſcias, mutuũ eſſe amo

rem noſtrũ,planeq́ ſingularẽ.Non em̃ magis me deſyderas, q̃ deſyderaris a Philelpho.Dĳ malefaciãt factionibus vr̃is,qbus diuina oĩa humanaq́ confundunt. Iam iterum ad vos iui,eo ſane cõſilio, ut a vobis nunq̃ decederem.Sed neſcio qua vel hoĩm peruicacia,vel fatali aſtro ſit factũ,ut bis inciderim in atrociſſimas veſtræ reip.procellas,atq́ tempeſtates.Muſis inter arma nuſq̃ bene conſultũ eſt,ſed Bononiæ longe periculoſius. Itaq́ hñda nobis fuit ratio & dignitatis, & quietis. Ego iuſſu Principis mei adhuc ago Papię,ad paucos dies Mediolanũ petiturus cũ uniuerſa familia,ubi mihi oĩa parata ſunt & ad cõmodum, & ad dignitatem. Vale.Ex Ticino.iĳ.Idus Ianuarias. M. cccc. xxxx.

¶ Franciſcus Philel.Petro Thomaſio phõ,ac medico. S.

Excuſat ſe.

IAm mihi integrũ non eſt,ut tuo utar cõſilio.Sum em̃ huic excellẽtiſſimo Principi obſtrictus,non ſolũ fidei ſctitate,quã præterire nõ licet, ſed maxĩs etiã beneficĳs,qbus ſi abuterer, poſſem iure ingratitudini obnoxius fieri. At emori malim, q̃ ulla vel mĩma inuri nota infamiæ. Itaq́ rogo te per indiſſolubile amicitiæ nr̃æ vinculũ, ut me dignitatis meę rõnem hr̃e patiare. Nã quo pacto me amicitia tua dignũ iudicares, ſi forẽ iniuſtius?Q, ſi iuſticiæ fundamentũ eſt fides,patre a quo anĩo q̃ pmiſſa,atq́ cõuenta ĩuiolate ſim ſeruaturus. Mors ipſa dũtaxat nos ab hoc pncipe abſtrahet. Et meũ in te amorẽ nulla neq́ fortuna, nec tẽporũ mutabilitas labefactabit. Vale. Ex Ticino, pridie Kalen.Feb. M.cccc.xl.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Conceſſiſſe ſe ait in aliũ locum,ubi in magno eſt honore.

VT ſcias quẽ in locũ miſſurus poſthac ſis tuas lr̃as; ego nudiuſtertius conceſſi Mediolanũ cum uniuerſa familia, rebusq́ meis omĩbus. Eſtq́ aduentus meus cũ ab hoc præſtãtiſſimo Principe,tum ab uniuerſa repub.exceptus piucunde, adeo ut unus Philelphus oĩbus ſit in honore. Mirabile dictu eſt, q̃ ſum honoratus ab oĩbus. Bene cœpta ſecundet deus. Quod ſi fiet,nemo me uno neq́ fortunatior,neq́ beatior. Vale.Ex Mediolano,Idibus Februarĳs. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Panhormitæ. S.

Accuſat ſuperbiæ quendam.

IAm ditior factus es,id q̃d ea cõiectura aſſeq̃r, q̃ te ſupbiæ obnoxiũ facias. Nã dum nihil rñdes hoĩ amiciſſimo, tot a me lr̃is ĩuitatus, qd aliud eſſe rear in cauſa, q̃ ſupbiam?At ne illud te lateat velim, in quo plus eſt fortunæ,in eo minus eſſe virtutis. Quare tibi cauendũ eſt,ne dũ pecunĳs diligẽtius inuigilas,negligentiorẽ te pſtes circa ingenĳ,pbitatiſq́ pſtantiã. Vale. Ex Mediolano,pridie Idus Maias. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſio phõ,ac medico. S.

Hortat̃ amicum ad viciſſitudinem lr̃arum.

Vod afficiaris maxĩo deſyderio viſendi mei, habeo ſane exploꝛ-
q ratiſſimũ vel ex ea cõiectura, quã de me ipo facio. Qui eñ nõ de-
ſyderet te & viſere, et cõplecti, & exoſculari, q cũ vetere, eaq ſum
ma beniuolẽtia ſũ coniũctus? Accedit p̃terea virtus tua, & doctrina, &
eloq̃ntia, & merita citro ultroq collata. qbus ſane fit, ut nr̃a utrinq me
moria nullo nec locoꝝ, nec tẽpoꝝ iteruallo extingui q̃at. Ceteꝝ q̃nqdẽ
q̃d velim⁹ fieri neq̃t, id velimus q̃d queat neceſſe eſt. Vtendũ igit̃ nobis
eſt mutuo ſcribẽdi officio, ut q̃d ligua nõ p̃t, arũdinis p̃ſtet viciſſitudo.
Id et facillimũ eſt utriq nr̃m, et iucũdũ in p̃mis. Et q̃ initiũ det hmõi mu
neri, peto abs te, ut me facias certiorẽ de rebus orientalibus, maxieq de
Turcis, ſi q̃d hẽs noui. Vale. Ex Mediola. iij. Nonas. Iulias. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Andreocio Petrutio. S.

Amari ſe dicit, & inuicem amare.

QVod abſentis mei p̃petua recordatiõe imaginẽ p̃ȩ te feras (ſic eñ
ſcribis) nõ poſſum equidẽ nõ lætari. Affers eñ argumẽtũ mime
obſcurũ egregiæ cuiuſdã beniuolẽtiæ in me tuæ. At ego q̃ item
aĩo in te ſũ, debes ex teipſo cõiecturã facere. Et fieri ſane nullo pacto na-
tura p̃t, ut nõ æque ameẽ qui vere amat. Itaq tibi debes indubitato p̃ſua
dere, te mihi eſſe chariſſimũ, idq cũ ob hãc iſtã cãm, q me amas, tũ etiã
q ea v̾tute viges, ut dignus ſis q ameris ab oĩbus. Deſyderare aũt te p̃-
ſentiã meã, hoc ſane ĩ te eſt. Nã ſi Mediolanũ viſere iſtitueris, q̃d eius rei
te cũ iſtic agerẽ aliq̃n factuꝝ affirmabas, & p̃ns p̃ntẽ videbis Philelphũ
tuũ, & multa cognoſces q̃ abſens attigere nunq poſſis. Itaq tuũ erit, ut
cũ primũ tibi facultas dabit, huc venias. Q̃d ſi feceris, magnã (mihi cre
de) voluptatẽ cõſeq̃re. Vale. Ex Mediolano, Nonis Iulijs. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Hortat̃ amicum ad librorũ lectionem.

TOtus es in libroꝝ mercatura, ſed in lectura mallem. Q̃d ſi faceres,
longe melius & tibi, & muſis conſultũ eſſet. Quid eñ prodeſt li-
bros q̃tidie nũc emere, nũc vendere, legere v̾o nunq? Ego quos
vendã habeo libros nullos, emerẽ potius, ſi pecunijs abundarẽ. Quin-
etiã in hac pecuniaꝝ difficultate, ſi quod opus oſtenderis, q̃d precio di-
gnũ cenſeam, enitar emere, etiã ſi ſeruire me oporteret. Declarabis igitur
per lr̃as, qui libri tibi, & quales ſunt venales. Quod ſi feceris, intelliges
me nulla p̃ni inopia. Sum eñ apud eum Principẽ, apud quẽ egere po-
teſt nemo. Vale. Ex Mediolano. viij Idus Iulias. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel Ioanni Tuſcanellæ. S.

Iudicium Philelphi de Quintiliano.

E Quintiliani declamatiõibus q̃d ipſe ſentiã, paucis accipe. Equi
d dem Quintiliani iuentionẽ vehemẽter probo, eſt ea eñ & acu
ta, & prudẽs. Sed orõnis eius filũ mihi ſane nõ placet, ſapit eñ

hiſpanitatē neſcio quā, hoc eſt barbariē plane quandā. Nullā habet ele gantiā, nullū nitorē, nullā ſuauitatē. Et quæ non pcipua mō, ſed neceſſa ria ſunt in oratore, neq; mouet dicēdo Quītilianus, neq; ſatis docet, nec delectat, ſed videt ſomnolētus quiſpiam, & incōpoſitus. Tenet fortaſſe Quintilianus, quantū ex eius ſcriptis aīaduertere poſſumus, nōnulla cō moda pcepta artis rhetoricę. Multa cōmemorat, mlta colligit, ſed ita ſui diſſimilis eſt, ut q̄ alios docet, ipſe ignorare videat. Verū cōcedamus illi doctrinā, ſi ita libet oīno, mouēdi tn̄, delectandiq; nullam vim habet. Quæ quidē duo qui oratori ſubtraxerit, non oratorē illum, ſed aratorē demonſtrabit. Vale. Ex Mediolano. vi. Idus Iulias .M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Caſſiano Cremonēſi pſbytero. S.

Hortatur quēdam, ut libros reddat.

VIctorinus Feltrenſis doctor tuus, ac idē eruditiſſimus vir, mihiq; amiciſſimus, monuit me ſuis lr̄is duos tibi meos dediſſe ad me co dices, q̄rum altero Euripidis tragœdia, altero mathematicorum libri cō tinētur. Qs cū arbitret pluribus iā mēſibus mihi redditos eſſe, mirari ſe ſcribit, q nihil ab me lrarum ea de re accepit. Itaq; te ēt atq; etiā hortor, me os mihi libros q̄primū reddēdos cures. Quod ſi fortaſſe neminē hēs, cui tu to rē cōmittas, habeo iſtic hoīem familiarē et virū optimū, Catonē Sac cū chariſſimū & iurecōſultū, & oratorē, & phūm. Huic igit iſti meos li bros reſtitues, q̄ & officio tuo, & Victorino doctori ſatiſfacias, mihiq; p tua liberalitate morē geras. Vale. Ex Medio. iiij. Kal. Octo. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Georgio Carrecto iurecōſulto. S.

Arguit quēdam iniuſticiæ.

NOn poſſum te nō ingratitudinis accuſare. q reb⁹ meis tādiu pro volūtate uſus, & libertatis meæ obliuiſcaris, & officij tui. Facis profecto inhumane, ac mihi iam ſtomachū mouere incipis. Non em̄ puto aut in legibus inueniſſe te, aut alio quopiā iure, id uni licere ti bi, quod nemini bono licet. Præſta te oro & bonū tandē, & gratum vi rum. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalen. Octobres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Thomæ Bononienſi. S.

Gratulatur cuidam, q magiſtratum acceperit.

NIſi mihi iter intercepiſſet tertiana febris, cui ipſe deus, ſuperiq; oēs ad quartanā ita continuā quoq; ac perennē inferant, ut q̄ celerri me radicit⁹ eam pdant, veniſſem equidē ad te q̄primū, ut & que tibi corā gratularer, atq; mihi mirifice ſum lætatus, q pro tua ſingulari virtute maximiſq; meritis, in eo te loco humaniſſimus Princeps noſter conſtituerit, qui & excelſus eſt, & illuſtris in primis. Gratulor igit abſens ti abſens. Ac pcor īmortalē deū, ut (quod certo ſpero) illud Biātis dictū, Magiſtratus virū demōſtrat, clare in te eluceat, hoc eſt, ut nō meæ, & amico rum ſolū, ſed oīm expectationi pbitas tua, integritasq; reſpondeat. Ne

mini eīm dubitandū eſt, te indies magis atq; magis apud noſtrū Princi-pem & auctoritate, & grā chariorem fore. Facies autē pro amicitia, offi cioq; tuo, ut cū quid ocīj nactus fueris, memineris noſtri. Vale. Medio-lani ex aedibus noſtris. iiij. Nonas Octobres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Phild. Thomae Bononienſi. S.

Dicit ſe febre liberatum, & quo pacto.

QVod tibi existimauimus nō iniucundum fore opima ſpolia im-mortali deo quae de hoſte infeſtiſſimo, febre illa tertiana vouera-mus, nudiuſtertius detulimus, & nō illa quidē in ferculo, ut Ioui Romulus, ſed in bona ſpe, bonaq; fiducia, neq; eīm ferculorū mihi, nec vaſorū copia eſt. Nolim tamē putes adeo me redactū ad inopiam, ut ſi quid ex iſto veſtro delicato, & lautiſſimo aucupio ad me pro tua muni ficentia dederis, nullū habeam ferculū quo id cōmode ſim excepturus. Q; ſi quaeſieris, qbus armis febris armis furoriq; reſtiterim. Non equi-dem Aeſculapij aut Apidis, ſed fere par pari retuli. Eam illa moliebatur ſitim, qua prope diē conficerer. Id ego aniaduertens, eiuſmodi ſane ine-dia hoſpitē accipio, ut qd eſt in Attico prouerbio, longe ad coruos trāſi re, q̄ meo hoſpitio uti mallet. Itaq; liberatus oīno videor edaciſſima, & moleſtiſſima hoſpite, quā vel cū aegritudine audio ad amiciſſimos no-ſtros optimosq; viros Marcolinū Barbauaram, & Dñicum Feruſinū ex itinere diuertiſſe. Quos velim moneas, non bonū vultum hilaremq; faciē impudenti illi petulantiſſimaeq; beluae oñdant, ſed ab ſe potius q̄ primum, q̄ diligētiſſime, q̄ fortiſſime abigant. Et ſi nolint inedia, & ve-neno utantur, & ſanguine. Vale, & me noſtro diuino Principi unice cōmenda. Ex Mediolano. vij. Idus Octobres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Phild. Antonio Peſſinae. S.

Negligi queritur ab amico.

CVm erā abſens, erā apud te ſemp. Me diligebas, me p̄dicabas, me colebas, me oībus amiciciae, & familiaritatis officijs p̄ſequebare. Nunc aūt p̄ſens, neq; video te uſq̄, nec audio. Num qd oībus in rebus fere accidit, noſtri p̄ſentia tuā de nobis opinionē minuit? Nam quid eſt per īmortalē deum, q̄ ita obmutueris, ut nec audias, nec loqua re? Quid de tua taciturnitate ſuſpicer, neſcio. Nam ſi tuae occupationes te mihi viſendū prohibeant, at literis ſaltē quippiam obſtreperes. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Octobres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Phild. Blaſio Axeretenſi Vicecomiti. S. D.

Accuſat eos qui cōmodo ꝓprio amicitiā metiunt.

SOlent nonnulli tādiu amicos colere, quoad eoꝝ vel p̄ſentia uti, vel officio frui queant. At ego hmōi homines, vel aſſentatores potius, nihil charitatis, nihil oīno hūanitatis prae ſe ferre cenſeo. Declarant eīm ſe non tam amicos coluiſſe, q̄ priuati proprijq; cōmodi habuiſſe ra-

tionē. Illoꝝ igiť mores ꝓinde atq; ingratos, & plane barbaros deteſtari cōſueui ſemp. Nihil em̄ amici recordatiōe mihi ſuauius eſſe pōt. Quod cū in aliȷs ſemp, tū in te uno in primis exptus ſum. Nā incredibile dictu eſt, quantū me tenet deſyderiū tui, de te dies ac noctes cogitare non deſi no. Tu abſens mihi, ſemp es p̄ſens. Iucūdos nr̄os, dulciſſimosq; ſermo nes crebra memoria mecū repeto. Hac una re abſentiæ tuæ deſiderium lenio hac una re oblector, ac lętor. Q, ſi quid ad me lr̄arum dederis, exi liam ſane, gaudebo, exultabo, triūphabo. Quid abs te velim intelligis. Vale. Ex Mediolano, Idibus Octobribus. M. cccc. xl.

¶ Frācīſcus Philel. Frācīſco Picolpaſſo, Mediolanēſiū Archiep̄o. S.
Hortatur, ut rus relinquat.

QVod ruri te cōtineas, q̄ tpe, ppť ſubeuntē iā hyemē urbs maxīe co lēda eſt, nō poſſum nō mirari. nā ſolitudo iſta qd tibi iucūditatis afferre poſſit, nō intelligo. Q, ſi ociū q̄ negociū te malle dixeris, at memineris nō te ad ociū, ſed ad negociū, hoc eſt, nō tibi, ſed bonis oībus natū. Quare cū ab uniuerſa ciuitate deſyderaris, tui fuerit vel officȷ vł benignitatis, relicta iſta ſolitudīe ruſtica, te q̄primū urbanū fieri. Qđ ut facias, etiā atq; etiā rogo. Vale. Ex Medi. prid. Idus Octo. M. cccc. xl.

¶ Fran. Philel. Petro Michaeli, militarꝫ dignitatis viro aciurecōſulto. S.
Abſentē magis q̄ p̄ntē laudandū eſſe dicit. Itē iocať de q̄dā flagitioſo.

TVa in me plurima officia, & beniuolētiam ſingularē, nulla unq̄ apđ me delebit obliuio. Nā & amabo te ſemp, & illuſtres, ac pręclaras ỽtutes tuas q̄ſi perpetuus aliqs buccinator p̄dicabo, diuulgaboq; apud oēs. Ingratus ſane ille mihi uideri ſolet, q nō pleniore quo dam ore de abſentis, q̄ de p̄ntis amici laudibus loquať. Atq p̄ntem lau dat, & ſi recte, atq; vero id agit, aſſentatiōis tn̄ crimini apud pleroſq; vi deť obnoxius. Eſtimať em̄ id non tā ex animi ſnīa, q̄ alicuiꝰ vel ſuſcepti, vel ſperati cōmodi gr̄a cumulatius facere, q̄ par ſit. Sed ne q̄d in aliȷs p bare nō ſoleo, in eo ipſe in p̄nti peccauiſſe cenſear, q te p lr̄as q̄ſi corā lau dē, hac de re ſatis ac ſup. Nā q̄d ab me t. bi debeť, meliꝰ fieri, q̄ dici volo. Scire admodū cupio, qđ iſtic apud vos geriť. Nō em̄ te latet, q̄ ſūmope Senēſis reip. quietē trāquillitatēq; pcupio. Quare cū aliquoꝝ hoīm ſeditiōes audio, & conatus peſtiferos, doleo equidē æque ac debeo. In pri mis aūt de Vrbano belua (huic bello dicere volui) certior fieri volo. Increbruit em̄ apud nos, p̄ſtantē iſtū, ac pudicū virū, & ciuē optimū mori decreuiſſe. Ideo ego miratus ſū valde. Nā quo pacto moriať, qui nunq̄ vixerit? Veꝝ ſi quā aliā mortē oppetere forta ſſis inſtituerit, q̄ impuri, & obſcœni hoīes, ſuiq; ſimillimi cōſueuerūt, velim ſuas res geſtas mēorατu dignas ad me pſcribat, q̄ eius nōmē īmortalitati cōmendē. Et ut intelligas, ſi qđ etiā in hoc dicendi gn̄e Philelphus valet, orationē funebrē ad te dedi, quā ſupioribus diebus habuimus in Thodeſchini ſepultura.

Hanc autē ſi Vrbani ſacerdotaria iſta uxor audierit, non vereor fore, ut cornigerū virum ſuū non horreī modo, ſed etiā agat cōtinuo ad integritum. Vale. Ex Mediolano. xiij. Kalen. Nouēbres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Catoni Sacco iureconſulto. S.

Promittit officiū ſuum, & libros repetit, & ep̄las petit.

HOdie mihi redditæ ſunt lr̄æ a Theodoro Gazæ, viro ſane tum ingenio, tum facūdia ſingulari, ac plane digno, quē non modo diligamus, ſed etiā amemus. Quid velit, intelligo. Rem quantū erit in nobis, ex ſentētia conſequetur, ſed tua & ope, & opera opus eſt. At de his poſtea. Ego libros noſtros vehemēter expecto. Facito, ſi me amas, e veſtigio ad nos aduolent. Cum Theodori ep̄la nullas tuas accepi lr̄as. Caue, ne te poſthac vel negligentiæ, vel moroſitatis accuſaturus ſim. Vale. Ex Mediolano. vij. Kalen. Nouembres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Gerardo Landriano Cardinali Comēſi. S.

Gr̄as agit, & Moſei vitā tranſlaturū ſe ſpondet.

FEciſti mihi rē per gratā, qꝫ Philonē meū, imo nr̄m ex Auriſpa recuperatū ad me dederis. Qꝫ aūt Moſei vitā, quā idē Philo & copioſe, & elegāter apud Græcos, & græce ſcripſerat, in latinū ab me tantopere veru poſtulas, & audiui libēter, & obtēperabo libētiſſime. Itaqꝫ factū puta, q̄d iubes. Nulla te tua de meo erga te aīo fallet opinio. Iā operi me accingo. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalē. Nouēbres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Puteo Cremonēſi. S.

Excuſat ſe, qꝫ ſerius rn̄derit. Itē laudanti ſerndet.

ET ſerius rn̄di tuis ad me lr̄is, & breuius fortaſſe q̄ꝫ velles, quorꝫ alterū aduerſæ illi valitudini dato, qua duos circiter mēſes, vel per intercapedinē laborauimus, alterū publicis meis, ac priuatis occupatōibus, q̄bus ꝓpe obruor. Legi aūt tuas lr̄as libēter, q̄ mutuā inter nos adoleſcentiæ nr̄æ beniuolentiā, conſuetudinē, diſciplinam cōplexus es. Qꝫ autē mirificis me laudibus extuleris, id ſingulari quadā, & exuberanti amoris abundātia abs te factitatū exiſtimo. Nā tu neqꝫ vir amiciſſimus, ſimulqꝫ modeſtiſſimus aſſentaris, nec iſtiuſmodi mihi eſt de te opinio. Reliquū eſt, id tibi ꝑſuadeas, q̄d & recte, & ꝓ uo potes facere, te mihi eſſe chariſſimū, & eo magis indies fore, quo te aīaduertero nō obliuiſci Philelphū tuū. Vale. Ex Mediolano. iij. Kalen. Nouēbres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Caſſiano preſbytero. S.

Excuſationē accipe ſe dicit. Deinde quēdam cōmendat amico.

NOn tā mihi moleſtū fuerat, qꝫ ſerius meos mihi libros reddēdos curares, q̄ꝫ in pr̄tia & iucundū eſt, in primiſqꝫ ſuauiſſimū, qꝫ tam modeſte, tāqꝫ perhūane lr̄as ad me dederis, q̄bus te nō modo expurgaris, ſed totū ſane meū & eſſe, & fore oñderis. Quare cum tuā excuſationē, tū multo magis teipm̄ non inuitus admitto. Itaqꝫ vel Victorini

nŕi, vd tuiſpſius cauſa oīa de me tibi potes affari polliceri, q̃ & uſui tibi et honori futura ſint. Et de his ſatis. Venit iſtuc nup (ut ſcis) Theodorus Gazes, vir certe & diſert⁹, & erudit⁹, quē & ſi certo ſcio, nō amabis ſolū ſed cumulatiſſime amabis, tñ mea etiā cauſa velim ita ames, ut nulla pſus fieri queat ad amorē acceſſio, hoc erit mihi tā gratum, q̃ quod oīm maxie. Vale. Ex Mediolano. vij. Kalen. Decembres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Simoni Arigoni. S.

Amici ſtudium in literis adhortatur.

ET ſuperbia a me nihil alienius, & gratitudine apud me nihil antiquius. Quare cū tuis ad me officij plenis, humaniſſimiſq; literis rādeo, nō modo ſupbiæ crimē effugio, ſed etiā nomē gratitudinis mihi perpulchre vendico. Mirifice amplector amorē tuū, ac tua humanitate, facillimiſq; moribus, & modeſtia ſingulari delector plurimū. Ingenij vo tui viuax, præſtāſq; dexteritas, maiorē in modū pergrata mihi, et periucūda eſt. Video em te tua illuſtri laude eā mihi laudē allaturū, q̃ pulcherrima ſit, & maxīa. Non em̄ iſtiuſmodi tuus ornatus, q̃ in lr̄is uteris, mediocrē de te, tuaq; facundia ſpem quandā pollicet. Itaq; te etiā atq; etiā hortor, ut oēm operā, diligentiāq; tuā eloquētię, & hūanitatis ſtudijs, ſicuti facis, accōmodes. Magna em̄ aniūs meus de te pſagit. Vale Mediolani ex ædibus nr̄is. vij. Idus Decembres. M. cccc. xl.

¶ Franciſcus Philel. Marroniano Braſchæ. S.

Amorē in laudādo oculis carere dicit. Deinde p munere grās agit.

q Vod me tuis lr̄is nō mediocriter extuleris, feciſti tu quidē perhumane, & amice potius q̃ vero. Non em̄ is ſum, qui meipm non norim. Sed tu illud veriſſimū eſſe liquido declaraſti, q̃d videnī poetæ fabulari, amorē oculis carere, æque em̄ amicus falli de amici iudicio, atq; de inimici inimicus pleruq; ſolet. Nam & hic odio, & ille amore nimio affectus, veritatē nequit internoſcere. Facile tñ patiar erratum tuū, quippe quē longe malim amicū mihi, q̃ ſecus. Verū illud de me tibi pollicearis. Liceat te mihi eſſe chariſſimū, & eo me fore indies chariorem, q̃ te familiarius uti potero. Munuſculū aūt tuū & ſi nequaq̃ deſyderabā. non potui tñ non vehemēter pbare vel Epicuri ſnīam. Nihil em̄ in eo ad voluptatē defuit, & amplū erat, & ſuauiſſimū. Nolim tñ poſthac tā grandi ære obruas Philelphū tuū. Nam hæc ſatrapis, & regibus, non pauco, viliq; contētis, ac philoſophis, dono mitti conſuerūt. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris, Kalen. Ianuarijs. M. cccc. xli.

¶ Franciſcus Philel. Alberto Zancario. S.

Excuſat ſe.

QVod pluribus hortaris, libenter agerem, ſi liceret. ſed nihil apud me licet, quod honeſtati aduerſet. Plurima ſunt, & maxima huius in me Principis beneficia, Itaq; nunq̃ patiar me ingratitu-

dinis accuſari. Præterea nō eſt conſtātis, & grauis viri, quotidē mutare ſedes. Vale. Ex Mediolano. x. Kalen. Februarias. M. cccc. xli.

¶ Frāciſcus Philel. Petro Thomaſio phō, ac medico. S.

Conſilia laudat amicorum.

AVdiui quæ ſcripſiſti oīa, & Barbari noſtri conſiliū laudo, & non minus tuū. Illud tamē malim effectum iri, quo ad eius fieri poſſit. Eſſet em̄ multo res tutior. Ipſi tū. videritis quid facto ſit opus. Vale. Ex Mediolano. xij. Kalen. Martias. M. cccc. xli.

¶ Franciſcus Philel. Liberio Bonarello equiti aurato. S.

Laudat quēdam, ꝙ patrē in virtute imitetur.

ES tu qdē pietatis laudādus, ꝙ vel mortui pr̄is memoriā colas. Exiſtimo em̄ me iccirco abs te amari, ꝙ ſcias ꝙ̄ charus fuerim pr̄i tuo, grauiſſimo & clariſſimo viro. Nā ille me q̄ad vixit, cūctis beniuolētiæ & benignitatis officiis, pſecutus eſt. Quare cū Ioānes Marius filius tuā in ſe facilitatē & liberalitatē expoſuiſſet, mirifice ſum lætatus. Videre em̄ ſum viſus, me veluti rediiſſe in ſucceſſionē, non tam amiſſæ, ꝙ̄ intermiſſæ beniuolētiæ. Nā quod in pr̄e amiſiſſe exiſtimarā, intelligo in te filio recupaſſe. Itaq; mihi plurimū gratulor, ꝙ tā mirifice abs te diligar. Vt aūt intelligas ꝙ̄ tibi in amore rn̄deam, q̄d velis, piculū facito, totus em̄ ſum tuus. Vale. Ex Mediolano, Idibus Martiis. M. cccc. xli.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Excuſationem admittit.

HVmaniſſimā excuſationē, qua in proxima es uſus epiſtola, non inuitus admiſi. Noui em̄ occupationes tuas, & priuatas, & publicas. Sed ſum miratus, ꝙ de libris noſtris ne unum quidē feciſti verbum. Itaq; rogo te, ut ad ea quæ modo ſcripſi tibi, diligēter reſpondeas. Vale. Ex Mediolano. x. Kalen. Apriles. M. cccc. xli.

¶ Frāciſcus Philel. Danieli Venturio Patritio Veneto. S.

Veterē amicitiam ſe colere ait.

c Vm indignū exiſtimarē, ut qui pſentia eēm a te diſiūctus, non æque ſermone lr̄ario quādoq; coniūgerer, ut beniuolētia, & obſeruātia ſemp ſum, hæc vel paucis ad te ſcripſi, ac ne id quidem quod noui quicq; acciderit, ſed ne fortaſſe negligētia quapiā id accidiſſe opinareris, hoc eſt, ne pṗter vos quotidie amicitię amicos veteres, eoſq; beneficos oblitus poſſem a quoq; iudicari. Ego te mi Daniel & amaui ſemp & colui, quippe qui multiplicis tuas pc̄laraſq; virtutes admiratus ſim, & admirer, ac tuā vel humanitatē, vel officiū in meis honoribus, atq; emolumētis perſpectum uſq; habuerim, & cognitū. Itaq; tibi velim pſuadeas, ita me tuū eſſe ac fore, ut aliū quēcq; omniū maxime. Neq; fieri unq; poſſe incremētis ullis blanditiis ve fortunæ, ut veteribus amicis nouos aliquos anteponē. Id tametſi pro tua prudētia latere te nō de-

beſ,volui tamē ut mea etiam confeſſione, atq; teſtimonio liquidius te
neres.Vale.Ex Mediolano.v.Idus Apriles. M. cccc. xli.

¶ Franciſcus Philel.Nicolao Cebæ. S.

Accuſat quendam.

QVi grandē pecuniā opinat̄,pdeſſe plurimū bonis artibus,utpote
quæ oēm amoueāt neceſſitatē,plurimū fallit̄ mea ſnīa.Quid em̄
prodeſſe queāt, quæ q̄ maiores ſunt,eo hūana īgenia reddūt de
teriora? Id autē ita eſſe,tu pſpicuo es exēplo,qui quo tpe eſſes paup,eti
am inter maxias animi occupationes, atq; labores corporis, ſemp ali
quid vel ſcribebas,vel lectitabas,& quicqd ocij ſurripere a negocijs po
teras,id omne ad rerū cognitionē,& laudatiſſimaꝝ artiū ſtudiū confere
bas.Itaq; tuo ipſe ingenio,pręſtātiſſimiſq; moribus delectatus,qua tem
peſtate mercaturæ grā proficiſcebaris in Mediam, ac Perſida,tibi tanq̃
ſuauiſſimū viæ comitē eum Ciceronis codicē dono dedit,qui de quęſti
onibus Tuſculanis inſcriptus eſt.Tu autē nunq̃ prætermittebas inter
moleſtiſſima etiā negocia tua uſq; aliqd ad me ſcribere,& te,et amicitia
nrā dignū.Nunc aūt poſteaq̃ pecunioſior factus es, neq; rn̄des unq̃ ab
me pſæpe lr̄is prouocatus,neq; lectitandis libris,ut audio.operā ullam
indulges, ſed totus es in lucro. Itaq; non poſſum non odiſſe diuitias tu
as,quę nō modo mihi te,ſed ipſi etiā tibi abſtulerunt.Niſi fortaſſis una
cum paupertate & facilitate abs te oēm humanitatē abdicaueris, factuſq;
ſis ſupbior.Quid em̄ aliud opiner,cum nihil reſpondeas.Q; ſi aliud eſt
in cauſa,cui neceſſe eſt inſeruire te,fac ut ſciam, quo vel ignoſcā tibi, vel
miſerear tui.Vale.Ex Mediolano.iiij.Kalen.Maias. M. cccc. xli.

¶ Franciſcus Philel.Ioanni Mario filio. S.

Vxoris mortē filio nunciat,eumq; domū reuocat.

ET ſunt res hūanæ mutabiles oēs,ac fragiles,& caducę, Theodo
ra Chryſolorina mihi dilectiſſima uxor, & tibi mr̄ indulgētiſſi
ma,ad pximū quintū Nonas Maias,qui dies erat Mercurio dica
tus,hoc ipſo anno,q eſt a natali Chr̄iano q̄dragefimuſprimus ſup̄ mille
ſimū quadringēteſimū, naturæ deoq; cōceſſit, id q̄d mihi adeo acerbū
fuit,ut in vita nihil potuerit accidere acerbius.Scio me tibi fletus ſingul
tuſq; nūciare.Nā ne ipſe qdē potui me a lachrymis cōtinere.Cęteꝝ qm̄
ea lege,neceſſitateq; nati ſumus,ut oēs aliqñ moriamur,ęquo aīo tantū
hoc vulnus feramꝰ,neceſſe eſt.Tu fac, ad nos q̄primū reditū matures.
Nā nihil eſt,q̄ iſtic diutius tp̄s teras,qn̄quidē in lr̄aꝝ ſtudio, quaꝝ grā
Conſtātinopolin es pfectus, non mō non pficis,ſed etiā quæ ab nobis
abiens didiceras,amiſeris,uſq; adeo ſtudioſū te,diligentēq; pſtitiſti.Va
le.Ex Medio.pridie Kalen.Iunias.Anno a natali Chr̄iano,M.cccc.xli.

¶ Franciſcus Philel.Ioanni Auriſpæ. S.

Arguit quendam illiberalitatis.

Emo te uno accipiendo facilior, te rurſus n̄eo difficilior dando.

n Tu me liberalitatis plurimū laudas, et hāc ꝟtutē extollis oṙone, ac recte tu q̄dē. Caeterū quā ipſe ꝟtutē tanti facere videris, cur eā minus āplecteris? Es tu ſane librorū officina, ſed ex tua iſta taberna libraria nullus unq̄ ꝓdit codex, niſi cū q̄ſtu. Quid tādē adeo te libris īgurgitas? Quibus utinā, ut par eſt, utereris. Ego petij abs te Strabonē geographū excribēdi grā, cū mihi librarius eēt domi, reddita mihi ſſt a te ꝟba cū aſſentatiōe ꝑmulta, ad rē autē nihil. Petis a me nūc Sextū Empiricū, eius excribendi grā, gero tibi morē, ſed ea conditōe, ne mutuū tibi iure doni aſſcribas. Quare fac, ut ad me meus redeat codex, cum ſuo apud te officio functus fuerit. Vale. Ex Mediolano. iiij. Idus Iunias. M. cccc. xli.

¶ Franciſcus Phild. Franciſco Barbaro. S.

Excuſatoria epiſtola.

a Dhortationē tuā nō inuit⁹ audiui, q̄ppe q norim eā ꝓficiſci a beniuolētiſſimo in me aīo. Itaq; n̄eo tibi grās. Verū id q̄ꝫ aīo velī tecū volutes, nō eſſe in ei⁹ ptāte q nauiget Euxinū, ire ſaepe q̄ velit, ſed q̄ vēti traxerint. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Apriles. M. cccc. xlij.

¶ Franciſcus Phild. Leonardo Iuſtiniano. S.

Excuſatoriae literae.

SI poſſem tuo uti cōſilio, nihil oīm mallē, ſed q̄d te nō latet, tpis habenda eſt rō. Qd' q min⁹ facit, is certe prudēs eſſe non p̄t. Cętera tecū is cōmētabit, q tibi lr̄as reddidit. Nā quicq̄d expoſuerit, id ab me totū ꝑfectū exiſtīato. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalē. Apriles. M. cccc. xlij.

¶ Franciſcus Phild. Catoni Sacco iureconſulto. S.

Officium filio petit.

PVto Mariū filiū ꝓpediē apd' te fore, nā eū expecto q̄tidie. Debet em̄ ſoluiſſe ex Thracia, eſtq; remigatur⁹ ꝑ padū. Cū iſtuc appulerit, aut ipſe tu ei cōſule de equo, aut me facito q̄primū certiorē, quo equū iubeā aduolare ad vos. Vale. Ex Mediolano, Idibus Maijs. M. cccc. xlij.

¶ Franciſcus Phild. Albertho Zancario. S.

Hortatur amicum ad ſcribendum.

NOlo tibi unq̄ perſuadeas Alberthe Zancari, eo me eſſe īgenio, ut ſimul cū loco animū quoq; īmutē. Quinimo etiā cum ſum Mediolani, videor uſq; Bononiae agere, adeo me iſtius florētiſſimae veſtrae urbis mēoria tenet. Quid igit̄ de te putas, cuius ſuauiſſimi, facillimiq; mores ſemꝑ habitāt mecū die noctuq;? Q, ſi min⁹ frequēter meae lr̄ae ad te aduolāt, id vel occupationibus meis dato, vel tibi fortaſſe ipſi qui negligētior factus es. Nam ſi ſaepius ad me ſcriberes, cogerer etiā ipſe vim afferre meis q̄buſq; negocijs, ne te fruſtra ſcripſiſſe iure queri apud me poſſes. Itaq; poſthac quid tibi faciundū ſit, tenes. Velim me certiorē facias de oībus rebus tuis, Nam quanq̄ varij iſtinc rumores afferūtur,

ego tñ ea certiſſima eſſe arbitror quęcūq; a te accipio. Non em̄ iſ e es, qui aliud dicas, aliud ſentias. Proinde ſi de te me velis trãquillo eſſe aīo, fac liq̄do intelligã, quo in ſtatu ūſaris, q̄ꝫ viuis & tibi, et tuis. Idq; ut facias, te etiã atq; etiã rogo. Nã de rebus tuis nõ poſſum nõ eſſe ſollicitus. Vale. Ex Mediola. xiiij. Kal. Ianua. Anno a natali Chriano. M. cccc. xliiij.

¶ Fran. Philel. Guarnerio Caſtellioni iurecõſulto, ducaliq; ſenatori. S.

Accepiſſe ſe munuſcula dicit amici, ſed poſthac leuiora ſe malle.

c: T leporẽ, et capos, et ꝑdices, q̃s dono miſiſti mihi, cū vidi libẽter, tū iucūdiſſime accepi. Nã et ingeniū delicatioribus fouet ob ſoniis, redditurq; acutius, & accipere a te dona tali, tãtoq; viro, nõ fit ſine laude mea. Recte em̄ Horati⁹. O et p̄ſidiū, & dulce decus meū. Quanq; ego, ut īgenue tibi fatear q̃d ſentio, lautioribus iſtiuſmodi eſculentis nõ admodū uti cõſueui, nõ q̄ gustus mihi ſit ruſtican⁹, aut agreſtis, ſed q̄m videos didiciſſe, q̃ habitius eſt corpus, eo īgeniū reddi craſſius. Quis aūt neſciat iſtiuſmodi q̄busq; cibis corpa effici lautiora? Itaq; ſi me amas, leuioribus munuſculis mecū age, peponibus, prunis, p̄ſicis malis. pyris, vuisq;, ac ficubus, ne deteriorẽ efficias, quẽ meliorẽ debes. Vale. Mediolani ex ædibus nr̄is. iiij. Kalen. Ianua. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Saxolo Pratenſi. S.

Excuſat ſe cur librum non mittat.

POlluce quẽ petis, libẽtiſſime ad te darẽ, ſi penes me foret, ſed hoſpitatũ iampridẽ apud Harpyã, hoc eſt apd' Ioannẽ nr̄m Auriſpã, qui ea conditõe libros accipit mutuo, ut reſtituat nunq̃. Dabo tñ ad eũ lr̄as, curaboq; vel hūanitate, vel iurgio, ut Pollux redeat domū, quẽ deinde cõtinuo tibi mittã. Vale. Ex Mediola. iiij. Kalẽ. Ianua. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Guiniforto Barzizio. S.

Arguit amicum iniuſticiæ erga ſe.

e T lctũ eſt p̄ceptū, & euãgelicū, ne alteri faciamus, q̃d nobis fieri nolum⁹. Id ꝑſæpe legiſſe te certe ſcio, es em̄ totus ſi lr̄is tui. Quo fit, ut magis mirer, non idẽ a te obſeruari, q̃d didiceris. Scis em̄ ab Ariſtotele q̃ꝫ uſurpatū, nõ ſatis eſſe virtutẽ ſcire, niſi etiã boni ſimus. Quid hæc ſibi velit or̄o, nõ te p̄terit. Tuū igi᷑ fuerit ita moderari tibi, ut nihil queſiſſe videaris, q̃d ipſe grauiter ſim laturus Eſt mihi tecū a patre tuo eruditiſſimo illo, optimoq; viro familiaritas, q̃ tibi ſancte, atq; inuiolate tuẽda eſt. Vale. Ex Mediola. iiij. Kal. Ianua. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Bornio Salæ Iureconſulto. S.

Officium ſuum narrat.

QVid egerim in cã amici tui, ex eodẽ ipſe debes iam corã accepiſſe. Nã eſt a me nihil ſane p̄termiſſum, q̃d ad ei⁹ vel rẽ, vel dignitatẽ ꝑtinere ſim arbitratus. Et ut mea fert opīo, lõge plus eſt apud hūc meū clementiſſimū principẽ mea opera conſecutus, q̄ꝫ vel optare fuiſſet

auſus. Tu ſi q̃d eſt aliud, q̃d a me tua cã fieri velis, id ſi ſcripſeris, nõ ſcri pſeris fruſtra. Vale. Ex Mediolano. iij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Laudans quẽdam, cõmendat eum amico.

NOn equidẽ ignorabã fore, cum Cyriacũ Anconitanũ tibi eſſem cõmendaturus, ut diceres, agi ab me acta, quippe cui vir ipſe ſine ulla etiã mea cõmendatione cõmendatiſſimus ſit, cũ virtute ſua, quæ haud eſt vulgaris, tum ea diligẽtia, qua in ſuſcitãdis mortuis unus omniũ primus utitur. Quẽ enim unq̃ hmõi laborẽ ſuſcepiſſe, aut audi uimus, aut legimus, ut ex uniuerſo prope terrarũ orbe quicquid in ullis uſq̃ lapidibus notatũ lr̃is aut græcis, aut latinis unq̃ fuerit, id reportas rit ad nr̃os? Verũ eo is tibi hoc tp̃e gratior eſſe debet, q̃ ad te Barbarum refert nõnulla pulcherrima epigrãmata, quæ apud Barbaros Aſiæ po pulos repperit. Ex quibus ipſis habent̃ pleraq̃ memoratu digna. Quare hunc hoiem ita tibi cõmendo, ut intelligas mihi quoq̃ eſſe chariſſimũ. Vale. Ex Mediolano. iij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Leonardo Iuſtiniano. S.

Cõmendatiua epiſtola, & laudis plena.

CYriacus Anconitanus cũ Venetias peteret, a me petijt, ut ſe tibi p̃ lr̃as cõmendarẽ. Id feci eo libẽtius, q̃ non eẽm ignarus hoiem tibi fore nõ iniucundũ, p̃ſertim q̃ ferat ſecũ nõnulla priſcæ vetuſtatis monumẽta, & eulogia, & epigrãmata, & alia pleraq̃ ſcripta, q̃ ex lapi dibus vetuſtiſſimis in Aſia, Grẽciaq̃ collegit. Hũc igit̃ verũ ita velim & vultus hilaritate, & ſermonis comitate excipias, ut eos ſoles, q̃s dignos exiſtĩas, ab q̃bus tuũ ſplẽdidiſſimũ nomẽ per orbẽ terrẽ lõge, lateq̃ p̃di cet̃. Nunq̃ em̃ quieſcit Cyriacus, q eã ſibi ducit q̃ſtuoſiſſimã mercaturã ſi qd ab primis illis uſq̃ Arcadibus (q̃s ante ſolẽ & lunã extitiſſe fabulã tur) mẽoria dignũ inuenerit, in Italiãq̃ aduexerit. Quid ſit opus facto, intelligis. Vale. Ex Mediolano. iij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Et ſibi, & amico bene eſſe gaudet.

e T ipſe bñ hẽo, & te ex lr̃is tuis bñ valere audio. Itaq̃ utriq̃ nr̃m & gratulandũ iuxta, & lætandũ eſt. Id q̃d ut q̃diutiſſime fieri li ceat, vehemẽter opto. Vale. Ex Medio. iij. Kalẽ. Ianua. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Ioannocio Manetto. S.

Monenti ut ſibi caueat, gratias agit.

COmmunis ille familiaris noſter me corã monuit tuis verbis, ut a Barbadoris mihi cauerẽ, q̃m occulti neſcio q̃d cõſilij hñt cum his hominibus, qui mihi vel nullo errato meo infeſti ſunt. Habeo tibi gratias mi Ioannoci, qui nulla fortunæ inconſtãtia deterreris, q̃ minus mihi ſemper bñ conſultũ cupias. Cæterũ eſto bono de me anio. Nam

ita munitus ſum,ut nullę hoīm inſidię mihi poſſint incōmodare, q̄ppe
qui & prudētiæ utor armis,& apud eū ſum principē,qui vel dormiēti
bus nobis oīa timet, oīa cuſtodiat,adeo ut nullus oīno ſit locus inſidijs
Conſiliū tn̄ tuū non mō non contēno, ſed facio plurimi , amplectorq́ꝫ
libentiſſime. Et operam dabo,ut re ipſa intelligas nihil fruſtra ſcripſiſſe
te. Vale. Ex Mediolano .iiij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Conſtātio equiti aurato. S.

Accuſat amicū rariſſimæ ſcriptiōis,& officiū ſuū illi ſpondet.

VNas tandē aliquādo lr̄as tuas accepiſſe me,duco equidē miracu
li loco. Putabā em̄ te nullū iam eſſe,ꝙ tādiu nihil pro tua priſtina
cōſuetudine mecū obſtreperes . Cæterū ita ſolent pleriq́ꝫ oēs for
tunati,qui lætiſſimis in rebus non amicorꝝ modo,ſed ſui ipſorꝝ obliui
ſcunt̄. Q̄ aūt mihi fortunā meam gratularis, id tibi licet facere merito.
Sum equidē apud ſapientiſſimū,munificentiſſimūq́ꝫ huius tempeſtatis
Principē,& eundē optimū ſane virū,ducē hunc Mediolani Philippum
Mariā. Petis ut huic te & notū,& cōmendatū faciā. Id mihi facilimū fa
ctu eſt. At faciā certe. Verū mihi declares velim,q̄ tibi ſit mens,qui cogi
tatus tui , quo intelligā quid tibi agendū ſit . Hæc a me ſunt non temere
ſcripta. Si te mihi penitus recluſeris,potero tibi fortaſſe conſiliū dare nō
inutile. Vale. Ex Mediolano,pridie kalen. Ianua. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario.

Viciſſitudinem literarum poſtulat.

DEſyderare te literas meas,æquo anīo, facileq́ꝫ patior , quippe qui
exiſtimē abs te amari me plurimū . Miror tamē quid ſerius adeo
mihi ſcribis. Cauſam reijcies ſcio in occupationes tuas. At debes
me quoq́ꝫ arbitrari minime eſſe ocioſum. Itaq́ꝫ offitium meum aut tibi
non eſt accuſandum,aut tuum tibi minime probandum. Vale. Ex Me
diolano,pridie Kalen. Ianuarias. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Bornio Salæ iureconſulto. S.

Breuitatem literarum ſubaccuſat.

PEriucūdæ fuerūt mihi lr̄æ tuę vel ꝑbreues,fuiſſent lōge iucūdiores,
ſi atticū te,ꝙ laconicū maluiſſes. Cæterū neſcis me q̄ꝫ breuitate ipſa
ſupior. Vale. Ex Mediolano,pridie kalen. Ianua. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſio phō,ac medico. S.

Excuſat ſe raræ ſcriptionis.

ACcuſas me negligētiæ,q̄d equidē permoleſte ferrem, ſi cuiq́ꝫ me
noſſem indulgētiæ obnoxiū. Nam quis alius me uno in amicos
diligētior? At nullæ meæ tādiu lr̄æ tibi ſunt redditæ, quaſi aliqd
tu mihi perdiu ſcripſeris,cui vicem ipſe minus reddiderim. Noli igitur
ea torquere in me tela,quæ iure optimo retorqueanť in te. Cæterꝝ iſtiuſ
modi deſyderiū tuū non difficulter me expleturū polliceor , quatenus

per tempoꝝ conditionē mihi licuerit. Id tum fiet, ſi oīs ſermo noſter, oīs ſcribendi cōſuetudo de Muſis futura ſit, & de his rebus, q̄ nihil habeant cōe cum publicis actionibus. Ego, q̄d ſcire poſtulas, bn̄ valeo, meaq̄ꝫ fortuna contētus ſum. Pauca appetenti, pauca etiā ſatis ſunt. Quotidie mutare cœlum, homīs eſſe duco & inconſtātis, & moroſi, p̄ſertim ubi id ab re fiat. Vale. Ex Mediolano, Kalē. Iulij. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Librum excribendum petit.

NOui ex ipa uſq; Conſtātinopoli eſſe tibi recōditos nōnullos Theophraſti libros, & eos maxīe, qui περὶ φυτῶν inſcribunt. Hos ego mihi excribi cupio. Eſtq; mihi cōmode paratus librariꝰ græcus. Itaq; rogo te, ut codicē illū mittas ad me q̄primū, redditurꝰ itē ad te ꝓpediē. Noli obſecro ullā excogitare cām, aut cōfictā, aut veriſimilē, q̄ fretꝰ mihi minus morē geras, ne ipſe itē cū meo aliq̄ volueris uti officio, par pari referre cogar. Vale. Ex Medio. xv. Kal. Augu. M. cccc. xliiij.

¶ Fran Philel. Scæuæ Corti, ducali ſenatori, ac iurecōſulto. S.

Cōmendatiua epiſtola non vulgaris.

n I perſpectū haberē & exploratū aīm erga me tuū, non tā mltos pſæpe tibi cōmēdarē. Sed cū aīaduerterim nunq̄ iſſe fruſtra me as ad te lr̄as, non ſum veritus etiā hoc ipe tibi cōmēdare iſtius hoīs cām, qui tibi reddidit meas lr̄as. Q, eo facio maiore cū fiducia, q̄ mihi videor intelligere virꝫ bonū, et ꝑmodeſtū iniuria trahi ꝑ fora, ut q̄ pecunia ſit inferior, ab eo opprimat, q̄ ſolis opibus ſit ſupior. Cęteꝝ no ui īnocentiā tuā, & animi magnitudinē, ſcio nō patieris lr̄as meas fuiſſe vulgaris. Vale. Ex Mediolano. Kalen. Octobribus. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Bornio Salæ Iureconſulto. S.

Excuſat ſe raræ ſcriptionis.

ACcuſare negligētiæ me videris, q̄ iādiu ad te nihil ſcripſerim, q̄ſi tua ſit diligētia ſingularis, qui vix unas reddideris lr̄as poſt meas denas. Itaq; tibi cauendū eſt, ne tua in te retorq̄ant iacula, q̄bus iure cōfodiaris. Qđ ſi fieri ab me nolis, cura æquior in me ſis, lr̄as tn̄ tuas vel ꝑbreuis legi ꝑlibenter. q̄ in his lectitandis agnoui veterē tuā urbanitatē. Vix dici queat, q̄ntū me teneat deſyderiū & vidēdi, & amplectēdi tui. Qđ nobis cū locoꝝ interuallū auferat, reddat id ſaltē lr̄arum viciſſitudo. Vale. Ex Mediolano, Nonis Octobribus. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Alberiho Zancario. S.

Accuſat accuſantē de raritate lr̄arum.

Nœuertis tu q̄dē mi Alberihe, ut q̄ negligētię accuſandus, mihi
a obijcias indiligētiā. Numeres velim, q̄t ad me lr̄as dederꝫ. poſt eaq̄ꝫ a vobis Mediolanū ſolui. Q, ſi meas ex tuis ſcrinijs erueris, ītelliges, uter nr̄m magis ſit excuſatiōe dignus. Nec eſt mihi moleſtū

tū, ꝙ mearū epſtarꝫ tenearis deſyderio. Diligis em̄ me, quē qm̄ corā videre, amplectiq̄ nō licet, q̄ris iſtiuſmodi ſolatij genus ex lr̄is nr̄is. Quarꝫ ſi velis crebritate uti, id facillime cōſequeris, ſi minus ipſe obmutueris. Qn̄ enim fruſtra ad me ſcribis, q̄ minus tibi cōtinuo rn̄deam: Cæterꝫ utcūq̄ res habeat, ſcribā ad te pſæpe vel ad ſatietatē uſq̄, quotiēs ociū dabit. Vale. Ex Mediolano, Nonis Octobribus. M. cccc. xliij.

¶ Fran. Philel. Guarnerio Caſtellioni, ducali Senatori, ac iurecōſulto. S.

Promiſſa adimpleri petit.

QVod & proximo anno ac itē ſupiore mihi ꝓllicitus es, tuæ fuerit humanitatis præſtare deniq̄. Scis em̄ me nihil petijſſe. Nunc autē poſtulo, ut quod ultro te facturū obtuleras, effectū reddas. Quod ſi præſtiteris, habebo tibi gratias non mediocres. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. vij. Idus Octobres. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Bornio Salæ iureconſulto. S.

Orationes mittit amico.

Vas ab me orōnes petieras, ad te dedi, ſerius ꝙo, qm̄ his carebā.
q Hoſpitabanī em̄ apd' amicū iādiu. Nā neq̄ meorꝫ ſcriptorꝫ minus, q̄ nūmorꝫ ſum liberal'. Quare iniuſte hi agūt oēs, qui abutunt benignitate mea. Non em̄ oēs ſt Bornij, quo q dē uno gratū magis vidi aliū neminē. Vale. Ex Mediola. v. Kalē. Nouēbres, M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S. Excuſat ſe.

Dhortatio tua mihi maiorē in modū ꝓbari debet, utpote q̄ ab
a optimo aīo manat, meiq̄ amātiſſimo. Verū q mare īgreſſus in vehemētioris fluctus inciderit, nō q̄ velit, ſed q̄ ingruentiū ventorꝫ flatus traxerint, nauigare cogit vel inuitus. Itaq̄ ex tpe cōſiliū capiatur, neceſſe eſt. Vale. Ex Mediolano, pridie Kal'. Nouēb. M cccc. xliij.

¶ Fran. Philel. Normāno Albizio. S. Corripit quendā.

TV me obtūdis lr̄is tuis. Quare mihi iraſci nō debes, ſi minus ſepe tibi rn̄deo. Nā ea petis quæ pſtari non poſſunt. Prudētius tibi conſulueris, ſi pr̄is viri grauiſſimi, ſapientiſſimiq̄ malueris, q̄ tuo uti conſilio. Neſcio tibi aſſentari mi Normāne. Homo ſum libero ingenio, nihil ſimulati præ me fero. Dum tibi mauis q̄ patri obſequi, oībus es ridiculo. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Nouēbres. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Rainaldo Albizio equiti aurato. S.

Spem adimit cuidam.

PVto iāpridē te vel abuſq̄ Florētia, cū apud vos agerē, cognouiſſe haud obſcure, eo me eſſe īgenio, ut ꝟbis paſcere didicerim neminē illoſq̄ longe minus, q mihi iure ſīt diligēdi. Itaq̄ ne inani alaris ſpē, nihil hic video, q̄d faciat in rē tuā. Rem paucis tenes. Aliūde tibi cōſulas oportet. Nec velim tibi pſuadeas, me tua cā laborē ullū aut fugere, aut fugiſſe. Sed ita res habet. Vale. Ex Medio. pridie Kal'. No. M. cccc. xliij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Scalamōti equiti aurato. S.

Bene ſperare iubet amicum.

EGi de prętura Mediolanēſi apud hunc nobiliſſimū Principē amice & accurate, fecicq̃ intelligeret & qui eſſes, et quanti faciundus. Non difficulter ſe pſuaderi paſſus eſt. Delectatur eñ viris doctis, clariſſimisq̃ ingenijs. Itaq̃ nobis ſpem dedit nō vulgarē. Iuſſit eñ nomē tuū referri in cōmentarios. Quantū mihi videor intelligere, noſter breui futurus es. Interim ea para, meditare, cogita, quæ noſtro huic magnanīo principi voluptati, tibi vero futura ſint honori. Et ut magis armatus ſis delectatur hic princeps his homībus, qui quemadmodū tu, aſtra ſapere videntur, ſi forſan quicq̃ ſapiunt aſtrorū potius q̃ raſtrorum. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Nouembres. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Rainaldo Albigio, equiti aurato. S.

Accuſat quēdam torporis, & negligentiæ.

QVæ mihi ſit ſnīa de re vr̄a Rainalde Albigi, dicā ſane haud obſcure. Nimiā video in uobis oībus viris optiatibus negligentiā, qui tanq̃ ſperetis ſcđa oīa vobis dormitātibus, p vr̄a volūtate, optatisq̃ euētura, nullo ūtimini nō mō conſenſu īter vos, ſed ne cōſilio qdē. Nā quē æſtimetis rebus vr̄is affuturꝫ, ſi vobiſipſis vos defueritis? Et vigilandū eſt, mihi crede, & paranda oīa, q̄ntū in vobis ſit, q̄ ad victoriā ſpectāt. Atq̃ ut uno v̄bo oīa pſtringā, nihil eorꝫ faciundū eſt, q̄ facitis. Ponite añ oculos inimicos vr̄os, illosq̃ in obeundis negocijs imitamini. Id ſi feceritis, breui futurꝫ ſpero, ut & patriā teterria oppreſſam ſeruitute, in priſtinā libertatē, dignitatēq̃ vendicetis, & vobiſipſis perq̃optime cōſulatis. Qđ ſi ſecus feceritis, & illi male, & vobis oībus miſerrime pſpicietis. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Nouēbres. M. cccc. xliiij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Candido Leuco Decēbri. S.

Inuidiam carpit.

INter maxima, innumerabiliaq̃ mala, quæ triſtis inuidia præ ſe fert, id eſſe boni animaduerto, q nemini magis nocet, q̃ ſibi. Itaq̃ tua te torqueri inſania, non moleſte fero. Vale, & aliquando reſipiſce. Ex Mediolano quinto Idus Februarias. M. cccc. xlv.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Raudenſi theologo. S.

Quotuſquiſq̃ quid ſignificet.

q Vo ſcato accipi cōueniat, quotuſquiſq̃, & ſi non dubito noſſe te, tñ quoniā id a me regris, paucis accipe. Idem ſcare puto quotuſquiſq̃ in ſingulari nūero, q̄d nomē numerale quot, ut Quotuſquiſq̃ eſt qui aliter ſentiat? pro eo q̄d dicimus, q̄t ſunt qui aliter ſentiant? Nam qui dicūt, quotuſquiſq̃ idē ſignificare q̄d aliquis, vehementer errant, id q̄d ex Cicerone, omniq̃ vetuſtate licet intelligi. Vale. Mediolani ex ædibus nr̄is, Idibus Nouēbribus. M. cccc. xlv.

¶ Franciſcus Philel. Baueriæ phõ, ac medico. S.
Bœotij dialectica excribi poſtulat.

Debes non eſſe oblitus, q̃ me ſemp Bœotij opera delectarint, cũ in omni facultate, atq; diſciplina, tum ea maxie, quæ ſcripſit in dialecticis, in qbus ipſis mihi viſus eſt excelluiſſe plurimũ. Quę igitur noua tantus vir de ſyllogyſmis cathegoricis, hypotheticiſq; præcepta adinuenit, ea mihi excribi cupio. Itaq; a te peto, contẽdoq;, ut eoꝝ librorum copiã facias mea cauſa crudituſſimo, atq; diſertiſſimo, iurecõſulto Bornio Salæ. Is em̃ librariũ aliquẽ parabit, qui eiuſmodi prouinciã ſit obiturus. Vale. Ex Mediolano. iij. Nonas Martias. M. cccc. xlvi.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Ochæ. S.
Sollicitus eſt de ludimagiſtro.

Bartholomęus Catias Nouarienſis iuriſconſultus me nuper conſuluit, quẽ idoneũ ipſe cenſerẽ, qui Nouarienſem adoleſcentiã bonis & lr̃is, & moribus inſtitueret. Itaq; tu mihi cõtinuo veniſti in mentem. Audiuit vir ille de te libenter, petijtq;, q̃ primũ curarẽ certior a te fieri, velles ne Nouariæ ludũ aperire. Volunt em̃ ij ciues eiuſmodi virũ, qui & grãmaticã ſimul & rhetoricã doceat publice. Tu igit̃ ſi rẽ ꝓbas, oſtende mihi ꝓpediẽ, quantũ nũmoꝝ tibi cõſtitui velis ꝓ hmõi annuo munere. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Maias. M. cccc. xlvi.

¶ Frãciſcus Philel. Pallanti Stroçæ equiti aurato. S.
Iniuriam ſe ferre poſſe oſtendit.

Vix dici queat q̃ me delectarint ꝓximæ tuæ lr̃æ. Nullũ em̃ officiũ omiſiſti neq; boni viri, neq; amici hoĩs. Monuiſti & prudẽter, & bñ. Sequar equidẽ conſiliũ tuũ, moderaborq; mihi, & ſi nõ abſurde iã bilis excãdeſcebat. Is em̃ ſum, q iniuriã ferre poſſim, cõtumeliã vero nullo pacto poſſim, nec etiã velim. Nã iniuriã ferre prudẽtis homĩs, moderatiq; duco, cõtumeliã vero & ſtulti, & fatui. Faciã igitur q̃d hortaris. Tibiq; velim perſuadeas, neminẽ oĩm amicoꝝ eſſe hac tẽpeſtate te uno mihi chariorẽ. Vale. Ex Mediola. v. Idus Ianua. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.
Aduentũ ſuum prædicit, & ſaluũ conductũ petit.

Cvpio oĩno vos viſere ad reſurrectionẽ dñicã, quo & tuo, reliquorũq; amicoꝝ mutuo cõſpectu frui, colloqoq; liceat, & certa honeſtatis legẽ q̃ mihi iſtic negocia ſit, cõponant. Quare ſi me amas, da operã, ut tuta mihi ad vos pateat acceſſio, ne publicæ principũ ſiſtates (ſi quæ tandẽ hæ ſint iter veſtrã noſtrãq; remp.) priuato obſint officio. Pręterea ut ſcis, nõ minus ſum Venetus, q̃ Mediolanẽſis, utraq; em̃ ciuitate donatus ſum. Vale. Ex Mediola. Kalen. Februa. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Sceuæ Corti, eqti aurato, ac iurecõſulto. S.
Accuſat ſilentiũ cuiuſdã, & lr̃as, & noua petit.

Abellariū ad te in Germaniā ꝓficiſcentē non ſum paſſus ire va
t cuū meis lr̄is. Ex quarꝫ delectatiōe poteris facile cōiectare, quātā
me ꝑuaueris voluptate, ꝙ eidē tabellario Mediolanū mō repe-
tenti, nullā ad me epiſtolā dederis. Et feciſti ꝓfecto (pace tua dixerim) in
humane & illiberaliter, ꝙ cū ad alios ſcriberes, hoīs amiciſſimi ſis obli-
tus. Sed q̄ maior eſt beniuolētia nr̄a, eo fortaſſis exiſtimaſti magis licere
tibi uti mecū ſilētio ꝑ lr̄as, ꝑſertim in iſtis Germaniæ niuibus, quarū fri
gore digiti quoq; ſtupeant, ac rigeſcāt. Itaq; ignoſco excuſatōi tuę, modo
iſta poſthac uti nolis. Quare fac, ut erratū cumulatiſſime reſartias, ope-
rāq; des, ut aliqd noui reportes in Italiā tecū, q̄d muſarꝫ nr̄aq; interſit.
Non em̄ fieri pōt, qn ep̄s Aeneas, vir doctrina, & eloquētia ſingulari,
egregiū aliqd iuenerit in tot, ac tā plenis & puluerulētis bibliotecis Ger
maniæ. Vale. Ex Mediola. pridie Idus Februarias. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Guiniforto Bagigio iureconſulto. S.

Scire deſyderat mentem Principis.

QVod ad Principē Marchionē ſcripſerim, nō te latet. Quid aūt ea
in re decreuerit, noſſe cupio. Rogo igit̄ te, ut qm̄ non mediocriter
nr̄a intereſt, q̄ ſit iſtiius mēs Principis, q̄primū intelligere cures ꝓ
virili parte, efficiasq; ne diutius nobis expectandū ſit. Erit hoc mihi per
gratū. Vale. Ex Mediolano. Idibus Februariis. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Trebano. S.

Quendam accipit in amicitiam.

a Ntonius Florētinus fictor & excuſſor egregius æque tēpeſtate
nr̄a atq; Praxitelen apud priſcos memorāt, ſcopāve, aut Phidi-
an aliquē, & te diligit plurimū, & mihi eſt chariſſimus. Itaq; a
me petijt, ut te in familiaritatē beniuolentiāq; acciperē, quippe q mei ſtu
dioſiſſim⁹ ſis. Cupere em̄ ſe nō ſecus ſuos amicos oīs fieri meos, atq; ipſe
eſt. Quare ut & homini amiciſſimo, & hūanitatis officio ſatiſfacerē, id-
circo haſce lr̄as ad te dedi, ut tibi ꝑpetuo teſtes eēnt ſingularis dilectiōis
erga te meæ. Vale. Ex Mediola. iiij. Kalen. Martias. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel Petro Thomaſio phō, ac medico. S.

Hortatur amicū, ut exēplo ſuo ſæpius ſcribat.

EXpectabam quotidie tuas lr̄as, quibus de his om̄ibus fierē cumu-
latiſſime certior, quæ mea intereſſe cenſeres. Tamē cum interim
iſte nuncius ad te iret, non cum ſum paſſus meis literis vacuū pro-
ficiſci. Te autem vel hac in re meo exemplo uti velis, etiā atq; etiam ro-
go. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalen. Martias. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Inuehit̄ in tabellarios negligētes, & ꝓmiſſa impleri petit

a Eque tuā humanitatē laudo, atq; tabellariorꝫ accuſo vel negli-
gentiā, vel perfidiā in reddendis lr̄is meis. Intelligo cām quare

nihil miſeris, cum q̄d eſſes miſſurus, ignorares. Reliquū eſt, ut q̄d tuis lr̄is q̄ amiciſſime polliceris ac recipis, & diligenter pficias, & q̄primū. Hoc erit mihi tam gratū, ut īmortalibus bn̄ficijs me tibi obſtrictū forte profitear. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalen. Martias. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.

Tabellarij occaſione eadem iterū ſe ſcribere dicit.

q Vuanq̄ minime futurū dubitabā, qn abs te mihi lr̄æ ꝑpedic̄ redderent, tn̄ cū eſtimaſſem nequaq̄ tibi fore ingratū, ſi publicus tabellarius aliqd itē lr̄aꝵ meaꝵ ad te deferret, ſcripſi rurſus, eadē ſcilicet q̄ antea. Itaq; velim cures, ut ad reſurrectionē dn̄icā pateat mihi tutus ad vos acceſſus. Vale. Ex Mediola. iij. Kal̄. Martias. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Feruſino iureconſulto. S.

Mortem Principis narrat.

QVod me dolore pene cōficit ac macerat, acerbiſſimū tibi hæ lr̄æ, & luctuoſiſſimū afferūt nunciū. Proxima em̄ nocte, q̄ Idib⁹ Auguſtis ſucceſſit, hora ſcd'a ſplendidiſſimū illud Principū dec⁹ atq; lumē Philippus Maria Anglus Mediolanenſiū dux, cū vētris ꝓfluuio aliq̄t dies diſſolueret, naturæ deoq; cōceſſit. Tota ciuitas eſt in fletib⁹ ſenioq; cōficit̄. Neq; qd̄ cōſilij capiat, ſatis nouit. Tumultuaria ſūt oīa. Nā neq; auditū fuerat adhuc, tm̄ Principē ægrotatōe detineri ulla, cū repente clamor ſublatus eſt, eū vita exceſſiſſe. In hac tn̄ reꝵ oīm ꝑturbatiōe, videntur oēs publicā libertatē appetere. Quid ſecutuꝵ ſit, augurari neſcio Vehemētiſſimæ mihi vident̄ procellę tēpeſtateſq; impēdere, p̄ſertim q̄ hoſtes potētiſſimi ſint in ipſis fere portis, & hic in tā repētino infortunio paratū ſit nihil. Ni deus ipſe ꝓuiderit, maximi fluctus, nafragiaq; ſequētur. Vale. Ex Mediolano. xviij. Kalen. Septēbres. M. cccc. xlvij.

¶ Fran. Philel. Albertho Zancario. S. Romā ſe petituꝵ dicit.

b Reui ad te ibo Romā petiturus, niſi ab his fuero īpeditus, q nouæ huic p̄ſunt reipub. Quas lr̄as tuis alligatas acceperis cura q̄ diligentiſſime redditū iri. Nam id te facere mea plurimū intereſt. Vale. Ex Mediolano. iij Idus Septembres. M. cccc. xlvij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſio philoſopho. S.

Libros commendat amico.

q Vod duos Hipocratis libros in latinū cōuerti eloquiū, alteꝵ de flatibus, alterū de paſſionibus corporis, dedi ad te, ut proximis lr̄is petieras. Hos cū legeris pro tuo arbitratu, cura ut ad me redeant. Scio em̄ non facies, ut mei quidā amici antehac apud vos cōſueuerunt, qui q̄s libros mutuo potius (ut videt̄) q̄ cōmodato & ad cōſtitutum tp̄s accepiſſent, ita verterūt in uſum ſuū, ut apud dn̄m ius nullū relictū videat̄. Sed hæc tecū iocatus ſim. Noui em̄ bonitatē & integritatē animi tui. Vale Ex Mediolano, Idibus Octobribus. M. cccc. xlvij.

¶ Fran. Philel. Matthiolo Peruſino phō, ac medico. S.

Iocatur in medicum.

TV me negligētiæ videris accuſare, cū nulla unq̄ diligētia uti conſueuerī, niſi circa rē fortaſſe pecuniariā, cū aliquē ægrotū ſanandū acceperis, cui cū ꝓmiſeris, receperis, ſpoponderisq̄ futurū, ut intra octiduū omni aduerſa valitudine liberet, in mēſis traducis duos, & amplius, ꝓbis hoiēm lactās, pecunijsq̄ emulgēs. Sed hęc tecū iocatus ſim, cū tu ſerio facis oīa quæ referant ad quęſtū. Verū hæc medicis vobis legitima ſunt, ut vel celeriter hoīem perimatis, vel ægrotatione diuturna cōficiatis. Ratio vr̄a oīs referī ad lucrū. Et accuſas me negligētiæ, q̄ unus oīm ſis negligētiſſimus. Vale. Ex Medio. xv. Kalen. Ianu. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobino Pichtto. S.

Lactantium repetit.

SVm ego tua cā Lactantiū aliūde mutuatus, quē intra q̄ndecim dies promiſiſti reditur ad dn̄m. Tu eū codicem penes te habes iam ꝓpe annū, facisq̄ mihi non mediocrē iniuriā, cum tua cauſa ludere videor virū optimū, mihiq̄ amiciſſimū. Prudētius tibi cōſulueris, ſi Lactantiū dederis ad me q̄primū, ut cum tandē remittam ad dominū. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris Kalen. Ianuarijs. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Petrutio equiti aurato. S.

Conditionem ſe non poſſe accipere ait.

q Vam nouiſſimis lr̄is tuis mihi cōditionē ꝓpoſuiſti, q̄ redirē ad vos, ſi id mihi facere eēt iā integrū, eam libēter accipere. Sed cū ob alias multas rōnes ea mihi uti nō licet, tum ꝑcipue ob nouū huius reip. ſtatū, quo tpe nemo eſt ſui iuris. Breui tn̄ futurū puto, ut tibi ex mea ſn̄ia rn̄deam. Vale. Ex Medio. pridie Idus Ianua. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Galeacio Cremēſi. S.

Neq̄ conſilij, neq̄ auxlij locum apud ſe eſſe ait.

ALiunde mi Galeaci tibi cōſule. Nā hoc tpe q̄d aliud tibi conſulā, nihil habeo. Vale. Ex Mediola. Idibus Ianua. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Catoni Sacco iurecōſulto. S.

Negat ſe plura hoc tempore ſcribere poſſe.

n Eſcio ſane q̄d tibi ſim rn̄ſurus ad ea q̄ multa ſcripſiſti, nō amice minus q̄ iucūde, & ꝓ tua cōſuetudine. Sed vides in q̄ tpa incidimus. Itaq̄ ignoſce tū breuitati lr̄arū, tum etiā q̄ non liceat apertius loqui. Sed mittā aliquē ex meis ad te, ex quo mētem oēm meā cognoſces. Vale. Ex Mediolano, Idibus Ianuarijs. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Beſſarioni Cardinali Nicæno. S.

Iliada ſe vendere negat.

EAm Homeri Iliada quā vir eruditiſſimus Theodorus Gaſes exſcripſit mihi, & eam quidē magna cū impēſa atq̄ ſumptu, facio tanti,

ut ne Crœſi quidē ingētibus illis, admirabilibusq; theſauris cuiq; ſim ceſſurus. Te aūt pater reuerēdiſſime maiorē in modū miror, qui me cū abusq; Conſtātinopoli noris, vel in publico diſcēdi ludo, ubi poſt obitū mei ſoceri Chryſoloræ, fuimus apud Chryſococē condiſcipulū, mores arbitreris cū ætate mutaſſe, ut qui unus oīm liberaliſſimus eſſe cenſerer, benignitatē illā cum auaritia cōmutarim. Donare didici ſæpe pmulta, at vendere nihil unq;, pſertim libros, qbus ſane pcioſius nihil duco. At hunc Homeri codicē tam charū habeo tā iucundū, ut vix quicq; in vita magis. Itaq; ignoſce in hac re mihi. Si qd aliud tibi poſſim gr̄ificari iuſſeris nihil fruſtra. Vale. Ex Mediola. x. Kalen. Februa. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Non expedire ait, ut omnia ſcribat.

QVæ hic gerantur, neq; auſim, neq; debeo ſcribere tibi. Scis em̄, non decere incolā in aliena rep. eſſe curioſum. Oīs mea cōſuetudo hoc tpe eſt cū libris. Itaq; ſemotus a ppl'aribus fluctibus, ne peream naufragio, inſtitui tādiu in hmōi portu me cōtinere, donec aliūde ſecundus aliqs vētus aſpiret. Vtinā mihi liceret ad vos ire. Quod qm̄ facere p hibeor, modice ferā neceſſitatē. Vale. Ex Medio. kal. Feb. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Corrigit inſimulantem ſe negligentiæ.

NVgaris tu qdem, cū negligentiā mihi obijcis, qſi tibi mores mei ſint incogniti. Nā quē unū vidiſti unq; q̄ me diligētiorē? At qd velis ad te ſcribā in tanto rez oīm turbine? Itaq; ſine me tēporꝫ hr̄e rationē. Tibiq; pſuade tuā rem oīm non ſecus atq; ipſius meā mihi cordi eſſe. Vale. Ex Mediolano, viij. Kal. Martias. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Patricio. S.

Amicitiā laudando, operam petit amici.

Va ipſe in re tuo velim uti officio, Galeacius Cremēſis iſte, qui
q meas tibi lr̄as reddidit, diligēter corā exponet. Tuꝰ aūt mihi animus exploratiſſimus eſt. Amas em̄, obſeruasq; me egregie. Nec potes oblitꝰ eſſe, q̄ ego te ſp dilexerim. Nā tua tū doctrina, tū dicēdi elegātia teſtimoniū facit. Quod cū ita ſit, reliquū eſt, ut re ipſa intelligā, q̄ etiā hoc tpe tibi ſit cordi. Vale. Ex Medi. pridie. kal. Apri. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Auguſtino Daco. S.

Inſeruire ſibi a diſcipulo deſyderat.

ACcipies ex Galeacio iſto Cremēſi, q meas ptulit ad te lr̄as, q̄ veli abs te curatū iri. Non em̄ ignoras, q̄ntū diſcipuli pceptoribus debent, q̄s nō ſecꝰ ac parētes colere, venerariq; oporteat. Quod qm̄ minime igr̄as, tecū lōgior eſſe nolui. Vale. Ex Medi. pdie kal. apri. M. cccc. xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Angelo Acciolo equiti aurato. S.

Amici promiſſā non reſpondere ſuis ait.

BIBLIOTECA ... ROMA

Vae petenti tibi, Philippo Maria duce adhuc viuo, receperā de
q Coſmo medice, ea ſuaui oīa, q̄ vero tu mihi neq; petēti, neq; co
gitāti es pollicitus, nuſq̄ apparēt. At nouit Coſmus & egregie
qdē, mecū actū eſſe nullo iure. Q, ſi extrema affect⁹ iniuria oīa tibi cōdo
naui, qd factur⁹ ſit Coſmus, apd' quē unū te poſſe videris oīa? Aut igr̄
pmiſſa pfice, aut tibi debeo nihil. Vale. Ex Med. kal. apri. M.cccc.xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpae. S.

Illiberalitatis accuſat amicum.

c E uno mi Auriſpa nēo eſt in accipiēdo liberalior, in dando aūt nemo rurſus auarior. Quare ne pdigus iure poſſim a quoq; iu-dicari, qd a me pets, ad te nō ibit. Vale. Ex Me. x. kal. Sep. M.cccc.xlviij.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Panhormitae. S.

Amicū certiorē facit de reb⁹ ſuis, et de ſtatu ciuitatis petit cōſiliū.

CVm idoneus eēt oblatus nūcius, cui tuto lr̄as ad te darē, volui, cer
tior fieres de rebus meis, q̄s p nr̄a ſūma atq; mutua beniuolētia,
ſcio non ſecus te ducere ac tuas. Quāti me faceret, charūq; haberet
diuinus ille dux Philippus Maria, noſti pegregie. Quo extincto (q̄d ſine
lachrymis meminiſſe nequeo) apud hos ciuis ſubito eſt exortū incredi-
bile q̄ddā publicae libertatis ſtudiū, cuius initia pu' cherrīa extiterūt. Nā
q̄ diu conſenſione ſunt uſi, res geſſerūt & pdaras, & maxias. Sed ubi re
licta rōne publicae utilitatis & gloriae, ad ambitionē & auaritiā animū
cōuerterūt, pmagnae ſt inter eos diſcordiae ſubſecutae. Hinc em̄ Gebelli-
nae, illinc Gelphae emerſerūt factiones, q̄ inter ſeſe mutuis odijs aeſtuan-
tes, in ardētiſſimas flāmas breui exurgāt, neceſſe eſt. Videre uideor hor
renda ppediē emanatura incēdia, q̄ diuina, atq; humana oīa concrema-
būt. Itaq; vellē me hinc tēpeſtiue ſurripere. At q̄ me recipiā, nondū ſatis
intelligo, ita mihi videt̄ uniuerſa prope Italia eodē hoc igne cōflagrare.
Quare te rogo, me adiuues cōſilio tuo, qd mihi faciūdū magis cōducat.
Eſt em̄ mihi familia nō parua, eaq; delicata, quā hic relinq̄re nō poſſum
nec volo. Quo aūt honeſte ſim, cōmodeq; acturus, nō ſatis hēo explo-
ratū. Vale. Ex Mediolano, Idibus Nouēbribus. M. cccc. xlviij.

¶ Fran. Philel. Aenico Dauālo eqti aurato. S. De eadē re.

Vo in ſtatu ſint res meae p⁹ obitū illius nr̄i diuini Principis Phi
q lippi Mariae, potes tu mi Aenice nō cōiectura mō aīaduertere,
ſed ocul' pene ipſis coraq; itueri. Non .n. obſcuri, aut varij eſſe q̄
ant q̄ ad vos q̄tidie & rumores, et nūcij hinc pferunt̄, adeo ſt oīa tumul
tuaria, atq; turbulēta. Nec longe abeſſe pt (q̄ntū mihi augurari licet) q̄n
hi ciues, & mutuis feruēt aeſtuātq; odijs, iter ſeſe p oēm cruoris īmanita
tē digladient̄, ni deus ipſe auxiliū tulerit. Sed cōtineo ipſe me. Haud em̄
ſcio q̄ haec recte cōmiſerim lr̄is. Adiuua me prudētiſſimo tuo amiciſſi-
moq; cōſilio, ſi qd potes. Vale. Ex Medio. xv. Kalē. Ianua. M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Phil.Lapo Piſano iureconſulto. S.

Tabellarij verbis fidẽ eſſe habendã ait,& amici operã petit.

Vi tibi reddidit meas lr̃as,eſt mihi iã multos annos perfamilia
q ris,cuius fide ac beniuolentia erga me habeo exploratius nihil.
Itaq; nõ ſum veritus uni huic cõmittere ea oĩa,quæ abs te cupe
rem curatũ iri.Quæcũq; igit̃ verbis meis tibi corã exponet,ea volo nõ
ſecus accipias,ꝗ̃ ſi ex ore pñtis mei emiſſa audires. Nec eñ puto alio te
nũc eſſe aĩo,ꝗ̃ tunc eras,cũ in Arno de lunari meatu atq; natura tam
facete cõmentabaris.Nam quãq; audio te ad rem nũmariã factũ pau
lo auidiuſculum ꝗ̃ ſoleres,et ſi ꝓfuſus fuiſti,nunq̃ tamẽ quia operã a te
exigo,non pecuniã,nihil eſt quod dubitẽ de tua benignitate, ni forſitan
iuriſperitorũ more,operam quoq; venalẽ proponis.Effice quod volo,
ac Vale.Ex Mediolano,Idibus Ianuarijs. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Phil.Ioanni Auriſpæ. S.

Pericula ſua narrat, & conſilium petit.

EGo mi Auriſpa in ſyrtibus nauigo,vñ ſine maxĩo piculo erũpere
non licet,& inter nauigandũ ne fluctibus obruar,ac pereã naufra
gio,plurimũ eſt metuendũ. Si qd habes, adiuua me conſilio tuo.
Nam qd agã,incert⁹ſum. Vbiq; gentiũ hoc tpe,ꝗ̃ Mediolani eſſe ma
lem. Vbi neq; ſine maxĩo piculo eſſe poſſum,ꝑpter ciuilis ſeditiões, nec
etiã hinc abire ab his ꝑmittit̃, in quoꝝ ꝑtate ſunt oĩa, adde difficultates
rei meæ familiaris.Quare mihi oĩa ſunt aduerſa,Nihil oĩno cõſilij mi
hi relictũ eſt.Tu qui nauigas in portu,ſi q̃d mihi adiumentũ afferre po
tes,ne differ.Vale.Ex Mediolano.vi.Kalen.Auguſtas. M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Phil.Georgio Plato Iureconſulto. S.

Admonitus grãs agit,& mores ſuos declarat.

ADmonitionẽ tuã et ꝓbo,& ꝑmi facio,utpote quã norim mana
re a beniuolentiſſimo in me aĩo. Cæterũ velim illud tibi eſſe ex
ploratiſſimũ,ita me mihi vitã inſtituiſſe cũ antea ſemp, tũm ꝑcĩ
pue hac die,ut nihil obijci queat meis moribus, cui⁹ redditurus nõ ſim
ꝗ̃ rectiſſimã rationẽ.Nec ſum adeo curioſus in vr̃a rep.ut a quoq; poſ
ſim iure accuſari.Ego totus ꝓ for cũ libris,meq; domi contineo,nõ mo
do ne loquar quicq̃,q̃d mihi ſit incõmodũ allaturũ,ſed ne audiã quidẽ.
Itaq; admonẽdus non eſt,qui & ſecũ habitat,nec aliũde pendet ꝗ̃ ex ſe.
Ni fortaſſis mihi metuis a Candido Decẽbre,hoĩe natura maledico,&
inimiciſſimo bonis viris,& eruditis oĩbus. Is ſi quid inſidiarũ tetende
rit,da operã,ut coram accerſiar.Id ſi feceris,facile oẽs dilucideq; intelli
gent,nefarios dolos, ac fraudes teterrimi nebulonis. Tibi autẽ gratias
habeo imortalis,ꝗ̃ nihil intermittas,quod mea intereſſe arbitreris, Va
le.Ex Mediolano.vi.Kalen.Auguſtas. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Phil.Leonello Aeſtenſi Marchioni. S.

Gratias agit Principi ſe ad familiaritatē inuitanti.
Item quid differunt rex,& tyrannus.

SI tibi corā narrare poſſem præſtātiſſime Princeps Leonelle,quātum me tibi debere putē, ꝙ nullis meritis de te meis ultro me īuitaris ad tuæ celſitudinis hoſpitiū,atq; familiaritatē, intelligeres profecto ꝗ ſit apd' me egregia virtus tua, ꝗq; admirabilis,penecq; diuina. Non em expectaſti,ut te lrīs anteuerterē, ac rogarē,ut me intra regalis tuos parietes exciperes,dignumq; redderes beniuolentia tua,ſed id diu mihi,atq; multū aggredi cogitanti,ſponte occurriſti,teq; ipm liberaliter,perbenignecq; obtuliſti,ac nullū prætermiſiſti officiū hūaniſſimi,ſapientiſſimiq; Principis.Et q̄d a Platone ſcriptū legimus,non obſcure cōfirmaſti, Beatas illas fore reſp.quæ aut a ſapiētibus,aut a ſapientiæ ſtudioſis adminiſtrarent.Nec em̄ ignoramus inter regē & tyrannū illud intereſſe; ꝙ hic oīa refert ad utilitatē ſuā,contēpto diuino omni,atq; humano iure. At rex ſecus oīa,qui iuſticiā atq; pietatē ante oculos ſp ferens,ſibi oīa vult cū ciuitate eſſe cōia,ſuū atq; propriū nihil ducens, q̄d a publica utilitate dignitateq; ſeparet. Dignus es tu pfecto, qui ꝗdiutiſſime ſis in vita, & nō minus uniuerſæ Italiæ,q̄ tuo iſti pacatiſſimo,atq; fœliciſſimo potentatui domineris. Totus es ad laudē & gloriā natus,cuius uniuerſa vita plena eſt honeſtatis,plena ſapiētiæ. Faciat deus oīpotens,ut mihi aliqn̄ liceat uti atq; frui, q̄d mihi bnficium ꝗbeneficētiſſime alacerrimeq; pro ponis. Nunc em̄ ea ſt tpa,ut aliud nihil queā non mō deliberare,ſed ne rn̄dere quidē. Vale. Ex Mediolano. v. Kalen. Auguſtas. M.cccc.xlix.

¶ Fran. Phild. Nicolao Varoni phō,ac medico. S.
Ratione tēporis parū eſſe loquēdum ait.

QVæ mihi ſcripſerit nobiliſſimus Princeps tuus,īmo noſter, qdq; ipſe pro tpe rn̄derim, tecū ipſe cōſiderabis. Nā ego in pn̄tia mei iuris nō ſum. Itaq; oīa ſunt accōmodanda tpi. Tu velim interea modereris & cōponas oīa pro ſingulari tua prudentia. Meū animū habes in manu. Nec loqui apertius quicq; licet. Cū licuerit, id q̄d non lōge abeſſe potuerit, aperui tibi mentē meā. Es em̄ unus cui crediturus ſum oīa. Vale. Ex Mediolano. v. Kalen. Auguſtas. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.
Periculoſum tempus eſſe oſtendit.

q Vid tibi rn̄deam haud ſcio. Nec auſim afferre, ſi qd etiā ſciā. In ſcylleo æſtu nauigamꝰ. Niſi deus aliqs opportune reſlauerit, ultimū naufragiū patiemur. Vale. Ex Mediola. v. Kal. Aug. M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.
Accuſatus ſuperbiæ, excuſat ſe.

q Vid ſuperbiæ me accuſas, ꝙ tibi rn̄deam nihil, quaſi ea ſint tempora, ut cuiq; liceat loqui q̄d ſentit? Itaq; malo abs te ſupbię ac-

cuſari,q̃ ſtulticiæ.Non ſum eñ uſq; adeo obtuſioribus ſenſibus,ut q̃d me aut deceat,aut dedeceat,non intelligã.Te igitur oro, æquo aĩo feras ſilentiũ meum.Nã cum licuerit,te obtundã prolixitate orationis.Vale. Ex Mediolano,pridie kalen.Auguſtas. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Philel.Angelo Actiolo equiti aurato. S.

Arguit quẽdam nõ obſeruatæ ꝓmiſſionis.

Nlhil coꝝ in hanc diẽ video abs te confectũ,quæ mihi,tũ corã an- tea, tũ poſtea p lr̃as tã liberaliter recepiſti. Ac nõ poſſum ſane nõ admodũ mirari,ꝗ ne rñdes tu q̃dẽ,Ni fortaſſe velis me tuũ inter pretari ſilentiũ,ꝗ nihil mihi recepis,neq; hic pñs,nec poſtea ſcribẽs,ſed ꝗ verba non tã feceris,q̃ dederis.Id ſi ita eſt, utar illo Terentiano, Par pari referto. Vale.Ex Mediolano.iij.Nonas Auguſtas.M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Philel.Petro medici,Coſmi filio. S.

Sanari vulnera petit ab eo qui inflixit.

PRæcipuũ tuũ in me amorẽ,& expꝰs ſæpe ſum pñs,& audiui ab- ſens.Faciſq; ac feciſti ſemper pro officio gratiſſimi diſcipuli,& viri optimi.Nã de tua erga me voluñtate,cũ ab alijs multis,tũ ex Ange lo Actiolo,ſplendidiſſimo equite aurato,& vr̃æ familię ſtudioſiſſimo, egregie accepi. Reliquũ eſt,ut Achillis(q̃d fabulanť) iaculo utamini in ſcđo ictu.Qđ ſi factũ cognoro, haud patiar ulla me bñficij iuriſq; ma- gnitudine ſuperatũ iri.Vale.Ex Mediolano.iij.Nonas Aug.M.cccc.xlix.

¶ Frãciſcus Philel.Lampugnino Birago. S.

Laudat quẽdam græcæ lr̃aturæ ſtudioſum.

LAudo bonitatẽ ingenij tui,q ætate iãdudũ ingraueſcens,des operã gręcæ lr̃aturæ,iſtis diſſimilimus,qui lr̃atiſſimi haberi volũt,gręcis lr̃is ignoratis oĩno.At ſua ſe plurimũ opinione fallunt. Nemo eñ mea ſñia latinus ſit optimus,ubi græca prorſus eruditione careat. Pru- denter igiť tibi conſuluiſti. Quare quicq̃d a me poſtulas, id totũ in tua eſſe ptãte poſitũ exiſtĩato.Nam & libris tibi,& doctrina nunq̃ ſum de- futurus.Vale.Ex ædibus nr̃is Mediolani,Nonis Augu.M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Philel.Aloyſio Crotto. S.

Comparatio Hieronymi,& Auguſtini.

HIeronymi q̃s petieras, Auguſtiniq; ep̃l'as ad te dedi cõmodato. Quare ubi eas,ꝓ volũtate lectitaueris,cura ad me redeãt. Qđ aũt q̃ris,q̃d de utroq; ſentiã,& q̃ ad doctrinã,& q̃ ad eloq̃ntiã breui ter accipe.Oĩm primũ de rebus diuinis nõ eſt meũ iudicare,ſed eccl'iaſti cæ dignitatis,auctoritatiſq;.Cæteꝝ puto,utrũq; vero pulcherrimeq; di uinaꝝ rerũ oĩm ſciam tenuiſſe. Sed q̃ ad reliq̃s oĩs partes phiæ,Augu- ſtinus viſus eſt longe tũ acutior & peritior,tum etiã ſubtilior. Dialecti- cus Auguſtinus fuit egregius, & idẽ phyſicus, atq; mathematicꝰ.Huic Hieronymus plurimũ præſtitit dicendi elegãtia potius q̃ doctrina, id

quod ex utriuſq; orõne licet intueri. Græcã literaturã Hieronymus per pulchre calluit, Auguſtin⁹ minus pſecte. Ille hebraice q̃3 habet eruditus & Auguſtin⁹ illius linguæ ignarus oĩno. Vita horridus Hieronymus, Auguſtinus aũt mitis. Q̃. ſi ex his duob⁹ unus effici potuiſſet, nihil natura abſolutius edidiſſet. Vale. Mediolani ex ædibus nr̃is. M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſſo phõ, ac medico. S.

Anguſtiam ſuam oſtendit.

NEc hic eſſe licet ſine periculo, nec alio ire pmittit̃. Itaq; lupum auribus teneo. Conſiliũ tñ tuũ non modo laudo, ſed etiã probo. Sed quid agam, quãdo hæc ſunt tẽpora? Deus bene vertat. Vale Ex Mediolano. iiij. Kalen. Septembribus. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.

Loqui ſe ait per tabellarium.

q Vi tibi reddidit meas literas, tanta mecũ beniuolentia iunctus eſt, ut maiorẽ nemo eſſe poſſit. Quicquid is tibi nomine meo dixerit, id ita exiſtimato, ac ſi a meipſo coram audires. Vale. Ex Mediolano, Idibus Septembribus. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Varoni. S.

Conſilium petit.

HAec negocia qbus fluctibus agitent̃, ſcio nõ te latere. Quid aũt mihi boni puatim ſperandũ ſit in tanta rer̃ oĩm calamitate, & ipſe intelligo, & tu potes aĩaduertere. Itaq; ſi qd habes cõſilij, id ut doceas rogo. Nã mihi vix ullũ relictũ eſt, pſertim cũ hinc abeundi facultas non det̃. Vale. Ex Mediolano. xij Kal. Octobres. M. cccc. xlix.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Conſuli ſibi petit propter pericula.

VIx narrari queat, q̃ntis in malis tota hæc ciuitas fluctuat. Nec reliquũ eſt q̃d expectet̃ pter ultimũ naufragiũ, id q̃d lõge abeſſe non põt. Bacchat̃ in oĩa mucro, nec hũanis, nec diuinis parcit̃ rebus. Scripſiſſem tibi pluribus, ſed neſcio q̃ hæc recte ſunt lr̃is cõmiſſa. Tu ſi qd mihi cõſilij potes afferre, excogita. Nã mihi nullũ eſt relictũ in tanta impunitatis licẽtia. Vale. Ex Mediolano, Idibus Octobri. M.cccc.xlix.

¶ Franciſcus Philel. Ambroſio iureconſulto. S.

Dicit quoſdam amicos, donec utilitas deceſſerit.

q Voniã iampridẽ obduruit meus animus ad eas ærumnas oĩs, quas affert inconſtãtia, mutabilitaſq; fortunæ, idcirco æquiorẽ in illos me pbeo, q nulla iniuria laceſſiti, ſe mihi pſtant importunos, atq; infeſtos. Nã ſi iniurias ſingulas pſequi velim, mihi poti⁹ nocebo q̃ alijs. Non oẽs amici ſunt, qui vident̃. Qui cõmoda, emolumẽtaq; ſectant̃, tãdiu ſunt amici, q̃ad utilitatis ratio corã floret. Si diſcedat utilitas, q̃ amicitia manere poteſt? Idẽ poſſit de his iure dici, qui voluptatẽ

ſibi propoſuerũt. Tamdiu eñ ſe amicos inculcant, donec ꝑfruanť opera tis. Q; ſi q̃d triſtius accidat, nuſq̃ ſunt. Non igiť me pturbãt, quæ de hominis leuitate ſcaſti, eſt eñ ſimilis ſui. At ego ſequar meũ vitę inſtitutũ. Equidẽ benefaciã ſemp. Iniurias ſi propulſare non potero, aut contem nam, aut perferã. Vale. Ex Mediolano, Kalen. Iunijs. M. .cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Amerino iureconſulto. S.

Laudat quendã, ꝙ morali phiæ operã dat.

QVod ſcribis, dem operã, ut libros Areſtotelis tibi cõparẽ, aut qui de rep. aut q de re familiari nobis pcepta tradũt, faciã & ꝑpediẽ, & diligẽter, mõ librariũ nactus ſim, cuius in his excribẽdis opa uti poſſim, id q̃d ſpero nobis mĩme defuturũ. Laudo aũt præſtantiã ingenij tui, ſingularẽq; virtutẽ, qui quanq̃ es occupatiſſim⁹, nolis tñ pari car̃ te rerũ expertẽ dici, q̃ ad bene beateq; viuendũ prꝗcipue conducũt. Nã ſi ſeſe moderari et inſtituere pulchrũ eſt, q̃d moralis diſciplina facit, quãto ſit pulchrius & pclarius, idẽ præſtare poſſe cũ de domo, tũ de ciuitate uniuerſa, cuius fœlicitas oĩm fœlicitatẽ cõplexa eſt. Accedit ad rẽ, ꝙ harũ diſciplinar̃ cognitio eo eſt tibi magis nccaria, q̃ legũ & iuris ciuilis ſapiẽtia magis p̃ ſtas. Nã qs audeat ſe iurecõſultũ ꝓfiteri, his ignoratis fontibus, unde leges oẽs iuraq; manarũt? Faciam igiť quod iubes & amice, & recte. Vale. Ex Mediolano, Kalen. Octobribus. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Conſolatur amicũ in aduerſa fortuna.

ANimaduerti ex tuis ad me lr̃is tibi fortunã quã vocãt, aduerſari. At tu ſi me audis, aĵo forti, magnoq; ſis, & prudẽtia utaris, & patientia, ſperesq; fore, ut pſtanti ingẽtiq; virtuti nihil tandẽ neq; ad dignitatẽ, nec ad emolumẽtũ deeſſe poſſit. Itaq; ut ad Battũ ait Corydõ (apud Theocritũ.

Fidere Batte decet, meli⁹ cras forſan hẽbit.
Sperandum eſt viuis, non eſt ſpes ulla ſepultis.
Nunc pluit, & clarus nunc Iuppiter æthere ſurgit.

Quare confide etiã propediẽ tibi melius fore. Q; diu viuimus, nos bona ſpe duci conuenit. Nam poſt imbrẽ ſerenitas ſequi ſolet. Curabo q̃d petis, quanq̃ res noſtræ ſunt hac tempeſtate ob vim diuturni belli anguſtiores. Vale. Ex Mediolano. iiij. Nonas Octobres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Libros repetit.

VEllem eam mihi fortunã deus optimus maximus tribuiſſet, ut & mihi poſſem, & amicis ſemp gratificari. Non eñ libros meos abs te peterem. Sed quoniã illis carere non poſſum, rogo ut reſtituere jam incipias. Vale. Ex Mediolano. iiij. Nonas Octobres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Caſſiano preſbytero. S.

Arguendo quẽdam libros ab eo repetit.

TAmdiu inani ſpe ductus abs te ſum, ut mihi ipſe ſuccenſeã. Cõmodarã Victorino Feltrenſi, eruditiſſimo & optimo viro Proclũ in Platonẽ cum Timæo Locro, & Ariſtotelis dialecticã cũ egregijs cõmentarijs Alexandri, & Themiſtij, cuius Proclus utaĩ aut hoſpitio, aut carcere, ſum plane ignar⁹, niſi etiã ipſe fortaſſis fuerit a te cõiectus in vincla, et ꝑpetuas tenebras. Dialecticã vero apud te eſſe, tua iã pridẽ ad me ep̃ła teſtis eſt. At eã in ſex uſqꝫ mẽſes cõmodato petieras, cũ iam anni q̃ttuor ꝑterierint. Nec codicẽ mittis, nec quicq̃ ad eas l̃ras r̃ndes, q̃s dedi ad te hac de re creberrimas. Itaqꝫ nõ mirari nõ poſſum. Occurritqꝫ mihi memoriæ, te idẽ olim de Euripidis tragœdijs, & mathematicis libris, quos idẽ Victorinus ꝑ te mihi reddendos iuſſerat, egiſſe. Itaqꝫ non poſſum nõ moueri. Nã quantũ videri videor, tibi ſum ludo. Facies aũt pro officio tuo, qui & ſacerdos ſis, & Victorini diſcipul⁹, & mei ſtudioſus, ſi & meã ad me dialecticã dederis, & aliq̃d de Proclo docueris. Voſo enim oĩno meos apud me eſſe libros, ne inanis ſemꝑ dñs exiſtimer. Vale. Ex Mediolano, pridie Nonas Octobres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.

Literas ab amico petit, & libros ſuos repetit.

QVo magis q̃tidie tuas expecto l̃ras, eo me magis mea fallit ſpes Miror qꝫ plurimũ, quid ſit in cã, ut tabellarius vacuus ſꝑ redeat l̃ris tuis, cũ ab alijs amicis freq̃ntes reddat. Itaqꝫ pro nr̃a vetere beniuolẽtia abs te peto, ut hoc me deſyderio tandẽ leues. Qđ ſi feceris habeo tibi nõ mediocres gr̃as. Præterea mea illa opuſcula, q̃ tum pr̃ tu⁹ vir ille g̃uiſſim⁹ atqꝫ optĩus, tũ etiã ipſe tu viſẽda accepiſti, iſti nũcio ad me des veli, q meã tibi ep̃łam reddidit. Nã cũ earũ rerũ nullũ oĩno mihi exẽplũ ſit, videor familiaribus q̃buſdã nõ æque in ſe nũc liberaĩ atqꝫ antea cõſueuerã. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Octobres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Blaſio Axeretenſi equiti aurato. S.

Iocatur in amicum ruri manentem.

QVid tãdiu ruri tenearꝭ ignoro. ꝑſertim cũ neqꝫ fic⁹ ruri, neqꝫ vua neqꝫ pomorꝫ quicq̃ offendiĩ. Sed caſtaneæ te fortaſſe delectãt, q̃ quoniã ſp̃us ſunt pleniſſimæ, ne lateri tibi noceãt, caue. Nã ſi his utaris familiarius, ventris crepitũ nunq̃ vites. Ego plantas ficulneas indies expecto. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalen. Nouẽbres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Ciccho Calabro, ducali Secretario. S.

Pecunias ſolui ſibi petit.

DIxiſti cum hinc eſſes abiturus Laudem, ad triduũ fore, ut quas iuſſerat Princeps pecuniæ mihi indubitato redderenĩ. Quatriduũ iam aduenit, & de pecunijs verbũ nullum. Itaqꝫ te rogo, ne iuſſa Principis fruſtra tuæ fidei mãdata videantur, q̃ diligentiſſime cures. Vale. Ex Mediolano. viij. Idus Nouembres. M. cccc. l.

Fran.Philel.Petro Thomaſio phõ,ac medico. S.
Literas repetit.

DEſyderaui iãdiu lr̃as tuas,rurſuſq; deſydero.Itaq; ſi me amas,id q̃d eſt clari⁹ luce,noli cõmittere,ut te vel negligẽtiæ noĩe, vel ob liuionis crimĩe accuſem.Vale.Ex Medio.viij.Idus Nouẽb. M.cccc.l.

¶ Fran.Philel.Ioanni euãgeliſtæ fratri Heremitano. S.
Stomachatur cuidam ſibi moleſto.

NEc inferre cuiq; ſum iniuriam unq̃ ſolitus,nec ferre contumeliã. Itaq; monendus viſus es,ut cœptis abſtineas,ne & inanis conatus tuos tacito cogitationis cõuitio tandẽ accuſes, & mihi argumentũ afferas iure ulciſcendi.Q, ſi priſtinã amicitiã nr̃am volutare aĩo volueris nihil fruſtra tentabis.Præterea non te debet cœpiſſe obliuio,& quæ locutus,et q̃ molitus fueris in Principẽ nr̃m,pximæ tyrãnidis tempeſtate.Hæc ſi efferanẽ in lucẽ, te puto pœniteat totius conatus tui. Nec longe fuerint arceſſendi teſtes.Nã et vicinia tua oĩs, & tui ordinis ſocij & ſodales,item cõmanduconeſq; tui conſtantiſſima teſtimonia aduerſus te ferant.Paucis te admonui.Tu ne mihi ſtomachum moueas,caue. Vale.Mediolani ex ædibus nr̃is.vi.Idus Nouembres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel.Facino Forobronuncianenſi. S.
Traditum ſe queritur obliuioni.

QVod mihi abiens verbũ non feceris,feciſti tu qdẽ inhũane,id q̃d non tã moribus tuis,q ſunt hũaniſſimi,dandũ velim, q̃ liberalitati Calabri nr̃i Cicchi, q dum vi nũmorꝝ te obruit, facit oblitũ amicitiæ nr̃æ.Quare peto abs te,eũ ut roges meo noĩe, ne te nũmoſiorẽ efficiat,quo in amicos ſis diligẽtior,addaſq;, ſe mihi gratiſſimã rem factuꝝ, ſi negociũ meũ confecerit apud Principẽ, idq; et q̃primũ,& ex ſnĩa nr̃a.Quã ipſam rẽ tu etiã q̃diligẽtiſſime cures, maiorẽ in modũ a te contẽdo. Vale.Ex Mediolano.vij.Kalen.Decẽbres.M.cccc.l.

¶ Franciſcus Philel.Ciccho Calabro ducali Secretario. S.
Operam amici importune petit.

REm meã ut apd' Principẽ cures,tãto ſtudio te rogo,ut maiore vix aliud qcq̃ poſſim.Nõ ea mihi cõditio eſt,ut morã pati liceat,id q̃d tibi eſſe pſpicuũ non ſum neſcius.Noui pterea occupatiões tuas.q̃ fit,ut vel ĩportuniorẽ me pbeã. Cedit eñ neceſſitati pudor. Itaq; velim oĩa p tua prudẽtia modereris. Vale. Ex Mediola.vij.Kal.Decẽb.M cccc.l.

Franciſcus Phild.Blondo Flauio. S.
Certior fieri petit de proſpero ſtatu amici.

PErcunctãti q̃tidie ſæpiſſime de te mihi,tandẽ eſt renũciatũ,te Ferrariã conceſſiſſe,habereq; per belle.Quæ res me quãta voluptate affecerit,conſyderari abs te malo , q̃ dici a me, qui eo te amore cõplexus ſum,ut aliũ magis neminẽ. Q, aũt in hanc diẽ nihil ad me ſcripſeris

non mediocriter ſum miratus. Non em̄ es neſcius, ꝙ mihi iucundæ eſſe debeāt tuæ ſecūdæ res oēs, quas æque mihi atq; tibi ſecūdas ſemp iudicarim. Itaq; tuæ liberalitatis mun⁹ erit, ſi me feceris ꝙprimū certiorē de omni ſtatu tuo, quem indies ab īmortali deo magis magiſq; fortunari non ſolū cupio, ſed etiā opto. Vale, & clariſſimo philoſopho Nicolao Vario, & eloquētiſſimo viro Guarino Veronenſi ſalutē meo noīe plurimā dicito Ex Mediolano. vij. Kalen. Decembres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Ciccho Calabro ducali Secretario. S.

Grata fuiſſe ſcripta amici dicit.

ME tuæ perhūanę amiciſſimæq; lr̄æ, non mō recrearūt, ſed etiā mirifice refecerūt. Nec dubito, ꝗ ſcripſiſti, ex animi ſnīa eſſe a te ſcripta, modo quēadmodū ipſe benigne cupis, ita etiā reliqua iuſſa Principis exequant. Vale. Ex Mediola. vi. kalen. Decēbres. M. cccc. l.

¶ Fran. Philel. Petro Thomaſio phō, ac medico. S.

Suadet amico, ut etiā in ſenio non quieſcat a ſtudio.

n Oſti eā eſſe ſapientū viroꝝ ſnīam, nihil accidere pniciosius ſenectuti, ꝗ animi relaxationē. Ea em̄ ingenij vis, quā iuuētæ feruor excitabat, iam ſpiritali ſanguis fomēto veluti tepeſcēte, paulatim hebet, ubi diligētia, & perpetuo quodā ſtudio minus acuat. Itaq; non abſurde monēt, qui pcipiūt, eſſe in hmōi ætate labores corpis minuēdos, adaugendos aūt aī. Quanq; haud ſcio ꝙ ocioſa vita cōducat corpori. Videmus certe apud Homerꝝ, Neſtorē & aī, et corporis viribus ęque delectari. Ego aūt puto in oī ætate mediocritatē eſſe ſeruandā, & ita agendū, ut nihil nimis, nihil parꝝ. Intenſionē remiſſione cenſeo cōdiendā. At relaxari qui velit, languidæ cuiuſdā pecudis ſimillimū iudico. Quorſum hæc? Iampridē nihil ad me ſcribis, vel ꝙplurimis lr̄is, puocatus. Nihil eſſe in cā aliud opinor, ꝙ ſeniū. Quare te rogo, ut & tui, & Muſarꝝ iā incipias reminiſci. Mihiq; aliqd rn̄de, ne vel ſenectutē in te accuſem, vel obliuionem, vel negligentiā. Vale. Ex Mediola. vi. kal̄. Decēbres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Baptiſtæ Schacæ Barocio. S.

Amicoꝝ oīa eſſe cōia. Carmina ſua repetit.

q Vod rebus meis utaris familiariter, nequaq; tibi vitio do. Nam ut Græci dicunt, τα τωρ φίλων κοινα. Sed ꝙ ita utaris, ut mihi incōmodes, minime laudo. Tu mea omia carmina ita habes apud te, ut eorū mihi nullum eſſe reliquū exemplū velle videaris. Itaq; quod ſum carminū opus aggreſſus, fruſtra aggreſſus videar, ſi ita mihi te familiarē præſtiteris, ut non tua tibi ſolū, ſed mea etiā eſſe tua volueris. Quod ne turpiter uſu veniat, facito, mea omnia carmina ad me ꝙprimū redeant. Reliquiſti em̄ eorum apud me nihil. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. vi. Kalen Decembres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Baptiſtæ Schacæ Barocio. S.

Carmina iterum reddi ſibi poſtulat.

q Vantũ videor intelligere, mauis te Dauũ haberi, ꝙ Oedipoda, qui tñ uterq; dici poſſis. Carmĩa inq; mea mihi ꝙprimũ reddito. Q, ſi meæ lr̃aꝝ notæ fortaſſe te delectãt, tuis etiã ego cõtentus ſim. Q, ſi neq; mea ad me dederis, nec alia ratione ſatiſfeceris officio tuo, iure mihi vel caſtigãdus, vel apertius monẽdus videare. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris, pridie kalen. Decẽbres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Andreæ Alamanno. S.

Literas amici laudat, eumq; ad virtutẽ hortatur.

QVo te magis indies ꝑcipio, eo mihi hũanitas tua, ingenijq; fœcunditas dilucidior fit, & clarior. Tuæ me proximæ lr̃æ mirũ in modũ delectarũt, quippe q̃ non minus amoris plenæ ſũmi erga me tui ꝙ diſertiſſimæ viſæ ſi. Illud aũt mihi moleſtũ fuit, ꝙ hæ peruenerint ad me, quo tꝑis momẽto vir integerrimus, religioſiſſimusq; ſacerdos frater Marianus, is q tibi reddidit hãc epiſtolã, erat cõtinuo deceſſurus ad vos. Itaq; non potui q̃d voluiſſem ad ea rñdere, q̃ tum de ꝟtute, tũ de fortuna locutus es. Sed rñdebo poſtea, cũ quid ocij nactus fuero, & ſi hoc mihi vix unq; datur oĩno. Interim te moneo atq; hortor, ut nihil exiſtimes hũanis in rebus uni virtuti anteponendũ. Hæc em̃ ſola viget, ſapit, eſtq; ĩmortalis. Reliqua oĩa & vana ſunt, & fragilia, planeq; caduca. Qd' ſi tecũ diligenter aĩo volutabis, tibi Salmacis datura ſit ſpolia, nõ tu illi. Vale. Ex Mediolano. iiij. Nonas Decẽbres. M. cccc. l.

¶ Franciſcus Philel. Sphortiæ ſecundo. S.

Promiſſa confectum iri petit.

p Eto abs te maiorẽ in modũ, ut q̃d & mihi corã recepiſti, & ex proximis meis lr̃is audire potuiſti, id apud patrẽ tuũ præſtantiſſimũ, & munificentiſſimũ Principem ꝙprimũ, & ꝙoptime conficias. Hac mihi re neq; gratius quicq̃, neq; magis neceſſariũ pręſtare potes. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Decẽbres. M. cccc. l.

¶ Fran. Philel. Sphortiæ ſecũdo. S. Ad idem.

PEtij abs te ꝓximis lr̃is ſcd'm, q̃d etiã nunc tertiũ et peto, & te q̃3 ſi pateris rogo, ut rẽ meã apd' Principẽ nr̃m munificẽtiſſimũ patrẽ tuũ, ubi minus confeceris, ita conficias, ut mihi abiens corã recepiſti. In hunc diẽ neq; tu rñdiſti quicq̃, nec ex alio ſum certior factus q̃d egeris, aut nõ egeris. Itaq; aut rñde ꝙprimũ, aut equũ mitte, quo vehar ad vos Nã ſi ad vos venero, facile futuꝝ ſuſpicor, ne vacuus Mediolanũ repetam, p̄ſertim cũ iam inſtet natalis Chr̃ianus, quo Princeps ſolet ad bñficentiã exhortari. Vale. Ex Mediolano. v Kalen. Ianua. M. cccc. l.

¶ Fran. Philel. Nicomedo Tranchedino. S. Officiũ petit amici.

q Vod et Princeps noſter Franciſcus Sphortia tibi abeũti iuſſerat & ipſe ꝟbis pluribus abs te petij, ſi minus in hanc diẽ conficere

potuiſti,ut conficias tandē,cupio. Hac em̄ una re neq; gratius mihi quic q̃ pręſtare queas,nec etiā iucundius. At qui beneficiū illud quis non libenter conferat,q̃d is in quē conferamus, maximi ſit facturus, & eo tamen uſurus nō ſit? Sic em tum ſumus liberales, tum ex huiuſmodi nr̄a liberalitate,neq; moleſtiæ,neq; incōmodi quicq̃ accipimus. Tenes q̃d velim. Vale. Ex Mediolano.xv.Kalen.Ianuarias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Facino Forobronūciano. S.

Petit ut ad ſe amicus veniat.

SI cōmode fieri abs te p̄t,huc hodie venias,peto.Sum ēm tecū quędā cōmētaturus,q̄ re velim ne differas,neq; cōmitias, ut te potius excuſandū cunctatōis,q̃ laudandū ꝓperationis oñdas. Vale. Mediolani ex ædibus nr̄is,Kalen.Ianua. Anno a natali Chr̄iano.M.cccc.li.

¶ Franciſcus Philel.Ioanni Mario filio. S.

Anxium ſe ait ſuper valitudine & abſentia filij.

p Oſteaq; a nobis abijſti,de te nihil accepimus.Itaq; nō poſſumus nō vereri,ne q̃d tibi q̃d nolim⁹,acciderit. Nā hoſpes ille ad quē diuerteras nocte,cuius ꝓximo die hinc,ꝓfectus es,Mediolanum mō veniēs,renūciauit te,cū eſſes apud ſe hoſpitatus,viſum eſſe e ſtomacho laborare,& de caupone queſtū,apud quē prandiſſes. Quare velim me facias de te,tuisq; cōſilijs q̃primū certiorē.Nā ſi vales,q̃d iſtic tp̄s inaniter teras, neſcio.Sin min⁹ vales,danda eſt opa, ne tua negligentia ſis peiore cōditiōe. Vale.Ex Mediolano.v.Idus Ianua. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Laurentio Gyni filio.

Silentium diuturnum accuſat.

n On poſſum officiū tuū non accuſare, q̃ tamdiu ſilentiū egeris. Nec em̄ mei oblitus eſſe debes, quē mirifice diligere conſueſti. Nec etiā Pythagoreus factus es tā repente,qui elocutiōis ſtudio maxime oīm inſeruire didiceris.Nec te ſuperbum factum eſſe puto,qui humanitate & manſuetudine nemini cedas. Itaq; niſi te iure accuſatum malis,facito propediem intelligā, quid in cauſa fuerit, ut tanto ſilentio te dederis. Vale.Ex Mediolano,Idibus Ianuarijs. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Auguſtino Daco. S.

Silentium carpit.

n Vlla ratione adduci poſſum,q̄n credā te mei eſſe amantiſſimū, a quo ſis pulcherrime inſtitutus. Sed non poſſum non mirari, q̃ nihil literis obſtrepas, qui quotidie cum apud vos agerem, me pulcherrimis tuis,ſuauiſſimisq; epiſtolis veluti laceſſeres.Nunc vero totus es mutus, qui quo es factus lingua ſolutiore, eo te loquatiorē eſſe oportuit. Vale.Ex Mediolano,Idibus Ianuarijs. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Franciſco Patricio. S.

Literas a diſcipulo petit.

q Vam de te Philelphus ſit benemeritus, eloquẽtiæ & eruditionis nomen, q̃d es per oẽm Italiã non mediocre, neq̃ obſcurũ adeptus, facile declarat. Quo fit, ut non neſcius eſſe debeas, q̃ te gratum eſſe oporteat. Quod eñ maius in quenq̃ beneficiũ conferri poteſt, q̃ diſciplinæ & eloquẽtiæ? quibus rebus non modo cæteris omnibus aniantibus, ſed ipſis quoq̃ prſtamus homĩbus, qui nihil ſupra hoĩem ſapiunt. Deſydero igitur officiũ tuũ his in rebus, quibus a nobis vel inſtitutus es, vel confirmatus, ni tacendi fortaſſe, q̃ loquendi artẽ profiteri malis. Vale. Ex Mediolano, Idibus Ianuariis. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Blaſio Axeretenſi equiti aurato. S.

Plantas ſibi mitti petit.

IAm ver eſt in limine. Itaq̃ a te peto, ut q̃s hyeme plantas illas ficulneas ad me dare veluti peritior agricola noluiſti, nũc tandẽ dare incipias. Niſi fortaſſe (q̃d olim) moleſte feras, res ullas bonas fore tibi communes cũ aliis. Nã ſi pluribus rogari te cupias, non poſſum nõ vereri, ne vel inuidiæ, vel obtrectatiõis ſis accuſandus, q̃s quidẽ perturbatiões indignas arbitror magnitudĩe aĩ tui. Cupio itẽ plantas prunorum Damaſcenorum. Vale. Ex Mediola. iiii. Nonas Februarias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Auriſpæ. S.

Librum ſerio petit ſibi reddi.

p Ollucẽ meũ videre cupio. Nã ei⁹ mihi pñtia vehemẽter ẽ opus. Quare ne iſtũ patiaris apud te diuti⁹ hoſpitari, maiorẽ in modũ abs te peto. Vale. Ex Mediola. xii. Kalen. Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Laurentio Vallæ. S.

Conſilium mutatum ab amico miratur.

AVdio te reliq̃ſſe Alphõſum regẽ, & eſſe Romæ. Nec dubito te nihil ꝓ tua prudẽtia feciſſe temere. Miror aũt cum ab Alphonſo honorifice, & ut accepi, cõmode tractareris, q̃d Romæ q̃ Neapoli hoc tpe vitã agere malueris, p̃ſertim cũ non ſis neſcius, q̃s fluctus nauigaturus ſis. Non eñ ocioſum te eſſe patienẽ, qui viros bonos, eruditos q̃ inſequi vel abſẽtis conſuerũt. Tibi aũt ut oĩa ſecunda ſint, plurimũ opto. Vale. Ex Mediolano. xii. Kalen. Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Hortatur amicũ, ut libros tandem reddat.

IAm pudet me repetere toties libros illos, quos cum Conſtãtinopoli agerẽ, ad te dedi. Video eñ ad id te nihil oĩno in hanc diem rñdere. Nec ſatis intelligo ſñiam animi tui. Non enim iccirco tacere te exiſtimo, q̃ meos mihi libros nolis reſtituere. Noui eñ & grauitatẽ, & conſtantiã tuam, noui fidẽ, noui integritatẽ. Ad hæc ea es altitudine animi, ea quã Græci μεγαλοπρέπειαν dicunt, noſtri vero magnideceñtiã recte nomiant, ut non modo quæ aliena ſunt, nolis inuito domino, ſed etiã

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

tua ꝙ munificentiſſime in alium conferas, præſertim cum quem tui eſſe obſeruantiſſimum non ignores. Itaq; te mi humaniſſime Barbare rogo etiam atq; etiam, ut meos mihi libros, qui iam annos triginta hoſpitati apud te ſunt, contubernalis efficias, & id hac quidem lege, ut quẽ codicem ex omnibus magis adamaris, eum tibi perpetuum eſſe atq; tuum velim. Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Angelo Reatino Iureconſulto. S.

Pollicita maturari deſyderat.

QVod de meo negocio cũ Ciccho Simoneta ỽba feceris, eſt mihi gratiſſimũ, ſed eo gratiꝰ futurꝝ, ſi breui, & ut decet, q̃d perhumaniter Cicchus eſt pollicitus, conficere ipſe prexerit. Nullo em̃ modo recte conſultũ eſt rebus meis tãdiu tẽpus terere. Annus em̃ præterit, poſteaq; optimus Princeps noſter huius florẽtiſſimæ reip. eſt potitus, q quanq; munificentiſſimus in me eſt, ego tñ adhuc de ſtatu meo incertus ſum. Et res mea domeſtica eſt adeo attenuata diuturnitate bellorꝝ, et victus caritudine, ut ad tenuitatẽ accedere nihil queat. Nec Principis glõiæ, nec laudi meę conducit eſſe Philelphũ anĩo ægro, q̃d tamdiu ſit, neceſſe eſt, quoad egere deſierit. Nã egeſtatẽ nimiã muſæ abominanť, qua lętæ eſſe nõ poſſunt. Vale. Ex Mediolano. xiiij. Kal. Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Ciccho Simonetæ ducali Secretario. S.

Expedire petit, quod in rem ſuam ſit.

EGo te plurimũ rogo atq; oro, ut rẽ meã iam tandẽ expedias. Nihil em̃ prudẽti viro ſtultius duci puto, ꝙ ſibi ac rebus ſuis neſcire conſulere. Nec em̃ mihi ſp pendendũ eſt. Ita eſſe ut ſum, neq; Principi cõducit, nec mihi. Vale. Ex Medio. xij. Kal. Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Librum repetit.

ILlas. M. Tullij Ciceronis orõnes, q̃s a me cõmodato accepiſti hr̃e cupio. Itaq; eas velim ꝓpediẽ ad me des. Nã iamdiu tuo hoſpitio uſæ ſunt, q̃re facito domũ repetant, vereor em̃ ne dñm ſint oblitæ. Q, ſi tardarint, extrude. Vale. Ex Mediolano. xij. Kalen. Martias. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Blondo Flauio ap̃lico Secretario. S.

Lr̃as ſe nondũ accepiſſe dicit. Deinde ſtatũ ſuum ſcat.

GAudeo ꝙ ſcribis te meas anteuertiſſe lr̃as, & ſi tuæ q̃ntũ videor ĩtelligere, utunť adhuc inceſſu teſtudineo, nondũ em̃ aduẽtarũt. Quare vide ne fides infido illi nũcio deſyderanda ſit. Q, aũt de ſtatu meo certior fieri vis, hic me Princeps ſingl̃ari beniuolẽtia eſt cõplexus, cumulatq; q̃tidie maioribus bñficijs, Hieronymꝰ gener, reliquaq; familia nr̃a bñ habet. De Strabone nihil eſt q̃d laboremus. Amicus em̃ ille eũ habere ſe pnegat. Iſtic eſt apud Auriſpã eiuſmodi Strabo geographus, & ut audiui, apud Guarinũ, ſi quẽ habere potes, cõmodato mitte

ad me,& ad triduũ uſq͡ faciã q̃d cupis. Te nr̃o Princip. diligẽtiſſime cõmendaui,q tũ iucũdiſſime de te audiuit,tũ rñdit p̃huaniter,et p̃benig.ue. Vellem,q̃d ſcribis,uno eẽmus atq͡ eodẽ loco,q̃ alter altero frui aſſi due poſſemus. Nã cum ſtudiorũ et ſiſtudo,tũ conſiliorũ cõicatio,& con uictus aſſiduusq͡ uſus amicitiã maxĩe nón tuẽtẽ ſolũ,ſed auget,& ſuaui orẽ efficit. Q,te tantiſper ad agriculturã contuleris,dũ ver adoleſcere incia piat,laudo,modo piri iſtæ quas inſeris,& conſitiões vitiũ uberrimũ fru ctum aliquẽ breui ſint allaturæ. Cum Italiã tuã omni ex parte exornaa ris,fac videam. Vale. Ex Mediola.iiij.Kalen Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Sphortiæ ſecundo. S.

Dicit ſe nihil accepiſſe promiſſi.

POllicitus es non modo non petenti mihi, ſed ne cogitanti quidẽ,te dono daturũ neſcio quid. Ita nolim te falli opinione tua, ut intelliz gas nihil eſſe mihi redditum tuo nomine, nec item alterius cuiuſq͡ in hanc diem. Quare facito,ne vel obliuionis accuſeris, vel negligẽtiæ. Nam utrunq͡ crimen tua præclara indole eſt indignum. Vale. Ex Mea diolano,quinto Idus Martias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Franciſco Patricio. S.

Amari ſe lætatur,& rediturum ſe ſpondet.

EX literis Xenophontis filij liquido cognoui, quod mĩme dubitaa bam,ſingularẽ erga me tuã beniuolentiã. Lætor autẽ vehemẽter, q͡ vetus illa de te mea me nequaq͡ ſefellit opinio. Itaq͡ ut intelligas me vi amoris non vinci abs te, decreui omnino ad vos redire, modo æqua id conditione fieri a me poſſit. Tuũ igitur munus fuerit,ut quod cœpiſti ſponte,id etiã mea cauſa perficias. Xenophon reliqua tecũ com mentabitur. Ego patrẽ tuum grauiſſimũ & optimũ virum bene valere opto. Vale. Ex Mediolano,pridie kalen. Apriles. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Michaeli equiti aurato. S.

Laudat amicum,q͡ ſe amat.

Audeo equidem plurimũ, q͡ non ſolum in rei pecuniariæ, ſed g in amicorũ etiam hæreditatem ſuccedere inſtitueris patri tuo cla riſſimo & ſapientiſſimo viro,qui cũ mihi tanta familiaritas bea niuolẽtiaq͡ fuit,ut maior cuiq͡ eſſe poſſet cũ nemine. Nam filius Xenoa phon literis mihi ſignificauit, quanto ſtudio ac fide operam das, ut me corũ perpetuo uti atq͡ frui poſſis, imitatus humaniſſimũ patris ingenia um,æque me diligis,atq͡ ille conſueuit. Itaq͡ tibi gratias habeo maxĩas. Vt autẽ intelligas me tibi in amore nulla ex parte cedere,Xenophon fia lius,quã ego decreuerim ire in ſententiã tuam,tibi coram exponet. Vaa le. Ex Medi.pridie kalen. Apriles. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Bernardo Iuſtiniano. S.

Accuſat quendam raræ ſcriptionis.

q Voties accipio tuas lr̄as, toties Leonardū meum, patrē tuum, vel potius noſtrū clariſſimū, & præſtanti ſapientia virū videor corā aſpicere, eundēq; mutuo & audire, & alloqui. Quæ quidē res cum ſummā mihi afferat voluptatē, facile debes intelligere, q̄ mihi moleſtū ſit, cum etiā bis, & iterū inuitatus, interdū nihil reſpondes. Ad reſurrectionē Chriſtianā, id quod hortarꝭ, te viſere inſtitui, mō id mihi facere liceat per Principē. Quare q̄d facto fuerit opus, corā una cōmentabimur. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Apriles. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Petro Thomaſio, phō, medicoq;. S.

Silentium excuſat, & literas petit.

i Am mēſes ꝑpe duo ꝑteriere, poſteaq̄ nullę mihi tuę lr̄æ ſunt redditæ. Itaq; ſum miratus & tuū, et Bernardi Iuſtiniani ſilentiū. Si mihi quicq̄ es facturus, q̄ gaudeā maxīe, cura ut ꝑpediem lr̄as tuas q̄ longiſſimas lectitē. Vale. Ex Mediolano. v. Kalen. Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Salarium duplum petit, ut redeat.

q Vod Senēſes reditū ad ſe meū vehemēter cupiūt, gaudeo. Oīm ꝑmū tibi videndū eſt, q̄nti faciāt meū reditū, ut ītelligas me nulla conditiōe Senā repetiturꝫ, niſi duplo mai⁹ mihi ſalariū eo cōſtituerit, q̄d antea ꝑſtitiſſent. Vale. Ex Mediolano. iiĳ. Kalen. Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Dauало equiti aurato. S.

Diligere ſe ait amicū, & ſp̄ dilecturꝫ, etiā ſuū pollicerī aduentū.

QVantā mihi voluptatē attulerit tua illa pergrauis diſertiſſimaq; ep̄la, quā nudiuſquartus a te accepi, & ſi debes aliĳs lr̄is meis ītellexiſſe, tn̄ q̄a fit interdū, ut lr̄æ non reddanī, icirco eędē rurſum atq; ab me ꝑcatū iri exiſtimaui. Quāti ego ſp̄ fecerim beniuolentiā tuā, iam totos ānos. xĳ. cognoſti. Itaq; amabā te, colebā plurimū, ſolo egregiæ virtutis tuæ intuetu. Aliud bn̄ficiū interceſſerat nihil. Nunc autē cū video, q̄nta me benignitate, ꝑſeq̄ris, potes facile cōiectare, q̄nt⁹ cumulus acceſſerit ad obſeruātiā erga te meā, nihil eſt, ꝑfecto q̄d magis cupiā q̄ id ꝑſtare, ut q̄ dilucidiſſime ꝑſpicias, me unū eſſe ſp̄q; futurꝫ, q̄ de uno ea tibi poſſis oīa polliceri, q̄ de gratiſſimo, & obſeruātiſſimo hoīe expectari cōueniat. Aduentū aūt meū ad Alphonſum regē maturabo ſimul atq; librarius ſatyrarꝫ codicē, quē cœpit, excripſerit. Tu me interim & regi cōmenda, & tibi. Vale. Ex Mediolano. iiĳ. Kalē. Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Daualo equiti aurato. S.

Peſtilentiam ait incrudeſcere.

COepit Mediolani adeo peſtilentia incrudeſcere, ut nō poſſim mihi non metuere. Itaq; nihil eſt quod omittam ad parandū iter ad te, modo librarius non me fallat, ad ſecundū uſq; mēſem, aut paulo amplius te videbo. Vale. Ex Mediolano. iĳ. Idus Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Mariano ſacerdoti. S.

Certior fieri petit de commiſſis.

Q Vid in cauſa fuerit, ut poſteaꝙ hinc abijſti, nihil de his reſponderis, quę tuæ fidei pro amicitia nr̃a mandarã, non prius intelligã ꝙ ipſe tu me feceris tuis literis certiorẽ. Quare ſi me nunc diligis, ut antea conſueuiſti, a te peto, ne me longius teneas deſyderio tuarũ literum. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Panhormitæ. S.

Commendat filium.

SI qua in re Xenophonti filio fuerit opus tua opera, ſcio te nihil eorũ prætermiſſurũ omnium, quæ mea intereſſe cognoris. Quis em̃ eſt cui ꝙ tibi charior eſſe debeam? Nam ego te nõ ſecus diligo, amoꝙ ex animo ac fratrẽ, id quod tibi niſi ex omni parte eſt cognitũ, quid eſſe cognitũ poſſit, non intelligo. Vale cum pudiciſſima uxore tua, pulcherrimaꝙ filiola. Ex Mediolano, pridie Idus Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Daualo equiti aurato. S.

Loqui ſe ait per filium, qui literas pertulit.

XEnophon filius ad te venit, ex quo mentẽ meam oẽm intelliges. Quare quicquid tibi nomĩe meo expoſuerit, ita accipe, ac ſi me coram loquentẽ audires. Verba em̃ filij patris ſunt omnia. Itaꝙ me totũ in Xenophonte apud te eſſe exiſtimato. Te autẽ rogo, ut idem in me ſis, qui fuiſti ſemper, hoc eſt & facilis, & humanus, & quãtum ad regem attinet, perbenignus. Reliqua ex ipſo Xenophonte cognoſces. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Iunias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Barbaro. S.

Nihil q̃d ſcribat occurriſſe ait. Item de podagra.

QVærenti mihi lr̃as ad te dare, quas lecturus libenter fores, nullũ ſane conſentaneũ Muſis occurrebat argumẽtum. Nam q̃d aliud Philelphus digniꝰ ſcribat ad Barbarũ, ꝙ de humanitatis ſtudijs? At hæc ſcilicet apud nos ſordẽt. De rebus vero bellicis, q̃s video quotidie impẽdere ardentioris, nõ eſt mei muneris quicꝙ obſtrepere. Q, aũt acceperim te ex pedibus laborare, nõ poteſt mihi pro nr̃a ſumma beniuolẽtia non eſſe ꝑmoleſtũ. Eſt em̃ indignus, qui quicꝙ patiaris q̃d nolis, ꝑſertim cũ ſis vita continẽtiſſima, ni fortaſſis iſte ſit morbus abusꝙ maioribus tuis hęreditarius. Nã podagra, ut Hippocratis ſententia eſt, fit ex eo ſanguine, quẽ bilis ac pituita corruperit, & id quidem in venis gracillimis, q̃bus corpus ut ꝑneceſſarijs carere nullo pacto ptõ. At ipſe tu nulli es bili obnoxiꝰ, qui unus oĩm ſis moderatiſſimis moribus. Sed nec pituitæ quidẽ, qui nulla ſis nec ingenij, nec corpis craſſitudine. Quare cũ iſtiuſmodi offenſio a parẽtibus in te inſit, ſer æquo anĩo hæreditatem. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Iunias. M. cccc. li.

¶ Fran.Philel.Nicolao Arcimboldo, ducali ſenatori ac iureconſulto. S.

Promittit ſe curaturum omnia.

NI tibi viro integerrimo, & eruditiſſimo homini, & cum rerũ mearum omniũ, tum meipſius in primis ſtudioſo, gratificer oĩa quæ præſtari a me queant, ſim plane ingratus. Faciam igiĩ quod tantopere efflagitas, & id quidẽ non libenter minus ꝙ diligenter. Cæterum noſti occupationes meas, quibus ſi voluntatẽ meam cõparaueris, haud me cunctationis accuſabis. Studebo tamẽ, annitarq́ manibus ac pedibus, ut aiunt, ut diligentia omnẽ ſuperet neceſſitatem. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris, Idibus Iuniis. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Donato Actiolo. S.

Nomĩa librorꝫ priſcorũ deſyderat ſibi ſcribi.

ACcepi eſſe apud vos quoſdam priſcos de arte Grãmatica libros, quorꝫ velim noĩa ad me ſcribas. Nam qͣbus hoc tpe in publicis ludis Græci utunĩ libris, pleni ſunt ineptiarꝫ, ac plane tales, ut ad dediſcendũ ſint, ꝙ ad diſcendũ longe magis accõmodati. Tu fac quod peto, ac Vale. Ex Mediolano, Idibus Iuniis. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Catoni Sacco equiti aurato, ac iureconſulto. S.

Arguit amicum auariuſculum factum.

Aiunt te mi Cato auariuſculũ factũ, quod plurimũ miror. Nam cui paras pecunias tuas, qui liberos ne gigneres, uxorẽ Mathuſalem tibi matrimonio iunxiſti? Fratri ne? At ille eſt longe te ſtultior, qui a tuo conſpectu non ſecus fugit, ꝗ̃ ſi baſiliſcũ intueretĩ. Num te podagra iccirco in auariciã agit, ꝙ metuas fore, ne ſi leges docere, & ius ciuile cogaris deſerere, ad pauperiẽ priſtinã redigare, quaſi tibi non propterea iunxeris locupletẽ anum uxorẽ, ꝙ nũmos liberis prætuleris? Viue igiĩ, ut conſueſti, liberaliter, neq́ tibi pauperies metui ſit. Nullus eñ vehemẽtior dolor vacat febre, quæ una te breui, ni ſapias, oĩ exuet cura. Vale. Ex Mediolano, Idibus Iuniis. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Andreæ Alamanno. S.

Commendatio ironica, ac ridicula.

DEmetrius Siguropolus iſtac iter facturus in urbem Romã, petiit a me, ut ſe tibi per lr̃as cõmendarẽ. Quod mihi tam facile eſt, ꝙ quod facillimũ. Modo intelligas eũ eſſe Demetriũ, qui cũ grauitate ac vero nihil habuerit in cõe unꝗ̃. Ex librario non inepto (quãtum ad formã litterarum attinet) vult videri philoſophus, id quod tibi ex ornatu capitis, longioriq́ pallio tibi facile fuerit iudicare. Nam neq́ vitæ inſtitutis, neq́ doctrina ulla philoſophi quicꝗ̃ ſapit. Verũ lingua eſt & celeri, & ſuaui, ut Græcorũ nemini cedat. Voce quoq́ & clara, & ſonora. Rem omnẽ tenes. Ita tibi hoĩem cõmendo, ut illi a diis, & tecum habitet. Vale. Ex Mediolano, Idibus Iuniis. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Benedicto Nurſino phõ, ac medico ducali. S.

Peſtilentiã ſe timere ait, & conſilium petit.

Non eſſe poſſum ſine pmagna ſollicitudĩe animi, ac modeſtia ob hunc peſtilentiæ morbũ, quó uniuerſa correpta ciuitas in aſſ duis, ĩnumerabilibusq; funeribus, & dies conſumit, & noctis. Necq; ſatis ſcio qd conſilĳ capiã. Nam ſine liberis, uniuerſaq; familia hinc deſcedere, & inhumanũ ſit, et dedecoroſum oĩno. Diutius ṽo verſari inter tot, ac tantos ineuitabiliũ ſagittarũ ictus, eſt hoĩs non minus diſſoluti, q̃ inſipientis, planeq; inſani. Præterea & quo ſim, pfecturus, & quo pacto, qui & pecunĳs caream, & ab omni fortaſſis urbe metu contagionis excludar? Peto igitur a te mi Benedicte, ut tuis me prudẽtiſſimis conſilĳs adiuues. Vale Ex Mediolano, Idibus Iunĳs. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Angelo Reatino Iureconſulto. S.

Peſtilentiam incrudeſcere ait.

ET Princeps abeſt Mediolano, & peſtifer hic morbus incrudeſcit indies magis atq; magis. Nec mihi integrũ eſt, maneam ne, an abſcam, ita ſum & anĩo perturbato, & conſilĳ egens, in tanta præſertim rerũ mearũ oĩm difficultate, & inopia. Accedit item ad malũ, q̃ edicto Principis cautũ audio, ne quis Mediolano decedens, in loca alia admittatẽ eius ditioni ſubiecta. Rogo te maiorẽ in modũ, mihi faciunda ut q̃primũ conſulas. Vale. Ex Mediolano, Idibus Iunĳs. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Cicho Simonetæ. S.

Paupertatis incõmoda narrat, & conſuli ſibi petit.

Deus his vel mortuis ſit iratus, qui primi auro & argento preciũ ſtatuerũt, ut qui caret alterutro, inutilis (ut ita dixerim) habeatẽ. Quod nũc video accidiſſe. Quãto verſor in periculo, atq; diſcrimine inter hęc peſtilentiæ iacula, tute vel reticente me aĩaduertis. Si mihi adeſſent pecuniæ, pmultos haberẽ fautores & ſalutis, & dignitatis meę. Sed quoniã illis careo, præter te unũ virum optimũ, & hominũ mihi amiciſſimũ, cæteri oẽs alĳ negligunt, alĳ contẽnunt. Nec tñ tibi perſuadeas volo, me frangi aĩo, aut aliud quicq; humilius de me ſapere Quin eorũ potius miſereor, qui in homĩs figura vitã pecudis repræſentant. Velim tñ pro noſtra amicitia mihi cõſulas, quę ſit tua de rebus meis ſententia. Nam nec diutius mihi agere licet Mediolani, propter ĩualeſcentẽ indies magis atq; magis incrudeſcentẽ peſtilentiæ vim, & efferatã rabiem, nec alio ſecedere indigenti pecuniarũ. Literæ eñ ducales nihil oĩno mihi pfuerunt apud hos ædiles, hoc eſt prouentuũ ducaliũ magiſtros, quos vocãt. Ni metuerẽ fore, ut offenderẽ Principis voluntatẽ, abirem extra hanc Galliã ciſalpinã tutioris in locos. Vale, & Principẽ hortare, ut meminerit mei Ex Mediolano, Idibus Iunĳs. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Cebæ. S,

Pꝛopinquat iam Auguſtus, quod ad tẽpus me ad vos venturũ antea ſcripſerã. Satyrarum codex feſtinat ad calcem. Ego lĩteras regias, quibus de antea ad te ſcripſi, vehementer expecto. Vale. Ex Mediolano. xv. Kalen. Auguſtas. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Excuſat ſe apud amicũ, & ei negocium dat.

QVæ ſiui diligẽter, ut tibi quẽ cupis laboris ſociũ aliquẽ inuenirẽ: Nemo hic eſt in pñtia, q iſtiuſmodi ꝓuinciã ſubire velit. Nec tñ dubito fore, ut cũ melius res hic habuerit, qn ſe aliqs offerat, quẽ ad te mittã. Interim cura ut valeas cũ ſpõſa, et ad me Arrhianũ hiſtoricũ q̃primũ des. Ad hæc velim dicas Nicolao Cebæ hoĩ amiciſſimo ꝟbis meis, ut curet, ſi me amat, mea ad me cõuiuia ꝓpediẽ dare. Cupio em̃ illa mecũ ferre ĩ hoc meo ad Alphõſum regẽ itinere. Si ali⁹ fidus nũcius nõ occurrerit, ſaltẽ tabellarius mercatoꝝ deeſſe nõ poſſit, cui qcqd nũmoꝝ ꝓmiſerit, ipſe libẽter diſſoluã. Vale. Ex Mediola. v. Kal. Augu. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel Petro Thomaſio medico. S.

Silentium latenter accuſat.

NOn poſſum nõ ſubdubitare factũ eſſe, ut tot q̃s ad te dedi lr̃as, interceptæ ſint, q̃nquidẽ iam ſextũ ſcripſerim, poſteaq̃ nulla mihi oĩno vel ꝑbreuis ep̃la tua reddita eſt. Deus itercepto rib⁹ malefaciat, q me priuãt iucũdiſſimo fructu ſmonis tui, q mihi oĩ melle eſt ſuauior. Itaq̃ velim cures, ut oĩ rõne atq̃ arte fallẽtis fallas, ac me expleas deſyderio lr̃aꝝ tuarũ. Vale. Ex Mediola. vij. Idus Augu. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſio medico. S.

Officium petit amici.

AD ſeptimũ Idus Auguſtas cũ iam meas lr̃as obſignaſſem, binæ mihi tuæ redditæ ſũt, qbus diligẽtiſſime ꝑlectis, rñdi etiã tunc ubi quantũ opus fuit. Nũc aũt abs te peto, atq̃ contẽdo, ac ſi pateris, etiã atq̃ etiã rogo, ut oĩ cura & diligentia operã des, ut q̃ mea ſcis intereſſe, q̃primũ conficias, hoc mihi nec gratius ferre potes, nec neceſſariũ magis. Vale. Ex Mediola. xviij. Kalen. Septẽbres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel Ioanni Mario filio. S.

Profecturum Cremonã ſe dicit.

n E fruſtra ad nos eas, hoc die Mediolanũ egredimur, petituri cremonã, ubi tãdiu futuri ſumus, q̃ad hæc peſt. lẽtialis morbi ꝓcella cõquieuerit. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Septẽbres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Mario filio. S.

Eiectum ſe ex urbe dicit ob peſtem.

CVm heſterno veſperi Cremonã veniſſemus, eſſemusq̃ exceptí mi nime inhumaniter, hodie ex urbe eiecti ſumus. In cauſa hoc fuit. Erat mihi ſerua mercenaria ex familia non ignobili Al pranda,

noĩe Antonia, & ea quidẽ puella non inuerecũda. Hanc reliqueramus in cymba una cum Maria nutrice tua, ut tantiſper res nr̃as aſſeruaret, dum ædes conduceremus. Nam cum Xenophonte, ſororibusq́ꝫ tuis, ac genero, apud honeſtũ cauponẽ interim diuerteramus. Dum poſt paratas ædes hodie cymbã repeto, quo & res, et mulierculas agerẽ ad ædes, offendo Antoniã ſubita peſtilentiæ vi correptã, animã efflaſſe, poſitam in ripa, ibidemq́ꝫ maximũ hominũ concurſum, ac tumultũ. Non potui mihi non metuere in tanta hominũ barbaria, ſed mľto magis filiabus, quas una cum genero in urbe dimiſerã. Quid multis? Mihi in urbẽ regrediendi poteſtas adempta eſt, reliquis itẽ noſtris ex urbe continuo eiectis. Ruri nunc ſumus, quod in ſuburbano iacet, qua itur Mantuã. Vale. Ex Cremona, pridie Idus Septembres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Leodryſio Cribello. S.

Hortatᷓ amicũ, ut res aſſeruet, ne furto ſurripiantᷓ.

SI grato in me aĩo eſſe volueris, ut & eſſe debes, & ipſe te futurũ puto, curabis oĩa quæ iſtinc decedẽs tuæ fidei mãdaui & amice, & diligẽter, in primisq́ꝫ, ne qd mihi detrimẽti domi fiat. Nã te haud latet, quãtus nũc furũ numerus, ꝓpter abſentiã ciuiũ Mediolani ubiq́ꝫ noctu atq́ꝫ die inſidietᷓ, ut nullę ædes ſatis aut clauſæ iſtis, aut munitæ ſint. Quare tuæ fuerit curę ac beniuolẽtiæ ĝ me, operã dare, ne qd nobis ſurripiatur abſentibus. Vale. Ex ſuburbano rure Cremonẽſi, Idi. Sep. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Matthęo Piſaurẽſi ædili curruli. S.

Eiectionem ſuam narrat.

QVod ſcire cupis, q̃ me humane, & liberaliter Cremonẽſes exceperint, accipies paucis. Me aduenientẽ uniuerſa ciuitas & vidit, & honorauit egregie. Sed ubi accidit, ut mercenaria quędã mea ſerua peſtilẽtiali morbo correpta, vitã ſubito deſeruerit, tumultus ingẽs in urbe aduerſus me exortus eſt, quẽ plebeia inſania cõcitauerat. Nã qui viri nobiles atq́ꝫ boni eã urbẽ inhabitãt, nihil hmõi non mõ non fecerũt, ſed ne tẽtauerũt qdẽ. Sum cõtinuo cũ uniuerſa familia urbe excluſus, & nõ ſine magno qdẽ vitæ ꝑiculo vagabar in cãpo, auxilij oĩs atq́ꝫ opis expers, nec qd cõſilij caperẽ, ſatis mihi erat in ꝓmptu, uſq́ꝫ adeo erã aĩo perturbato in tã repẽtino inſanientiũ hoĩm motu. Tandẽ ubi paululũ plebeius ille furor ſedatus eſt, pręſtãtes quidã pauci atq́ꝫ boni ciues, peramodeſte me adierũt, meq́ꝫ hortati ſũt, ut modice ferrẽ, atq́ꝫ æquo aĩo plebeiam illã ſtulticiam, quæ longe magis q̃ꝫ mihi bonis oĩbus ciuibus permoleſta extitiſſet, Breui aĩs fore, ut illud omne erratũ haud ignobili diligentia ſarciretᷓ. Meq́ꝫ duxerunt in proximũ quoddã ſuburbiũ, ubi rus eſt, ac villa cuiuſdã ciuis Perſecheræ. Vnde eiecto villico, mihi villa una cũ rure tradita eſt, tantiſper incolenda, donec publica diligẽtia aliter meæ & rei, & dignitati prouiſum fuerit. Cæterũ in pſẽtia incõmodius

agere nihil poſſem. Nã oĩa mihi deſunt, pter culices pulicesq́, et muſcas. Vale. Ex Cremonẽſi rure ſuburbano. xvij. kal. Octobres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Criſtophoro Marliano. S.

Amici præſentiam petit.

HOdie cũ tibi primũ facultas oblata fuerit, fac ſi me amas, ut te vi‑ deã. Sunt eñ quædã mihi tecũ cõmentanda. Præterea vacuus ne oĩno venias, atramẽti aliquantulũ tecũ affer. Nã atramẽtarium meũ æque ſitit, atq́ nos oẽs. Xenophon filius petit abs te aliquantulũ vernicis. Vale. Ex ſuburbano rure. x. kalen. Octob. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Amicum ut ſe conueniat orat.

CVpio quædam cõmentari tecũ. Itaq́ rẽ mihi pgratã facturus es, ſi cũ quid ocij hodie nactus fueris, huc te cõferes, qñquidẽ nos ad te ire Barbaria iſta non ſinit. Arca illa nr̃a cum libris eſt etiã nunc ſub Ioue. Vale. Ex rure ſuburbano. x. kalen. Octobres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Iordani iureconſulto. S.

Longum ſilentiũ excuſat, & ſtatum ſuũ indicat.

PRæterierũt anni iã triginta, & amplius, poſteaq́ nec verboꝝ a me, nec literaꝝ aliqd accepiſti, nec ego itẽ abs te. Idq́ nõ alterutrius vo lũtas aut negligẽtia ulla fecit, ſed lõgiſſima locoꝝ interualla. Nã cũ tu adhuc Patauij operã dares iuri ciuili, ego a Venetijs ſoluẽs in Thra‑ ciã nauigaui, quo Græca ſapiã factus doctior, maiori vel uſui, vel orna mẽto latinæ linguę futurus eẽm. Qua una re factũ eſt, ut mutua ſcribẽdi viciſſitudĩe priuati iãdiu fuerimus. Nã poſt annũ ſeptimũ, ubi in Italiã reuertiſſem, & ſi eramus ppinquiores, tñ cum tẽpoꝝ q3 difficultas nobis fuiſſet impedimẽto, uterq́ ſiluimus. Nũc vero cũ ppiores facti eẽmus, ipsq́ ipm nos mutuo ad ſcribendũ hortaret̃, anteuertere q̃ anteuerti ma lui, q̃ intelligeres nullo amoris officio me poſſe abs te ſupari. Scire aũt cupio, q̃ belle valeas, & quãta me beniuolẽtia pſequare. Nã ego te non diligo ſolũ, ſed ita amo, ut nihil ad cumulũ addi queat. Valeo aũt pul‑ chre. Apud Cremonẽſes vo ideo me recepi, qm̃ Mediolani (qua ipſa in urbe domiciliũ mihi perpetuũ conſtitui) peſtilẽtia indies magis atq́ ma gis inualeſcit, incrudeſcitq́. Reliquũ eſt, ut q̃diu in ppinquo futuri ſu‑ mus, q̃ creberrimis inter nos lr̃is q̃tidie aliqd cõmentemur. Vale. Ex ru‑ re Cremonẽſi ſuburbano. x. kalen. Octobres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Incommoda ſua narrat amico.

EXiſtimo tibi ab ingenuo adoleſcente Criſtophoro Marliano ea oĩa verbis meis renũciata, quæ a me mane corã accepit. Nihil autẽ aut temere, aut minus conſulto locutus ſum. Ruſticor eñ, ut noſti iam diẽ ſextũdecimũ, non ſolũ incõmode, ſed in maxĩa reꝝ oĩm penu‑

ria. Quid mihi poſtridie ſit agendũ, aut unde neceſſarijs rebus ſubueniendũ, nõ intelligo. Quare nõ amicis ſolũ, ſed mihi etiã ipſi iã moleſtiſſimus fieri incipio. Itaq; ſummopere te rogo, ut quæ tibi Criſtophorus noĩe meo expoſuit, hoc ipſo die oĩno conficias, quo qd facturus ſim, intelligã. Hodie mihi philoſophica cœna futura eſt, eaq; Diogenica. Poſtridie ꝓ one cũ arida quidẽ Cerere mẽſam mihi futurã video. Vale. Ex rure ſuburbano Cremonæ. v. Kalen. Octobres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Manſueto Attendulo Abbati. S.

Gratias agit de tritico promiſſo.

RENunciauit mihi heſterno veſperi vir optimus, amãtiſſimusq; tui Iacobus Camerinas, inſtituiſſe te mihi dono darę tritici ſextarios decẽ. Quæ quidẽ res vix dici queat, quantã mihi voluptatẽ attulerit, & id quidẽ non tam ipſo dono (quod ſane pulcherrimũ eſt) q̃ bonitate, ac liberalitate ingenij tui, qui nullo unq; ab me prouocatus officio, volueris me tibi tam opportuno, tam benigno munere deuincire. Itaq; habeo tibi ĩmortales gratias, tu autẽ tibi velim perſuadeas, eũ me eſſe futurũq; indies, qui in te amãdo ceſſurus ſim nemini. Triticum aũt ipſum tũ mihi præbendũ curabis, cũ in urbẽ venero. Nã ruri quo pacto ſim uſurus, non ſatis intelligo, quanq; ne in urbe quidẽ fortaſſis eo mihi opus erit. Verũ hac de re te breui faciã certiorem. Vale. Ex Cremonenſi ſuburbano rure. iiij. Kalen. Octobres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Trachedino. S.

Officij neglecti ſubaccuſat amicum.

QVæ tibi in Ethruriã abeunti pro beniuolẽtia noſtra mandaram, nequaq; debes eſſe oblitus. Miratus autẽ ſum, ꝙ nihil poſtea reſponderis, niſi tua fortaſſis in urbẽ Romã feſtinãtior profectio tibi fuerit impedimẽto, quo id Florentiæ cauſa mea gerere cõmode non potueris, quod tuis in cõmẽtarijs annotaſti. Hoc ſi ita eſt factum, velim in reditu ne pretermittas. Erit id mihi vehemẽtiſſime gratum. Et ne tuas literas fruſtra ad me des, ego hoc tẽpore ago Cremonæ, acturusq; ſum fortaſſe, donec peſtilentia Mediolani deſierit deſæuire. Iacobum Triulcum diſertiſſimũ iureconſultũ valere plurimũ opto, in primisq; Auriſpam meũ, virum optimũ, & hominẽ doctiſſimum. Vale. Ex rure Cremonenſi ſuburbano, pridie Kalen. Octobres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Bartholomæo Melio. S.

Domum ſibi conduci petit q̃ ocyſſime.

q Voniã certo ſcio te vel rõne, vel tpe, ea animi ægritudine, quã nõ mediocrẽ ex obitu dilectiſſimæ ſororꝭ tuæ, & nobiliſſimi viri conceptas, magna ex parte liberatũ, nõ ſum veritus uti officio tuo. Decreuerũt tui iſti publici mgratus nudiuſtertius, mihi iam licere urbẽ ingredi, atq; pro arbitrio meo incolere. Itaq; mihi ædes parandæ

ſunt.Hæc in re tua mihi opa opus eſt.Cupio mihi domũ conduci in tps ſemeſtre,& amplã,& cõmodã.Peto igiť abs te,ut hãc puinciã tuorũ alicui deferas,idq́ ꝗprimũ.Non em̃ te latet quãto cũ incõmodo ruri ſumus. Nunc̃ equidẽ didici ruſticari,qui vel philoſophari,vel aliqd liberalius agere ſp cõſueuerim.Hoc erit mihi tã gratũ, ꝗ quod gratiſſimũ.Vale. Ex Cremonẽſi rure ſuburbano.Kalen.Octobribus. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Michaeli Rocchæ Grãmatico. S.

Qualẽ domũ conduci velit. Item Næ quid ſignificet.

DIligentiã tuã non ſolũ pbo,ſed etiã laudo.Facis em̃ & amice,& liberalıť.Domũ mihi conduci cupio,tũ amplã, tum etiã pulchrã. Quo in loco ſita ſit,nõ multifacio,mõ loc⁹ ſit honeſtus,ac Muſis (ut ita dicã)accõmodatus.Qđ ſcire cupis,Næ græca dictio eſt,& diphthongũ recipit æ,quæ apud Grçcos per αι ſcribiť,& niſi diuidať,eodẽ ſono enũciať, quo apud Latinos æ diphthongus, quã dicimus. Nã ſi diphthõgus apud Grçcos eſſe deſierit,eodẽ modo pferť,quo apud nos ai diuiſa.Vñ.Vergili⁹ Grçcos imitatus ait, Aulai in medio libabãt pocula Bacchi,p aulæ.Næ igiť per æ diphthongũ ſcripta ſcat,certe, ita, & vehemẽter vel etiã nimis ſcd'm quoſdã. Hac aũt dictiõe ita utunť Latini poetæ,pſertim comici,ut dica,ſymbolũ,ſtrageti, & aliis atq́ aliis vbis pl'ibus.Et ut veniã ad rem tuã,mihi cõuenietiſſime dici videť apud Terentiũ,næ,p vehemẽter,aut nimis,quan ꝗ nimietas a vehemẽtia nõ ad modũ differt.Cum em̃ inqt,Faciũt næ itelligendo,ut nihil itelligãt. ꝗſi ꝗ qui magis ꝗ opus ſit aliquid,vel inquirũt,vel ſpeculanť, eorũ nũero ſunt hñ di qui nihil ĩtelligũt.Tu ſi ſecus putas,utere iudicio tuo. Ego em̃ neminẽ mihi deũ facere cõſtitui.Ita etiã tibi,ſi ſapias, faciundũ exiſtio. Vale.Ex rure ſuburbano Cremonæ.kalen.Octobribus. M.cccc.li.

¶ Franciſcus Philel.Auguſtino Narinenſi. S.

Reuerſurum ſe dicit Papiam.

INſtitui cõſiliũ tuũ ſequi. Nã ꝗ me cõmonueris fore nr̃o Principi nõ ingratũ, ſi relictis Cremonẽſibus Papiã ꝗprimũ cum uniuerſa familia conceſſero,puto nil temere te locutũ. Itaq́ in craſtinũ diẽ hinc ſolũam.ꝙd eo facio libẽtius,ne qua p me accedat vel utilitas, vel voluptas ad tuos iſtos barbaros,ꝗs Deus Opti.Max.radicitus pdat,idq́ ppediẽ. Domũ aũt quã pararũt,ſibi ipſi habeãt,una cũ peſtilẽtia atq́ ignorãtia. Vale.Ex rure ſuburbano Cremonæ.iiii.Non.Octob. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel.Leodryſio Cribello. S.

Certior fieri cupit de rebus ſuis domeſticis.

D ſextum Idus Octobres veni Ticinũ,ubi continuus ſum futurus,donec Mediolani clemẽtius cœlum ſpirauerit. Audio quas domi ad cuſtodiam reliquerã mulierculas, & matrẽ & filiam a viuis exceſſiſſe.Nec de rebus meis domeſticis,poſteaꝗ deceſſi Mediola-

no, in hanc diem audiui quicq̃. Nec poſſum non dubitare, ne quid litis gn per affines meos aduerſus me ſit tentatũ. Itaq̃ te rogo, ut oĩa quæ mea intereſſe iudicaueris, q̃diligentiſſime poteris, & ad me confeſtim ſcribas. Vale. Ex Ticino, pridie Idus Octobres. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Sceuæ Corti, iureconſulto & eq̃ti aurato. S.

Moneri quędam petit, ne ſibi moleſtus ſit.

AMbroſius gentilis Derthonenſis, neceſſarius tuus, ut ipſe ait, multum mihi in rebus moleſtus eſt. Hunc igitur velim moneas, ne ſit aduerſus me importunior. Nam mihi iam bilem mouet. Vale. Ex Ticino. v. Idus Nouembres. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Sceuæ Corti iureconſulto & eq̃ti aurato. S.

Silentiũ ſuũ excuſat, & ſtatũ ſuũ narrat atq̃ propoſitũ

NOlim mireris, q̃ nullas ad te lr̃as dederim, poſteaq̃ veni Papiã, fui eñ in hãc diem q̃ par eẽt occupatior, & priuatim, & publice. Et quanq̃ nihil etiam nũc ſum nactus ocij, volui tñ intelligeres, quo in ſtatu ſunt res meæ. Ego ut ſcis, iccirco Mediolanũ liqui, quo me peſtilentiali ſtragi illi ſurriperẽ, incolumitatiq̃ ſeruarẽ. Itaq̃ apud Cremonẽſes me recepi. Sed cũ apud illos nullũ eſſe neq̃ Muſis, neq̃ ꝓbitati locũ re ipſa cognoſſem, vidiſſemq̃ nobilitati nihil oĩno, ſed abiectæ ſortis hoĩbus oĩa pro libidine licere, itra quartũ & vigeſimũ diẽ exquo eo loci conceſſerã, inde ſolui ad Ticinẽſes. Cũq̃ Ticinũ petiturus iter remigandũ Remulco diuertiſſem, in portũ iſtũ Placentinũ, ſum abs te humaniſſime ſimul honorificentiſſimeq̃ exceptus, & muneratus. Quæ res eo mihi iucũdior fuit, quo mora illa Cremonẽſis moleſtior fuerat. Ticinũ aũt ubi adueni, oĩ ſollicitudine ſum reliqua liberatus, p̃ter eam cuius cauſa me a Mediolanẽſibus auocarã. Nam cum cætera hic me cõmoda plurimũ delectãt, urbis amœnitas, conſuetudo ciuiũ, & quę ad urbanã vitã attinẽt oĩa, tũ ipſa diſciplinarũ, & bonarum artiũ ſtudia, q̃bus oĩbus Cremona eſt plane vacua. Sed unum eſt, quod me aĩo tranquillo eſſe nõ ſinit. Peſtilentia eñ Ticinẽſes laborãt etiã hi nõ mediocriter. Quare qui Mediolani diutius cauere non audebã, Ticini idem metuã neceſſe eſt. Neq̃ quid conſilij capiã, ſcio. Nã quotidie nauigare, ac mutare ſolũ, conſtãtis hoĩs nequaq̃ ducit. Preterea hmõi hoĩes non æquo aĩo ab his excipiunt, qui benignius cœlũ incolentes, bonæ valitudinis rationẽ habent. Itaq̃ hic agere inſtitui, donec ſolo Mediolanẽſi ſeſe numẽ clemẽtius præſtiterit. Tenes rem meam omnẽ. Tu fac, ut valeas, & me ama. Ex Papia, x. Idus Nouembres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Petro Thomaſio phõ, ac medico. S.

Reſponſum petit.

q Vod nudiuſquartus alijs lr̃is tibi ſcripſi, Ticinũ conceſſi. Nullus eñ opportunior locus potuit offerri Mediolanenſis peſti-

lætitiæ ſtragem effugere cupienti. Nam nec licebat abire longius. Te igitur vehemẽter rogo, ut ad ea mihi reſpondeas, quæ ſæpius in uniuerſum ſextilem ex meis literis accipere debuiſti. Id erit mihi gratiſſimum. Vale. Ex Papia. xiij. Kalen. Decembres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Ciccho Calabro ducali Secretario. S.

Conqueritur ſibi promiſſa non ſeruari.

Raue mihi, & permoleſtũ eſt, ea p̃mi neceſſitate, ut Principẽ noſtrũ linquere oĩno cogar. Quid eñ fruſtra tã inutiliter diutius tẽpus teram? Video me nr̃o Principi eſſe chariſſimũ, non tã meis meritis, q̃ benignitate ſua. Quid eñ mereri aliud ſtudeam, q̃ pro dilectiõe fidẽ pietatẽq; referre? Ad Apollinis citharã Muſę canũt. Qualis ſonus, talis etiã cantus. Nihil mihi eorũ oĩm obſeruat, quæ vel gratiſſimus, vel munificẽtiſſimus Princeps iuſſit. Itaq; iam hinc incipio rebus meis cõſulere. Niſi breui conſtituta pecunia rñderit, me alioꝝ Principũ æri obſtringam, apud q̃s poſt anni curriculũ, cum primũ ver aduenerit me recipiã. Sic eñ veluti ſpe, p̃miſſioneq; deluſus, neq; Principis gloriæ ſtudeo, neq; meæ. Nã æger animus ſtudioſis in rebus imortalitatẽq; moliẽtibus, recte agere nihil queat. Tranqllũ eſſe ingeniũ lætũq; oportet, ſi quid aut egregij, aut magni ex ſeſe velit educere. Breui q̃d facto ſit opus, potes intelligere. Valẽ. Ex Papia. v. Kalen. Decembres. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Varoni. S.

Excribi Plinium petit.

ET ſi ad quintũdecimũ Kalen. Decembres ſcripſi ad te, quantũ pro tẽpore opus fuerat, tñ quia ſum neſcius, acceperis ne, an minus acceperis literas meas, volui rurſus eadẽ tecum agere. Plinium de naturali hiſtoria vehemẽter cupio. Audio hunc eſſe apud vos diligenter emẽdatum. Si iſtiuſmodi exẽplaris facultas mihi futura ſit, idq; Ferrariæ curabo q̃primũ excribi. Nec eñ dubito ſtudioſum iſtic librarium inueniri, qui huiuſmodi ſit munere functurus. Itaq; tui vel officij, vel humanitatis fuerit, ut me facias propediẽ certiorẽ, quid hac de re poſſim ſperare. Vale. Ex Papia, Idibus Decembribus. M. cccc. li.

¶ Fran. Phild. Sceuæ Corti, equiti aurato, ac iureconſulto. S.

Accuſat quendam perfidiæ.

PRocurator tuus eorum quæ abiens iuſſeras, egit oĩno nihil. Quotidie nouam ſpem affert, quotidie verba dat. Qui quoniam quã de te fidem mihi coram ſanctecq; recepit, fallere ſæpius non dubitat, te amice moneo, ut vel a gerendis negocijs eorum auoces, vel ut ſe grauitate tua non indignum præſtet, q̃primum cures. Vale. Ex Ticino, xiiij. Kalen. Ianuarias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Varoni. S.

Reſpondet de literis amici, eumq; laudat beniuolentiæ.

Vas ad quintũ Idus Octobres ſuauiſſimas ad me lr̃as dederas: xiiij. Kalẽ. Ianuarias mihi redditæ ſunt Papiæ. Non eñ me Cremonæ offendere potuerũt. Nã id loci multo ante iccirco relique ram, qm̃ nullũ eſſet apud Cremoneſes Muſis hoſpitiũ, & ſum p̃terea cõmonefactus, me rem facturũ meo Principi gratam, ſi Papiæ tantiſper agere mallẽ, dum Mediolani peſtilentia fureret. Atq; fuit tua mihi ep̃la periucũda, quippe q̃ cum te oñderet, quẽ ſemp amiciſſimũ eſſem expertus. Itaq; non poſſum nõ lætari, q̃ te intelligã amori meo nulla ex parte cedere. Nec eñ moleſte laturus ſim, q̃ te amãdo ſupatũ iri nullo pacto patiaris. Vir plane ph̃us es, qui tanti virtutẽ officiũq; facias, ut ea re nolis a viro etiã amiciſſimo ſupari. At ipſe quoq; Nicolae, oẽm ſim aduerſus te pugnã certamẽve initurus muneris pulcherrimi huius gratia. Eo enim te magis amo, q̃ amer abs te, quo magis meritis tuis amãdus es. Q̃ autẽ polliceris operã tuã, ſi cui vel ornamẽto, vel uſui florẽtiſſimus Princeps tuus, vel potius noſter, mihi futurus ſit, non audio iuitus. Sed qm̃ ipſe perpulchre noſti, q̃d mihi conductũ ſit, vel ad dignitatẽ, vel ad rem nihil eſt quod te magis admonẽdum putem. Vale, & cõmuni Principi me cõmenda. Ex Ticino. xiij. Kalen. Ianuarias. M.cccc.li.

¶ Fran. Phild. Ioanni Paleologo Marchioni montiſferati. S.

Gratias agit pro beneficijs.

AD priſtinã meam erga te obſeruantiã tantũ nunc cumulũ addidiſti voluntaria tua, atq; alacri benignitate, ut in te obſeruando nemini iſtorum omniũ ſim ceſſurus, quos magis intimos & domeſticos habes in primisq; charioris. Nam tametſi quicq̃d benefice in quẽpiam conferẽ, plurimi fieri oportet, illud tñ longe pluris mea ĩniã, quod nullo vacat officio, & oĩs (ut ita dixerim) nũeros complectit̃. Dediſti tu quidẽ homini obſeruãtiſſimo tui nomis, & gloriæ, & id quidẽ tẽpeſtiue & libenter & large, p̃ſtitiſtiq; ne hic diutius inutiliter tẽpus tererẽ. Ac nihil p̃ſus eſt abs te p̃termiſſum, q̃d meis emolumẽtis, vel honoribus conductũ opinareris. Itaq; tibi gr̃as ago q̃ poſſum maxĩas. Teq; rogo, oroq;, ut nullã rem eſſe putes neq; paruã, neq; magnã, quã non ſim tua cauſa ſtrenue, diligenter, fideliſſimeq; & conſtãtiſſime obiturus. Vale. Ex Ticino. vi. Kalen. Ianuarias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Blaſio Axereto equiti aurato. S.

Cõmendat quẽdam apud amicum.

QVæ nobis ſit ea (ut noſti) nobilitata iãpridẽ, & ab oĩbus decantata, lege amicitiæ cõia eſſe oportet. Quo fit, ut pati noluerim hũc iſtũ, a quo meas lr̃as accepiſti, amicũ eſſe mihi ſoli, q̃n eſſet etiã tibi. Idq; ipſe q̃ꝫ vehemẽter optat. Et eſt p̃fecto tanta hũanitate, tanta virtute vir, ut non modo reijciendus nõ ſit, ſed admittẽdus potius, & libẽter ſane, atq; honorifice admittẽdus. Reliqua eñ ex eius p̃ſentia conſuetu-

dineq; cognoſces. Vale. Ex Papia. vi. Kalen. Ianuarias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Iniuriam factam ſibi narrat.

QVotiens mecũ repeto Cremonenſem illã ruſticitatē, totiens riſu magis atq; magis moueor. Nã qua ſtulta rõne Cremonēſes du cebanť, ut quē tanto videbanť ope deſyderare, eũ ruri veluti rele garent. Nõne tibi relegatus videbar, cũ illinc abire nõ liceret? At metu peſtilētiæ id egerũt, ne qui Mediolano venerã, illiuſmodi morbi genus mecũ afferrē. At longe magis Cremonæ, q̃ Mediolani peſtilētiali mor bo laborabať. Præterea qd deliquerat mea ſuppellex illa, & arca cum li bris, ac pecunia, quã in Padi ripa furibus ac latronibus expoſitã eſſe vo luerũt, cum nemini baiulo poteſtatē darent ea in re ſubſeruiendi mihi? Itaq; abeant in rē malã Cremonēſes tui, & tu itē cum iſtis, ſi dignos pu tas, q̃bus ignoſcã. Vale. Ex Papia. vi. Kalen. Ianua. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Accuſat amicum obliuionis.

VIdeo te tãdiu meminiſſe Philelphi tui, dum p̃ſens es, & corã quē diligis, intueris. At ſi plane qd amicitiæ munus poſtulet, teneres etiã cum abes, me tecũ eſſe, et pnoctare, & colloqui cēſeres, id q̃d minus apd' te fieri eo magis miror, q̃ ego te ſemp videre videor & cõ plecti, & oſculari. Vale. Ex Papia, pridie kalen. Ianua. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Officium laudat amici.

ET ſi arbitror ex Columbano te factũ iri certiorem, q̃ mihi mole ſtum ſimul incõmodũq; fuerit, q̃ meæ illæ pecuniolæ tardius ad me ierint, te tamē ea de recõmonendũ putaui, ut ītelligas etiã me is lr̃is nihil te potuiſſe hoc tēpore mihi gratius facere, q̃ q̃ admodum tēpeſtiue & iucundiſſima ſimul epiſtola, & diſſolutione alieni æris adi fueris. Itaq; habeo tibi grãs, q̃ non ſis paſſus diutius mihi incõmodari vel cum aliquo labore tuo. Ficoſum autē illum dĩj deæq; oẽs perdant, qui auaritiæ ſuæ ſorditatiſq; maluer t, q̃ vel amicitiæ, vel officij memi niſſe. Vale. Ex Mediolano. pridie Kalen. Ianuarias. M. cccc. li.

¶ Franciſcus Philel. Materniano Braſchæ. S.

Officium petit amici.

q Vod hortatus es, fecimus. Puto oĩa nobis facta fore, ſi rē capeſſe re volueris ea diligētia, qua ſp conſueſti. Id q̃d ut facias, te pluri mũ rogo. Vale. Mediolani ex ædibus nr̃is p̃die kal. Ianua. M. cccc. li.

¶ Fran. Philel. Nicolao Fregoſo Genuenſiũ præfecto.

Opem filio petit rediture.

e Xiſtimo, ppediē fore, ut filius meus dilectiſſimus Ioannes Ma rius Mediolanũ rediturꝰ, faciat iſtuc iter, quē & ſi certo ſcio abſ

& oĩa mea cauſa exoratum,m̃ volui intelligeres,nihil te mihi grat ius facere poſſe,q̃ ſi dederis operã,ut & tuto,& q̃facillime,& q̃primũ ad nos eat. Vale Ex Mediolano,Idibus Ianuarijs. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel.Nicolao Varroni. S.

Certior fieri de ſtatu amici petit.

IAm diu nihil de te audio. Itaq; non poſſum non timere, ne quid tibi quod nolim acciderit.Quare ſi me amas,leua me hac omni ſollicitudine. Hoc mihi vix facere gratius hoc tempore quicq̃ potes. Vale. Ex Mediolano.x.Kalen.Februarias. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel.Petro Perleoni. S.

Commendat amicum amico.

LAurentiũ nr̃m velim cã mea diligas,eiq; quibuſcũq; rebus poteris faueas,non v̾bo ſolũ,ſed multo etiã magis opa, hoc erit mihi admodũ gratũ.Vale.Ex Mediola.xi.Kalen.Februa. M. cccc. lij.

¶ Fran.Philel.Ioanni Auriſpæ.S. Cõmendatiua ep̃la.

a Eque mihi amic⁹ eſt,q tibi meas reddidit lr̃as,atq; tibi q eas ſcripſit.Itaq; hũc etiã mea cã in amicitiã volo admittas, & qb⁹ erit opus ſtudijs oĩbus,pſequaris. Vale.Ex Medio.xi.Kal.Febru.M.cccc.lij.

¶ Franciſcus Philel.Baldaſſari Riſino. S.

Commodari exemplar petit,ut excribatur.

ACcurſius Piſanus cognomẽto Bonus, cũ eſſet ab me rogatus,ut duodecim illas Plauti comœdias, quæ pximis annis ſunt in Italiam aduectæ e Germania,mihi excriberet,earũq; exẽplar a te peteret,r̃ndit partim phumaniter,partim diffidenter, quippe q diceret ſe mihi perlibẽter gratificaturũ,ſed te nemini eiuſdẽ exemplũ crediturũ.Itaq; facito,ſi me amas, ut quod de te Bonus Accurſius dubitarit, mẽdaciũ dixiſſe videat.Sic eñ etiã intelligemus q̃ ipſe de ſeſe verus eſſe velit. Vale cũ tuberibus tuis.Ex Mediolano.xi.Kalen.Februa. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel.Matthiæ Triuiano. S.

Iuuari ſe petit literis alterius.

SI me amas,ſicuti certe facis, velim q̃primũ adeas Cicchũ nr̃m eũq; roges meo nomĩe,ut lr̃as talis det ad hos ducales rei pecuniariæ magiſtros,qualis maxĩe oportet.Nam hi ut ſunt hoĩes ſtrenui,nũmos ſemp cudunt,excudunt aũt nunq̃.Malumbriana v̾o grauitas ne tãdiu ſit grauis,cupio.Nam comitẽ Lodouicũ ſcio eſſe mei permemorẽ, ſed puellaris ludicri multo magis,cui pfecto ſi pedibus caueret, lõge minorem operã impẽderet. Vale.Ex Mediolano.xi.Kal.Febru.M.cccc.lij.

¶ Fran.Philel.Lodouico Gonçagæ,Principi Mantuano. S.

Conqueritur de tarditate officij.

PRoximis diebus literas ad te dedi, quibus intelligere haud obſcure potuiſti,q̃ mihi rem gratam,eandemq; admodum neceſſariam

facturus eſſes,ſi q̃primũ ad id q̃d petierã,te humanũ(ut ſoles ſemp̃)benignũq; pręſtitiſſes.Nunc aũt q̃d ſcriberẽ,noui nihil acciderat,niſi ut te rogarẽ,orarẽ,obſecrarẽ,id pro aĩ tui magnitudine efficeres,ne me cunctando ambiguũ ex certo redderes. Nã & ſi tua erga me dilectiõe mihi certi⁹ eſſe vix quicq; poteſt, vereor tñ ne q̃nq; dilectio cũ difficultate certamẽ ineat. Sed quo bonũ difficilius eſt, eo charius & laudabilius duci ſolet. Itaq; ſi difficultatẽ iſtã(ſi qua tandẽ nõ tuo,ſed fortunæ vitio apud te eſt)bñficentia, atq; induſtria ſupabis, nihil apud me glorioſius,nihilq; magis obſeruandũ,colendũ,prędicandũ te munificentiſſimo Principe futurũ eſt. Vale.Ex Mediolano.xi.Kalen.Februarias. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel.Lodouico Caſellæ. S.

Gratias agit ei qui filium ſuum bene tractauit.

NArrauit mihi Mari⁹ filius,quãta ſe mõ humanitate Ferrariæ exceperis,utq; nihil p̃termiſeris,q̃d ſibi cõductuꝝ exiſtimaſſes.Habeo tibi grãs, q in oĩbus beniuolẽtiſſimũ tuum erga me animũ aſſidue declares. Vellẽ aliquã mihi occaſionẽ offerri, q̃ tua cũ dignitate et cõmodo meũ in te amorẽ liq̃do cognoſceres,Intelligeres,pfecto nemině eſſe,cui charior ſis q̃ mihi. Quã quidẽ rem q̃m tibi pſpicuã eſſe arbitror,reliquũ eſt,ut me diligerẽ,amareq; pſeueres.Id aũt cumulatiſſime te pſtitiſſe iudicabo,cũ operã dederis,ne fruſtra ad tuũ p̃ſtãtiſſimũ,et ĩgẽti aĩo Principẽ ſcripſiſſe videar. Vale.Ex Medi.xi.kal.Februa. M.cccc.lij.

¶ Franciſcus Philel.Angelo Actiolo equiti aurato. S.

Hortaẽ amicum,ut non obliuiſcatur cõmiſſorũ.

ET q̃d ego cũ hinc eẽs abiturus,abs te petierim, & q̃ mihi plibẽter ipſe corã recepis te factuꝝ q̃d petierã,tum ego mẽoriter memini, tũ ipſe oblitus eſſe non debes.Nã qui unus oĩm officioſiſſimus eſſe in amicos ſoles,q fieri queat,ut mei nõ memineris,quẽ ſciã tibi eſſe chariſſimum?Quã quidẽ meã de te opinionẽ ut repũti cõfirmes,tui eſt vel officij,vel hũanitatis.Mihi certe rem feceris adeo gratã,ut aliud hoc tpe gratius nihil poſſis. Vale.Ex Mediola.x.Kalen.Februa. M.cccc lij.

¶ Franciſcus Philel.Xenophonti filio. S.

Librum petit,ut ſuum emendet.

FAcito,q̃primũ adeas meo nomĩe Cardinalem Nicenum Beſſarionem,atq; ab eo petas, mihi ut cõmodet in mẽſem unum, Sextum Empericum ex Peripatetica diſciplina philoſophum & acutum,& eruditum.Nam is etiã mihi eſt,ſed pluribus in locis(ut ita loquar)feneſtratus.Itaq; ex eius codice, ſi melior fuerit, cupio meum emẽdare. Sin fortaſſe deterior,ſuus emẽdatior redibit ad dominũ.Q, ſi ſuũ codicem peregrinari fortaſſe noluerit,meum iſtuc, ſi ita maluerit, propediẽ mittam,modo ipſe huiuſmodi emẽdandi prouinciã cuipiam delegauerit. Vale.Ex Mediolano.x.kalen.Februarias. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Phil.d.Xenophonti filio. S.

Hortatur filium, ut præſuli obſequatur.

q Vod Turci Conſtātinopolim p̄munt obſidione, fero p̄moleſte. Reliqua ꝟo quæ ſcripſiſti, me oīa delectarunt in primiſq; ꝙ præſuli tuo charus iucūduſq; ſis. Incūbe fili mi, & te ad iſtius innocētiſſimi, & ſapientiſſimi viri continētiſſimos, modeſtiſſimoſq; mores effinge, atq; cōpone. Hac una re nec mihi facere gratius quicq̄ potes, nec tibi laudabilius. Vale. Ex Mediolano. x. kalen. Sextiles. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Hortatur filium de libris inquirendis.

AD decimū Kalen. Sextiles ſimul cum meis lr̄is ad Pontificē Mantuanū, ſcripſi etiam tibi, quātum per id tēporis tua intereſſe, noſtraq; videbat̄. Nunc autē quod volo, paucis accipe. Diodori Siculi, qui uniuerſam hiſtoriā non græcā & latinā ſolum, ſed etiā barbaram græce ſcripſit, mihi ſunt ab initio ſui operis libri quinq;. Audio in Italia his plures eſſe, quos Criſtophorus Garattonus Choronēſis epiſcopus, qui a Turcis modo occiſus eſt, aduexit ex Græcia. Volo rem diligentiſſime odoreris, an hi Romæ reperiant̄. quod ſi ita ſit, fac me q̄primum certiorē, an iſtic librarius græcus ſit ullus, qui id operis exſcribendum aſſumeret. Tu interim operā dabis, ne te Muſæ deſtituant, quod facile conſequeris, ſi literariæ malueris q̄ pecuniariæ rei habere rationem. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Sextiles. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Arguit filium, ꝙ iuſſa non perfecerit.

QVod pridie Kalen. Auguſtas cū ad te lr̄as dedi, ſcribere ſum oblitus eſt mihi nuꝑ renūciatum, q̄d carmē ad Baptiſtam Alberthū anno ſuꝑiore ex Cremona ſcripſerā, id ei redditū non fuiſſe. q̄d verū an falſum ſit, neſcio. Tu qui Romæ nūc agis, poteris itelligere q̄d in re ſit. Ego carmē ipſum dedi ad te, ut ſi minus ſit redditū, q̄primū iſti. reddendū cures. Ad hæc me velim facias certiorē, q̄d de Diodoro Siculo iuſſerā, Preterea ſi q̄d de re Conſtātinopolitana eſt auditū, q̄dq; iſtic Patriarches aut egerit, aut acturus apud Pontificē maximū ſperat. Tu ne tibi deſis, q̄diligentiſſime prouideto, hoc eſt, ne Muſaꝝ hoſpitium aſperneris. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Sextiles. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Baptiſtæ Albertho. S.

Donat amicum carmine quodam.

DEderam ad te anno ſuꝑiori Kalen. Octobribus ex Cremona carmen, non tam voluptatis capiundæ, q̄ veluti renouādæ veteris amicitiæ gr̄a. Sed id cum tibi non eſſe redditū accepiſſem, icirco iteꝝ dandū iudicaui, ut & tibi amicus meus fieret exploratior, & ipſe ne fruſtra quicq̄ vel lucubraſſe, vel luſiſſe poſſem exiſtimari. Nā æque ver

facturus eſſes, ſi q̃primũ ad id q̃d petierã, te humanũ (ut ſoles ſemp̃) benignũq; præſtitiſſes. Nunc aũt q̃d ſcriberẽ, noui nihil acciderat, niſi ut te rogarẽ, orarẽ, obſecrarẽ, id pro aĩ tui magnitudine efficeres, ne me cunctando ambiguũ ex certo redderes. Nã & ſi tua erga me dilectiõe mihi certi⁹ eſſe vix quicq̃ poteſt, vereor tñ ne qñq; dilectio cũ difficultate certamẽ ineat. Sed quo bonũ difficilius eſt, eo charius & laudabilius duci ſolet. Itaq; ſi difficultatẽ iſtã (ſi qua tandẽ nõ tuo, ſed fortunæ vitio apud te eſt) bñficentia, atq; induſtria ſupabis, nihil apud me glⁱoſius, nihilq; magis obſeruandũ, colendũ, prædicandũ te munificentiſſimo Principe; futurũ eſt. Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Februarias. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Lodouico Caſellæ. S.

Gratias agit ei qui filium ſuum bene tractauit.

NArrauit mihi Mari⁹ filius, quãta ſe mõ humanitate Ferrariæ exceperis, utq; nihil pͭermiſeris, q̃d ſibi cõductuꝝ exiſtimaſſes. Habeo tibi grãs, q͛ in oĩbus beniuolẽtiſſimũ tuum erga me animũ aſſidue declares. Vellẽ aliquã mihi occaſionẽ offerri, q̃ tua cũ dignitate et cõmodo meũ in te amorẽ liq̃do cognoſceres, Intelligeres, pfecto nemi nẽ eſſe, cui charior ſis q̃ mihi. Quã quidẽ rem q̃m tibi pſpicuã eſſe arbitror, reliquũ eſt, ut me diliger, amareq; pſeueres. Id aũt cumulatiſſime te pſtitiſſe iudicabo, cũ operã dederis, ne fruſtra ad tuũ pſtãtiſſimũ, et ĩgẽti aĩo Principẽ ſcripſiſſe videar. Vale. Ex Medi. xi. kal. Februa. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Angelo Actiolo equiti aurato. S.

Hortatẽ amicum, ut non obliuiſcatur cõmiſſorũ.

ET q̃d ego cũ hinc eẽs abiturus, abs te petierim, & q̃ mihi plibẽter ipſe corã receperis te factuꝝ q̃d petierã, tum ego mẽoriter memini, tũ ipſe oblitus eſſe non debes. Nã qui unus oĩm officioſiſſimus eſſe in amicos ſoles, q fieri queat, ut mei nõ memineris, quẽ ſciã tibi eſſe chariſſimum: Quã quidẽ meã de te opinionẽ ut re pũti cõfirmes, tui eſt vel officij, vel hũanitatis. Mihi certe rem feceris adeo gratã, ut aliud hoc tpe gratius nihil poſſis. Vale. Ex Mediola. x. Kalen. Februa. M. cccc lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Librum petit, ut ſuum emendet.

FAcito, q̃primũ adeas meo nomĩe Cardinalem Nicenum Beſſarionem, atq; ab eo petas, mihi ut cõmodet in mẽſem unum, Sextum Empericum ex Peripatetica diſciplina philoſophum & acutum, & eruditum. Nam is etiã mihi eſt, ſed pluribus in locis (ut ita loquar) feneſtratus. Itaq; ex eius codice, ſi melior fuerit, cupio meum emẽdare. Sin forraſſe deterior, ſuus emẽdatior redibit ad dominũ. Q, ſi ſuũ codicem peregrinari fortaſſe noluerit, meum iſtuc, ſi ita maluerit, propediẽ mittam, modo ipſe huiuſmodi emẽdandi prouinciã cuipiam delegauerit. Vale. Ex Mediolano. x. kalen. Februarias. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Hortatur filium, ut præſuli obſequatur.

QVod Turci Conſtātinopolim ꝑmunt obſidione, fero ꝑmoleſte. Reliqua ꝟo quæ ſcripſiſti, me oīa delectarunt in primiſq; ꝙ præſuli tuo charus iucūduſq; ſis. Incūbe fili mi, & te ad iſtius innocētiſſimi, & ſapientiſſimi viri continētiſſimos, modeſtiſſimoſq; mores effinge, atq; cōpone. Hac una re nec mihi facere gratius quicꝗ̃ potes, nec tibi laudabilius. Vale. Ex Mediolano. x. kalen. Sextiles. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Hortatur filium de libris inquirendis.

AD decimū Kalen. Sextiles ſimul cum meis lr̄is ad Pontificē Mantuanū, ſcripſi etiam tibi, quātum per id tēporis tua intereſſe, noſtraq; videbatē. Nunc autē quod volo, paucis accipe. Diodori Siculi, qui uniuerſam hiſtoriā non græcā & latinā ſolum, ſed etiā barbaram græce ſcripſit, mihi ſunt ab initio ſui operis libri quinq;. Audio in Italia his plures eſſe, quos Criſtophorus Garattonus Choronēſis epiſcopus, qui a Turcis modo occiſus eſt, aduexit ex Græcia. Volo rem diligentiſſime odoreris, an hi Romæ reperiantē. quod ſi ita ſit, fac me ꝗ̃primum certiorē, an iſtic librarius græcus ſit ullus, qui id operis excribendum aſſumeret. Tu interim operā dabis, ne te Muſæ deſtituant, quod facile conſequeris, ſi literariæ malueris ꝗ̃ pecuniariæ rei habere rationem. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Sextiles. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Arguit filium, ꝙ iuſſa non perfecerit.

QVod pridie Kalen. Auguſtas cū ad te lr̄as dedi, ſcribere ſum oblitus eſt mihi nuꝑ renūciatum, q̄d carmē ad Baptiſtam Alberthū anno ſupiore ex Cremona ſcripſerā, id ei redditū non fuiſſe. q̄d verū an falſum ſit, neſcio. Tu qui Romæ nūc agis, poteris itelligere q̄d in re ſit. Ego carmē ipſum dedi ad te, ut ſi minus ſit redditū, ꝗ̃primū iſti reddendū cures. Ad hæc me velim facias certiorē, q̄d de Diodoro Siculo iuſſerā, Preterea ſi q̄d de re Conſtātinopolitana eſt auditū, q̄dq; iſtic Patriarches aut egerit, aut acturus apud Pontificē maximū ſperat. Tu ne tibi deſis, ꝗ̃diligentiſſime prouideto, hoc eſt, ne Muſaꝝ hoſpitium aſperneris. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Sextiles. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Baptiſtæ Albertho. S.

Donat amicum carmine quodam.

DEderam ad te anno ſupiori Kalen. Octobribus ex Cremona carmen, non tam voluptatis capiundæ, ꝗ̃ veluti renouādæ veteris amicitiæ gr̄a. Sed id cum tibi non eſſe redditū accepiſſem, icirco iteꝝ dandū iudicaui, ut & tibi amicus meus fieret exploratior, & ipſe ne fruſtra quicꝗ̃ vel lucubraſſe, vel luſiſſe poſſem exiſtimari. Nā æque ver

ſu, ut noſti, atq̧ proſa delectari cõſueui. Nec alienũ cẽſeo ab officio meo ut quoſcũq̧ honeſtus mihi amor coniũxerit, eoſdẽ honeſtus q̃s memoriæ labor monimẽtis lr̃aꝝ mecũ perpetuo cõſtruct. Quare cũ abſoluto iam uerſibus decẽ millibus ſatyraꝝ opere, me ad Lyricos modulos retuliſſem, in p̃mis etiã tu, qui ab oĩ ſatyra tanq̃ abhorrueras, occurriſti, quẽ inter familiariſſimoꝝ cõmemorationẽ nulla obliuio abſoluerit. Itaq̧ id carminis iterũ ad te dedi. Tu uelim tuũ des ad me Momum, quẽ audio, ſi adhuc eũ abſolueris. Vale. Ex Mediola. v. Idus. Aug. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco ſcalamonti equiti aurato. S.

Memorẽ ſe dicit amici. Accuſat ſilentiũ amici.

VEreter profecto, ne tu me uel obliuionis, uel negligentiæ accuſares, q̃a iam tot annos nullas ad te lr̃as dederim. Sed eo te puto in me eſſe æquiorẽ, q̧ iampridem cognoris eo me eſſe ingenio, ut neq̧ hominẽ amiciſſimũ obliuiſci queam, nec ullam propemodũ uirtutem offerri patiar, qua magis delecter, q̃ diligẽtia, & officio. Dedi ad te lr̃as bis, & iterũ, poſteaq̧ tu nihil reſponderas. Dediq̧ ad te libros de exilio, qui ubi poſt non parũ tp̃is ad me reuertiſſent, renũciarunt nequaq̃ te offendiſſe, quippe qui abeſſes Anconæ in Dalmatia. Miratus autẽ ſum, ubi rediſti Ancona, nihil oĩno ſcripſiſſe mihi. Itaq̧ tibi cauẽdum eſt, ne aut negligentiæ accuſeris, aut obliuionis. Cæterũ danda eſt opera, ut quod tempus intercepit, reficiat diligentia, hoc eſt, ut q̃ ſæpiſſime ad me ſcribas, id quod me tecum obſeruaturũ bona fide polliceor. Vale. Ex Mediolano, Nonis Septembribus. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Quanti liber emi poſſit, dicit.

FAmiliares Ciceronis ep̃las quas petebas, uenalis ĩuenimus. Eas ſi hr̃e cupis, ducatos decẽ mittas oportet. Id ẽm precij oĩno ſe uelle dicit librarius Melchior. Nec alius hmõi codex apud aliũ quenq̧ uenalis reperiẽ. Codex uero hic epiſtolarũ, & pulcher eſt, & nouus, & ſatis emẽdate ſcriptus. Rem paucis tenes. Tu quod fieri uelis, ſignificato literis. Vale. Ex Mediolano. vi. Idus Septembres. M. cccc. lij.

¶ Fran. Philel. Andreæ Alamãno priori pp̃li Florẽtini. S.

Gratulaẽ amico dignitatẽ aſſecuto, cui & munere dat libros.

g Ratulor tuæ p̃nti expectataeq̧ dignitati. Nunq̃ enim ſum ueritus, te ante diẽ (ut ita dixerim) ad iſtũ honoris gradũ puenturũ. Nam ut ita crederẽ, tua uirtus, ſingularisq̧ prudẽtia mihi pſuaſerat. Non ẽm cum his ſentio, qui prudentiã iuuẽtuti ſubtrahunt, quaſi peculiari quodã iure ea ſenectuti ſit danda. Sed neq̧ indoctus ſenex habendus ſit prudẽs, neq̧ doctus adoleſcẽs imprudẽs. Nam multo plura rerũ humanaꝝ exẽpla, atq̧ documẽta tradere nobis queat lectio diligens, & multiplex eruditio, q̃ longiſſima etiã homĩs unius annoſitas.

Quare cũ & ingenio te acerrimo eſſe pſpicerẽ, & diligẽtia ſingulari, tãta pterea doctrina, quãta æqualiũ tuorũ neminẽ, facile itelligebã prope diẽ fore, ut in altiſſimũ dignitatis gradũ tua te reſpub. attolleret. Q̃, igit prudentia, auctoritateq; apud tuos florẽtiſſimos ciues æque vales atq; eloquẽtia & diſciplina, nõ poſſum tibi non admodũ gratulari. Deus fortunet tuos cogitatus, efficiatq;, ut ingẽtibus tuis, præclariſq; virtutibus hoĩm exiſtimatio, gratitudoq; reſpondeat. Ego autẽ ne meæ literæ oĩno vacuæ ad te irent, has duobus munuſculis ſum comitatus, quorũ ſi te primis floribus delectatũ videro, mox quoq; maturi fructus conſecuturi ſunt. Vale. Ex Mediolano. v. Kalen. Octobres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Varroni. S.

Officium petit.

Viniforto Bergomẽſi diſertiſſimo iureconſulto lr̃as ad te dedi Nonis Septẽbribus, qbus non obſcure debes intellexiſſe, qbus in rebus tua mihi & opera, & ope eſt vehementer opus. Quarẽ maiorẽ in modũ abs te peto, contẽdoq;, ſi qd es unq̃ mihi gratificaturus, q̃d oĩm maximi ſim facturus, effice, ne videar fruſtra tuũ officium poſtulaſſe. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Octobres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Rñſum a filio petit, & ut ſua ſcripta mittat amicis legẽda.

POſt eas lr̃as quas mẽſe Iunio dediſti ad me, cum primũ a Philippiſcis balneis Romã rediſſes, alias abs te nullas accepi, cũ pleraq; interim meæ ad te ierint. Idq; non poſſum nõ mirari. Veritusq; ſum, ne qd tibi, q̃d nolim, ex iſta æſtiui aeris intẽperie acciderit. Non eñ adeo eſt iter interduſum, ut nemo oĩm iſtuc ad nos veniat. Quare fac, ſi potes, ut me q̃primũ leues hac animi ſollicitudĩe, ad eaq; ſingillatim reſpõdeas, quæq; non unis lr̃is tibi ſcripſerã. Et quoniã ſignificaſti nõnullos eſſe Romæ, qui cuperent horũ aliqd legere, quæ ab me in pr̃ſentia ſcribunẽ duorum operũ veluti frontiſpitia, tum Sphortiados, tum de vita & rebus geſtis Franciſci Sphortiæ cũ hiſce lr̃is ad te dedi. Tu fac, ut quicquid ocij nactus fueris, conſumas in lr̃is atq; diſciplina. Nos hic omnes valemus recte. Veniſſem Romã, ſi facultas a Principe facta eſſet. Vale. Ex Mediolano. vij. Idus Octobres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Bartholomæo Melrio. S.

De literis reddendis officium petit amici.

MIhi pater tuus, vir optimus, & mei amãtiſſimus hoc die renũciauit cũ iam lr̃as ad Xenophonta filium obſignarã, te ſibi ſcripſiſſe, Mantuanũ Pontificẽ abeſſe ab urbe, & cũ eo Xenophõta quoq;, quare quas meas fidei tuæ lr̃as cõmiſeram, eas te reddere nequiuiſſe, eſſeq; apud te. Feciſti tu quidẽ recte, q bona fide lr̃as apud te veluti depoſitas, tueri malueris, q̃ vento cõmẽdare. Itaq; cum his tuis alias

quoq; ad filiũ ab me datas, tamdiu eſſe apud te volo, quoad ille Romã reuerterit. Qui ſi diutius diſtulerit reditũ ſuũ, & priores, & poſteriores lřas ſoluas, volo & quæ arcana ſunt, ea ne efferas, in reliqs ꝟo vicem filij geras. Vale. Ex Mediolano. vij. Idus Octobres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Gratias agit, ꝙ amicus ſibi morem geſſit.

ET ſi tuũ munuſculũ mihi fuerat pgratũ, quippe ꝙ ab amiciſſimo erga me aĩo factũ intelligebã, multo tñ & gratius fuit, & optatius, ꝙ ſecũdis lřis tuis me feciſti certiorẽ, epl'as qbus nõ æquo aĩo carebam, inſperato tibi repertas eſſe. Nam carũ amiſſio eo mihi erat moleſtior, qm̃ nullo altero abundabã exẽplo. Tantas igiť habeo tibi grãs, ut maiores hře hoc tpe nullas queã. Teq; etiã atq; etiã rogo, ut iſtas ad me fido alicui nũcio q̃primũ des. Q̃ ſi alius nemo prius oblatus fuerit, eas aut Antonio Trecho viro hũaniſſimo, ab quo ad Matthæum Piſaurenſem mei amãtiſſimũ mittanť, aut viro inclyto Rainaldo Fulginati cõfeſtim tradas velim. Vale, & ſi qua in re mea tibi opa opus eſt, me utere arbitratu tuo. Ex Mediolano. vij. Idus Octobres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Dauolo, equiti aurato. S.

Aegrefert cunctationem ſuam, & de ſatyris ſuis ſcribit, & laudat librum ſatyrarũ.

DEus malefaciat huic, pcellæ calamitatiq; belloꝝ, qbus meũ ad te iter ĩtercludiť, nec uti licet, pfectiõe libera. Vix dici queat mi Dauole, q̃ moleſte tulerim, ac ferã iam annis q̃tuor cũctationẽ meam eũdi ad vos, cũ multaꝝ rerũ, tum ſatyraꝝ cã, quippe q vehemẽter doleã tot in eo ope lucubratiões mihi fruſtra ſuſceptas. Sed utcunq; res hẽt, eundũ eſt tandẽ, id q̃d ad Martiũ eſt reiectũ. Satyraꝝ codex, q decadas decẽ denis ſatyris ſingillatim diſtributas ad ꝟſus decẽ milia cõplectiť, eſt pulcherrimus, cum lřaꝝ notis, tũ minijs & opculis. q ſi minꝰ intus, ſaltẽ in cute te nõ poterit nõ delectare, quanq; puto nõ mẽte minus q̃ orõne lætabere. Vale. Ex Mediolano. iiij. Idus Octobres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Arcimboldo. S.

Certiorem facit amicum de rebus ſuis.

QVarto Idus Nouembres ad Caluiſianũ veni in caſtra Sportiana, ubi ſum perhumaniter & honorifice exceptus a Principe. Nec dubito me omnia ex ſententia noſtra confecturum. Id factum cum fuerit, te reddam q̃primũ certiorem. Vale. Ex caſtris ducalibus apud Caluiſianum, pridie Idus Nouembres. M. cccc. lij.

¶ Franciſcus Philel. Matthæo Piſaurenſi. S.

Succeſſus ſuos narrat, & officiũ petit in familiã ſuam.

CVm oĩa a munificẽtiſſimo Principe nřo aſſecutus q̃ volui q̃d eo mihi eſt iucundius, quo me video maxĩa ex parte liberatũ faſti-

dioſi iſtius Lõgi moroſitate, atq; ineptitudine. Tibi aũt plurimũ debere fateor, ꝙ mihi & re ſæpe, et ṽbo ſp ſatiſfeciſti. Reliquũ eſt, ut ſi q̃ pecuniola meæ familię añ meũ reditũ opus fuerit, iſti ne deſis. Et qcqd dederis adde ratiũculæ nr̃æ. Vale. Ex Gãmara, Nonis Decẽbribus. M.cccc.lij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Arguit filium fugitiuũ, & de ſacerdotio conſilium dat, & inconſtantiæ filium arguit.

ACcepi binas lr̃as tuas eodẽ die, cum primũ ex caſtris ducalibus Mediolanũ. vij. Kalen. Ianuarias reuertiſſem. Harũ tu alteras ad me dederas. x. Kalen. Decẽbres, alteras ṽo. vi. Idus. Intellexi quæ ſcripſiſti oĩa Et quantũ videre videor, pegrinationis iſtius tuæ ſatietas iam te cœpit. Q̃ ſi ante ambitionẽ tuam Ciceronẽ in officijs audire voluiſſes, aut non abijſſes, p̃ſertim clã patre, aut tã ſubito domũ non repeteres, cũ nondũ in deliberando neq; tpis, nec etiã diligẽtiæ ſatis adhibere potueris. Nihil tibi erat in cauſa, quãobrẽ in Romanã curiã te reciperes, quippe qui domi haberes, vñ & melior quotidie & doctior fieres. Qđ ſi prudentiæ potius q̃ ſapientiæ ſtudio ducebaris, hoc eſt pecunia magis q̃ virtute, atq; diſciplina, licebat tibi apud munificentiſſimũ nřm Principẽ pecunioſiſſimũ breui effici, ubi malles negocio q̃ ocio te offerre. At fuerũt qui te induxerint. Itaq; ignoſcendũ eſt adoleſcẽtiæ tuę. Poſthac cõſules tibi fortaſſe melius. In pñtia, ut ſcribis, cupis initiari. Si religionis amor id monet, nõ improbo, modo etiã atq; etiã cogites, qd tibi ſtatuendũ ſit, quid ſequendũ, quã incedendã viam. Nam ſi putas te in eccleſia fore clarũ ſine his artibus, quę apud ſacerdotes habẽt in precio, vehemẽter erras. Nã cum alia pmulta diſcenda ſunt, tum ius pontificiũ in primis, omniſq; diuinæ rõnis cognitio tenẽda, quæ theologia dicit̃. Sin idcirco hmõi deſyderiũ te corripuit, ut ſine labore vitã iucundam ducas, q̃ tuũ ſim inſtitutũ probaturus, potes facile ex meis moribus coniectare. Quare ſi me audis, primũ oĩm teipſum collige, tecũ habita. Meditare iterũ atq; iterũ, quã vitã viuere decreueris. Seu tu ſecularẽ quã vocant, elegeris, ſiue eccleſiaſticam, utrã malueris, probo, modo ſit cũ laude. Q̃ ſi oĩno ad nos fortaſſe redire inſtitueris, tibi ædes paternæ nunq̃ occludent̃. Vale. Ex Mediolano, Nonis Ianuarijs.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Ad amicũ de negocijs illius excuſat amicos, & iubet amicũ bñ ſperare.

Olim tibi perſuadeas tua ab me negligi, ꝙ minus ꝯprim ſi tibi ſcarim, qd mihi Cicchus Angelusq; mihi rñderint. Hi quod petis, diligẽter curant, putant oĩno propediẽ ex ſñia tibi conſultũ iri. Confeciſſentq; q̃d tua cauſa cœperãt, niſi occupatões Principis, quæ ſunt fere ĩmenſæ, ob plures p̃claras legatiões, quæ uno pene tpe cõuenerũt, aditũ his tantiſper intercluſiſſent, dum his liberet̃ harũ præſentia ac

ſolicitudie. Differri tñ res tua diu non põt. A me nullũ erga te officiũ aut ſtudiũ negliget. Tu iterim eſto bono aĩo. Non em̃ quantũ intelligo, te tua fallet ſpes. Vale. Ex Mediolano, x. Kal. Februarias. M.cccc.liiij.

¶ Franciſcus Phil. Renato Regi. S.

Accuſat tabellariorum incuriam.

TErnas lr̃as ad te dedi anno ſupiore his de rebus, q̃ tua maxĩe interẽrãt. Itaq; non poterã nõ mirari, q̃ nihil rñderes, p̃ſertim cũ te hu maniſſimũ facilimũq; eſſe iãpridẽ uno oĩm æquo cõſenſu, ſmoneq; audierã. Sed Ioãnes Coſſa vir clariſſimus, ideq; grauiſſimus, qui mõ & tuus, & Chr̃ianiſſimi Francorũ regis legat⁹ in Italiã venit, liberauit me oĩ dubitatiõe, quippe q corã affirmarit nullas tibi oĩno redditas eſſe lr̃as meas. Deus malefaciat hoĩm vel negligentiæ, vel pfidiæ, qui & me honeſtiſſimo officio, & te non mediocri, ut opinor, vel utilitate, vel voluptate fraudarint. Quibus lr̃as ad te dedi, Franci fuerunt oẽs, quorũ uni Malurticę cognomentũ eſt, hoĩ bellicis artibus ſtudẽti, & tui (ut aiebat) obſeruãtiſſimo. Sed qm̃ quę ſcripſerã, non accepiſti, ea in pñtia tibi corã exponet idẽ Ioannes Coſſa, cuius fides & diligẽtia tibi ſole clarior eſſe debet. Vale. Ex Mediolano, vi. Kalen. Februarias. M.cccc.liiij.

¶ Fran. Philel. Guilielmo Vrſino Franciæ Cancellario. S.

Excuſat ſe, q̃ morẽ non geſſerit amico.

CVm vir clariſſimus Ioannes Coſſa, regius legatus a Florẽtinis rediturus in Franciã Mediolano iter faceret, a me petijt tuo noĩe libros de exilio, quos ſupioribus annis elucubrarã. Hos ego ad te ideo in pñtia dare non potui, quoniã non eẽt tantũ tpis datũ, ut excribi poſſent. Itaq; nõ potui nõ ferre ꝑmoleſte, q̃ tibi tanto & tanta dignitate viro, minus ſtatim gratificari quiuerim, p̃ſertim ea in re, q̃ mihi nõ minus iucũda eſſet, q̃ futura honorifica. Nam & te iãpridẽ cum ob florentiſſimi tui gñis ſplendorẽ, tum ob illuſtrẽ eruditionẽ tuã, ſingularẽq; ſapientiã mirifica beniuolẽtia obſeruo, & ignarus certe nõ ſum, quãtum ſit meo nomini, ac laudi tua auctoritas incrementũ allatura, ubi ſcripta mea tuo grauiſſimo teſtimonio cõfirmarẽ. Nec em̃ debeo dubitare mea tibi voluptati fore, qui & humaniſſimus ſis, liberaliſſimaq; natura, & a me tãtopere diligaris, ut nihil ad amoris cumulũ poſſit accedere. Dabo aũt operã, ut ꝓpediẽ morẽ gerã voluntati tuæ. Nã tum libros de exilio quos petis, tum alia pleraq;, atq; ex his, quæ a meo ĩgenio ſtudioq; manarunt, curabo excribi, ea plane, quæcũq; futura tibi iucundiora exiſtimabo. Vale. Ex Mediolano. vi. Kalen. Februarias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Bicheto. S.

Mendacij quẽdam arguit, & librum repetit.

n Iſi iãpridẽ te plurimũ diligerẽ, ſtomacharer fortaſſe, cũ videam codicẽ meũ eſſe apud te tãdiu vel inuitũ. Nam q̃ dixeris puero

meo,cum tibi non eſſe,haud intelligo quæ ſit aĩ tui ſnĩa. Non em̃ puto id dicere te,ꝙ meũ codicẽ nequaꝗ̃ habueris.Nã & habuiſti, & eũ alijs cõmodaſti.Q̃ ſi illum fortaſſis amiſeris,tibi amiſſum volo,non mihi, quanꝗ̃ opinor amiſſum tibi eũ non eſſe.Itaq; rogo te,ut huic meo puero meũ illũ codicẽ ad me des,ne me cogas aliũde remediũ poſcere. Vale.Mediolani ex ædibus nr̃is.iij.Nonas Februarias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel.Iacobo Bichero. S.

Libros ſibi reſtituendos ſerio curat.

QVantũ videre videor,ita negocioſus es, ut nihil tibi ocij reliquatur ad ingrẽdũ inter infinitã librorũ tuorũ copiã,codicẽ illum meũ,quo duæ orõnes Lyſiæ a nobis traductæ,altera funebris de laudibus Athenienſiũ,altera iudicialis cõtra Eratoſthenẽ adulterũ,et Ariſtotelis Rhetorica ad Alexandrũ regẽ,noſtra itẽ traductio cõtinentᷣ. Non em̃ adduci poſſum,ut credã aut te alieni mutui oblitũ,aut q̃d officij tui fideiꝗ̃ ſit nolle p̃ſtare.Nam codicẽ illum tibi cõmodaui tp̃e illius optimi Philippi ducis,quem tu ea lege petijſti,ut excribi curares,non ut nunꝗ̃ reſtitueres.At qui repetiui abs te illũ per id tp̃is interdũ,cum diceres nondũ excriptũ eſſe,cum tñ audirẽ ſecus eſſe. Tuã cunctationẽ ideirco ferebã patienter,qm̃ putarẽ quæ eẽnt excripta, ea fortaſſe nondũ eſſe abs te ſatis emendata. At nunc quia præteriere iam anni cõplures,nihil alienũ ab amicitiæ iure me facturũ exiſtimaui,aut exiſtimo, ſi te fecero certiorẽ,me oĩno inſtituiſſe mea mihi q̃primũ vendicare. Vale.Ex ædibus noſtris Mediolani.iij.Nonas Februarias. M. cccc. liij.

¶ Fran.Philel.Guilielmo Vrſino Franciæ Cancellario. S.

Donat amicum libris ſuis.

Ederã alteras ad te lr̃as.vi.Kalen.Februarias,q̃ ipſe die Ioannes d Coſſa,vir oĩ laude ornatus,hinc in Franciã profecturꝰ putabatur.Sed cũ poſtea retardatus a meo Principe dies aliq̃t p̃ter ſpem Mediolani ageret,reuertit ad me codex quidã meus, qui annos nõnullos peregre abfuerat.Huiꝰ ego reditũ vel tua cauſa p̃humaniť,& libenter excepi,quanꝗ̃ tam diuturnæ eius abſentiæ nõ mediocriter ſuccenſueram, quippe q me inuito abfuiſſet. Verũ ea lege is reuerſus apud me in grãm redijt,ut cõfeſtim Alpes trãſcenderet,& te viſurus,et Franciã,atꝗ̃ iſtam quidẽ ut hoſpes,te vero ut perpetuũ dñm. Itaq; dono a me accipe tria nõ vulgaria aut contẽnenda opera,Lyſiæ oratoris duo,hoc eſt orationes duas,alterã funebrẽ de laudibus Athenienſiũ,iudicialẽ alterã aduerſus Eratoſthenen adulterũ. Tertiũ autẽ opus eſt Rhetorica Ariſtotelis philoſophi eloquẽtiſſimi ad Alexandrũ regẽ. Hæc em̃ oĩa e Græco in latinũ traduxi,cum eẽm propemodũ adoleſcens,philoſophiam Florentiæ,oratoriãꝗ̃ docens,quę quanꝗ̃ exiſtimo per ſe tibi fore iucũdiſſima,ſpero tamẽ propediẽ alia quędã ad te dare, quæ longe ſis maiore

cū voluptate lectitaturus. Vale. Et me Chriſtianiſſimo regi Carolo q̄diligentiſſime cōmenda. Ex Mediolano. xiiij. kalen. Martias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Gratulatur amico de probo filio.

NIhil mihi iucundius tuis lr̄is hoc t̄pe potuiſſet cōtingere. Nam & de tua tuor ūq͡ oīm bona valitudine certior factus ſum, id q̄d vehemēter optabā, et Enochū noſtrū in iuuenē frugi probūq̄ euaſiſſe ex te p̄re intellexi. Quanq̄ eīm ab ipſa uſq̄ pueritia bonā de ſe ſpem pollicebat̄ Enochus, nō poterā tā non ſubuereri ob iniquitatē tempoꝝ, ſecꝰ accidere poſſe q̄ vellemus. Itaq̄ imortali deo imortalis habeo gr̄as q͡ te p̄re grauiſſimo optimoq̄ viro dignū ſe p̄ſtiterit. Q͡ aūt cupit bonis artibus etiā a nobis inſtitui, rē nunciat non ingratā. Et ut breui rn̄deam, ad Aprilē te videbo, ac tuo meoq̄ deſyderio cumulatiſſime ſatiſfaciā. Præterea qm̄ de his q̄ in p̄ntia ab me ſcribunē, abs te mētio facta eſt, dedi ad te particulā quandā ex ſcd̄o Sphortiados nr̄æ libro, & p̄fationē hiſtoriæ Sphortianæ. Vale. Ex Medio. x. kal. Martias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Dauolo, equiti aurato. S.

Cunctationis cauſam narrat.

QVid in cauſa fuerit, ut tamdiu diſtulerim aduentū meum, accipies ex Ioanne Antonio Gotthalano, viro nobili, ac tui nomis amātiſſimo. Spero tamē fore, ut ante veris exitū te videam. Tu me interea t̄poris ama, ut ſoles, & Alphonſo regi q̄diligētiſſime commēda. Vale. Ex Mediolano. vi. kalen. Martias. M. cccc. liij.

¶ Fran. Philel. Petro Thomaſio phō, ac medico. S.

Libros repetit.

SEcundum librum de exilio, qui de infamia inſcribitur, velim huic iſti tabellario, qui meas tibi literas reddidit, ad me des. Deſydero etiam tertium, in quo de paupertate diſſeruimus, qui ſi ipſe quoq̄ apud te eſt, dato item eidem ad me tabellario. Sin minus eſt apud te, quære a Bernardo meo Iuſtiniano. Plura ad te nunc ſcribere non potui propter occupationes meas. Propediem agam tecum pluribus. Vale. Ex Mediolano, Nonis Martijs. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Operam petit amici in rem ſuam.

QVantā diligentiā adhibuerim in rem tuā, potes ex Ciccho Angeloq̄ cognoſcere. Idem ut mihi tu hoc t̄pe officium præſtes, vehemēter cupio. Fac inquā opera & ſtudio tuo, ut Cicchus quod intereſt rei meæ pecuniariæ apud hos ædiles q̄primū lr̄is ſuis abſoluat. Verū bono ſint atramēto ſcriptæ (ut aiunt) & fide opus eſt, & celeritate. Cauſam Cicchus ex me corā intellexit. Codicē epiſtolaꝝ cum primum abſoluero, dabo ad te libenter. Xenophon totus eſt tuus, & pater nō mi

mus. Vale. Ex Mediolano. xij. Kalen. Apriles. M. cccc. liij.

¶ Fran. Philel. Lodouico Gonçagæ Principi Mantuano. S.

Gratias agit.

NOn equidē ſum oblitus, quā mihi nuper in agro Brixiano beniuolentiā oſtendiſti, & quāta me non humanitate ſolū, ſed benignitate etiā perſæpe exceperis. Itaq; ex eo tēpore intellexi permagnā mihi in te ſpem & poſitam eſſe, & conſtitutā. Indeq; factum eſt, ut ita te obſeruē, ac venerer, ut me abs te putem dignū exiſtimari, in quo nullum beneficiū tuum ſit intermoriturū. Quæ mea me de te opinio ne falſum habeat, eſt magnitudinis, & munificentiæ tuæ. Quid aūt abs te velim, ethruſco ſermone intelliges. Eſt celeritate nō minus opus, q̄ beneficentia. Vale. Ex Mediolano. iiij. Nonas Apriles. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Stroçæ equiti aurato. S.

Excuſat ſe, q̄ diſtulerit officium ſuum.

PVtas fortaſſe vel obliuione, vel negligentia factū eſſe, ut q̄d ab me iſtinc ſoluēti petieras, nondū ad te ierit. Sed neutri ꝓfecto iſtiuſmodi vitiorū eſt locus apud me ullus. Nam & memoria valeo plurimum, & ſum unus oīm diligentiſſimus, p̄ſertim in his rebus quæ amicorū intererſunt. Q, autē vehemēter & diligā te, & amem, tum ea facit familiaritas, ac neceſſitudo, quæ mihi eſt iā multis annis cū uniuerſa Stroçarū familia, tum ipſe tu qui de me priuatim es bn̄ promeritus. Sed duo fuerunt in cauſa, ut in hanc diē minus ſim ut volebam tibi gratificatus. Nam & librario carui, & quiddā pro officio meo præſtari me Principi meo oportuit, quod ita me impediuit, ut nihil omino ocij mihi conceſſum fuerit. Sed quo ſerius præſtitit, eo emulatius propediem ad te ibit. Tu interea tēporis, ut amare non ceſſes, etiā atq; etiā rogo, id quod ita intelligā te feciſſe, ſi me nobiliſſimo iſti Principi quotidie magis feceris chariorē. Grauiſſimū & humaniſſimū virū Lodouicū Caſtellam bene valere opto. Vale, & diſertiſſimo Tito meo ſalutē plurimā verbis meis nunciato. Ex Mediolano, pridie Kalen. Apriles. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Varroni. S.

Silentij cauſam reddit, & operā ſuam ſpondet.

QVod nihil ad te ſcripſerim poſt meam a vobis abitionem, honeſtæ quædā occupationes meæ cauſam præſtiterunt. Itaq; rogo te ut ignoſcas, tibiq; perſuadeas, me unū eſſe, qui tanto te amore cōplector, ut aliū magis neminē. Itaq; ſi quid in me eſt, quod tibi iucundum eſſe poſſit, id ita eſſe tuū exiſtimato, ut meū magis eſſe non poſſit. Cōmuni Principi me q̄ diligentiſſime, & q̄ ſæpiſſime cōmenda. Præſtantiſſimū virum, eloquentiſſimūq; Caſtellam ſaluere plurimū opto. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Apriles. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Lodouico Caſtellæ.

Obſequium ſuum offert amico.

CVm Antonius Tricinus Ferrariā peteret indignū me facturū exiſtimabā, ſi is meis vacuus lr̄is ad vos iſſet. Quid autē aliud ad te ſcriberem, q̄ unū illud, q̄d & libēter apud oēs, & continēter prædico, me tibi cū ꝑpter maxias tuas, mirabiliſq; virtutes, tū ꝑpter ſingularē tuā erga me humanitatē, ac benificentiā debere plurimū? Itaq; tibi velim certo ꝑſuadeas, me unū eſſe perpetuoq; futurū, qui nihil neq; magnū, neq; paruū recuſaturus ſim tua cauſa. Quare abs te peto, atq; contendo, ut oībus in rebus officio, operaq; mea non utaris ſolū, ſed etiā ſi opus fuerit (ut ita dixerim) abutaris. Vale, & cōi. Princip̄i me (ut ſoles) chariſſimū redde. Ex Mediolano. xvi. Kalen. Maias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Literas ſuas conqueritur interceptas.

CVm primū Candidus Bontempus eques auratus Principis tui noīe veniſſet Mediolanū, & ex eo certior factus eēm de omi ſtatu tuo, id q̄d minus cumulate ex lr̄is tuis quas filio Xenophōti ad me dederas, ante cognorā, mirabili gaudio ſum affectus, & tibi per meas lr̄as, ut par erat, cōgratulatus. Deinde cū dies cōpluſculi præteriiſſent, didici ex eodē Candido lr̄as meas oīs, & quas ad te, & q̄s ad Principem tuū dederam, eſſe inter eundū tabellario īterceptas, ſurreptasve. Itaq; & ad Sigiſmundū Principē eadē rurſus ſcripſi, quæ antea, & tecū iccirco egi breuius, qm̄ per tabellariū non licuit uti prolixitate. Quare ea dūtaxat audies Græce, quæ apud Principē tibi tuū verbis meis & dicenda ſunt, & curanda. Vale. Ex Mediola. xv. Kalen. Maias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Camerinati. S.

Locum & tempus præfinit conueniendi amici.

NIſi vehemēter amem amorē tuū, ingratus ſim. Quæ ſplendidiſſimi eq̄tis aurati Ioannis Tholentinatis ſcriba tuo noīe mihi corā expoſuit, libentiſſime audiui. Quid aūt aut ſentiā, aut velim, tecū una Cremonæ ad paucos uſq; dies cōmētabor ac ſtatuā. Nam ad Kalē. Maias hinc capiā iter ad urbem Romā negocii mei gratia, & id quidem ex Principis noſtri ſententia. Q, autē queri viſus es, q̄ nihil ad te ſcribā, non iure id facis. Nam proximis diebus lr̄as ad te dedi. Tu vero Endymionis ſomnū dormitas, reſpondeſq; oīno nihil. Sed iccirco ignoſco tibi, q̄ ita ranarū Cremonenſiū clamoribus obtunderis, ut apud te eſſe non poſſis. Vale. Ex Mediolano. xiiii. Kalen. Maias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Alexandro Sphortiæ. S.

Admonet quendam, ut ſibi inſeruiat.

ET ſi proximis literis debes ſatis intellexiſſe, q̄ mihi opus ſit ope tua, nec præterea ſum ignarus, cum pro tua animi magnitudine, tum pro mea erga te obſeruantia te mihi libenter gratificaturum,

tamē quia noui maximas tuas ac prope infinitas occupationes, rurſum viſus es admonēdus. Ego Romā ſum propediem conceſſurus. Nec oīa mihi adſunt, qbus eſt opus ad id itineris. Nec mihi tā meæ, q̄ Sphortianæ dignitatis ratio eſt habenda. Reliqua tu pro tua prudētia potes conſyderare. Vale. Ex Mediolano. xiiij. Kalen. Maias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Alexandro Sphortiæ. S.

Gratias agit, & promiſſa petit impleri.

PErhumaniter mihi nudiuſnonus, p̄benigneq̄ rn̄diſti. Itaq̄ tibi non poſſū ingētis gratias nō habere. Dicis tu autē & facis oīa p̄ magnitudine animi tui, nobilitateq̄ naturæ. Reliquū eſt, vt qđ tua illa graui, ſuauiſſimaq̄ ep̄la me tam liberaliter recepiſti, ad q̄triduū vſq̄ te factu rū, id olim effectū reddas. Nam hoc mihi pręſtare gratius hoc tempore nihil potes. Vale. Ex Mediolano. iij. Kalen. Maias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Hortatur amicū, vt compleat promiſſa.

q Vanq̄ nō eram neſcius te memorē fore, & quid mihi corā receſpiſſes, & quid te facere oporteret, tn̄ cū mecū anīo volutarē, qui eſſes occupatiſſimus, rurſum viſus es admonēdus. Duo ſunt quæ tu mea cauſa ſis facturus, alterum Florentiæ ore auribusq̄ tuis, & Romæ alterum per literas. Hæc ut & q̄primum & diligenter cures, te etiā atq̄ etiā rogo. Vale. Ex Mediola. pridie kalen. Maias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Alexandro Sphortiæ. S.

Gratificatur amico pro munere.

QVem roſei coloris pannū dono miſiſti mihi, libentiſſime accepi. Sumq̄ tua munificētia nō mediocriter delectatus, & ne id quidē minus animi tui, q̄ doni magnitudīe. Non eīm q̄d munerat̄, ſed munerātis animus maxīe liberalitatē, benignitatemq̄ declarat, & facit. Nanq̄ q̄ verbo extenuaris, q̄d eſt apud me ampliſſimū, ſatis id ſuperq̄ oſtendit, & me tibi eſſe chariſſimū, & te nihil pluris ducere q̄ virtutem. Gratulor igit̄ fœlicitati tuæ, qui vt es anīo excelſo, ſplendidiſſimoq̄ ingenio, nihil abiectū, nihil humile neq̄ loquaris, nec ſentias. Reliquū eſt, vt tibi p̄ſuadeas tua apud me beneficia oīa, fide bona, eaq̄ non ingrata eſſe depoſita. Vale. Ex Mediolano. iij. Nonas Maias. M. cccc. liiij.

¶ Frā. Philel. Nicolao Arciboldo iurecōſulto. S. Operā petit amici.

n Equaq̄ ſum neſci⁹, mea tibi oīa maxīe curæ eſſe. Quo fit, ut vel tibi fortaſſe videar rē meā admodū negligere, q nullū faciā tecū verbū, cuius mihi op̄a vehemētiſſime opus ſit. Qđ ne accidere iure poſſit, peto abs te, ut q̄d una de mea p̄fectione cōmentati ſumus, q̄primū quantū in te fuerit, cōfectū reddas. Hoc erit mihi tā gratū, q̄ neceſſariū. Vale. Mediolani ex ædibus nr̄is Idibus Maijs. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Gratias agit amicis laudātibus, ꝑmittitq; aduẽtum ſuū.

ACcepi lr̃as tuas ad me, et cum his eas binas, quas duo diſertiſſimi Nicolai & Perottus, & Vulpes ad te dederant. Habeo & tibi, & Nicolais ingētes gratias, ꝙ tam amice de me ſentitis. Nam quid dixerim, vere, cum & ipſe longe humilius de me ſentiā, & amorē unde manat amicitia, cæcū finxit antiquitas? In pſentia tecū pluribus agere impedior. Ad paucos uſq; dies lōgior ſum futurus, & id quidē non per lr̃as, ſed pſens ipſe & corā. Vale, & utriq; Nicolao ſalutē plurimā dicito verbis meis. Ex Mediolano. xiiij. Kalen. Iulias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Galeacio epiſcopo Mantuano. S.

Pecuniam ſibi cōmodari petit.

NIſi una oīm voce prædicatio neq; cognitū mihi eſſet te anīo vigere ingenti & perbenigno, ſubdubitarē fortaſſe beneficij quippiā abs te petere, a quo nihil antea ꝑmeruerim. Sed cū ſis tali tantaq; virtute, ut humana oīa infra te ducas, intelligasq; nihil eſſe magis homini propriū, ꝙ benefacere vel ignotis, quippe qui ſe ſimillimū eius velit ad cuius eſt imaginē ſimilitudinēq; creatus, maiore cum fiducia tuas ea pulſo fores, quas mihi facile apertū iri non dubitē. Deſpondi modo filíam viro bono & nobili, cui dotis caritudīe tradere nondū potui. Nam ut noſti, virtus & diuitiæ ſimul eſſe nō poſſunt. Te igit̃ pro tuis maxīs, innūerabilibusq; virtutibus maiorē in modū rogo, atq; oro, ut ducatos centū mihi cōmodes, ea conditiōe, ut intra annū eos tibi oīno bona fide redditurus ſim. Qđ ſi prius, ut ſpero, pſtare potero, nihil diſſimulabo. Scio te, id q̄d ſummæ tuæ eſt laudis, nunq̄ pecunijs abundare, & ſi redditus habes ampliſſimos, cū ex eccleſia, tum etiā ex pr̃imonio. Nam quicq̄d ſupereſt a rebus neceſſarijs, id omne vel pro liberalitatis, vel pro pietatis officio in eos tribuis, q̄s dignos cenſeas in q̄s bñficiū conferat̃. Tuæ igit̃ humanitatis fuerit, ut ita in me pius liberaliſve ſis, ut itelligas nullū apud me officiū tuū intermoriturū. Non eñ ſolū ad cōſtitutū tempus tuū ad te mutuū redibit, ſed cū uſura etiā lr̃aria redibit. Huius autē rei grã hunc meū adoleſcentē ad te fidum nunciū miſi, cui velim ad me des quod petit̃. Vale. Ex Mediolano. x. Kalen. Iulias. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Georgio Trapeſontæ. S.

Dicit ſe quendā cum ſūmo Pontifice in grãm redegiſſe.

QVod iſtinc abiens tibi ſum pollicitus, ubi primū in urbē veni, & ſummi Pontificis Nicolai quinti adeundi mihi data eſt facultas, quo tēpore adhuc ex pedibus non mediocriter laborabat, ita egi cauſam tuā, ut eius animū iampridem alienatū, ut noſti, ita ad te conuerterim, ut reditū ad ſe tuū non ſolū admittat, ſed etiā deſyderare videatur. Itaq; moneo te, atq; hortor, ne differas aduentū tuum, ſed velis, ac remis (ut aiunt) ſecundis flatibus te cōmittas. Nam oīa tibi in portu,

omnia tranquilla futura ſunt. Vale, & maieſtati regiæ me cōmenda. Ex urbe Roma. v. Kalen. Septembres. M. cccc. liij.

¶ Frā. Phild. Nicolao Arcimboldo, iurecōſulto atq; ſenatori ducali. S.

Equuleum laudat.

HAſce ad te lr̄as dedi ex Tholētino, unde poſt occiduū arripiā ad vos iter, tū equeſtris inſignibus, & poetica laurea ornatus, tū ſecretarius apricus. Equuleus tuus ſi tāta eēt corpis magnitudine q̄nta aī, ne Bucefalo qdē cederet. Mirū eſt q̄ ſe obſequentē pręſtat. Vale, meq; ut facis, ama. Ex Tholentino, Idibus Septēbribus. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Ciccho Calabro. S.

Reſponſum petit.

MIror q̄ nihil ad ea rn̄deris, q̄ pximis diebus tibi de re mea ſignificaui. Nondū fortaſſis a Principe didiciſti quod cupimus. Itaq; rogo te, ut tandē reſpondeas, meq; de omni eius ſn̄ia facias certiorem. Vale. Ex Mediolano. ix. Kalen. Nouembres. M. cccc. liij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Excuſat ſe de ſilentio.

n Olim tibi pſuadeas, quęq̄ eſſe ex amicis oībus te mihi chariorē. Id em̄ cū modeſtiſſimi tui mores, tū plurima & maxīa bn̄ficia citro ultroq; mutua pietate collata, iāpridē facile pſ̄titerīt. Q̄ aūt nihil in hanc diem poſt abitionē iſtinc meā ad te ſcripſerim, illud ſcilicet fuit in cā, q̄ fruſtra id facere nolebā. Nondū em̄ Princeps meus in urbē redijt ex caſtris, neq; eo abſente habeo quicq̄, quod tibi ſim ſcripturus. Tu interim bona ſpe eſto. Non em̄ fallā quā de me indubitatā hēs opinionē. Vale. Ex Mediolano. xiij. kalen. Ianuarias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Varroni. S.

Commendat quendam.

q Vi tibi reddidit has lr̄as, vir eſt & bonus, & nō indoct⁹, mihiq; mltos iā annos pfamiliaris, quē ut & diligas, & cōmendatū habeas rogo. Vale. Ex Mediola. x. kalen. Februa. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao quinto ſummo pontifici. S.

Dicit ſe pegere ſibi mādata, & gratū ſe oſtendit.

STephanū Caciā Nouarieſem iuriſconſultū, & Taurinatē Archidiaconū, tuæ ſctitatis cubiculariū, in his q̄ mihi expoſuit tuo nomīe, & ſumma cū obſeruātia, & libētiſſime audiui. Nec diligēter minus q̄ fideliter geſſi oīa, geroq; aſſidue, q̄ tum lr̄is tuis, tū eius nūcio tibi grata fore cognoui. Habeo aūt beatitudini tuæ gr̄as īmortalis, q̄ fidei meæ, pietatiq; erga te ita fidis, ut debes. Quid em̄ pro te facturus non ſim, cuius ſingularē ſum iāpridē beniuolentiā, & præcipuā modo benignitatē in me expertus? Tantū me tibi debere intelligo, ut ne vitā quidē ipſam in mea magis, q̄ in tua poteſtate poſitā eſſe velim. Itaq; impare ſit tuū

pro voluptate oĩa, parere aũt meũ cum oĩ integritate, veneratiõe, induſtria. Vale pater beatiſſime. Ex Mediola. iiij. Kalẽ. Martias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Nucetano. S.

Miratur ſibi nihil eſſe reſponſum.

ANtonio Littæ Mediolanenſi preſbytero lr̃as ad te dedi. iiij. Idus Nouẽbres. Eratq; cum his ſapphicũ adonicũq; carmẽ ad ſanctitatem dñi noſtri longiuſculũ. Sum aũt miratus, ꝙ nihil in hanc diem mihi rñderis. Nec potui non dubitare, ne lr̃æ tibi meæ redditæ fortaſſe non eẽnt. Noui eñ facilitatẽ, noui humanitatẽ, noui liberalitatem animi tui. Itaq; non ſine cauſa id accidiſſe arbitror. Sed cũ hac de re, tum de alijs nõnullis Xenophon filius tibi corã exponet. Tu velim me (ut facis) ames. Tibiq; perſuadeas cum eſſe me, qui tibi oĩm maxĩe noſtri ordinis ſim affectus. Cõuiuia Mediolanẽſia eidem Xenophonti filio ad te dedi. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalen. Martias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Infidum eſſe quendam dicit.

BInis alijs lr̃is tibi ſ̃caui Ioannẽ Caimũ, neq; feciſſe, neq; facturũ ſani quicq; de re tua. Seq; dicit tibi debere nihil, quoniã pro te alijs ſatiſfecerit. At illi quos is prædicat, factũ id pernegant. Itaq; ſi me audis, tute Mediolanũ concede. Nam ſi ſecus feceris, nihil feceris, ædeſq; negligẽtia tua quadã amiſeris. Tu rem paucis tenes. Reliqua ex Xenophonte filio corã accipies. Vale cũ pudiciſſima uxore tua, meq; tuo illuſtri Principi cõmenda. Ex Mediola. iiij. Kalen. Martias. M. cccc. liiij.

¶ Fran. Philel. Petro Barbaro Cardinali Veneto. S.

Gratum ſe eſſe dicit.

XEnophonti filio Romã venienti iccirco lr̃as ad te dedi, ut intelligeres me tanti facere beniuolentiã tuã, quã mihi nuper cum iſtic eẽm, certiſſimis documẽtis corã declaraſti, ut oĩa de te mihi ſperare poſſe videar. Id aũt eo facio & maiore cũ fiducia & libẽtius, qm̃ noui nullũ apud me unq̃ intermoriturũ bñficiũ tuũ. Nam eſt apud me antiquius nihil gratitudine atq; pietate. Reliqua tu ex Xenophonte cognoſces. Vale pr̃ ampliſſime. Ex Mediola. iiij. Kalen. Martias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Dñico Cardinali firmano. S.

Excuſat ſe præclare, ꝙ amicũ non ſalutauerit.

NOn poſſum nõ accuſare erratũ meũ, ꝙ cum nup fuiſſem Romæ, ad te minꝰ ſalutatũ ierim, cui me iãpridẽ norim eſſe chariſſimũ. Nolim tñ exiſtimes id vel negligẽtia mea, vel ꝙ tui oblitus fuerim, accidiſſe. Sed dũ cupio in te adeundo minus ineptus exiſtimari, fui in officio ſeruãdo minus erga te officioſus. Volebã eñ et ꝓ amplitudine tua, et ꝓ decoro adire te, & eos cõferre ſmones, qui & auditione tua, & orõne mea nõ indigni iudicarẽt. Quare dũ ſtudeo ea expedire nego

cia,quę mihi ẽrãt apud ſummũ Pontificẽ,plusq̃ in his q̃ putarã tp̃is cõ-
ſumo,tandẽ coactus ſum nõ te ante adire q̃ abire. Itaq̃ in ipſa abitione
mea ex urbe Roma,iter equitandũ accedo ad ipſas ædes dignatõis tuæ.
Is qui triclinij p̃eſt officio,r̃ndet in cubiculario te eſſe diuino ĩtentũ mi-
niſterio,nec licere ſibi itere a tp̃is adire te. Quid multis? Tris horas expe
cto,cũ ne ipſe quidẽ oſtiarius ampli⁹ quicq̃ r̃ndet mihi. Quãobrẽ dum
video mirũ fuari ſilentiũ,& ipſe ad abeundũ ſollicitarer a comitibus,ne
aut ĩporjunior,aut ineptior dici poſſem,abiui equidẽ ſubtriſtior, q̃ vi
ſere te nequerim,quẽ mirifica obſeruãtia pſequor. Tenes ecce rem oẽm.
Tuæ fuerit vel demẽtiæ mihi ignoſcere, vel iuſticiæ oſtiariũ caſtigare,
qui ut eſt gñe Germanus , neq̃ humanitatẽ ſapiat, nec hominũ habeat
diſcrimẽ. Reliqua ex Xenophonte filio cognoſces. Vale pater humaniſ-
ſime. Ex Mediolano.iiij.Kalen.Martias. M. cccc. liiij.

¶ Fran. Philel. Ioanni Auriſpæ. S. Laudat amicũ.

Vanti ego te ſemp̃ fecerim ac facio,nemo eſt qui id melius ſciat
q̃ tu. Id certe exploratiſſimũ habeo,me tibi eſſe chariſſimũ. Fide
aũt in amicos,& prudẽtia tanta vales, quãta ſcio maiore nemi-
nem. Itaq̃ nihil eſt q̃d de te ſperare non auſim. Quibus aũt in rebus tuã
mihi & operã & diligentiã præſtes, velim,Xenophon filius tibi coram
oſtendet. Vale. Ex Mediolano.iiij.Kalen.Martias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Dauolo,equiti aurato, S.

Literas petit de ſtatu amici.

CVm ad undecimũ Kalen. Septẽb. ex caſtris regijs abijſſem,repeti-
turus Mediolanũ,nihil mihi moleſtius fuit, q̃ q̃ te, qm̃ heſterno
veſperi Neapolim reuertiſſe ferebaris,eo die videre, cõplectiq̃ ne-
querim. Itaq̃ abiens mecũ tuli incredibile deſyderiũ tui, quẽ & abſentẽ
abſens intueor,& cõplector,& alloquor. Cupio autẽ maiorẽ in modũ
per tuas lr̃as intelligere,& q̃d agas,& q̃ tibi charus ſim. Sed horũ alterũ
perſpicuũ mihi eſt. Non em̃ poſſum nõ amari abs te,quẽ tantopere ipſe
colã. Alterũ bñ ſpero. Nã qui vir magnus es,& rebus ornatus oĩbus te
bñ agere,ac rebus uti ſecũdiſſimis,dubitare certe nõ debeo. Gratiſſimũ
tñ mihi factur⁹ ſis,ſi q̃ de te mihi ĩ ſpe ſunt poſita,ea tu lr̃is tuis vel cõfir-
mabis,vel augebis. Vale decus meũ,& me Alphonſo regi cõmẽda,&
ut ſoles,chariſſimũ effice. Ex Mediolano.iiij.kal.Martias.M.cccc.liiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Cebæ. S.

Interrogat de nauigio.

INcipienti iam mihi expectare literas tuas, aliud occurrit in mentem.
Cupio enim ex te intelligere,ulla ne a vobis ſit aut in Thraciam, aut
ad Chios nauis traiectura , quæ iſtinc ſoluat ante Kalendas Maias.
Et hoc,& quæ proximis literis ad te ſcripſi,ne negligas rogo. Vale. Ex
Mediolano.viij.Idus Martias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.
Excuſatoria epiſtola.

DEus malefaciat factionibus, ſuſpicatōibusq̧, q̄bus fit, ut tuæ meæq̧ uoluntati mos geri non poſſit. Petierā a Principe, q̄d te uelle intelligebā. Is mihi liberaliſſime reſponderat, ut ſemp̄, omniaq̧ mea cauſa factuꝝ ſe affirmarat. Deinde cū̄ rei conficiūdæ ſtudeo, aniaduerto hunc refrigeſcere. Quod ego moleſte ferens, cunctationis cauſam quæro. Tandē mihi reſpondet, ſe & mea & tua cauſa uelle oīa, uereri tamē ne iſtic aliqui hmōi beneficij genus indigne patianī, Itaq̧ ſibi & hominū habendā eſſe, & tempoꝝ rationē. Reliqua tu pro tua prudētia coniecta. Vnū̄q̧ tibi perſuade, nihil apud me eſſe antiquius beniuolētia noſtra. Vale. Ex Mediolano. v. Nonas Martias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.
Excuſat amicū non reſcribentē, & tñ cum uacabit, ut ſcribat, orat, certiorq̧ fieri petit de eius ſtatu.

n Ihil eſt mihi beniuolentia tua certius. Quid eñ non ames, quem uir maximus & clariſſimus pater tuus Leonardus & dilexerit unice & ſummis beneficijs affecerit? Itaq̧ non modo nō miror, ſi quādo meis lr̄is inuitatus nihil reſponderis, ſed ignoſco potius occupatiōibus tuis, quibus fit, ut neq̧ amicis poſſis, nec ipſi tibi oīno ſatiſfacere. Verū ſi quid ocij quandoq̧ nactus fueris, rem mihi facies gratiſſimam, ſi & de te, & de rebus tuis me reddideris certiorem, in primiſq̧ nunquid in naufragio Biȝantino iacturæ quippiā paſſus ſis. Non eñ poſſum non uereri, ne quid inde tibi detrimēti acciderit ob tuas pecunias, quas habebas Conſtātinopoli in mercatura occupatas. Ad hæc rogo te, ut opuſcula illa mea, quæ abs te meo noīe eloquētiſſimus medicus Petrus Thomaſius petijt, huic iſti tabellario, aut eidem cōmuni amico ad me des. Vale. Ex Mediolano. pridie Kalen. Apriles. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Cuſano iuriſperito. S.
Laceſſentem ſe monet ut deſinat.

ES tu in me Iacobe quotidie q̄ par eſt importunior, id q̄d ne poſthac facias, te non ſolū moneo, ſed etiā hortor, ac rogo. Nā quanq̄ magno anio uiri eſt, iniuriā contēnere, cōtumeliam tñ ferre nemo ſi ſanus ſit, debet. Stultus eſt eñ, qui & alioru & ſuæ dignitatis rationē non habet. Duo ſunt clauſtra natura linguę obiecta, & dentes, & labra, quib⁹ admonemur eſſe nihil effutiendū, ſed aſſeuerāter oīa, prudēterq̧ dicenda. Neq̧ in teſtimonijs mētiri nos oportet, nā ſic ſumus in deū impij, neq̧ in defendēdo oppugnādoue aut piuros, aut peruicacis, id q̄d faciūt hi oēs, qui ſimplicis aniæ ſceleratiſſimā ſectā fouent. Tu me ſatis intelligis. Si iuſticiā, ueritatēq̧ tueris, nullā facis mihi iniuriā. Sin ſecus facis, ut tibi ipſi noces, Vtcū̄q̧ res habet, cōpeſce linguā, & me laceſſere ma

ledictis noli, ne quæ irrita tela obtuſaq; conieceris, retorqueant in te lon ge acutiora. Tibi lingua eſt, ut videre videor, ad iuehendū apta. At Philelpho tuo & lingua eſt, & arundo longe ꝗ diuturnior. Itaq; ſanius tibi cōſulas, ſi me phō uti malis, ꝗ vel oratore, vel ſatyro, ut cōſueſti. Vale. Mediolani ex ædibus nr̄is. viij. Idus Apriles. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Cebæ. S.

Laborare amicū ex crure dolet, & lr̄as ſuas illi non redditas.

G Abriel vir religioſus, idēq; diſertus, qui mō iſtinc Mediolanū petijt, fecit me certiorē, te neſcio quo mō ex crure laborare, Mirari præterea, ꝙ nihil tibi ad ea rn̄derim, quę de re uxoria ad me ſcripſeras. Vtrūq; ſane dolui, & ꝙ tibi crus moleſtiam attulerit, & ꝙ binæ meæ lr̄æ tibi redditæ minus fuerint. Nam harū ego alteras publico mercatorū tabellario, alteras Leonardo ſcribæ vr̄i Principis ad te dederam. Ne igr̄ eadē ſæpius repetā, illarū literarū exēpla cum his una ad te miſi. Tu vale, & crus ꝗ diligētiſſime cura. Ad hæc ſi qd habes de Turcis, ad me pſcribe. Vale. Ex Mediolano. iij. Idus Maias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Marchioni montiſferrati. S.

Cauſam ſilentij reddit.

SI nihil iamdiu ad te ſcripſi, puto iccirco te nō mirari, ꝙ noris id mihi facere non licuiſſe ob tempeſtates procellasq; bellorū. Nam ego te & amo, & obſeruo, non ſolum ꝙ de me ſis meritus optime, ſed quia dignus es, quē boni viri, ac docti oēs & colant, & venerent̄. Itaq; ſi quid in me eſt, quod tibi ſit gratum, id iure peculij tuū cenſe. Ego autē abs te aliud nihil peto, niſi ut me ames, ut ſoles. Præterea maiorē in modum rogo te, ut meos illos de exilio libros Xenophonti filio ad me des. Vale. Ex Mediolano, Idibus Maijs. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Lombardo Collioni. S.

Literas petit.

QVæ mihi Salomon Iudæus nomine tuo expoſuit, audiui. Miratus autē ſum, ꝙ nullas ad me literas dederis. Fac igitur abs te ipo audiam, quæ per internunciū loqueris. Tu me ſatis ſuperq; intelligis. Vale. Ex Mediolano. vij. kalen. Iunias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Ciccho Calabro. S.

Oſtendit ſe velle rebus ſuis proſpicere.

NOn me latet, ꝗ abs te non ſolum diligor, ſed etiam amor. Nec cupio plus te velle mea cauſa, ꝗ poſſis. Id te rogo dumtaxat, ut quod habes ſcriptū, id Principi hodie (modo liceat) legas. Nam diutius tempus terere, iam nulli uſui eſſe mihi poteſt. Itaq; inſtitui omnino proſpicere rebus meis. Tibi vero amico benefico, & optimo me tantum debere profiteor, quantum alteri nemini. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. vi. Idus Iunias. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Excuſat occupationes amici.

ACcuſarẽ ego te profecto vel obliuionis, vel negligentiæ, niſi tuus mihi amor iãpridẽ perſpectus eẽt. Quo fit, ut iſtiuſmodi oẽm de re mea cũctationẽ dem occupatõibus tuis. Quibus q̃m iam magna ex parte ſolutus es, te rogo, ut q̃d mihi corã libẽterq; recepiſti, non inuitus efficias. Vale. Ex Mediolano, Idibus Auguſtis. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Criſtophoro Marliano. S.

Pelliri a Principe veſtem ſuam petit.

VIdeor licere mihi tanq̃ pro meo quodã peculiari iure, uti & op̃a, & officio tuo in omni re mea. Quid em̃ diſcipuli non debeãt præceptoribus, p̃ſertim his q̃bus ſe norint eſſe chariſſimos? Quod te non latet, illuſtris Princeps Alexãder Sphortia, vir plane omni virtute maxĩus, mihi dono dedit anno ſuperiore pannũ roſei coloris, quo pro dignitate ſua Muſarũq; induerer. Is in hãc mihi diẽ ſeruatus eſt integer. Nam ante non fuit uſui. Nunc formatẽ in veſtimẽtum, q̃d ſi minus pellitum fuerit, videatẽ ineptius. Pelliri autẽ ab alio q̃ ab Alexandro, cuius eſt donũ, haud quaq̃ decere arbitrer. Itaq; iſti dicito meis verbis, ut ſuæ munificẽtiæ, & non ingratæ Muſarum voluntati pro ipſe anni cõſulat. Vale, & rñde. Ex Mediolano. xvi. Kalen. Septẽbres. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.

Debitorẽ quendam dicit eſſe ſoluendo.

NEc tu mihi tuos cogitatus proximis l̃ris declaraſti, nec ego ex me illos potui coniectare. Sed quoniã a familiari quodã nunc reſciui virũ illum, quo de antea ad me ſcripſeras, debere tibi pecuniã, te iterũ aliter admonendũ putaui, cũ eſſe ſoluẽdo non difficilẽ, quantũ tibi debuerit. Habet em̃ bona, quæ ſtabilia vocanẽ, permulta, viuitq;, & victitat lautiſſime. Itaq; tibi nõ eſſe longius differẽdum cenſeo. Veni Mediolanũ. Nam oĩa tibi ſecũda futura ſunt, cũ ob alias pleraſq; rationes, tum q̃a humaniſſimus hic Princeps noſter, & videbit te libẽtiſſime, & tuũ ius omne ſuũ ius eſſe exiſtimabit. Preterea q̃d tibi an̄ ſignificaui, ſi minus abundas equis, hic mihi ſex ſunt, q̃s tibi quoq; volo eſſe communis. Vale. Ex Mediolano. x. Kalen. Septẽbres. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Bartholomæo Bucinio. S.

Nec ſimulandũ, nec diſſimulandũ eſſe, Laudatq; amicum q̃ ſe totũ patefecit ſibi, & pollicetẽ officium ſuũ.

QVod te mihi totũ oſtẽdis, & amice facis, & recte. Nã cum in viro bono, tũ vel in primis in amicitia nec ſimulatũ quicq̃, nec diſſimulatũ eſſe oportet. Itaq; vidimus ab Ariſtotele dari Socrati vicio, qui cũ eſſet ſuæ tẽpeſtatis oim apud Athenienſes doctiſſimus, & inter alienos diceret, & apud ſuos, ſe unũ id ſcire, q̃ nihil ſciret, aliud ꝟo nia

hil. Decet pfecto quenq; (ut mea fert opinio) ſe talē oībus illuſtrare, qualis ſit. Vt fucata & cōficta mlier grata eſſe nō poteſt, ita etiā illa q̄ coloris bonitatē venuſtatemq; occultat, in vitio eſſe cōſueuit. Qd' ſi omni in re cōſiderandū eſt, eo magis in amicitia, quæ eſſe certe nullo pacto queat, niſi oī ex parte pateat, perſpicuaq; ſit. Egiſti igit̄ pro officio, q̄ te pximis l'ris non ſolū in cute (ut aiunt) ſed intus q̄ ita mihi te cognitū reddideris, ut ea quæ oculis cernunt̄. Delectat me ſane ingeniū tuū, delectat orō, placet eruditio, piucunda eſt humanitas. Q me vero ita laudas, ita obſeruas, ita exuberantē quandā dilectionis erga me tuæ, amoriſq; abundantiā præ ſe fert. Et quanq; non iſta mihi eſt de me opinio, quā tibi eſſe aīaduerto, non tn̄ moleſte tuli ita abs te ſentiri, quo ſis ī me amādo alacrior. Ego aūt illud tibi unū polliceor, oīa me tua cauſa præſtiturū, quæ tibi vel cōmodo, vel iucunditati fore cognoro. Non em̄ potes mihi nō eſſe chariſſimus, qui & doctus ſis, et diſertus, & bonus, meiq; amātiſſimus. Valē. Ex Mediolano, Kalen. Septembribus. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Nucetano. S.

Amico gr̄as agit pro beneficijs, & libros illi mittit.

ME indies magis atq; magis tibi obſtringis plurimis tuis ac maxīs bn̄ficijs. Itaq; tantū me tibi debere fateor, quantū ab me diſſolui poſſe deſperē. Quod aūt voluntate poſſum, id certe ita libēter facio; ut vix aliud quicq; magis. Quare cū aīaduerterim te mea l'raria & ingenij monumēta delectare cōſueſſe, duos codices ad te dedi, q̄s a filio Xenophōte corā accipies, ab eodēq; intelliges, q̄bus in rebus tuo officio uti velim. Tu ſi q̄d eſt q̄d mea opera tibi p̄ſtare poſſit, id totū in tua eſſe p̄tāte poſitū exiſtimato. Vale. Ex Medio. Nonis Nouēb. M. cccc. liiij.

¶ Fran. Philel. Nicolao Quinto ſummo pontifici. S.

Petit quippiam a ſummo Pontifice.

QVid in cauſa fuerit, q̄ ſerius ad tuā beatitudinē vel ſcripſerim, vel miſerim, e filio Xenophonte corā accipies, ſi'ſq; cognoſces quæ mea mens ſit, & q̄d conſilij cœperim. Tuæ aūt māſuetudinis, benignitatiſq; fuerit id præſtare, quod a me fidētius fortaſſe q̄ par ſit, verū beniuolentiſſimo in te aīo, pientiſſimoq; petit̄. Vale pater beatiſſime. Ex Mediolano, Nonis Nouembribus. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Dn̄ico Cardinali Firmano. S.

Operam petit Cardinalis.

EO maiore cū fiducia tuis bn̄ficijs uſurus aduenio, quo te iam pluris annos bn̄ficentiſſimo uſus ſum. Nam vel a Bononienſi uſq; legatione tantā mihi beniuolentiā oſtendiſti, ut nihil eſſe arbitrer nec magnū, nec paruū, quod mea cauſa facturus non ſis, p̄ſertim cum eum me eſſe cognoris, apud quē nullū ſit intermoriturū officium. Nam quā referre parē gratiā nequeā, eam habere q̄ maximā & velim & ſoleam.

Quid aũt abs te cupiã, Xenophon filius tibi coram tẽpeſtiue declarabit. Vale pater demẽtiſſime. Ex Mediolano, Nonis Nouẽb. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Matthæo Ioanni. S.

Gratum ſe oſtendit.

CVm mittere Xenophonta filiũ ad Alphõſum regẽ, tu mihi unus vel in primis occurrebas, cuius mihi recordatio iucundiſſima ſit. Non eñ obliuiſci poſſum, q̃ mihi ſingularẽ beniuolentiã præſtitiſti, cum anno ſupiore in regijs caſtris tua & opera, & officio uſus ſum. Itaq; niſi te vehemẽter diligã, ingratus ſim, qui haberi gratiſſimus non cupio ſolũ, ſed etiã ſtudeo. Vellem admodũ libẽter, aliqua mihi offerretur occaſio tibi gratiæ referendæ, quã tamẽ ita habeo, ut maior haberi cuiq̃ haud queat. Quare tu ũſit, & me, & meis rebus oĩbus non ſecus uti, q̃ tu tuis. Quod ſi feceris, magna me afficies voluptate. Nã ego tua uti opera, & ſtudio nunq̃ deſiſtam. Cætera tu e Xenophonte corã accipies. Vale. Ex Mediolano, Nonis Nouẽbribus. M. cccc. liiij.

¶ Fran. Philel. Petro Nucetano apſico Secretario. S.

Literas mittit filio reddendas.

ET ſi Xenophonti filio hinc abeunti mãdaui oĩa diligẽter, quæ ab eo fieri vellem, tñ non eſſe ab re duxi, ut iterum lr̃is admoneretur. Itaq; rogo te, cum primũ iſtuc peruenerit, cumq; videris, (nam continuo te adibit) literas hiſce introcluſas, eidem reddendas cures. Reliqua tu coram ex eo accipies. Vale, & me ſanctiſſimo domino noſtro commenda. Ex Mediola. iij. Idus Nouembres. M. cccc. liiij.

¶ Franciſcus Philel. Blaſio Axeretenſi. S.

Hortatur amicum ad viciſſitudinẽ literarum.

NEſcio ſane uter noſtrũ magis ſit accuſandus, ego ne qui iamdiu nihil ad te lr̃arum dederim, an tu qui ne noſtri quidẽ memineris. Nam ego de te tuaq; ſalute quæſiui ſæpenumero vel ex tuis, id quod tibi nunciatũ eſſe non ſum neſcius. At nemo iſtinc venit, ex quo potuerim ĩtelligere, an de me unq̃, noſtraq; amicitia mentionẽ feceris. Verum iccirco ignoſco tibi, q᷑ acceperim te totum eſſe amori deditum, quem nec cæcum eſſe patiaris, te plurimũ rogo. Sed utcunq; res habet, poſteaq̃ ipſe glaciem fregi (ut aiunt) tui officij fuerit, ut itineri te accingas, ut mutuis literis una ſimus, unaq; aſſidue colloquamur, mutuiſq; inter nos officijs contẽdamus, quibus æque vincere, atq; vinci perpulchrum eſt. Vale. Ex Mediolano, Kalen. Ianuarijs. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Didoni medico. S.

Codicem Alberthi Magni petit,

ACcepi a nõnullis tibi eſſe illud Alberthi Magni opus, q̃d de angelis inſcribĩt, Id quoniã laudari video a viris doctis, & ſapiẽtibus videre plurimũ cupio. Nec ſum veriꝰ abs te petere, ut huic meo

deſyderio ipſe opituleris, vel venu, vel cõmodato. Nam ſi quã tibi in re opus eſſet officio meo, nihil a me fruſtra peteres. Propediem Xenophon filius Neapoli ad nos rediens iſtac iter facturus eſt, cui velim vel iſtiuſmodi codicem ad me des, vel literas, quibus intelligam quid facto ſit opus. Vale. Ex Mediolano. iij. Idus Februarias. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Dauolo. S.

Filij cauſas expediri rogat.

SIt ne adhuc Neapoli Xenophon filius, an minus ſit, nihil habeo certi. Illud mihi plane certius omni re certiſſima, me tibi eſſe chariſſimum, & ne id quidem iniuria. Non eñ es neſcius quantus eſt erga te amor meus, quæ fides, quæ obſeruantia. Itaq; mea oĩa tibi maximæ curæ eſſe certo ſcio. Q, ſi forte acciderit, ut nondum Xenophon Neapoli abierit ob occupationes vel tuas, vel regias, cura obſecro, ne diutius tempus terat. Vereor eñ fore, ut iter minus ſit tutum habiturus, ſi longiorem moram apud vos gerit. Nam comes Iacobus Peruſinus prope diem in Flaminiam, Picenumq; profecturus cum exercitu perhibetur. Præterea quid ego facturus ſim neſcio, niſi rem omnẽ meam ex filio antecognoro. Reliqua tu pro tua prudentia non difficile conſyderare queas. Vale. Ex Mediolano. vij. Kalen. Martias. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Reddi petit filio lr̃as, ut properet domum.

POſteaq̃ hinc abieras, mihi redditæ ſunt literæ a Xenophonte filio. Itaq; mihi uſui eſt, ut his mentẽ meam, q̃primũ ſentiat. Nam ſi ſecus fiat, diuturniorẽ moram cum Neapolitanis videtur eſſe facturus. Itaq; mihi facies rem pergratã, ſi operam dederis, ut meas haſce literas propediem filius accipiat. Vtere diligentia, & fide qua ſoles, in Philelphum tuũ. Præterea quæ Florentiæ abs te curatũ iri volebã, ut perficias, rogo. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Martias. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Zancario. S.

Recte ſe conſuluiſſe dicit.

REſpondi proximis diebus ad ea q̃ mihi ſcripſeras ex publico decreto. Tibiq; diligẽter aperui ſnĩam animi mei, in quã ipſam ſi a vobiſquoq; itũ fuerit, habebũt oĩa recte. Reliquũ eſt, ne differas, ſed q̃primũ ad me lr̃as des, q̃bus fiam certior de re omni quã noſtra intereſſe iudicabis. Vale. Ex Mediolano, pridie Kalen. Iulias. M. cccc. lv.

¶ Fran. Philel. Guilielmo Vrſino Franciæ Cancellario. S.

Deſyderat literas amici, & libros illi mittit.

EXiſtimo fieri aut nũcioꝶ negligẽtia, aut etiã fortaſſis occupationibus tuis, ut lr̃æ tuę vel mihi nõ reddanť, vel nõ eant ad me. Nã me tibi hũaniſſimo viro eſſe chariſſimũ, non ſum neſcius. Cęterũ velim ſcias in eadẽ me eſſe ſnĩa, quã antea ad te ſcripſi. Qua de re eruditiſſi-

mus philoſophus, ac medicus Thomas Coronenſis tecū verba faciet. Ad hæc dedi ad te Ioanni Coſſæ viro nobiliſſimo opus meū ſatyricū, ſatis emēdatum, & ſi minus eleganti codice perſcriptum. Malui tn̄ aliqd ad te dare, q̄ pati, ut vir utriq; noſtrum amiciſſimus, monimētis meis oīno vacuus ad te iret. Nam aliud quicq̄ per id tpis nihil mihi erat in manu. Vale. Ex Mediolano. xiiij. Kalen. Auguſtas. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Mario filio. S.

Hortatur filium ad bonas artes.

PLacuit carmen tuū, placuit ep̄la. Quæq; ſcripſiſti, oīa me plurimū delectarunt. Quibus autē honoribus te florentiſſimus Sabbaudiæ dux ornarit, illis te facito dignum præſtes. Quod ita maxīe conſequeris, ſi cum doctrinā, tum non minus diligentiā ingenij bonitati adhibueris. Videre em̄ in te filium videor (quod Stoicis placet) non ingenij minus q̄ corporis vim quādam a patre emanaſſe. Sed ea vis oīs audiendo, legendo, meditando, docendo, diſſerendo, ſcribendo excitatur, alitur, augeſcit. Itaq; nolim, induſtria diligentiaq; minus q̄ cæteris vel naturæ, vel diſciplinæ præſtantijs fretus eſſe, perpolitusq; iudiceris. Reliqua oīa quæ petijſti per lr̄as, curabo tēpeſtiue. Nā ad ea continuo præſtanda tēpus mihi non fuit. Sed cum Xenophon filius iſtuc ierit, id q̄d propediē eſt futurum, morē geram tuo deſyderio. Amicus tuus, vel noſter potius, vir nobilis Ariſminus noſtro officio uti voluit. Vale cum uxore, & filijs. Ex Mediolano. iij. Nonas Auguſtas. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Lucino Genuenſi iuriſconſulto. S.

Gratificatur amico duplici ratione.

ACcepi ex lr̄is Ioannis Marij filij, cum eximiā tuā erga ſe multis in rebus benignitatē, tum ſingularē beniuolentiā erga me. Quo quidem duplici liberalitatis gn̄e facile admoneor, ut te non diligā ſolum, ſed etiā maiorē in modū amem. Quod eo facio libentius, quo cū te virū eſſe ītelligo, qui & ciuili ſapientia, & bonarꝫ artiū diſciplina, ingentiq; ꝟtute talis tātusq; ſis, ut a probatiſſimis oībus, optimisq; viris iure obſeruādus, colendusq; iudiceris. Itaq; non mō ꝙ in me amādo, in filioq; mihi dilectiſſimo amplificādo officioſiſſimū te pr̄ſtiteris, atq; pr̄ſtes, es mihi īter amiciſſimos hn̄dus, ſed etiā ꝙ is ſis, quē vel nullo ꝓuocati bn̄ficio boni & docti oēs debeant oī beniuolētiā proſequi. Habe igit̄ me in tuis, meq; utere pro volūtate tua. Nunq̄ te tua de me fallet opinio. Vale Ex Mediolano. xiiij. Kalē. Septēbres. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Auguſtino Dato. S.

Cauſam cur non reſcripſerit narrat. Deinde laudat amicum de eloquentia.

n Olim tibi pſuadeas ulla mea vel negligentiæ, vel tui obliuione factū eſſe, quo minus ad tuas unas ſupioris lr̄as tibi rūderim.

Nam ut ſcire longo iam uſu potuiſti, nec me omni etiã in re diligentior eſt quiſq̃, nec tui obliuiſci queã, ab quo me norim nõ ſecus amari obſeruariq̃, q̃ ſi eſſes filius. Sed meæ mihi occupationes huic dulci, pioq̃ officio fuerunt ĩpedimẽto, qbus ipſis & ſi ne nunc qdem ſum vacuus, malui tñ vel paucis ad te reſpondere, q̃ perſtare diuturniore ſilentio, ut iure videri poſſem obiurgandus abs te. Delectarũt me vehemẽter tuæ lr̃æ, quippe quæ teſtes locupletiſſimæ ſint nõ minus præſtantiſſimi tui ingenij, q̃ ſummæ erga me pietatis. Placet eruditio, placet orõnis nitor, in primiſq̃ tua modeſtia, & humanitas. Perge igitũ. ut cœpiſti, quo tum beniuolentia tua te indies magis magiſq̃ diligamus, tum priſtinæ nr̃æ doctrinæ fructus ex tuis diſertiſſimis monimentis quotidie capiamus uberioris. Vale. Ex Mediolano .iij. Idus Septẽbres. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Bartholomeæ Scalæ. S.

Negocium nondum perfectum dicit.

SCripſi ad te breuius, q̃ & ipſe velles, & mihi opus eẽt. Sed nõ multo poſt q̃um qd plus ocij nactus fuero, tibi ſimul mihiq̃ faciã ſatis. De re vermia q̃d ſcire cupis, totũ eſt in expectatiõe. Amicus eñ ille, qui eo loci ipſe profectus eſt, nondũ redijt Mediolanũ. Aiunt tñ ad triduũ redditurũ. Cum primũ reuerterit, oĩa cognoſces. Tu interim vale, & nos ama. Ex Mediolano .iij. Nonas Octobres. M. cccc. lv.

¶ Fran. Philel. Stephano Cornelio regio Secretario.

Libros abſolutos eſſe dicit, ep̃las alijs reddendas mittit, ac de futuri tẽporis qualitate inquirit.

LIbelli tui iampridẽ ſunt abſoluti. Itaq̃ eos habebis, cũ voles. Verũ ne diutius differas, moneo. Librarius enim leuiuſculus eſt, planeq̃ moroſus. Cum hiſce ternas lr̃as ad te dedi, quarũ unæ Ioanni Coxæ reddendæ ſunt, idq̃ q̃primũ, alteræ Guilielmo Franciẽ Cancellario, tertiæ Thomæ Græco Caroli regis medico. Nihil es mihi facturus hoc tẽpore gratius, q̃ ſi operam dederis, ut hæ omnes literæ & q̃celerrime, & q̃diligentiſſime reddant. Si qd autẽ epiſtolarũ ad me dederis, cui commendes, etiã atq̃ etiã cogita. Nolo eñ res meas diuulgari, hoc p̃ſertim tẽpore q̃d non oĩno caret ſuſpitione. Scire ex te cupio, quid futurũ putes, bellũ ne, an pacem. Hoc vero iccirco a me quærĩ, quoniã inſtitui in Hiſpaniã breui proficiſci ad Apoſtoli Iacobi templũ, voti ſoluendi gratia. Vale. Ex Mediolano, Idibus Nouembribus. M. cccc. lv.

¶ Fran. Philel. Guilielmo Vrſino Franciæ Cancellario. S.

Opera ſua mittit amico, a q̃ & lr̃as petit, & fauorẽ in tabellariũ.

CVm Manuel Iacob noſtri huius Principis noĩe ad Chriſtianiſſimum regẽ Carolũ iter faceret, idoneus nũcius viſus eſt, cui meos libros de exilio darem ad te dono. Nam iampridem ſum ex multis certior factus, te affici horum deſyderio. Eſt etiam cum his & longior

quædã ad regẽ aduerſus infideles epiſtola, & carmẽ quoddam itẽ lon giuſculum. Si tibi morẽ geſſero, res erit mihi pergrata. Abs te aũt duo ſunt, quæ petã. Vnum, ut tuas lr̃as ad me des, & quidẽ tales qualis maxime expecto. Alterũ, ut Manuelem hunc, quantũ ſcilicet ad expectationem eius attinet, ita tractes, ut intelligat meas ſibi cõmendationes fuiſſe non inutiles. Vale. Ex Mediolano. x. kalen. Decembres. M. cccc. lv.

¶ Fran. Philel. Thomæ Corongo phõ, ac medico. S.

Literas ſibi non eſſe redditas dicit.

NIcolaus Trachaniotes, & Alexander Cananus a vobis in Italiã redeuntes, cum Mediolanũ viſendi mei gr̃a diuertiſſent, me tuo noĩe mouerũt, dediſſe te lr̃as ad me, qbus fierẽ omni de re certior, quã mea intereſſe putauiſſes. Itaq; volui ne eſſes neſcius nullas mihi redditas eſſe tuas lr̃as. Quare ſi me amas, q̃d certo facis, facito, ut intelligã quid agendũ ſit. Vale. Ex Mediola. pridie kalen. Ianua. M. cccc. lv.

¶ Franciſcus Philel. Ioanni Andreæ Abbati. S.

Oſtendit amico qd ſperandũ, quidve vitandũ ſit.

ET ſi nudiuſquartus lr̃as dedi ad te alteras de re tua, tamen quia interdũ nuncij ſunt vel negligentes, vel tardiores, repetam paucis, quæ antea ſcripſerã. Negocium tuũ apud Principẽ, & forti, & firma, & tota acie ſum aggreſſus. Putoq; nobis ex ſententia noſtra ſucceſſurũ. Tu autẽ iſtic cura, ut item lr̃æ apoſtolicæ eant ad Principem, & aliæ quoq; a Iacobo nr̃o Calcaterra diſertiſſimo iureſconſulto, & cum hiſce etiã tuæ ſubmiſſæ, p̃humanæ, & ſupplices. Quas oĩs mihi primo reddi volo, ne ſi forte alij fuerint redditæ, aut nihil referaĩ ad Principẽ, aut ſecus q̃ opus ſit. Dabiſq; operam, ne collati beneficij lr̃æ emanẽt in competitorẽ tuum. Hæc ſi feceris, te omĩ ſollicitudine, moleſtiaq; ſoluã. Rem paucis tenes. Vigila. Si Nicodemus Tranchedinus iſtuc aduenerit, cum velim meo noĩe horteris, ne literarũ mearũ, quas cupio a ſummo Pontifice confirmari, obliuiſcatur. Tuq; ſi opus fuerit, rem adiuua. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Februarias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Promittit officium ſuum.

FAciam q̃d petis, & libenter, & cito. Neq; erunt ullæ tantæ meæ occupatiões, qbus ab officio impediar. Tu interea tp̃is bono ſis aĩo, & Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Gregorio Typherino. S.

Promittit pluribus verbis officiũ ſuum.

COmmẽdatio tua de Laurẽtio Veneto, erit mihi loco alieni conflati æris. Nã non aliter ei oĩbus in rebus ſum affuturus, ac ſi eẽt filius. Quod non ſolũ tua cauſa ſum facturus, id quod maximũ habet apud me pondus, verumetiã mea, qui maxĩo ſim abs te dono affe

ctus,cum eũ mihi cõmendaris,qui dignus eſt,ut & diligat, & amet ab oĩbus. Itaq; noli de me quicq; dubitare. Nã nihil eſt q̃d malim, q̃ tubi morẽ gerere. Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Aenico Dauolo. S.

Gratum ſe eſſe dicit de beneficijs acceptis.

DE voluntate Alphonſi regis erga me,& de ſtudio diligẽtiaq; tua, non coniecturis, & argumẽtis firmiſſimis ſolum, ſed multis etiã beneficijs iampridem certior factus ſum. Itaq; tibi velim indubitato perſuadeas,nihil eſſe apud me antiquius gratitudine. Et ne longior ſim tecum q̃ par eſt,propediem, ut ſpero, obſequar volũtati conſilioq; tuo. Vale. Et maieſtati regiæ me q̃diligentiſſime cõmenda. Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Beccariæ. S.

Arguit quendam furti,& librum repetit.

MOnui te ante ſemel,& iterũ per lr̃as, ut Plutarchi paralella, quæ hinc abiens tecũ aſportaſti me inſcio,mihi curares reddenda denīq;. Tu vero neq; das codicẽ,neq; lr̃as. Itaq; non poſſum fidem boni viri non deſyderare in te. Non eĩm facis,ut te decet. Quid eĩm aliud fuit aſportare clam illiuſmodi mecum codicẽ me non modo ĩuito, ſed totius tuæ abitionis inſcio, q̃ vel rapere,vel furari? Quo eĩm debeo alio verbo uti,cum nihil oĩno reſpondes? Itaq; te etiam atq; etiam hortor,ac moneo,ne mihi moueas bilem. Sed cura,ut meus codex q̃primum ad me redeat. Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Auguſtino Dato. S.

Silentium excuſat.

m Iror q̃d in cauſa ſit, q; ſæpe meis lr̃is prouocatus, nihil oĩno in hanc diem r̃nderis,cũ non tacendi a nobis,ſed dicendi artẽ didiceris. Nec eĩm puto te uſq; adeo occupationibus obrutũ, ut nihil oĩno tibi detur ocij ad officiũ. Quid abs te velim, & quid te deceat,non es neſcius. Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Lodouico Caſellæ. S.

Dotem filij petit ſibi imperrari a Principe.

NIſi tua mihi beniuolẽtia iampridẽ certiſſimis documẽtis perſpecta eſſet, uterer fortaſſis accuratiore oratione. Sed vix eſt quicq; magis alienũ ab amicitiæ diffidentia. Quare cum liquido intelligam te eſſe percupidũ meorum cõmodorum,in re præſertim & honeſta & pia,utar & breui tecum & aperta dictione. Permulta mihi incõmoda ſunt,ſed unũ ſane oĩm moleſtiſſimũ, q; grandiuſcula mihi eſt filia,& ea quidẽ moribus modeſtiſſimis. Vnde hanc tradam viro, mihi ſatis non eſt. Deſunt eĩm ad dotem aurei ducenti. Rogo te, id meo nomĩe nuncies duci Borſio, cumq; tua illa ſuaui eloquentia, qua duriſſimos etiã lapi-

des ſoles demollire, non ores modo, ſed exores, ne patiař me diutius huiuſmodi angi incõmodo. Haud eñ dubito, qua facilitate ac munificentia eſt nobiliſſimus iſte Princeps, non iuitus opem tempeſtiuę feret huic tantę meæ neceſſitati. Tibi vero habeo grãs imortalis. Tecum longior eſſe nolo. Nec eñ oportet, cũ & natura ſis hũaniſſimus, & mei amãtiſſimus. Vale Ex Mediolano. xi. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Pecunia ut ſibi ſoluatur petit.

DEdi literas heri ad te Pigello negociatori Coſmiano, qbus fiebas certior, nihil eſſe ſperandũ de exigenda pecunia, quã Petro Paulo illi tuo credidiſſes. Pugnat eñ cum inopia. Itaq; quo magis eget nũmis, eo verbo℞ plus habet. At vba emere, vendẽti verba non expedit. Proinde ſi me amas, q̃d certe facis, cura ut ea mihi pecunia ſoluař hic a Pigello, vel cũ aliquo meo detrimẽto, ut mẽſario℞ mos eſt, hoc eſt, ut iſtic noĩe meo plus des, et hic mihi reddař minus. Nã malo hmõi ſubire detrimẽti genus, q̃ incõmodari diutius. Rẽ matura, & Vale. Illuſtrem meũ Mecœnatẽ Carolũ Gonçagã magno & excelſo anĩo virũ ſaluere plurimũ opto. Ex Mediolano. viij. Kalen. Martias. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Lodouico Caſellæ. S.

Promittit obſequium ſuum.

INtelligo indies magis id quod certe dubitaui nunq̃, me tibi eſſe chariſſimũ. Itaq; tibi velim oĩno perſuadeas, eum eſſe Philelphum tuũ, quo de tibi poſſis oĩa polliceri, quæ vel grati animi ſunt, vel ingenui. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Martias. M. cccc. lvi.

¶ Fran. Phild. Petro Thomaſio phõ, medicoq;. S.

Literas annexas reddi petit amico.

REm mihi facturus es admodum gratã, in primiſq; periucundã, ſi literas hiſce tuis adnexas reddi curaueris Carolo Gonçagæ, & q̃s celerrime, & q̃ diligentiſſime. Quod ut facias te maiorẽ in modũ rogo. Præterea ſi quid noui habes de Turcis, rebuſq; orientalibus, fac ut ſciam. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Martias. M. cccc lvi.

¶ Franciſcus Philel. Franciſco Aleardo. S.

Arguit amicũ, q libros non reddiderit.

Albæ Othoniſq; Cæſarũ vitas, q̃s e Græcis latinas reddiderã g promiſiſti hinc abiens fore, ut añ mẽſem reddendas mihi curares. At iam pterijt totus annus, cũ neq; illæ, nec lĩæ tuę ullæ uſq; apparent. Bonũ autẽ virum te, eundẽq; nobis amicũ eſſe arbitror. Itaq; nõ poſſum equidẽ nõ mirari, qd in cauſa fuerit, ut tãdiu & mihi, & amicis pluribus, qui iſtiuſmodi vitas videre deſyderãt, & incõmodaris, & incõmodes. Niſi fortaſſis alij quidã ſunt apud vos Veroneſes, q̃ apud reliquã Italiã mẽſes, nã ſicut mẽſis apud Aegyptios anni loco ducebař,

ita apud vos annus pro mēſe habeat, rediſſe iam tandē ad me debue-rant libelli mei. Vale. Ex Mediolano, Nonis Aprilibus. M.cccc.lvi.

¶ Fran. Philel. Petro Thomaſio phō, ac medico. S.

Gratulatur amico, qui ex ægritudine conualuit, hortaturq́ ut curet valitudinē ſuam.

NOn prius mihi quicq̃ de tua amiſſa valitudine eſt renunciatum, q̃ de recuperata ex tuis literis intellexi. Nullis certe occupationibus meis eſſet itermiſſa dulciſſima noſtra conſuetudo ſcribendi, ſi quid mihi antea fuiſſet de tua ægrotatione auditū. Qua eſſe te libera-tum, ita lætor; ita gaudeo, ut alia de re nulla magis poſſim. Reliquū eſt, omnē curam, diligentiāq́ adhibeas, quo te poſſimus q̃diutiſſime frui. Quod ut facias te per amicitiā noſtram rogo etiā atq́ etiam. Ego car-minū opus hoc tēpore ſum editurus, id quod regis Francorum Caroli dicaui nomini. Tu velim literas meas tuis hiſce incluſas, q̃ celerrime, & q̃ accuratiſſime reddi cures Mecœnati meo Carolo Gongaçæ. Vale. Ex Mediolano, Idibus Aprilibus. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Fagino Forobronunciano. S.

Cauſam ſilentij reddit, & aliqua ſibi exſcribi petit.

QVod poſteaq̃ aſparagos ad me dederas, nihil ad te ſcripſerim, aliud qd putas fuiſſe in cauſa, q̃ expectaſſe me, ut q̊d lautiſſime cœperas, ſecundares. Id quoniā iam plane aniaduerto nequaq̃ abs te factū iri, cogitaui excitandū te eſſe, ut ſi vel hac via munificentior reddi poſſes. Sed interea loci maiorē in modū a te peto, ut Spartiani, ac reliquorꝫ ſcriptorū, quos iſtic eſſe audio, vitas imperatorias mihi oīno exſcribi cures. Vale. Ex Mediolano. x. Kalen. Iunias. M. cccc. lvi.

¶ Fran. Philel. Petro Thomaſio phō, ac medico. S.

Accuſat quendam, ꝙ rem interuerterit.

Item de Turco mentionem facit.

AMicus ille tuus nec orationē mihi tuā oñdit, nec epl̄am, iccirco ut arbitror, ꝙ oīa verterit in ſuū uſum. Ita eſt em̄ mos hoīs, quippe qui diſertus haberi cupiens, alienis ſe veſtibus non iuuus ornat, graculū ſcilicet imitatus, quē aquilę pēnis qnq́ indutū fabulant. Quare cū tua legi vis, tibi poſthac prudētius conſule. Non em̄ recte cibus eſuri enti cōmitti. Quid apud vos noui ferat de Turco Mahometo, deſyde-ro audire, ociat ne, an negociat, & ubi ſit gentiū, nā certi nihil ad nos re ferī, quanq̃ ſunt qui eū in Triballos cū maxīo robuſtiſſimoq́ exercitu, ad qngenta hoīm millia, ꝓceſſiſſe affirmēt, aduerſus Spendorobū, qd eſt munitiſſimū oppidū ad Danubiū poſitū e regione Hungariæ; Nos dormīus, at Turci vigilāt. Vale. Ex Medio. Nonis Iunijs. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Porcellio. S.

Commodata repetit.

VErborũ exercitatio peritiſſimoq; artifici vobis opus non eſt, præſertim ei qui non latinã ſolũ, ſed etiã græcã ſapit calliditatẽ. Itaq; rogo te, ut libentiſſime tibi cõmodata fide bona, reſtituas. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris, iij. Kalen. Decembres. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Phild. Xenophonti filio. S.

Doctrinã cum bonitate coniunctã eſſe debere.

E Mantuano epiſcopo quæ ſcripſiſti, legi perlibenter, & ſi nihil d certi feciſti. Audio iſtum antiſtitẽ & doctũ eſſe, & bonũ virum. Equidẽ neq; bonitatẽ cuiuſq; facio multi, ubi is caret doctrina, neq; doctrinã in prædio eſſe habendã reor, q̃ bonitate ſit nuda. Tu ſatis potes aĩaduertere q̃ mea ſit mẽs, quæ volũtas. Itaq; etiã atq; etiã caue, ne q̃d agas temere. Odorare oĩa diligenter, nec ſinas te falli. Satis es admonitus. Vale. Ex Mediolano, kalen. Decẽbribus. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Phild. Lodouico Cunij comiti. S.

Amicum orat, ut filio bene conſulat.

XEnophon filius cupit pegrinari, id q̃d ei fauſtũ, fortunatũq; ſit, vehemẽter opto. Rẽ mihi feceris gratiſſimã, ſi quo tpe Mantuæ fueris, inquires oĩa diligẽter, ut intelligas quo iter incedit. Eumq; accerſias ad te perſæpe, ac moneas, quæ ei conductura exiſtimaueris. Nam neſcio quo natus aſtro, quædã appetit ſupra vires. Cõpeſcendus eſt eius impetus, ne ſeſe præcipitẽ dedat. Probo eſt ingenio, & cõpoſitis moribus, ſed quiddam habet neſcio quid, longe ſe altius. Tenes quid velim. Vale. Ex Mediolano, Kalen. Decẽbribus. M. cccc. lvi.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Librarium ad ſe mitti iubet.

SVperioribus diebus Bartholomeo Platynẽſi Mantuã repetenti lr̃as ad te dedi, q̃bus ad ea oĩa reſpondi, quæ ternis antea lr̃is mihi ſcripſeras. Nunc aliud nihil erat, q̃d ſcribendũ eſſe oporteret, niſi ut Patauinũ librariũ ire ad me cures, quẽ tractabo non humaniter ſolũ, verũ etiã liberaliter, ſiquidẽ talem experiar, qualẽ prædicas. Tuã iſtic morã non poſſem non probare, ſi q̃d certi audirẽ tibi conſtitutũ. Nam ſpem prædio emere ſtultum eſt. Tu tamẽ facito, ne q̃s te leuitatis accuſare iure queat. Vale. Ex Mediola. iij. Nonas Decembres. M. cccc. lvi.

¶ Fran. Philel. Blaſio Ghiglino Abbati diui Ambroſij. S.

Minatur cuidam, niſi libros reddat.

AButeris Blaſi Ghigline facilitate modeſtiaq; mea. Et facis tu quidem mĩme liberaliter, qui & orationes meas, & libellum, quẽ de vita & moribus illius ſanctiſſimi patris, ac ſapientiſſimi viri, pientiſſimiq; Pontificis Nicolai quinti nuper ſcripſerã, repetenti mihi tam ſæpe reddere vel neglexeris, vel nolueris. Itaq; dico tibi, niſi ante Chriſtianã reſurrectionẽ hęc oĩa mihi reſtitueris, oĩno fore, ut facilitatis poſt

meæ & uſitatæ nimis in te modeſtiæ ita oblitū ſentias, ut neq̧ me unq̧ velis, nec aliū quenq̧ fallere. Nam dabo operā, ut de laudatiſſima tua iſta conſuetudine, moribusq̧ grauiſſimis, nulla unq̧ ætas, nulli populi conticeſcant. Vale. Ex Mediolano. ix kalen Martias. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel. Othoni Carreto iure conſulto. S.

Literas alterí reddendas mittit.

Qui diui Ambroſij monaſterio Mediolani abbas præeſt, quædam opuſcula mea iampridem accepit cōmodato. Hæc dum repeto, dat homo ſimplex ac minime verſutus verba ſemper. Itaq̧ inſtitui bello rem decernere, poſteaq̧ iure non licet. Sed anteaq̧ in aciem deſcendo dimicaturus, duxi hominē admonendum. Quare te rogo, ut meas literas, quas hiſce occluſas, ei reddendas cures, meq̧ facias q̧primum certiorē, malit ne omino inſanire, an aliquando reſipiſcere. Nam niſi Blaſius Ghiglinus ſatiſfecerit propediem ſuo muneri, ego utar meo. Vale. Ex Mediolano. ix. Kalen Martias. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Filium admonet, ut ſibi caueat.

ACcepi tuas lr̄as ex Venetijs, quas tuus ille familiaris Veronenſis mihi reddidit. Laudo tuā iſtuc profectionē, modo ſalutis habeas rationē. Audio em̄ iſtic laborari peſtilentia. Itaq̧ ratio tibi hn̄da eſt valitudinis. Et vetus mihi eſt, & ſumma amicitia cū viro clariſſimo Bernardo Iuſtiniano, Leonardi filio, cui te debes familiarē redder. is em̄ tibi non parū prodeſſe poterit, id q̄d vel ſuo īgenio, vel mea cauſa non inuitus faciet. Marcheſiū noſtrū bene valere cupio. Angela ſoror tua ad Chriſtianā reſurrectionē tradetur viro, cui deſponſata iam eſt. Saluere plurimū cupio, atq̧ opto Phœbū Capellam cancellariū, qui facito, ne te ignoret. Eſt em̄ et honeſtus vir, & mihi amicus in primis, Itaq̧ tibi auxilio erit maxie. Vale. Ex Mediolano. v. kalen. Apriles. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Phild. Paulo Cuſano. S.

Rn̄det illi, qui eū laudauerat, & orōnes petierat.

DElector ingenio, modeſtiaq̧ tua, qua in ſcribendo uteris. Facile em̄ futurū ſpero, ut expectationi p̄ris tui viri grauiſſimi reſpondeas, quippe qui in virū ſis probū, perdoctūq̧ euaſurus. Q̄ aūt me tantopere laudaris binis iam literis tuis, id non tam vero, q̧ abundātia quadā amoris erga te mei factum intelligo. Itaq̧ habeo tibi non mediocres gr̄as. Orōnes meæ, quas petis plures, apud me nō ſunt. Hoſpitantur em̄ apud amicos, aliæ apud alios. Cū primū domū reuerterint, dabo operam ad te veniant. Quæ aūt domi erant, miſi tibi. Si quid eſt in me aliud, quo tuæ volūtati gratificaturus ſim, id tibi pro volun tate adeſſe arbitrare. Vale Ex Mediolano. viij. Kalen. Apriles. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Phild. Ioanni medici. S.

Carmina mittit.

q Vos reconciliata inter nos grã carminũ libros ultro dare ad te inſtituerã, dedi etiã eos libentius acceptis lr̃is tuis, qbus ſignificabas tibi mea ſcripta eſſe non iniucunda. Nec volo exiſtimes huiuſcẽ nr̃a munuſcula calce ſiſtere. Nã propediẽ alia ſubnectã. Interim ita me dilige, ut intelligã meã reconciliatã beniuolentiã tibi eſſe non ingratã. Vale. Ex Mediolano. iiij. Kalen. Maias. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel. Petro medici. S.

Hippocratis libros mittit.

DVos Hippocratis libros, alterum de flatibus, alterum de paſſionibus corporis, quos iampridẽ e græco vertimus in latinum, iccirco dedi ad te, ut vĩ curares, vel tuereris valitudinẽ tuã. Nam pro reconciliata inter nos gratia te non mediocriter diligo, id quod ſane facit, ut tibi cupiam eſſe q̃optime. Lege igitur hoſce libros, & eorũ præcepta utere. Quod ſi feceris, ſicuti pro tua prudentia facturũ te certe ſcio, non dubito fore, ut indies melius conualeſcas. Fuit eñ Hippocrates vir profecto non modo doctus, & eruditus egregie, ſed quod eruditionis eſt propriũ, prudentiſſimus, & idem ſi quid ad rem valet, eloquentiſſimus. Vale. Ex Mediolano. xiij. Kalen. Iunias. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel. Nicolao Canali patricio Veneto. S.

Certior fieri cupit.

q Vid abs te velim, & cuius gratia, ex his intelliges, quæ poſt has literas, vel potius in his literis ſcripta intelliges. Feceris autem mihi rem admodum gratã, te autem non indignã, ſi me q̃primum feceris de his oĩbus certiorem, quæ ad te ſcripſi. Quod ut facias, te etiã atq; etiã rogo. Vale. Ex Mediolano. xiij. Kalẽ. Iunias. M. cccc lvij.

¶ Franciſcus Philel. Gabrieli theologo. S.

Arguit vituperantem ſe.

f Rater Robertus conterraneus iſtę tuus, ſi nulla prouocatus iniuria vel amicum vituperat, quid faciat inimico? Agit autem neq; pro iuſticia, neq; pro ſua profeſſione. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. xiij. Kalen. Iulias. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel. Gabrieli theologo. S.

Detractores carpit.

QVod frater Roberthus tam ſancte, tamq; perhumaniter ſeſe purgarit, non poſſum equidem non lætari. Nam quẽ nulla ipſe prouocaſſem iniuria, non potuiſſem fortaſſis æquo animo conuitium ferre, nulli præſertim culpæ obnoxius. Pereant igitur qui maledicta falſo renunciant, ut ſunt homines maledici, ac perfidi. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris. xiij. Kalen. Iulias. M. cccc. lvij.

¶ Fran. Philel. Bartholomęo Ricinatẽſi regio ſecretario, atq; oratori. S.

Operam petit amici.

Tor te ſemp,ut vides,familiariter. Quod eo facio libentius,quo v ſcio hmõi prouincia,ut es anĩo perhumano,atq; liberali,tibi eſſe non ingratã. Itaq; facito,ut ſoles,oĩa mea cauſa diligenter. Vale. Ex Mediolano.iij.Nonas Septembres. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel.Nicodemo Tranchedino. S.

Viciſſitudinem excitat literarum.

NEſcio uter noſtrum magis ſit accuſandus quotidiani ſilentij. Nec dubito fore, ut me malis, q̃ ipſum te huiuſmodi culpæ obnoxium exiſtimari,q̃uis etiam noris ea te non vacare. Vtcunq; res tamen habet,iccirco ad te prior ſcripſi, ne poſthac ita ſilentium adames, ut priſtinæ tuæ facundiæ bellum indixiſſe iudiceris. Interim me velim facias certiorem, & q̃ belle vales, & q̃ noſtri memoriã præ te fers. Ego enim & valitudine utor proſpera, & benignitate Principis non alacri minus,q̃ larga. Reliqua etiam apud me læta ſunt. Vale. Ex Mediolano.xi.Kalen.Octobres. M. cccc. lvij.

¶ Franciſcus Philel.Marioto Tertino. S.

Literas petit amici,& ſuos illi ſucceſſus indicat.

q Vam tempoꝝ iniquitas non amãdi quidẽ,ſed ſcribendi fecit intercapedinẽ, eam tandẽ iucundior hæc dies e medio nobis tolleret,ita ut vel ad mutui amoris cumulũ non mediocris facta videatur acceſſio. Nam quãdo mutui conſpectus nondum facultas datur, mirũ me deſyderiũ tenet tuaꝝ lr̃arum. Quanq̃ eñi de te quotidie pcunctanti mihi grati nunq̃ afferunt, multa tñ gratiora futura ſint, quæ ex tuis lr̃is quaſi ex teipſo cognoro. Itaq; ſi me amas,ut ſoles,id q̃d certe facis,da operã, ut q̃primũ te de omni tuo ſtatu loquentẽ audiã. Q; ſi de meis rebus certior fieri ex me vis, ego cũ uniuerſa familia bene valeo, & eo mecũ ſe gerit fortuna,quã vocant,humanius ac lætius, quo huic optimo munificẽtiſſimoq; Principi & charus ſum, & admodũ iucundus. Vnde etiã fit,ut annoꝝ acceſſio me ſeneſcere nullo pacto patiatur. Nam & in cute,& intus viridior ſum,q̃ dudũ, cum iſtic agerẽ iuuenis. Vale, & Franciſcum Beninũ compatrẽ meis verbis ſaluere plurimum iube. Ex Mediolano.iij.kalen.Nouembres. M. cccc. lvij.

¶ Fran.Philel.Gregorio Arrigo iureſconſulto. S.

Orat amicum,ut inquirat de libris.

FAcit vetus ac ſumma amicitia illa noſtra,quã abusq; prope adoleſcentia coniunctiſſime olim viximus, ut exiſtimem te omnia mea cauſa facturũ. Audiui Ioannẽ Petrum Lucenſem,quo auditore primum cum Florentiæ oratoriã philoſophiamq; docerẽ, deinde amiciſſimo ſemp vel abſente ſum uſus,ꝓxima ætate diem obijſſe, id quo certe, ut debui, tuli moleſtiſſime. Cupio fieri ex te certior, & quos libros re

liquerit,& qua conditione, hoc eſt venales ne ſint. Emerem em̄ aut oĩs, aut pleroſq;, præſertim græcos, ſi qui ſcilicet digni ſunt lectione noſtra. Fac igitur ſi me amas, ut hanc rem & q̄primū, & q̄diligentiſſime intelligam, hoc erit mihi tam gratum, q̄ quod maxime. Ornatiſſimū equitem auratū Petrum Nucetanū nomine meo ſalute plurima imperuas, velim. Vale. Ex Mediolano. xij. Kalen. Decembres. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Gaudet triſtem nunciū in lætiorem cõmutatum.

Item monet ut quędam hortetur, & excitet.

Literæ tuæ fuerũt mihi iucundiſſimæ, cũ tua cauſa, quē intellexerim bene valere tũ uniuerſa familia, tum etiā ob Franciſcū patriciū, quē e mortuo viuū factum acceperim. Triſtis em̄ de homie amiciſſimo nuncius platus ad nos fuerat, cũ eſſet qui aſſereret vel ſe p̄ſente ſupplicium eſſe de eo ſumptū. Itaq; indoluerā eius vicē, atq; oēm popularē ſtatum, qui ſine ſeditiōe eſſe vix unq̄ conſueuit, vehemētiſſime execrabar. Quanq̄ Franciſco familiari nr̄o nihil magis arbitror obfuiſſe, q̄ inuidiam, qua viri & præſtātes nunq̄ caruerũt. Lætor igit̄ plurimū, q̄ præter opinionē ac luctū nobis acciderit. Tibiq; habeo ingētes gratias, q̄ iſtius dignitati ſtudeas. Id q̄d ut aſſidue facias, te etiā atq; etiā maiorem in modū rogo. Quod ꝟo de re altera cõſiliū cœperis, probo & gaudeo. Miror aūt quid viro illi in mentē venerit, ut cũ iam ad calcem puenerit, a decurſo iam olympiæ ſpacio auertatur, atq; victoriæ palmā renuat. Nam forſan cũ ætate animi quoq; vigor conſenuit? Verū tu hebeſcenti iam ſanguini flāmas adijce rōnis. Concaleſcet fortaſſe, prioreq; vim accenſus reſumet. Nos oēs valemus recte. Vale etiā tu, atq; tui oēs, vel noſtri potius. Patriciūq; hortare, ut forti aīo, ingentiq; ſit, memineritq; ſapienti nihil obeſſe poſſe, & fortunā omnē vel minima virtute eſſe inferiorē. Vale. Ex Mediolano, Kalen. Ianuarias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Petro Perleoni. S.

Gratulatur amico de proſpero ſucceſſu.

Deinde monet inuidentiā eſſe contēnendam.

Quod ad Venetos te receperis, viros plane optimatis, non ſolum probo, ſed etiā lætor. Facile em̄ futurū ſpero, ut doctrinæ, virtutiq; tuæ paria p̄mia referant, idq; propediē. Hi em̄ ſunt Veneti, ut nunq̄ ſe beneficio vinci paciant̄, ſed officiū ſemp officio cumulent, & maxīopere promereri ſtudeant. Gratulor igitur fœlicitati tuæ, qui in eo ſis loco tandē collocatus, ubi & emolumēta ſis non vulgaria, & laudē itē maximā breui aſſecuturus. Inſtitue igitur (ut cœpiſti) patricios iſtos adoleſcētes non morū minus, q̄ doctrinæ eloquētiæq; præſtantia. Fœcunda nactus es, feraciſſimaq; ingenia, quæ quod laudis ſemen acceperint, ad maturā frugem miro incremēto ſint productura. Vnde etiā tu

hac tanq̃ diligentiſſimus quidã, fortunatiſſimusq́ excultor, cum uberrimos percipies fructus, tum me ingenti afficies uoluptate, qui tuã laudem omnẽ permagnæ mihi laudi eſſe duco. Nam quod ais de inſectatione inuidẽtium, id tibi quoq́ iucundũ eſſe oportet, cum intelligas excellentiã omnẽ inuidiæ eſſe uelut obnoxiam. Nam quid malis? utrum excellere, an excellentiam pati? Itaq́ anĩo conſtanti excelſoq́ ſis. Tibiq́ perſuade, obnixeq́ tuere, omnia eſſe uirtute inferiora, cui quo magis inuidet, eo ſe magis cum gloria addit comitẽ. Quin tibi opera danda eſt, ita eruditiõe, & dicendi elegãtia ſplendoreq́ augeſcas, ut tibi nemo propter aſſequẽdi deſperationẽ inuidere audeat. Paribus eñ aut aliquãto ſuperioribus inuidet, præſtantiæ autẽ nimietas hoc morbo uacat. Vale. Ex Mediolano. iiij. Idus Ianuarias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Curare rem ſuam petit.

REm mihi facies nõ minus gratã, q̃ neceſſariã, ſi q̃d diebus pximis ad te ſcripſi, & q̃primũ, & ex ſnia mea curaueris. Scio quantũ prudentia uales, quãtum etiã gratia. Itaq́ nihil dubito propediẽ fore, ut conficiatᷓ quod cupimus, modo aduigilare uolueris. Tuo aũt erga me anĩo certius habeo nihil. Matura igitur, ſi me amas, & q̃d uolumus effice. Vale. Ex Mediolano. iiij. Idus Ianuarias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Filio peregrinari uolenti conſilia dat.

QVod Vlyſſem imitari inſtitueris, non uitupero, modo non naufragus, ſed prudentior ad nos redeas. Præterea uix ullos ſapientia claros legimus, qui Vlyſſis quodã modo æmuli nõ fuerint, hoc eſt qui ad ſapientiã uendicandã non uarias ac diuerſas orbis terrarum regiones inuiſere ſtuduerint. Vtere ſemper rõne atq́ uirtute duce, quod ſi feceris facile ſpero oĩa tibi ſecunda fore. Da q̃ſæpiſſime ad nos lr̃as, qbus certior fiam de omĩ tua fortuna, quã tibi fautricẽ ac benignã futurã opto. & eam quidẽ fortunã, quæ dei uoluntate definitᷓ, non hominũ ſtulticia. Cura etiã libros q̃plurimos, & q̃optimos tibi cõpares, qua una ſupellectili nullã ſis pulchriorẽ habiturus, nullã utiliorẽ. Vale. Ex Mediolano. xiij. Kalen. Februarias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.

Animũ ſuum per alium aperit.

PEtrus Perleo tibi quædam nomine meo exponet. Quæ quidem ipſa ex animi mei ſententia manant omnia. Itaq́ ut quæ petierit facias, magnopere abs te peto. Vale. Ex Mediolano. viij. Kalendas Martias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Antonio Panhormitæ. S.

Commendaticiæ literæ.

Vi tibi reddidit lr̃as meas, eſt mihi vetere familiaritate beniuo-
lentiaq; coniũctus. Hunc tibi unice cõmendatum volo, quippe
qui & doctus eſt, & modeſtiſſimus plane vir, amicitiaq; tua mi-
nime indignus. Vale. Ex Mediola. pridie Kalen. Martias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Albertho Parrhiſio. S.

Hortatur quendam, ut libros reddat.

QVæ amicis cõmunia eſſe debent, ea quenq; iuri ſuo aſſcribere, ut nihil habeat cũ amico cõe, non iniuſtũ duci non poteſt. At vitas Galbæ & Othonis, quas e Græco traduxerã, & tibi poſcenti cõmodarã in mẽſem, iam annũ ita poſſides, ut quid æquitas, quid officium poſtulet oĩno videaris oblitus. Itaq; rogo te, ut memineris eas ad te iſſe cõmodato, non dono. Proinde facies, ut te decet, ſi curaueris, ut iam tandẽ ad nos redeant. Alberthũ meum Zancariũ Enochi filiũ bene valere opto. Vale. Ex Mediolano. vi. Idus Martias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Actiolo. S.

Hortatur amicũ, ut meminerit promiſſorũ.

MVlta hinc abiens mihi es pollicitus, quorum in hanc diem affeciſti nihil. Itaq; tui eſſe muneris arbitror, ut pro mutua aniorum inter nos charitate aliquid tandem facere incipias. Illud q; in primis, quod a patre tuo viro chariſſimo tantopere petierã. Quã vereor, ne recentis aliquos amores ad priſtinos addideris, quibus impeditus animus, nec; noſtri, neq; ſui reminiſcat. Q; ſi memoriæ volueris repetere meum in te officium, non modo noſtri non obliuiſcaris, ſed potius q̃primum æs mecum tibi conflatum, diſſoluere incipias. Noſti quid velim. Vale. Ex Mediolano, Nonis Maijs. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Literas petit.

QVid tibi impedimẽto fuerit, quo minus ad meas mihi proxĩas literas reſponderis, neſcio, niſi forte ſſis reditus obfuerit a Florentia ad Senenſes tuos. Fac igitur, ut q̃primũ tuæ mihi literæ reddantur, quæ me faciant omni de re certiorem, quã noſtra putaris intereſſe, in primisq;, reddideris ne meum proximum carmen Argyropolo noſtro. Nolo obſecro pati, diutius expectem optatiſſimã epiſtolam tuam. Vale. Ex Mediolano. xi. Kalen. Iunias. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel. Angelo Actiolo equiti aurato. S.

Promiſſa ut re comprobentur, orat.

ET quid ipſe maxime omniũ cupiam, & quantum liceat tibi in tua repub. cum antea ſemp, tum hoc potiſſimũ tempore non ſum neſcius. Quare te plurimũ rogo, atq; oro, ut quod mihi corã verbo aliquãdo receperis te opportune curaturũ, id in præſentia certa re comprobes. Hoc erit mihi adeo gratum, ut gratius aliud facere nihil poſſis.

Vale.Ex Mediolano.xi.Kalen.Septembres. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel.Nicodemo Tranchedino. S.

Petit ut aliquid tpis amicitiæ officio det.

DElicatior factus es, qui nihil rn̄deas. Nolo em̄ ſupbiæ crimē tibi
homini amiciſſimo obijcere,quod his ſolemus,qui ſæpius lite-
ris inuitati nihil reſpondere conſuerūt. Scio ſane te eſſe occupatiſ-
ſimū,his pſertim tēporibus. Sed erit humanitatis tuæ, ut tēporis aliqd
ſurripias tantillū,qd amicitiæ cōdones officio.Ego inſtitui ad Piū Pon-
tificē ſalutatū accedere.Itaq; rogo te oī ope, operaq; cures, ut iſtac mihi
liceat iter facere.Quid opus ſit,noſti.Vale,& quid de nr̄o patricio factū
ſit,cura ut ſciā.Ex Mediolano.xi.Kalen.Octobres. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel.Nicolao Tranchedino. S.

Excuſat tarditatē literaꝝ,ꝙ non ſit arbitrij ſui.

Vod tardiores ierint meæ ad te lr̄æ, id cauſæ fuit,ꝙ expectabā
q mihi facultatē fieri per Principē noſtrū faciundi itineꝛ.Non em̄
viuimus nr̄o,ſed alieno arbitrio.Et iuſtus Princeps ꝓ iuſta lege
ducēdus eſt.At viri oēs boni ſubiecti ſunt legibus.Iccirco Socrates cum
poſſet,noluit e carcere ſe in libertatē vendicare. Breui igiť hinc concedā
Lucā.Ibiq; tādiu expectabo,donec mihi fiat,qd amici noīe fcaſti.Nam
eius mihi fide eſſe tutius nihil pōt.At ſe ſecurius quidē.Erunt etiā mecū
filij duo,Marius,ac Xenophon.Cū una erimus,cætera iter nos cōmen-
tabimur.Vale.Ex Mediolano.ix.Kalen.Decēbres. M. cccc. lviij.

¶ Franciſcus Philel.Thomæ Senecæ. S.

Maturari petit operam amici.

BErtolla noſter,qui ad te venit, faciet de oī ſtatu meo te cumulatiſſi
me certiorē.Qua ꝟo in re tua mihi opa opus ſit, ex eodē cognoſces
Itaq; tuū eſt id pręſtare,ne fruſtra hoc itineris ab eo ſuſceptū videri
poſſit.Non em̄ ſum neſcius,& quantū poſſis auctoritate,et gr̄a,& quā-
tum etiā mea cauſa velle debeas.Sed rudis plane ac dicēdus ſum,& iu-
dicādus,q ita ad te ſcribā,quaſi videar de ſingulari tua,pſpectaq; chari-
tate dubitare.qre nihil aliud abs te peto,niſi ut cures,ne iſtic diutius Ber-
tolla nr̄ expectet.Vale.Ex Mediola.iiij.Nonas Decēb.M.cccc.lviij.

¶ Fran.Philel.Ciccho Calabro ducali Secretario. S.

Laudat quendā fidei in Principē.

Edi ad te nudiuſtertius lr̄as ex Arimino, qbus certior factus eēs
d de his quæ tēpus obtulerat.Heſterno veſperi cum ad forū Sem-
proniū veniſſem,offendi Iacobum Peruſinū cognomēto Pici-
num,corpore ſane Tydeum, ſed animi robore ac prudētia Alcidē ali-
quē.Hic mihi viſus eſt tanta eſſe in Principē noſtrum & fide,& pietate,
ut dignus ſane ſit, quē Sphortiani oēs mirifice diligamus, amemusq;.
Singularem is mihi beniuolentiā oſtendit,omiſitq; nihil, quod vel hu-

manitatis, vel benignitatis officiũ ſaperet. Spero hunc Principi noſtro maxīe aliquã do voluptati fore, & fortaſſis etiã uſui. Cum hęc ad te ſcripſi, erã hinc continuo abiturus, quippe qui audirem Pontificē Pium ex urbe Roma iam deceſſiſſe, petereꝙ Peruſiam. Tu me interim ama, ut ſoles. Vale. Ex foro Sempronio. vij. Idus Ianuarias. M. cccc. lix.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Lucenſi ap͞lico Secretario. S.

Diligentiſſime quẽdam amico cõmendat.

Itē excuſat ſe, ꝙ ad ſummũ Pontificē non ſcripſerit.

FRanciſcus Foſſatus vir nobilis & humanus, ideꝙ ſplendidiſſimus eques auratus eſt mecũ ſumma familiaritate coniũctus, hunc ego tibi pro noſtra ſingulari beniuolentia maiorē in modum cõmendo. Facies tu mihi ſane rem admodũ gratã, ſi curaueris, Franciſcus meus intelligat meas apud te cõmendatiões ſibi fuiſſe non mediocri adiumẽto. Quod ut facias, tanto ſtudio abs te peto, ut maiore aliud nihil poſſim. Scio te oĩa cupere mea cauſa, nihilꝙ omiſſurũ, quod huic viro vel ad rem, vel ad dignitatē profuturũ intelligas. Quare ne tuæ permultæ, ac maxīæ occupationes tibi īpedimẽto ſint, quo tardius quod facto opus fuerit, effectũ reddas, te etiã atꝙ etiã rogo. Vale, & me ſanctiſſimo dño noſtro q̃ꝺ diligẽtiſſime cõmenda. Cui ꝙ nihil adhuc obſtrepuerim poſt reditũ meũ ab urbe Roma, tertiana febris fuit in cauſa, qua quoniã diuina benignitate iã ſum plane liberatus, q̃d prætermiſſum eſt, propediē reſarciam. Gregoriũ Senenſem iureconſultũ collegam tuũ bene valere plurimũ opto. Vale iterũ. Ex Mediolano. xi. kalen. Iunias. M. cccc. lix.

¶ Franciſcus Philel. Amaretto Mannello. S.

Munera optat comitatu venire literarum.

BIs deinceps poſteaꝙ tertiana febre ſum liberatus, tui ad me ierunt pulcherrimi aſparagi, quibus & ſi delectatus ſum plurimũ, quoniam ab homine amiciſſimo miſſi eſſent, longe me tamē magis magiſꝙ delectaſſent, ſi literarum tuarũ ſuauiſſimo comitatu uti voluiſſent. Id quod non præſtitiſſe te, niſi mihi memoriæ occurrerent occupationes tuæ, cum priuatæ, tum publicæ, æquo anīo haud ferrem. Erit tamē humanitatis tuæ, ſi cum quid ocij nactus fueris, aliquid mihi ſcripſeris. Vale. Ex Mediolano. viij. Kalen. Iunias. M. cccc. lix.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Docet q̃bus artibus inſtitui q̃s debeat futurus medicus.

q Vod tibi anteaꝙ iſtuc eſſes, pfecturus, conſiliũ dedi, idꝙ ut faceres iuſſi, idē repetã per lr̃as. Inſtituiſti medicinæ operã dare, q̃d eius rei nõ modo non reprehendo, ſed vehemēter laudo. Quãdoquidē & medicina poſt magicã atꝙ poeticã eſt oĩm laudatiſſimarũ artiũ vetuſtiſſima, eaꝙ humano gñi admodũ neceſſaria, & tu ad iſtiuſmodi ſcientiã videris natũra inclinatus. Vnũ autē moneo ac volo, ne

te aũ ad medicinæ ſtudiũ conferas, ꝗ dialecticen ac phyſicen oẽm, itẽq mathematicas diſciplinas ꝗdiligẽtiſſime didiceris. Quibus quidẽ ipſis in ſtudijs, qbus pceptoribus uti debeas, id quod te etiam corã monui, conſule hoiem mihi amiciſſimũ, eruditiſſimũq philoſophum ac medicum Ioannẽ Marlianũ, quo etiã aliquãdo doctore uſurus es. Noui eñ hoĩm conſuetudinẽ in iſtiuſmodi ſcholis, quãta circũcurſatio ſit, quãtæ amicorũ præces ad auditores alliciendos. Itaq volo te non beniuolis hac in re, ſed tibijpſi mihiq inſeruire. Paucis tenes ſententiã meam. De re pecuniaria ita curabo, ſi ĩtellexero te a monitis, iuſſiſq paternis nuſq receſſiſſe. Vale. Ex Mediolano. viij. Idus Iunias. M. cccc. lix.

¶ Fran. Phil. d. Gregorio Lollio iurecõſulto, & aplico Secretario. S.
Filium amico commendat.

QVanq ſciebam vel nulla mea cõmendatione, meos oĩs eſſe tibi cõmendatiſſimos, tñ ut Marij filij honeſtiſſimæ volũtati morẽ gererẽ, ita eũ tibi cõmendo, ut ne meqdem ipm, neq diligẽtius, nec ex aĩo magis poſſim. Qđ eo facio libẽtius, qa tibi audeo affirmare talẽ eſſe Marium, quẽ tua ſingulari beniuolentia dignũ ſis iudicaturus. Cætera tu ex ipſo cognoſces. Ego non deſino expectare, qđ ad me propediẽ te pſcripturũ affirmabas. Id autẽ in hanc diẽ non feciſſe te plurimũ miror. Vale. Ex Mediolano. vi. Kalen. Ianuarias. M. cccc. lix.

¶ Franciſcus Philel. Beſſarioni Cardinali Nicœno. S.
Filium cõmendari orat.

CVm Ioannes Marius filius Mantuã peteret, Pij Pontificis maximi & ſalutandi, & adorandi gratia, iuſſi, ut omniũ primũ tuam amplitudinẽ adiret, cui mentẽ ſuam omnẽ animumq exponeret. Itaq rogo te, ut oĩbus in rebus ita eum cõmendatũ habeas, ut illos ſoles, quos vel ipſos, vel ipſis natos chariſſimos habes. Hac una re mihi vix quicq gratius potes facere hoc tempore. Vale pater clementiſſime. Ex Mediolano. vi. Kalen. Ianuarias. M. cccc. lix.

¶ Fran. Philel. Agapeto Romano iurecõſulto, & aplico referẽdario. S.
Filio ut adſit amicus, optat.

VEnit iſtuc Marius filius iuuenis, ut videre poteris, & modeſtus, & doctus. Cauſam acceſſionis ſuæ ipſe tibi coram declarabit. Quibuſcunq in rebus poteris, te rogo, ita ei adſis, ut me tuis hĩs velles, quos maxime diligis, habeſq chariſſimos. Vale. Ex Mediolano. vi. Kalen. Ianuarias. M. cccc. lix.

¶ Fran. Philel. Nicolao Canali iureconſulto, & equi aurato. S.
Literas ad ſe ait non eſſe perlatas.

q Vi tabellarius diebus ſupioribus meas lĩas tibi reddidit, ac itẽ has tibi eſt redditurus, renunciauit mihi icirco te ſibi nullã dediſſe ad me epiſtolã, quoniã eam alteri, neſcio cui, antea cõmen

daſſes. Ego autẽ quod ſcripſeris, neſcio. Vnũ ſcio, me vehemẽter cupere tuas literas, quippe qui nullas acceperim. Quare ſi meo in præſentia deſyderio morem geſſeris, habeo tibi non mediocres gratias. Vale. Ex Mediolano. v. Idus Ianuarias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Phild. Theodoro Gaçæ. S.

Problemata Ariſtotelis trãſlata mitti ſibi petit.

NOn mediocri afficior deſyderio audiendi tui, poſteaq̃ viſendi facultas eſt intercepta. Itaq̃ facis tu quidẽ iniuriã, qui totiens græce ſuperiore tempore prouocatus a me literis, nunq̃ reſponderis, nedum verſu, ſed ne proſa quidẽ, cum in utroq̃ dictionis genere excellentiſſimus ſis. Idem autẽ nunc ut latine facias, rogo. Sunt hic nõnulli perdocti in philoſophia viri, ac ĩdem medici, qui quoniã græce neſciunt, videre cupiunt, lectitareq̃ latine illa Ariſtotelis problemata, quæ annis ſuperioribus in latinũ conuertiſti eloquium. Quare mihi rem gratam facturus es, ſi licebit per te mihi homĩbus & amicis, & eruditis gratificari. Aut igitur tuũ iſtiuſmodi problematũ codicem ad me excribendum mitte, redituꝝ ad te q̃primũ, aut eum iſtic excribi cura, mercedẽq̃ librarĩ per literas nobis ſignificato, & aduolabit ad te. Id ut propediem effectũ cures, te etiam atq̃ etiã rogo. Præterea me cupio facias certiorẽ, quo in ſtatu ſint res tuæ, quas fortunatũ iri vehemẽter opto. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Ianuarias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Iuſtiniano. S.

Gaudet amicũ bene habere.

NEſcio quid aliud mihi potuiſſet gratius renunciari, q̃ quod hodie ex Ioanne Variſino cognoui. Is em̃ interroganti mihi, rediĩſſes ne adhuc ex illa regia legatione, & reuertiſſe te reſpondit, & tibi eſſe q̃optime. Qui quidẽ nuncius eo mihi iucundior fuit, ꝙ Venetus quiſpiã (ut ille de ſe affirmabat, & cui ſuperi malefaciãt) aliter de te mihi reſponderat. Ingentis igitur grates habeo ĩmortali deo, ꝙ te mihi ſeruat incolumẽ. Ioanni autem Variſino gratias quoq̃ debeo non vulgaris, qui me tanta ſollicitudine liberarit, & incredibili animi lætitia affecerit. Nam quid mihi potuiſſet iucundius cõtingere, q̃ ꝙ certior factus ſum, te habere q̃optime, cuius etiã memoria recreabar. Reliquũ eſt, ut veterem noſtrã, ſummãq̃ amicitiã mutuis tum officĩs, tum etiã literis foueamus, & ei aliquid indies cum opus fuerit, addamus in cumulũ. Vale. Ex Mediolano. xiĩ. Kalen. Februarias. M. cccc. lx.

¶ Fran. Philel. Nicolao Canali, eqti aurato, ac iureconſulto. S.

Literas interceptas conqueritur.

q Vod ad quintũ Idus Ianuarias tibi ſcripſi, idem ut in præſentia intelligas volo, me nullas in hanc diem abs te literas accepiſſe, quas ita deſydero, ut vix aliud quicq̃ magis. Quo quidem me

deſyderio ſi q̃primum leuaueris, habeo tibi gratias immortalis. Vale. Ex Mediolano. ix Kalen. Februarias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Phild. Petro Perleoni. S.

Adoleſcentem amico cõmendat.

LEonardũ Griphũ modeſtũ adoleſcentẽ, & muſarũ in primis ſtudioſum, æque diligo ac ſi eſſet filius. Is a Marcheſio nr̃o viro præſtãti & perhumano accerſitus. Venetias venit, tũ ut homini amiciſſimo, atq; optimo morẽ gereret, tum etiã ut urbẽ florentiſſimã corã ac p̃ſens intueretr. Hunc ego hortatus ſum, q̃diu iſtic futurus eſt, te quotidie adiret. Is a nobis inſtitutus, nõ latine modo perpulchre callet, ſed græce etiã cœpit. Itaq; rẽ mihi pergratã facturus es, ſi meo Leonardo plane oſtenderis, tibi mea om̃ia eſſe chariſſima. Vale cum pudiciſſima uxore, & tuis om̃ibus. Ex Mediolano. iij. kalen. Februarias. M. cccc. lx.

¶ Fran. Philel. Othoni Carreto iureconſulto. S.

Quomodo res habeat, ſcire deſyderat.

AVdiui nunc ex homĩe amiciſſimo, eo te die meas lr̃as Pio Pontifici maximo reddidiſſe in naui, quo ex urbe Mantua deceſſiſſet. Quare ſum miratus, nihil abs te mihi lr̃arum in hanc diem redditũ eſſe. Itaq; rogo te, ut me q̃primũ facias certiorẽ, quomodo res habuerit, & quid ille reſponderit, Hoc erit mihi vehemẽter gratum. Vale. Ex Mediolano. iij. Nonas Februarias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Phild. Petro Medici Coſmi filio. S.

Librũ repetit, & petit amicũ admoneri, ut p̃miſſa cõpleat.

LIbrũ de iocis, & ſerijs, quẽ ex q̃tuor illis p̃mis ultio ad te dedi, ut redire cures ad dñm, te admodũ rogo. His aũt rebus ſi cognoro te in terdũ delectari, reliquos deinceps etiã libros mittã breui. Non poſſum p̃terea non mirari, q̃d Nicodemi nr̃i promiſſa tãdiu cunctentr̃. Itaq; rogo te, ut amicũ moneas, neſcire me, in iocis ne, an in ſerijs cũ ſuis illis promiſſis ponẽdus ſit. Vale. Ex Mediola. Idus Februa. M. cccc. lx.

¶ Fran. Philel Bernardo Iuſtiniano Leonardi filio. S.

Officium petit amici in præſentia.

— Vanq; intelligo vel ex p̃ximis tuis lr̃is mea tibi oĩa cordi eſſe, q præſertim ea quæ mihi & honori, ut ſcribis, & cõmodi eſſe ducas, tamẽ non deſinã abs te petere, ut ſi quãdo id maxĩe aut feceris, aut facturus ſis, in præſentia ita facias, ut oẽs intelligant tuã erga me beniuolentiã tantam eſſe, q̃ quæ maxĩa vel dici poſſit, vel cogitari. Nam qua in te tua mihi opera uſui eſſe queat, te non præterit. Quantũ autẽ valeas & auctoritate, & gratia apud oẽs, non ſum neſcius. Vale. Ex Mediolano. vij. kalen. Martias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Nicodemo Tranchedino. S.

Hortatur amicum, ut quæ promiſerit ſibi, perficiat.

Vx hinc abiens curaturũ te recepiſti, ſi dabis operã ut efficias, fiet nõ mediocris acceſſio ad meũ in te amorẽ, qui tñ eſt tantus, ut augeſcere nullo pacto poſſe videat̃. Expecto indies magis atq; magis lr̃as tuas officiȷ̃ plenas, & diligẽtiæ, quæ ſpes ne me fallet, vehementer opto. Nam quãtum mea cauſa velis, non ignoro. Præterea non te fugit, q̃d debet viuis, ſi mortuis pr̃ſtetur officiũ, non eandẽ gratiã præ ſe ferre. Reliqua tu vel me reticẽte cognoſcis. Tu ſatis ſuperq; efficies, ſi quantũ poteris, feceris. Nec em̃ conſiliũ & diligẽtia minus laudi ducit̃, ꝙ fructus. Orõnem illã noſtrã, quã videre cupiebas, ex Donato Acciolo cõſequere. Vale. Ex Mediolano. vij. Kalẽ. Martias. M.cccc.lx.

¶ Franciſcus Philel. Marcheſio Variſino. S.

Petit ab amico, ut hortetur filium ad virtutẽ.

CVm tuæ me oẽs lr̃æ ſemꝑ delectarẽt, tum hæ potiſſimũ, quas hodie abs te accepi. His em̃ me certiorẽ facis, quãta cum oĩm nõ grauiſſimoꝝ ſenatorũ modo, ſed illuſtriſſimi etiã iſtius Principis beniuolẽtia & laude, Marius filius & dictauerit publice in ſenatu, & docuerit. Quæ quidẽ res & ſi ob alias ꝑmultas rõnes mihi ꝑgrata eſt, ob eam tñ admodũ iucunda, ꝙ in eius ciuitatis portu ancoras eſt iacturus, quæ & ventoꝝ oĩm vacat turbine, & optatiſſima quiete quadã, tranquillitateq; abundat. Itaq; meo noĩe filiũ hortare, ut nullis neq; vigilijs, nec laboribus parcat, quo expectationẽ iſtam, quã de ſe tam multã, tam p̃claram apud florentiſſimũ, eundẽq; ſanctiſſimũ Venetoꝝ ſenatũ fœlici initio concitauit, eã non ſolũ indies amplificaſſe, verũetiam ſupaſſe exiſtimet. Nihil eſt ei ad ſummã laudẽ, utilitateq; defuturũ, ſi ſtudiũ atq; diligentiã ingenio ſimul, doctrinæq; addiderit. Quod de Xenophõte filio ſcripſiſti, non improbo, facilitatis modo conſtãtiæq; meminerit. Vale. animæ dimidiũ meæ. Ex Mediolano. v. Nonas Martias. M.cccc.lx.

¶ Franciſcus Philel. Bernardo Pontano. S.

Fecit amico poteſtatẽ ſui, ne ingratus ſit.

ET officium tuũ in Marium & Xenophonta filios, & ſingularem beniuolentiã erga me, facio equidem plurimi. Tibiq; habeo gratias, ꝙ cum nihil ipſe de te meruerim, tanta in me ac meos, & humanitate, & benignitate ſis uſus. Itaq; ſi quid in me eſſe animaduerteris, quod tibi vel uſui eſſe poſſit, vel voluptati, ita id eſſe in tua poteſtate poſitum exiſtima, ut quæ maxime tua ſunt. Nam eo ingenio ſum, his moribus inſtitutus, ut nihil ſit quod malim, q̃ & gratiſſimũ haberi me, & a nemine beneficio ſuperatum iri. Quare uti me potes omnibus in rebus pro arbitrio tuo. Vale cum Petro noſtro, ac reliquis tuis omnibus. Ex Mediolano. iiȷ̃. Idus Martias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Lodouico Cardinali Aquilegienſi. S.

Auxilium impendi ſibi petit.

QVam mihi vehementer tua non ſolum opera, ſed ope etiam atq; auxilio opus ſit pater humaniſſime, cum ex alijs ſuperioribus literis potuiſti lucide animaduertere, tum ex his maxime, quas ad octauũ Kalen. Martias ad te dedi. Nunc autẽ quod ſcribam, noui aliud nihil habeo, niſi ut intelligas tanto me deſyderio expectare literas tuas, ut maiore aliud nihil. Omnis profecto ſpes mea in te uno poſita, ac locata eſt. Et quantũ valeas ſcio, & ꝙ me diligas, non ignoro. Itaq; te etiam atq; etiam rogo, oro, obſecro, ut quod abs te petij, tam ſummopere, ꝙ celerius fieri poterit, effectum reddas. Hoc erit mihi vehementer gratum. Nec tu officium in me tuum unq; accuſabis. Vale. Ex Mediolano. xiij. Kalen. Apriles. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Laudat filij peregrinationem.

FEciſti me proximis tuis literis certiorẽ de nauigatione tua ad Rhaguſinos, id quod etiam poſteaq; ſoluiſti e Venetijs, Marius mihi ſignificauit. Ego autẽ & ſi malueram pro paterno affectu in Italia eſſe te, tamẽ cum norim & nobilitatẽ, & ſplendorẽ reipublicæ Rhaguſinæ, æquo animo fero abſentiã tuam, præſertim cum iccirco Vlyſſem Homerus prudentiæ laudarit, ꝙ & urbes, & mentes multorũ hominũ cognitas illi meminit. Sic eñ in Vlyſſeæ principio ait.

Callentem dic Muſa virum, qui mœnia ſacræ.
Diruta poſt Troiæ, multumq;, diuq; pererrans,
Et mentis hominũ multorum nouit, & urbes.

Atq; ibi ſane cuiq; patria eſt, ubi bene eſt, nulliuſq; loci terminis vir ſapiens circũſcribitur. Itaq; non abſurde Socrates cum interrogaretur, cuias eſſet, ſe non Athenienſem, ſed mundanũ eſſe reſpondit. Tuũ igitur fuerit id preſtare, atq; efficere, ne fruſtra iſtuc profectus videare. Quod ſi ſtudio, diligentiaq; curaueris, cum mihi afferres voluptatem non mediocrem, tum laudi tuæ, atq; emolumẽto plurimũ conſules. Reliquũ eſt, ut me facias ꝙprimũ certiorem, ꝙ te locus iſte, cœlumq; delectat. Eſt eñ tibi bonæ valitudinis ratio haud negligenda. Nos hic omnes in hanc diem bene valemus. Si quid iſtic habetur de Turcis, cura ut ſciam. Maximos in Italia bellorũ motus paratum iri animaduerto. Vale. Ex Mediolano. x. Kalen. Apriles. M. cccc. lx.

¶ Fran. Philel. Bernardo Iuſtiniano Leonardi filio. S.

Beniuolũ facit amicũ ad hoſpitalitatẽ ſuis exhibendã.

XEnophon filius ad Rhaguſinos ꝓfectus eſt. Scripſit ſe propediẽ inde ad me miſſurũ ſeruas duas, petijtq; ſe facere certiorem, apud quẽ eas Venetijs diuertere curaret. Cui reſpondi, neminẽ eſſe iſtic qui cũ maior mihi, aut antiqior familiaritas, hoſpitiũq; ſit, ꝙ tecũ uno. Itaq; ſeruæ illæ diuertẽt apud te. Quod cũ fiet, & tu mihi rem ſignifica-

bis,mittam qui & ſeruas ad me perducat, & quod pecuniæ opus fuerit,ſoluat.Vale.Ex Mediolano.x.Kalen.Apriles. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel.Ioanni Petro Eutychio. S.

Parari poſtulat quæ ad iter faciundũ opus erunt.

MArius filius, id q̃d audiſſe te puto,eſt his diebus a Florẽtiſſimo Venetorũ ſenatu honorifice conductus ad docendum Venetijs oratoriã,ac philoſophiam.Id autẽ eo pluris faciundũ exiſtimo, ꝙ antea nemini unq̃ contigit. Is in præſentia huc eſt venturus, ut uxorem & filios,reliquãq; familiã Venetias ſecũ transferat. Faciet aũt veniens iſtac iter,Eſtq; ei neceſſe iſtic conducere ad Mediolanũ uſq;, & mulũ cum mulione,& equos duos.Quos ut antea diligenter pares velim,ne cum iſtuc nauis appulerit,diutius ſit in mora. Maximũ mittam tibi ad ad paucos uſq; dies.Vale.Ex Mediolano.vi.kalen.Apriles.M.cccc.lx.

¶ Franciſcus Philel.Blaſio Gyllino Abbati. S.

Arguit quendam officij neglecti,aut ſpreti.

ANgelus Actiolus nobilis Florentinus, & idem ſplendidiſſimus eques auratus,mecũ nudiuſtertius queſtus eſt, ꝙ oratiões meas, quas apud te ea lege dimiſerat, ut eas mihi q̃primum redderes, non modo non reddidiſti, ſed a ſe q̃ſæpiſſime hortatus, ut officio fungaris,id non modo non facis, ſed ridiculo ducis eius omnẽ adhortatiõnem.Itaq; ſum miratus, ꝙ & vir religioſus, & abbas tot iã annos diſtuleris ea domino reſtituere,quæ bona fide poſſidere non potes. Vale. Mediolani ex ædibus noſtris.vi.Kalen.Apriles. M. cccc. lx.

¶ Fran.Philel.Bernardo Iuſtiniano,Leonardi filio. S.

Gratias agit mirifice.

ET ſi mihi dubium nunq̃ fuit,meos oĩs tibi eſſe chariſſimos,tamẽ cum proximis diebus ex Mario filio corã didiciſſem,quanto cum ſtudio,& charitate eius omnibus cõmodis, honoribusq; ſemper affueris,vix dici queat, q̃ me tua opera delectarit. Nã cum video eam amicitiã,quæ mihi primũ cum patre tuo,ſapientiſſimo atq; ſummo viro maxima fuit,deinde tecum tanta eſt, ut nihil ad cumulum queat accedere,transfudi etiam tanq̃ hæreditario quodã iure in poſteros noſtros non mediocre mihi,atq; meis oĩbus patrimoniũ adeptus videor. Itaq; non poſſum mihi non lætari plurimũ, ꝙ optatis meis ita reſpondeas, ut tibi gratulandũ exiſtimem,ꝙ ita humanus es,ita benignus,ita patris tui ſimillimus.Ego autẽ,quod ad me attinet,ſi cæteris in rebus abs te ſuperabor,amandi tamẽ officio nunq̃ profecto ſim ſuperandus.Reliquũ eſt,ut quæ pro filio Mario fundamẽta optima vel tua diligentia iacta ſunt, ea omni robore ſtabilienda cures. Hac una re mihi grauius facere nihil poſſis.Vale.Ex Mediolano,Kalen.Maijs. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel.Iacobo Lucenſi,ap̃lico Secretario. S.

Reſponſum petit.

AD eas lr̃as, quas Idibus Martijs tibi reddendas ad Othonē Caretū dederā, ꝙ nihil in hanc diē reſpōderis, miror. Nam cū ignoro, utrū tuæ voluntati morē geſſerim ea in re, quā ex me ſcire cupiebas, tum vehemēter expecto ex te intelligere, quæ ſit Pontificis Pij ſententia de officio noſtro. Itaq; rogo te, ut me ꝙprimū his de rebus facias certiorē. Vale. Ex Mediolano. iij. Idus Maias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Iacobo Antonio Marcello, S.

Amicitia quomodo orta ſit inter ſe & alium quendam, narrat.

INſitam eſſe natura animis hominū vim quandā ſimilitudinis, diſſimilitudinisq;, cum ad cæteros motus, tum ad amorē, & ad odium, qui philoſophi voluerunt, nihil a veritate ſenſiſſe alienū mihi videri ſolent, & id quidē non in hominibus ſolū, ſed in reliquis quoq; aniantibus late patere. Quod ut de alijs animalibus breuitatis cauſa prætere am, quotidie uſu venit, ut hi qui ſe nunq; viderit, neq; aliud quicq; com mercij cōſuetudinisq; inuicē habuerint, ſe tamē quodā naturæ ſuaſu diligant, & alteri de alteris bene audire perlibenter velint. Accepi ex multorū ſermone, me tibi eſſe chariſſimū, ꝙ honorifice de me loqueris, ſentisq; peramice. Quod certe fuit eo mihi iucūdius, quoniā mea de te opinio haud quaq; me fefellerit. Cum em̄ una omniū voce didiciſſem, magnū te eſſe virū, eundēq; perhumanū, & illorū apprime ſtudioſum, qui bonis artibus deditī, īmortalitatē maxime & ipſi ſequerētur, & alijs pararent, illico ſum accenſus in amorē tui, teq; dignū exiſtimaui, quē propter īnumerabilis tuas egregiasq; virtutes, quantū ipſe cura potero, diligentiaq; præſtare, faciā immortalē apud oēm poſteritatē. Tuū igitur fuerit non aſpernari officiū meum, quandoquidē ipſe oīa cupio gratificari tibi. Vale. Ex Mediolano, pridie Idus Maias. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Ioannino Barbato. S.

Minatur cuidam, niſi libros reddat.

QVantū videre videor, ridiculo tibi ſum. Nam meos carminū libros totiens repetitos, reſtituere mihi negligis. At ego mihi verba dari longius certe non patiar. Turpiſſimū enim eſt, Franciſcū Philelphū imberbem duci a Ioannino barbato. Itaq; aut rem mihi meā reſtitue ꝙprimū, aut ubi ita malis, tibi litē apud Principem paratā eſſe intellige. Nam qui alios ridere nunq; cōnſueui, rideri abs te nolō. Vale. Mediolani ex ædibus meis. viij. Kalen. Auguſtas. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel. Xenophonti filio. S.

Crebriores literas filij petit.

FEci te ad tertium Nonas Iulias per lr̃as certiorē me nihil literarum tuarum accepiſſe, poſteaq; ex Venetijs ſolueras, præter

eas,quas ad.iij. Kalen.Apriles Troili ſcribæ ad me dederas, cũ interea tpis ſecundũ,& nunc tertiũ tibi ſcripſerim. Quod eo etiã magis miror, ꝙ Marius mihi ſignificauit,ſibi redditas eſſe abs te lr̃as, qbus cũ nullæ prorſus iſſent ad me.Ego aũt & ſi auguror, ut res habet, operepretium tñ duxi te cõmonefacere,ſi quãdo ad me ſcribis, ut cures tua oĩa ſcripta redditũ iri Venetijs, aut viro Patricio Bernardo Iuſtiniano Leonardi filio,aut ducali oratori Antonio Guidoni bono. Nam Marcheſius reſdijt Mediolanũ. Tu ſi quid velis, ſignificato. Nos hic omnes valemus recte. Vale. Ex Mediolano,Nonis Auguſtis. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel.Mario filio. S.

Arguit filium,ꝙ patrem accuſet.

QVod expoſtulas meas literas minus ſæpe ire ad te,partim ipſe tu partim occupationes meæ ſunt in cauſa. Q, ſi tuam ipſe cauſam ſuſtuleris, ego quoqꝫ meas omnis occupationes amouebo. Noli iuuenis cum ſene de prudentia contẽdere,neqꝫ cũ patre filius.Noli verſutiam calliditati anteponere.Ratione utere,& conſilio.Id ſi feceris,nunqꝫ me incuſabis,nec ulla in re deſyderabis paternũ officiũ.Quod Marietta meliuſcule valet,gaudeo.Cæſarẽ meum bene in literis proficere,plurimũ lætor.Velim cætera quæ vel ad teipſum, vel ad reliquã familiam attinent,diligẽter cures. Ad Xenophonta reſpondi. Tu quod ad Hugulorũ reſpicit,ne diutius neglige.Bernardũ Pontanũ noſtrũ bene valere opto.Vale.Ex Mediolano.x.Kalen.Septẽbres. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel.Xenophonti filio. S.

Monet filium,ut & ſæpius,& apertius ſcribat.

MAlo te negocioſum eſſe, ꝙ ocioſum, mõ negocia tibi tua aut dignitati ſint,aut cõmodo,qd ſine dignitate incõmodũ eſſe puto. Nam per lr̃as,quas modo ad ſextũ Kalen. Auguſtas dediſti ad me,adeo te oſtendis occupatũ,ut nullũ tibi tẽpus relictũ videaẽ ſcribendi ad patrẽ,Quod das,accipio.Et facis tu fortaſſe ex officio.Ego aũt auguror,neſcio qd.In hanc diem accepi ſecundũ abs te lr̃as,poſteaqꝫ Rhaguſiũ es profectus. Si te negligentiorẽ, aut minus cautũ aĩaduertero, tu quoqꝫ tardioris videbis epiſtolas meas. Scripſiſti oĩa iſtic ardere. Id dici puto ob ĩminens a Turcis periculũ. Vellem ſcripſiſſes & latius, & apertius,ne mihi Sibylla interpte opus eſſet.Quod amicus iſte tuus cupit videre aliquid ex noſtris ſcriptis,dabo operam. ut tibi mos geratur; Nos hic valemus oẽs. Cura etiã,ut tu valeas, & hoĩbus ſis,deoqꝫ chariſſimus.Ex Mediolano.x.kalen.Septembres. M. cccc. lx.

¶ Fran.Philel.Laurentio Piſaurenſi Parmenſiũ præfecto. S.

Religioſi amico cõmendantur.

e T ſi ignarus certe non erã,vel ſine ulla cõmendatione mea nihil eſſe apud te antiquius iuſtitiæ,pietatiſqꝫ officio, tñ ut intellige

res,ꝙ mihi rem gratā facturus eſſes,ſi negociū religioſorū fratrū ſanctæ Mariæ ſeruorū,qui appellant,ita curaueris,ut iſti oēs intelligant meam de ſe cōmendationē fuiſſe ſingularē, libuit abs te petere, ac etiā ſi opus fuerit, contēdere, ne patiaris eſſe fruſtra itum ad me. Nemo eſt em̄,qui amicitiā noſtram ignoret.Quā ut huiuſmodi quoq; munere clariorem oībus facias,rogo.Noſti pudorē meū.Nunq̄ auſim tantopere a te aliquid petere, quod ab honeſtate abhorrere videatur. Vale cum tuis omnibus.Ex Mediolano.vij Kalen.Septembres. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel.Ioanni Aloyſio Guidobono. S.

Operam a ſe petitam reijcit in alterum.

FVere nōnulli Veneti, qui a me per lr̄as meos carminū libros exſcribendos petierūt.Quibus ego ſigillatim geſſiſſem ꝙ primū morem, ſi tot mihi eius operis fuiſſent exēpla.Sed cum nullū mihi oīno relictum ſit,præter id unum,quod initio ſcripſeram,exiſtimaui hoc pacto ſatis ab me iri oībus factum,ſi tibi huiuſmodi prouinciā pro noſtra beniuolentia delegarem.Itaq; dedi ad te eum ip̄m carminū codicem, manus meæ,ut vides,feſtina exaratū arundine. Cuius tu ita pro tua prudentia feceris oībus copiam, ut intra ſextū menſem codex ad dominū redeat.Vale,& patrem tuū grauiſſimū virum verbis meis ſalutere pluri mum iube.Ex Mediolano,Idibus Septembribus. M. cccc. lx.

¶ Franciſcus Philel.Hieronymo Caſtello, philoſopho,ac medico. S.

Operam petit amici.

QVi tibi reddidit meas literas,qua in re tua ſit opus opera, coram verbis meis exponet.Scio quanti me facis,& ꝙ tibi charus ſim. Itaq; non eſſe opus intelligo ,ut te aut rogem hominē amiciſſimum,aut horter virū diligētiſſimū & optimū. Quod ſi dederis operā, ne fruſtra in te ſpem præcipuā collocarim,īmortali me afficies beneficio.Vale.Ex Mediolano.iiij.Idus Martias. M. cccc. lxi.

¶ Franciſcus Philel.Lodouico Caſellæ. S.

Beneficium beneficio accumulari orat.

SIngularē tuam erga me beniuolentiā multis tuis,permagniſq; officijs ſum expertus. Meus aūt in te animus qualis ſit,qualiſq; ſemper fuerit,ea tibi eſſe debet certiſſima coniectura,ꝙ es de me ſæpe meritus ꝙ optime.Quo fit,ut omnibus meis in rebus non ſecus te utendum exiſtimem,ꝙ & amiciſſimo, & optimo viro. Itaq; tuū eſt, ut beneficio cumules,tibiq; perſuadeas,eum mihi animū eſſe,ut ſi minus referre,habere tamē gratiā non minus poſſim,ꝙ velim,nec minorē agam,ꝙ debeam.Vale.Ex Mediolano.iiij.Idus Martias. M. cccc. lxi.

¶ Fran.Philel.Catoni Sacco iurecōſulto,& oratori. S. D. P.

Ad quæſtiones a philoſopho quodā propoſitas rn̄det.

Video te eſſe admodū ocioſum, utpote qui a legum ac iuris ciuilis
ſtudio tantiſper venia exorata, donec conſtitutæ vacationes præ-
terierint, te oblectandi gratia, ut es homo voluptarius, his quæſti-
onibus obtuleris, quæ & iucundæ ſunt, & homine urbano minime in-
dignæ. At ego nequaq; reſpondebo tibi, ut Ariſtoteles, aut Plato, ſed
ut Philelphus. Si quid vero acutius volueris, tuam iſtam academiā con
ſules. Sequar autē ordinem propoſitarū a te quæſtionum. Et primū tu
quidē petis, quid cauſæ eſſe putem, ꝙ Hebræi oēs natura fœtent. Verū
Hebræi omnes, ut tu ais, fœteant, an id minus, nihil compertū habeo.
Sed quid in cauſa eſſe queat, ut nōnulli malum odorem, & pleriq; bo-
num de ſe præbeant, poteſt utrunq; in alijs natura, in alijs more accide-
re. Nam qui cibo ſunt, aut potu inferiores, hi male concoquant neceſſe
eſt. Ex concoctione autē mala, aut morbi manant alij atq; alij, aut per
ſudorē ea reſoluitur. At iſtiuſmodi ſudor, quē fœtulenta emiſerit con-
coctio neceſſario odorē concoctioni ſimilimū. Ex illiuſmodi autē hu-
more, ſiue is intrinſecus per cutem emerſerit, ſeu in ſuperficie ſit mēbro-
rū, triſtis ſane odor exhalatur. Nec in Hebræis id offenſionis magis acci-
dit, q̃ in oībus qui viuūt incontinēter, ſiue cibi ac potus incontinentia,
ſiue etiā aliter. Sed fortaſſe eo magis in Hebræorū genere id uſu venit,
ꝙ pleriq; oēs menſarij ſunt, fœneratoriā exercentes, & ita nullis exerci-
tati laboribus. Quo fit, ut nimio ocio quieteq; marceſcentes, tetrū de ſe
odorē emittant, ſit neceſſe. Contra autē qui ſobrie, temperanterq; vitā
agunt, ſeq; Perſarū more aſſidue exercent, aut equitando, aut ambulan
do, aut aliter ingenue, hi certe non modo non male olent, ſed bene poti-
us. At ſunt ſane qui natura delectant odore ſuo, ut de Alexandro Mace
donū rege legitur, cuius etiā veſtimenta, quæ eius corpus contigiſſent,
gratū odorem exhalarent. Id vero ob aliam nullā fiebat rōnem, q̃ ob
maximū calorem corporalis illius tēperamenti. Quare non eſt miran-
dum, ſi quādoq; Alexander in iram adeo exardeſceret, ut eos etiā quos
habebat chariſſimos, interimeret. Quod tum maxīe accidebat, cum ad
naturæ feruorem vini æſtus in potu accederet. Nam ex non adulterato
naturæ calore, cū alia bona, & utilia permulta, tū ſuauiſſimus odor gi-
gnitur. Quæ quidē res vel ea ratiōe probari poteſt, ꝙ & caſiæ, & cinna-
ma, & thus, & cætera huiuſmodi odorifera pigmentoꝝ genera nō niſi
in Arabia, & calidiſſimis regionibus oriuntur. Q. ſi hi qui ſunt calido
corporis tēperamento, natura bene olent, hi neceſſario olent male, qui
frigido ſunt, & humido, ut de pituiticis licet intueri. Quo in gn̄e populi
ſeptētrionales fere ſunt oēs, qui ad frigiditatem & humorē tempera-
menti, ubi vitæ quoq; ac victus incontinentiā adiunxerint, omni ſunt
nauſea tetriores. Quod autē petis ſecundo loco, qua ratione fieri cen
ſeam, ut autumnali tempore appetentiores veſcendi ſimus, q̃ alijs anni

temporibus. Ad id quoq; quid ſentiam, non ambigam tibi oſtendere. Sunt qui arbitrentur id accidere copia atq; varietate illorũ fructuũ, qui per id temporis ex arboribus manant, ut ſunt mala, pyra, pruna, caſtaneæ, molluſcæ, ficus, vuæ, ſorbula, miſpula, cæteraq; huiuſmodi prope innumerabilia pomorũ, nucum, atq; baccarũ genera. Namq; iſtiuſmodi eſculentorũ illecebris guſtus delectatus, ut ſtomachũ veluti ad ea admittenda inuitat, ita ad concoquendũ reddit ardentiorẽ, quibus etiã humectatus venter, quod ſuſceperit, & facilius deijcit, & celerius. Vnde ſtomachus onere vacuus, aſſiduus appetit impleri. Eam vero rationem nituntur confirmare ex ægrotantiũ conſuetudine, qui per huiuſmodi fructuũ eſum recuperant veſcendi appetitũ. At huiuſmodi mihi cauſæ autumnalis edacitatis minime probantur. Pyrorũ enim & ficuum, & vuarum, ſimiliũq; fructuũ eſculenta, & humectant ſtomachum, & frigidiorẽ efficiunt. Id autẽ ut concoctioni detrimento ſum eſt, ita etiã comedendi appetitũ aufert. Itaq; alia mihi cõmodior occurrit, & probabilior ratio. Autumnũ æſtas anteceſſit. At per æſtatẽ intimus ille calor noſter & proprius, quo naturaliter alimur, deſpergitur, fitq; imbecillior, ac rarior. Idem in autũno cogitur rurſus, receptusq; penitus intra corpus propter eius denſitatẽ, atq; refrigerationẽ exteriorem, vim ſuã, roburq; reaſſumit. Præterea cum per æſtatẽ magis utimur potu, quã cibis, item humidioribus ob caloris magnitudinẽ, natura in autumnali tẽpore mutationis cupida, contrariũ quærit. Itaq; nos maiore afficit fame, ſiccũq; alimentũ corpus reddit temperamento. Quid vero in cauſa rear eſſe, ut cygni in anima efflanda, & ſonorius canant, & dulcius, dicam audacter quod ſentio. Neq; me hoc loco deterrebit ab animi iudicio Platonis auctoritas, apud quẽ diſputat Socrates, Cygnos iccirco in morte ſonantius canere, ac melius, quoniã tum maxime præuideant ĩmortalitatem animorũ. At ipſe id puto natura fieri, quæ ſtudioſa conſeruãdæ ſui, vitales omnis ſpiritus per corpus diſperſos contrahit ad cor, tanq̃ arcem vitalis præſidij, ac roboris. Sed ubi natura fruſtra diu multũq; luctata, neceſſitati parere tandẽ cogitur, ſpiritus illi deſerta cordis ſtatione emergentes, impetu quodã intrinſecus per anularis illos longiſſimi colli ambitus ad os ipſum, ſonũ quendã pleniorẽ efficiunt muſici cantus ſimilimũ. Ad poſtremũ autem quæſitũ eſt a te, quid remedij afferre queat, quo minus quis ebrietate ſuperetur in liberiore conuiuio, quod Græci συμποσιον noiãt. Et ad iſtud quoq; facilis eſt reſponſio. Druſus Germanicus Tyberij Cæſaris frater, ut erat vir & liberalis, & gratioſus, iſtiuſmodi tuo cõuiuij genere delectari ſolitus traditur. Conuiuis aũt reliquis ebrietate correptis, ſolus medicus vino ſuperior eſt inuentus, cum is tũ longe magis, q̃ alius quiſq; ſeſe potu obrueret. Sed poſteaq; eſt animaduerſum, conſueſſe medicũ, anteaq; bibere inciperet,

L iiij

veſci ſemper quinq;,aut ſex amaris amygdalis,ubi id facere eſt a Druſo prohibitus,mox poſt paruũ etiam potũ ebrietati conceſſit.Potes igitur etiam tu ,quandocunq; vel Germanos,vel Burgundiones tuos,qui & ipſi quoq; ex Germania olim profecti , in Gallia conſederunt,iſtiuſmodi conuiuio acceperis, ſolus videri ſobrius , ſi volueris per huiuſmodi amarorũ eſum amygdalorum vino iter prohibere in venas . Q.ſi huiuſce rei quæſieris rationẽ, ea mihi videtur eſſe , ꝙ vis amaritudinis naturaliter deſiccat, atq; conſumit humiditates. Itaq; ex omnibus liquoribus amarus maxime guſtum offendit (ut ait Plato) utpote qui linguæ venulas,quæ & molles ſunt,& rariores, contendit humiditatibus ex ariditate reſolutis.Videmus etiam ulcera amaris medicamentis extenuari,ac purgari.Sed hæc phyſicis relinquamus,& medicis. Vale.Ex Mediolano,Nonis Aprilibus. M. cccc. xli.

¶ Franciſci Philelphi Epiſtolarum familiarium, ac adoleſcentibus magis conducentium.

FINIS.

¶ANGELI POLITIANI QVAEDAM familiares epiſtolæ ad viros Illuſtres.

¶ Angelus Politianus Cæſari Carmento. S. D.

COntemni te putas, ꝙ non reſcribo. Contemnerem, ſi reſcriberem. Quos enim contemno, reſpondere his audeo vel occupatus, tibi nec ocioſus. Vale.

¶ Angelus Politianus Iacobo Modeſto ſuo. S. D.

d Oles ꝙ non reſcribã. Dolere deſine, iam reſcribo. Vale.

¶ Angelus Politianus cuidam. S. D.

NOn præſtas quæ pollicitus. Conqueror, ſi oblitus, magis etiam ſi non oblitus. Oblitum fuiſſe, vix amici eſt, Non præſtare cum recorderis, prorſus inimici. Vale.

¶ Angelus Politianus Pico Mirandulæ. S. D.

q Væ vellem corrigeres, tu laudas. Hoc vero facile facis, quod ſemper facis. Vale.

¶ Angelus Politianus Amico. S. D.

IRaſceris ꝙ iſte me Simius carpit. Non ideo me carpit, ut carpat. Sed ut ſibi victũ quærat homo famelicus apud quoſdam, qui multũ gaudent aſſentatoribus, plus tamẽ detrectatoribus. Vale.

¶ Angelus Politianus Amico. S. D.

SI te ob diuitias amare cœpiſſem, deſiſſem tibi nunc eſſe amicus, cum tu deſiſti eſſe diues. Verum ſi nunc deſiſſem, ne tum quidem cum fuiſti diues, fuiſſem tibi amicus, ſed adulator. Quod eſſe qui poteſt, is eſſe liber non poteſt. Vale.

¶ Angelus Politianus Amicis. S. D.

m VIti ſimul epiſtolas poſcitis. Multis ecce mitto, ſed unicã. Conuenit unica multis, quos unice diligo. Quæ tamen erit ut multæ, quando multi legetis. Valete.

¶ Angelus Politianus Inuido.

INuides omnibus omnia, præter inuidiam. Sed & hanc inuides tuo compatri, qui magis inuidus etiam q̃ tu. Sic inuidiam tibi non inuidet, quam tu illi tamen inuides, Ita rurſus ille minus inuidus. Qui ſitis non dicam, ne miſeriores faciam, q̃ nunc eſtis. Nam ſi nomen veſtrum proferrem, nomen quoq; ipſum vobis inuideretis, nec uterq; utriq; modo, ſed & uterq; ſibi.

¶ Angelus Politianus Maledico.

m Aledicenti non remaledico, ne maledicere mihi tu forſitan deſiſtas, hoc eſt, ne laudare me deſinas. Quis eñ laudatur verius, q̃ cui maledicitur a malo viro? Te vero appellare malũ virum, tantum a maledicto abeſt, ut nihil dici poſſit melius.

¶ Angelus Politianus Laurẽtio Medici. S. D.

CYgno poeta ſimilis, uterq; candidus, uterq; canorus, uterq; fluuios amans, uterq; Phoebo gratus. Sed negatur canere cygnus, niſi cum Zephyrus ſpirat. Quid igitur mirum, ſi taceo tam diu tuus poeta, cum tu tamdiu non ſpires meus Zephyrus? Vale.

¶ Angelus Politianus Pico Mirandulæ. S. D.

VIncebar abs te prius doctrina, vincebar ingenio. Sed vinci tamẽ lætabar, atq; adeo lætor, quoniam te diligo, quin ob hoc ipſum diligo, ꝙ his vincor. At nũc & humanitate me vincis. Hoc equidem ferre nequeo, gnoniam turpe. Sed iam fero. Nihil enim turpe mibi, quod honeſtum tibi. Vale.

¶ Angelus Politianus Amico. S. D.

DOles ꝙ amicus in diſputatõe te vicerim, dolere non debes. Nam ſi ſunt amicorum cõmunia omnia, non magis ꝗ̃ tu victor ego, nec minus ꝗ̃ tu victus. Sed hoc tu fortaſſe doles, ꝙ hac amicorũ lege, nec ego plane ſum victor, qui te vici. Vale.

¶ Angelus Politianus Amico. S. D.

REprẽhendebã tacitus, ꝙ te diutius oblectares in agro. Cum mihi redditus abs te Calathus floribus plenus, & quidẽ roſidis adhuc multicoloribus, ac ſuaue olentibus. Inuidere (fateor) tibi agrũ volebam, qui flores tam pulchros educaret. Sed ut ep̃lam tuam deinde legi floribus alijs m̃lto pulchrioribus cumulatã, ꝗ̃ calathus fuerat, ĩuidere potius agro cœpi, qui de tuis (ut mihi videt̃) epiſtolis floruiſſet. Vale.

¶ Angelus Politianus Amico. S. D.

d Olui vehementer, lætatus ſum vehementer. ꝙ ægrotaſti, ꝙ & conualuiſti. Vale.

¶ Angelus Politianus cuidam. S. D.

m Itto lilia, non ut gratum faciam tibi, quanq̃ tibi quoq;, ſed ut ipſis lilijs, hoc eſt, ne marceſcant. Vale. Ferrariæ, Idibus Auguſtis, Anno a natali Chriſtiano. M. cccc. xciiij.

FINIS.

Excuſum Argentinæ in Aedibus Ioannis Prüß.
ductu & auſpicijs honeſti viri Pauli Getʒ
Ciuis Argentinenſis Menſe Martio.
Anno M. D. XX.

RESTAURO del LIBRO ANTICO
Cav. G. DI GIACOMO
PESCARA
NOV. 1969